KALİTESİ TESCİLLİ SAĞLIK HİZMETİ

MEDICALPARK İZMİR

EFQM Leading Excellence

0 (232) 3995050 4444484

www.medicalparkizmir.com
info@medicalparkizmir.com
Yeni Girne Blv. 1825 Sk. No:12 Karşıyaka / İZMİR

ADALET İZMİR

İzmir Adliyesi Dergisi

Ocak Haziran 2020

Yıl:1 • Sayı:1

VE İZMİR ŞEHİTLERİNE SELAM DURUR

Unutmayacağız, Minnettarız...

Yargıtay Başkanı
İsmail Rüştü CİRİT 6

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı
Mehmet AKARCA 8

Hâkimler ve Savcılar Kurulu
Başkan Vekili İkinci Daire Başkanı
Mehmet YILMAZ 10

38 **ALL RISE!**
Oktay TABUR

74 **TÜRK HUKUK EĞİTİMİNE GENEL BAKIŞ VE İZMİR'DEKİ DURUMUMUZ**
Prof. Dr. M. Refik KORKUSUZ

114 **FOÇA AÇIK CEZA İNFAZ KURUMU TANITIMI**

Vibi
Dinleyen, anlayan, yapan zeka.
Ben Vibi, tüm bankacılık işlemlerinizdeki yeni sesli asistanınızım.
Tanışmak için sizi VakıfBank Mobil'de bekliyorum.
VakıfBank, Yanındaki Güç.
VakıfBank Mobil uygulamasını indirin, Vibi ile hemen tanışın.
Google Play 'DEN ALIN
App Store'dan İndirin
444 0 724 | vakifbank.com.tr
VakıfBank
Burası Sizin Yeriniz
/vakifbank

Değerli Okurlarımız,

İzmir Adliyesi Dergisi'nin ilk sayısıyla sizlerle buluşmanın heyecanı ve mutluluğu içindeyiz. Yoğun bir tempo ile çalışmalarına başladığımız dergimizin ilk sayısında hâkim ve Cumhuriyet savcılarımız, akademisyenler ve adliye personelimiz tarafından kaleme alınan makaleler, röportajlar, edebî yazılar, gezi yazıları, kültür-sanat haberleri, denemeler, şiirler ve adliyemiz bünyesinde gerçekleştirilen etkinlikler titiz bir çalışma sonucunda sizlere sunulmuştur.

Yayın Kurulu olarak, yargı teşkilatımızla özellikle akademik camia arasındaki iletişimimizi de güçlendirecek dergimizi, kamuoyu tarafından adliyemizdeki gelişmelerden haberdar olunmasını sağlama misyonuyla, meslektaşlarımızın ve personelimizin katılımıyla çalışma motivasyonumuzu artırmak adına 2020 yılı itibariyle sizlerle paylaşıyoruz.

Dergimizin ilk sayısında 2017 yılında adliyemize yönelik gerçekleştirilen menfur terör saldırısı sonucu şehit olan Fethi Sekin ve Musa Can'ı anmak istedik. Kendileri başta olmak üzere vatanı için canını feda eden tüm şehitlerimize Allah'tan rahmet, kıymetli ailelerine ve milletimize bir kez daha başsağlığı dileriz.

Dergimizin ilk sayısında görüş ve temenni yazılarını bizlerle paylaşan Yargıtay Başkanımız Sayın İsmail Rüştü Cirit, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcımız Sayın Mehmet Akarca ve Hâkimler ve Savcılar Kurulu Başkan Vekilimiz Sayın Mehmet Yılmaz'a katkılarından dolayı teşekkürü bir borç biliriz.

Dergimizin ilerleyen sayılarında adli teşkilatımızın yazılarıyla geniş katılımını sağlayarak ulusal bir yayın olmasını hedefliyoruz. Hem dergimizin ulaşılabilirlik seviyesini artırmak hem de görme engelli vatandaşlarımızın dergiye erişimini kolaylaştırmak adına, adliye dergileri içerisinde bir ilk olarak dergimizin seslendirilmiş halini de sizlerle buluşturuyoruz. Dergimizin yayınlanmasında emeği geçen yazı, görüş ve önerileriyle bize katkı sağlayan herkese ve siz değerli okurlarımıza şükranlarımızı sunarız.

Yayın Kurulu olarak bundan sonraki sayılarımızda özgün çizgimiz, zengin içeriğimiz ve ilk günkü heyecanımızla sizlerle yeniden buluşmak üzere…

YAYIN KURULU

İzmir Adliyesi Dergisi'nin Kıymetli Okurları,

Bizler için yeni bir başlangıç olan İzmir Adliyesi Dergisi vasıtasıyla 2020 yılına merhaba dediğimiz bugünlerde sizlerle buluşmanın mutluluğu içerisindeyiz. Dergimizin yayın hayatına başladığı 2020 yılının, hâkim ve Cumhuriyet savcılarımız, adliye personelimiz ve tüm okurlarımız için hayırlı olmasını temenni ediyorum.

Hâkimler ve Savcılar Kurulunun 2019 yılı yaz kararnamesiyle atandığım İzmir Adliyesinde göreve başladığım günden itibaren şevkle, yoğun ve aktif bir şekilde adli ve idari görevlerimizi ifa ediyoruz. Adliyemizde görevli sayın hâkimlerimizin, Cumhuriyet savcılarımızın ve personelimizin özverili çalışmalarıyla her geçen gün bir öncekinden daha verimli çalışmaya gayret ediyoruz. Bu vesileyle adliyemizde görev yapan tüm meslektaşlarıma ve personelimize teşekkür ediyorum.

İzmir Adliyesi Dergisini yayın hayatına kazandırmanın büyük onurunu yaşıyoruz. İzmir Adliyesinde bir dergi çıkarma fikri yargı teşkilatımızın, diğer kamu kurum ve kuruluşları ile akademik camia arasında bir köprü vazifesi görmesi bakımından öncelikli hedeflerimiz arasında yer alıyordu. Yeni bir yıla başlarken bu hedefimizi gerçekleştirmiş olmamız ileriki günlere dair çalışma motivasyonumuzu arttırması sebebiyle bizim için çok önemlidir.

Dergimizin ilk sayısını, 05 Ocak 2017 tarihinde adliyemize yönelik gerçekleştirilen hain terör saldırısında adliyemizi ve vatandaşlarımızı korumak uğruna şehit olan Polis Memuru Fethi Sekin'e ve adliyemiz personeli Musa Can'a adıyoruz. Bu vesileyle vatan savunmasında canlarını feda eden tüm şehitlerimize Allah'tan rahmet diliyor, şehitlerimizi minnetle anıyorum.

Değerli görüşleri ile dergimizin ilk sayısında bizleri onurlandıran Yargıtay Başkanımız Sayın İsmail Rüştü Cirit'e, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcımız Sayın Mehmet Akarca'ya, Hâkimler ve Savcılar Kurulu Başkan Vekilimiz Sayın Mehmet Yılmaz'a şükranlarımı sunuyorum.

Yoğun ve titiz bir çalışma ile dergimizi yayına hazırlayan yayın kurulumuz başta olmak üzere yazı, görüş ve önerileriyle katkıda bulunan herkese ve siz değerli okurlarımıza teşekkür eder, saygılar sunarım.

Kamil Erkut GÜRE
İzmir Cumhuriyet Başsavcısı

Saygıdeğer İzmir Adliyesi Dergisi Okurları,

İzmir Adliyesi Dergisi'nin ilk sayısı ile meslektaşlarımıza ve tüm okuyucularımıza sağlık ve mutluluklar diliyorum.

Adliyemize vaki hain terör saldırısında 05 Ocak 2017 tarihinde bedenini siper ederek bütün adliye çalışanlarını kurtaran kahraman Polis Memuru Fethi Sekin'i minnetle, şükranla ve rahmetle anıyoruz.

Yine hain saldırıda şehit olan Musa Can'ı rahmetle, minnetle anıyoruz.

Adalet, toplumların huzuru ve dünyada sulhun programıdır.

Devletin temeli adalettir. Adil olmayan devletin ömrü uzun olamaz.

Adalet griden, siyah ile beyazı ayırmaktır. Bu her zaman pek kolay olmamaktadır. Ancak meslektaşlarımız haklıya hakkını zamanında teslim etmek için canla başla gayretli bir şekilde çalışmaktadırlar.

Gelişen ve değişen günümüz koşullarında suç çeşitleri çoğalmakta, organize suçlar işlenmekte, toplumsal uyuşmazlıklar hızla çoğalmakta ve adliyelerimizin yükleri her geçen gün artmaktadır.

Son yıllarda adliyelerimiz, adlarına yakışır şekilde Adalet Sarayı fiziki imkânlarına kavuşmuşlardır. İçlerinde de adına yakışır şekilde adaletin dağıtılması için meslektaşlarımız çalışmaktadır.

Adaletin hızlı bir şekilde işleyebilmesi için son yıllarda alternatif çözüm arayışlarına girişilmiş, arabuluculuk ve uzlaştırma kurumları aktif hale getirilmiştir. Her iki kurum ciddi şekilde kabul görmüş ve adliyelerin yükünü azaltmak için yol almıştır.

Ayrıca adaletin hızlı işlemesi için "Hedef süre" uygulamasına geçilmiştir.

Ülkemizin her köşesinde görev yapan meslektaşlarımız ve adliye çalışanlarımızla aramızda bilgi ve fikir alışverişi sağlanması, gönül köprüsü kurması dileğiyle dergimizin hayırlı uğurlu olmasını saygı ve sevgiyle diliyorum.

İbrahim KORKMAZ
İzmir Adalet Komisyonu Başkanı

İçindekiler

06-07 | **ADALET** | İSMAİL RÜŞTÜ CİRİT

08-09 | **YAYIN HAYATINA BAŞLARKEN** | MEHMET AKARCA

10-11 | **DEĞERLİ MESLEKTAŞLARIM** | MEHMET YILMAZ

12-37 | **ŞEHİTLERİMİZE SAYGI** | ANMA PROGRAMI, HABERLER, RÖPORTAJ

38-43 | **ALL RİSE!** | OKTAY TABUR

44-47 | **HUKUK VE İDARE ADAMI OLARAK OSMANLI DEVLETİNDE KADI** | PROF. DR. İLBER ORTAYLI

48-49 | **MEMLEKET NİRE HAKİM BEY?** | FEHMİ ÖZDEMİR

50-53 | **KADIN VE ŞİDDET** | ALİ SOYER

54-55 | **BİR ŞARKININ BEDENİ** | DENİZ DOĞAN

56-60 | **DEMANSLI YAŞAMLAR** | GÜNNUR KIZILDOĞAN

61 | **BENİ TOPLA ANILARDAN** | DURMUŞ TAŞDEMİR

62-66 | **LUCİEN ARKAS İLE RÖPORTAJ** | KAMURAN KAYA

67-73 | **HUKUK EĞİTİMİNDE İNSAN SEVGİSİNİN ÖNEMİ** | PROF. DR. SELMA ÇETİNER

74-81 | **TÜRK HUKUK EĞİTİMİNE GENEL BAKIŞ VE İZMİR'DEKİ DURUMUMUZ** | PROF. DR. M. REFİK KORKUSUZ

82-83 | **BİR KÜÇÜK ANAHTAR** | CANSU TEMELOĞLU

84-87 | **KUDÜS** | NESLİHAN DİNÇ

88-89 | **KUŞ FOTOĞRAFÇILIĞI** | VEDAT SOĞUKPINAR

90-93 | **İZMİR'İN İLK BARO BAŞKANI BEKİR BEHLÜL** | YAŞAR AKSOY

94-95 | **AŞK NEDİR?** | İBRAHİM KORKMAZ

96-99 | **METROPOLİS** | PROF. DR. SERDAR AYBEK, AR. GÖR. BURAK ARSLAN

100-101 | **KAHVE** | MEHMET REŞAT YAVUZ

102-104 | **YALNIZLAŞTIRAN SOSYAL MEDYA** | SONER KAYA

105 | **ADEMİN ADALETİ** | MEHMET AKİF KAY

106-109 | **PICASSO'NUN DÜNYASI** | KAMURAN KAYA

110-113 | **EGZERSİZ HAKKINDA DOĞRU BİLİNEN YANLIŞLAR** | DOÇ. DR. GÜLBİN RUDARLI NALÇAKAN

114-124 | **FOÇA AÇIK CEZA İNFAZ KURUMU TANITIMI** | MURAT YILMAZ

125-144 | **ETKİNLİKLER**

ADALET İZMİR

YIL:1 SAYI:1 • OCAK HAZİRAN 2020

İMTİYAZ SAHİBİ
Kamil Erkut GÜRE
İzmir Adliyesi adına
Cumhuriyet Başsavcısı

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Dr. Barış DUMAN
Cumhuriyet Başsavcı Vekili

YAYIN KURULU
İpek AKSARAY — Hâkim
Kamuran KAYA — Hâkim
Erkan ÖZKAYA — Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
Hasan Onur DİNÇ — Cumhuriyet Başsavcı Vekili
Oktay TABUR — Adalet Komisyonu Üyesi, Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Ersin Sinan TANRIVERDİ Zabıt Kâtibi

EDİTÖR
Aslı TUNA Zabıt Kâtibi

YAYIN HAZIRLIK
MAKARA MEDYA
Çınar Mah. 5003/3 Sokak Tokatlı Plaza No:3/712
Bornova/İZMİR

GRAFİK TASARIM
Nurcan BAĞCI

BASKI
TURKUVAZ HABERLEŞME VE YAYINCILIK A.Ş.
Barbaros Bulvarı Cam Han No:153 Balmumcu
Beşiktaş/İSTANBUL • Tel: 0212 354 30 00

BASKI TARİHİ
MART 2020

YAYIN TÜRÜ
6 ayda bir / Yerel süreli yayın

Adalet

Günümüz dünyasında yönetimlerin yegâne meşruiyet kaynağı hukuka uygunluk ve kutsal adalet duygusunun toplumda yerleşmiş bulunmasıdır. İnsan ve diğer yaratılanlar arasındaki yaratılıştan gelen temel fark akıldan ziyade adalet duygusudur. Adalet toplumla devlet arasındaki manevi bağdır. Büyük medeniyetler adaletle yükselmiş, adalet güneşinin sönmesiyle yok olup gitmişlerdir. Tarih boyunca kurulan büyük Türk Devletleri de adalet ideali üzerinde yükselmişlerdir. Yusuf Has Hacip, Kutadgu Bilig adlı eserinde yöneticilere;

"Eğer devletinin sürekli olmasını istiyorsan; adaletle iş görmeye gayret et, zulüm etme" şeklinde öğüt verirken; Nizamül Mülk'ün Siyasetnamesinde de yöneticilere yapılan önerilerin temelini adalet düşüncesi oluşturmuştur. Fatih Sultan Mehmet ***"Aklı öldürürsen ahlâk da ölür, akıl ve ahlâk öldüğünde millet bölünür. Kadıyı satın aldığın gün adalet ölür. Adaleti öldürdüğün gün devlet de ölür."*** sözüyle devletin bekasıyla adalet arasındaki doğrudan bağı vurgulamıştır.

Adalet insanoğlunun en eski özlemlerinden birisidir. Bu nedenle aynı zamanda felsefenin de en eski konularından birisini oluşturmaktadır. Peki, nedir adalet? Zulmün zıddı olan adalet, herkese hakkını vermektir. Çoğu zaman da hak kelimesi ile eş anlamlı kullanılmıştır.

Ömer Hayyam'a göre adalet, ***kâinatın ruhudur.***

Milli şairimiz Mehmet Akif'e göre ***hakkı tutup kaldırmak,***

Mevlana'ya göre ise ***her şeyi yerli yerine koymaktır. Gülü sulamak adalet, dikeni sulamak zulümdür.***

Biz hukukçular her gün adaletle ilgili yeni sözler okuyor; bu sözlerin altını kırmızı kalemle çiziyoruz. Bu sözleri kimi zaman odalarımızın en güzel köşelerine asıyoruz. Mahkeme salonlarında ve adliye binalarının girişinde yazılı "Adalet Mülkün Temelidir." sözü kadar okumaktan mutluluk duyduğumuz başka bir söz bulunmamaktadır.

Tüm bu anlatılanlardan çıkaracağımız yegâne ve tek cümle "Adaleti kaybettiğimizde aslında her şeyi kaybetmiş olduğumuzdur."

Yargının yıldan yıla aktarılan, değişmez sorunlarının başında, yargı mercilerinin baş etmekte zorlandıkları ağır iş yükü gelmektedir. Gerek ilk derece, gerek istinaf gerekse de temyiz mahkemeleri, giderek artan ve ağırlaşan bir iş yükünün baskısı altındadır.

Ülkemiz açısından gelecek yıllarda yargı teşkilatında ağır iş yükünün altından kalkabilmek için üzerinde önemle durulması gereken konuların başında alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerinin geliştirilmesi gelmektedir. Karşılaştırmalı hukukta, alternatif uyuşmazlık çözüm yollarının etkin bir şekilde kullanılması suretiyle ceza ve hukuk davalarına konu olabilecek ihtilafların giderilmesi yönünde bir eğilim bulunmaktadır. Avrupa'da yapılan araştırmalara göre, uyuşmazlıkların giderilmesi, mahkeme ile kıyaslandığında daha ekonomik, çabuk ve tatmin edicidir. Arabuluculuk ve uzlaştırma yoluyla görülen işlerin mahkemelerde görülen davalara kıyasla iki temel avantajı bulunduğu kabul edilmektedir. Bunlardan ilki, uyuşmazlıkların bu yollarla çözümünün mahkemelere göre daha hızlı ve esnek olması, ikincisi

ise mahkemelere dava açılması "resmî" bir işlem olduğu için taraflar arasında husumete yol açması ve davacı ile davalı arasındaki ilişkilerin neredeyse kopma noktasına gelecek olmasıdır. Hâlbuki sorunun arabuluculuk veya uzlaştırma yoluyla çözümlenmesi durumunda örneğin; bir iş uyuşmazlığının taraflarının ileride tekrar ilişkilerini sürdürmesi mümkün olacaktır. Bu bağlamda, arabuluculuğun ve uzlaştırmanın hukuk sisteminde yer almasına ve etkin kullanılmasına büyük önem verilmesi hedeflenmeli ve mahkeme öncesinde arabuluculuğa ve uzlaştırmaya başvurulmasının zorunlu olduğu alanlar artırılmalıdır.

Hain bir terör saldırısı sonucu, kahramanca görevlerini yaparken yaşamlarını yitiren şehit polis Fethi Sekin ve İzmir Adliyesi personeli Musa Can'ı bu vesileyle bir kez daha saygı ve rahmet ile anıyorum. Hukukun daha iyi anlaşılmasına ve değerlendirilmesine katkı sağlayacağına inandığım İzmir Adliyesi Dergisine yayın hayatında başarılar, dünya durdukça büyük Türk Milletine nesiller boyunca adalet ve özgürlük sağlamak adına yola çıkmış İzmir Adliyesinde görev yapan tüm meslektaşlarımıza da bundan sonraki yaşamlarında mutluluk, sağlık ve esenlikler diliyorum.

İsmail Rüştü CİRİT
Yargıtay Başkanı

Yayın Hayatına Başlarken,

İzmir Adliyesince yayınlanacak dergimizin ilk sayısının teşkilatımıza ve hukuk camiamıza hayırlı olmasını temenni ederim. Bu vesile ile 2020 yılının ülkemiz, milletimiz ve tüm insanlık için huzur, sağlık ve mutluluk içinde geçmesini dilerim.

İzmir Adliyesi; 148 mahkeme birimi, 305 hâkim ve 174 Cumhuriyet savcısı ile çalışmalarını başarılı bir şekilde sürdürmektedir. Büyük bir özveri ile görev yapan hâkim ve Cumhuriyet savcısı meslektaşlarımıza ve personelimize çalışmalarından dolayı ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Yine ülkemizde uyuşmazlıkların alternatif yollarla çözümü için *"uzlaşma" ve "arabuluculuk"* uygulamaları konusunda İzmir Adliyesinde gerçekleştirilen örnek ve başarılı çalışmaları büyük memnuniyet ve takdir ile karşıladığımızı ifade etmek isterim.

İnsanlığın var olduğu günden bugüne devletlerin en önemli görevlerinin başında *adalet hizmetinin* sağlanması gelmiştir. Devletlerin topluma verdiği hizmetler zaman zaman değişse de adalet hizmeti her zaman devletin en öncelikli görevi olmuş ve önemini zaman içinde daha da artırmıştır.

Adalet hizmetlerinin hedefi evrensel hukuk kurallarına uygun olarak yargılamanın hızlı, adil ve etkin şekilde yapılması, adalete erişimin kolay olması ve adalet sistemine duyulan güvenin artırılmasıdır.

Yakından takip ettiğimiz üzere, dünyadaki hukuk alanındaki gelişmeler ve reform çalışmaları baş döndürücü hızla ilerlemektedir. Bu alanda; tıp ve sanayi alanında kullanımı yaygınlaşan yapay zekâ ve robot teknolojilerinin hukuki sorumluluklarının belirlenmesi amacıyla *mevzuat çalışmaları* yapılmakta, sınır aşan suçlarla ilgili birçok devletin bir araya gelerek birlikte soruşturma yapmasına ve tecrübelerini paylaşmasına olanak sağlayacak *"Europol" "înterpol" "Eurojust", "EuroMed"* ve *"ülkeler arası ortak soruşturma grupları"* gibi kurumlar faaliyete geçmekte, adalete erişimi kolay, hızlı ve daha az masrafla olabilmesi için adalete internet yoluyla *uzaktan erişim sistemleri* uygulanmaya başlanmakta ve en önemlisi hukuk alanında içinde yapay zekânın *"yardımcı ve karar destek sistemleri"* şeklinde kullanılması için çalışmalar yapılmaktadır.

Ekonomik ve sosyal hayatımızda daha fazla öneme sahip olacak blokchain gibi alanların yer aldığı teknoloji hukuku, göç hukuku, enerji hukuku, sermaye piyasası hukuku, veri hukuku ve e-ticaret hukuku giderek önemini artırmaktadır. Uluslararası mevzuat ve uygulamaların araştırılması ve hukuk fakültelerinde bu alanlarda araştırma merkezlerinin oluşturulması önem taşımaktadır.

Çocukluğum, gençliğim öğrenim hayatım İzmir'de geçmiştir. Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesinden 1986 yılında mezun oldum.

Karşıyaka'da o tarihlerde Ağır Ceza Mahkemesinin bulunmaması nedeniyle İzmir Adliyesinde Hâkimlik stajını yapmıştım. Adliye Konak'ta SSK İşhanı'nda kiralık binalarda hizmet veriyordu. Adliye hizmetine uygun olmayan iş hanı şeklinde binadan sonra Bayraklı'da yapılan Adalet Sarayımız ile yeni yapılan Bölge Adliye Mahkemesi binamızla meslektaşlarımızın hizmete uygun yerlerde görev yapma imkanı bulmaları motivasyon ve verimlilik açısından çok önemli bir aşamadır.

İzmir ilimizin engin hoşgörü kültürü, Adliyede yanında staj yaptığımız meslek büyüklerim Hâkim ve Savcılarımızın değerli katkıları mesleğimde her zaman yol gösterici etkenlerin başında yer almıştır.

2005-2010 yılları arasında Karşıyaka 1. Ağır Ceza Mahkemesi ve Adalet Komisyonu Başkanı olarak görev yaptığımız yıllarda hem Karşıyaka Adliyesindeki hâkim ve savcılarımız hem de iyi iletişimde bulunduğumuz İzmir Adliyesindeki meslektaşlarımı tarafsız, bağımsız meslek etik ilkelerine bağlı hukukun ve adaletin gerçekleştirilmesinde fedakârca başarı ile görevlerini yaptıklarını her zaman takdir ettiğimi ifade etmek isterim.

Ülkemizin, bilgili, muhakeme yeteneği güçlü, empati kurabilen, sorgulayabilen meslek etik ilkelerini benimsemiş hâkim ve savcılara ihtiyacı var.

İzmir Adliyemizde ve BAM'da görev yapan tüm hâkim savcılarımızın, gayretli, samimi çalışmaları ile hukukun ve adaletin gerçekleşmesinde başarıyla görevlerini yerine getirmeleri her türlü takdirin üstündedir.

Bağımsızlığı ve tarafsızlığı yürekten benimsemiş ve buna uygun hareket eden, vicdanlı, adil hâkim ve savcı meslektaşlarımın özverili çalışmalarını 2020 yılında ve bundan sonraki yıllarda da sürdüreceklerine inancım tamdır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığımızın ev sahipliğinde 16-18 Ekim 2019 tarihinde İzmir'de 1. Balkan Ülkeleri Başsavcıları Çalışma Formu Toplantısı başarıyla gerçekleştirilmiştir. Bu toplantının yapılmasında İzmir Cumhuriyet Başsavcımız Sayın Kamil Erkut Güre, Başsavcı Vekillerimiz, Adalet Komisyonu Başkanımız Sayın İbrahim Korkmaz ve Adliyenin değerli müdürleri ile personelinin büyük destek ve katkıları olmuştur. Kendilerine teşekkür ederim.

İzmir Adliyesinden meslek hayatına atılmış bir meslektaşınız olarak, bu derginin yayın hayatına başlayacak olması ve ilk sayısında yazı yazmak benim için büyük mutluluk vesilesi olmuştur.

Yayın hayatına başlayan dergimizin hukuk literatürüne önemli katkı vereceğini, ayrıca gerek meslektaşlarımız gerekse bu alanda araştırma yapan akademisyenler tarafından hazırlanan makaleler ile uygulayıcılara kolaylıklar sağlanacağına inanıyorum.

Ülkemizdeki bu alandaki çalışmaların artmasını, hukuk alanında daha fazla kitap ve dergi yayınlanmasını, yüksek lisans ve doktora seviyesinde bilimsel araştırma yapılmasını temenni ediyorum. Bu vesile ile dergimizin hazırlanmasında ve yayınlanmasında emeği geçen başta İzmir Cumhuriyet Başsavcımız Kamil Erkut Güre Beyefendiye ve tüm meslektaşlarıma teşekkür ediyor saygılarımı sunuyorum.

Mehmet AKARCA
Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı

Değerli Meslektaşlarım,

Görmekte olduğunuz ödev adaletin dağıtılması işidir. Devlet denilen varlık için bu iş vazgeçilmesi mümkün olmayan bir faaliyettir. Şekli ne olursa olsun her devlet kendi varlığının teminatı demek olan hakkın yerine getirilmesi için gerekli mekanizmanın aksamadan, şaşmadan işlemesini ister. Şu hususu hiç unutmayalım; adalet hizmetini mükemmele doğru götürmeye doğru muvaffak olabildiğimiz ölçüde devletin tüm faaliyet alanlarını da mükemmele doğru götürebiliriz.

Bir memleketin adalet organları, birbirinden ayrı ve birbirine yabancı mahkemelerden kurulmuş değildir. Bu cihaz bir bütündür. Her mahkemenin (ilk derece, istinaf, temyiz) bu yapı içinde rolünü ve fonksiyonunu bilmesi çok önemli olduğu gibi bunun herkesçe bilinmesi de önemlidir.

Hukuk prensiplerinin yoğrulduğu ve şekillendiği yerler hakikatte ilk derece ve istinaf mahkemeleridir. Bu mahkemelerde yargı kürsüsünü işgal eden hâkim hukukun kucaklaması lazım gelen hayat ile doğrudan doğruya temas halindedir. Bugün doğru diye verilen hüküm yanlış olabilir ancak adalet duygusunda değişmezlik vardır. Bu değişmezliği sağlayan kararları sonuca götüren ve kararların değerini ölçmeye yarayan mihenk taşı ise gerekçelerdir.

Görülüyor ki asıl ağır görev ilk ve istinaf hâkim ve savcılarının omuzları üzerine yüklenmiştir. Bu ağır yükün şerefle taşınabilmesi hâkim ve savcılarımızın yetenek ve meziyetlerine bağlıdır.

Nedir bu meziyetler;

Doğru bir adalet fikri taşımak ve daima adaleti hâkim kılmak arzusuna sahip olmak. Bundan başka, hâkimde yüksek bir zekâ bulunması, anlayış ve sezisinin kuvvetli olması, kavrayış ve bilgisinin emsallerinin üstünde bulunması,

Kararlarında emin ve isabetli, vazife severlik ruhu taşıma ve tam bağımsız vicdan.

Yapılmış bir hukuki işlemin ekonomik ve toplumsal faydasının ne olduğunu tayin eden, ceza hukukunda ise, eylemin hukuki tasnifini belirleyen hâkim ve savcılardır. Bu işi layığı ile yapabilmeleri, hukuk esaslarını ve mevzuatı mükemmel bilmelerine ve geniş bir umumi kültüre sahip olmalarına bağlıdır.

Aksi takdirde takdir hakkını kullanırken muhakkak hatalı davranacaktır. Ahlak, adetleri, hakkaniyeti ve doğruluğu hâkim ve savcıdan başka takdir ve tefrik edecek enerji yoktur. Şurası bir gerçektir ki toplum olsun birey olsun yaşamlarını ve işlerini güvence içinde sürdürmek isterler. Bu onların en doğal haklarıdır. Kimden gelirse gelsin, hangi türden olursa olsun tüm haksızlıklara karşı en büyük güvence kuşkusuz bağımsız mahkemelerdir.

O halde mahkemelerin ve dolayısıyla hâkim ve savcıların kesinlikle tarafsız, güvenilir, her tülü kuşku ve etkilerden uzak olması, toplumun güven ve huzuru için şarttır.

Bireyler bu inanç ve güvenle yaşamlarını sürdürecek ve haksızlıklar karşısında "Türkiye'de hâkimler var" diyebileceklerdir.

2007-2013 yılları arasında yargıya hâkim olan bir terör örgütünün (FETÖ) neler yaptığı ne bedeller ödettiği hepimizin malumudur. Tüm devlet sistemine ağır zararlar veren, millete acı bedeller ödeten FETÖ en büyük tahribatı yargı ve güvenlik teşkilatlarında yapmıştır. "Peygamber postunda" oturduğu kabul edilen ve verdiği kararlar davayı kaybeden veya mahkûmiyet kararı alanlar üzerinde bile saygı uyandıran hâkim ve savcılara duyulan güven yargısal yetkilerini terör örgütünün menfaatlerinin aracı haline getiren örgüt mensupları nedeni ile aşınmıştır.

Bir devlet yoksul olabilir, yeterince kaynakları ve teknolojisi bulunmayabilir. Bu zorlukların zamanla giderilmesi mümkündür. Yerine getirilmesi en güç olan değer "adalet"tir. Adalete olan güvendir.

Bizlere düşen bu değeri tekrar hak ettiği konuma ulaştırmaktır.

Tarihin her döneminde adaleti, insan hak ve özgürlüklerini en yüce bir değer olarak tanımış büyük Türk Devleti'nin bugün dünya sorunları karşısında gösterdiği örnek nitelikteki tarafsız davranış, her türlü terörizmle mücadelede kararlı tutumu güçlü devlet olmanın en büyük kanıtı ve geleceğin en büyük güvencesidir. İçinde bulunduğumuz ve aşmak için büyük çaba gösterdiğimiz bazı olumsuz etkenlere rağmen yargı gücü her zaman olduğu gibi bundan böyle de hukuka bağlılığı, kendine özgü ağırlığı ve tarafsızlığı ile milletin ve devletin hizmetinde olacaktır.

Bu duygu ve düşüncelerle, bir insanın yaşamı, özgürlüğü ve mali işlerinde üzerinde son sözü söyleyebilecek güçte olup buna rağmen insanlık zaaf ve tutkularının üstünde kalmayı başaran fedakâr Türk hâkim ve savcılarını saygıyla selamlarken, yayın hayatına merhaba diyen İzmir Adliyesi Dergisi'nin teşkilatımıza hayırlı ve uğurlu olmasını temenni ediyorum.

Mehmet YILMAZ
Hâkimler ve Savcılar Kurulu Başkan Vekili
İkinci Daire Başkanı

ŞEHİTLERİMİZE SAYGI

İzmir Adliyesine Yönelik Gerçekleşen Terör Saldırısında Şehit Düşen Polis Memurumuz Fethi Sekin ve Adliye Personelimiz Musa Can'ı Saygıyla Anıyoruz

UNUTMADIK, UNUTMAYACAĞIZ!
Minnettarız...

Zekeriya BİRKAN *Bakan Yardımcısı*

Cumhuriyet Başsavcımız, adliyemizin hâkimleri savcıları, çok değerli milletvekillerimiz, belediye başkanlarımız, kahraman ordumuzun çok değerli komutanları, çok değerli şehit yakınlarımız ve bugün buraya toplanmış olan çok değerli hanımefendiler beyefendiler ben de hepinizi saygıyla sevgiyle selamlıyorum.

Konuşmama başlamadan önce Adalet Bakanımız Sayın Abdulhamit Gül Bey'in taziyelerini ve saygılarını size sunmak istiyorum.

Öncelikle Fethi Sekin ve Musa Can şehitlerimize Cenabı Allah'tan rahmet diliyorum ve tüm şehitlerimizi, askerlerimizi, polislerimizi, vatanı için canlarını ortaya koyan tüm şehitlerimizi bu vesileyle buradan rahmetle anmak istiyorum. Gazilerimize şifalar diliyorum ve uzun ömürler temenni ediyorum. Aynı zamanda şehitlerimizin ailelerini, annelerini babalarını böylesine evlatlar yetiştirdikleri için ve eşlerini çocuklarını da böylesine eş ve babalara sahip oldukları için huzurlarınızda tebrik ediyorum. Onları buradan saygıyla selamlıyorum.

Esasen bir konuşma metni hazırlamıştım ama hem barkovizyondaki kum sanatçısının çizmiş olduğu çizgiler hem gerçekten fondaki müzik sözleri şehidimizi anlatan, şehitliği anlatan müzik sözleri ardından Emniyet Müdürümüzün şehidimizin, şehitlerimizin yaptıklarını anlatan konuşması, Başsavcımızın yine şehitlerimizi anlatan ve tüm şehitlerimizle ilgili ve olayı anlatan sözlerinden sonra benim yapacağım konuşma metnindeki cümlelerin kifayetsiz kalacağını düşünüyorum ve ben her şeyden önce bütün bu sözlerden önce bugün üçüncü seneidevriyesi olan bu anma törenine bu muazzam katılım için de gerçekten söyleyecek kelime bulamıyorum. Ben tekrar geldiğiniz için hepinize teşekkür ediyorum. Allah hepinizden razı olsun.

Çok değerli katılımcılar, biliyorsunuz bir şehrin kalbinde o şehri ve o ülkeyi temsil eden sembol olmuş birkaç kamu kurumu vardır. Bunlar nedir, valilik, belediye ve adliye. Bunlar o ülkeyi o milleti ve o şehri temsil ederler. Buralar sadece Ali'nin Veli'nin, şu ideolojinin, bu görüşün değil buralar bütün bu milletin hepimizin binalarıdır. Evet, bunlardan bir tanesi olan da İzmir Adliye binası bütün İzmir'in ve Türk Milletinin binasıdır ve ona aittir. ***Yani bu adliye bizim namusumuzdur.***

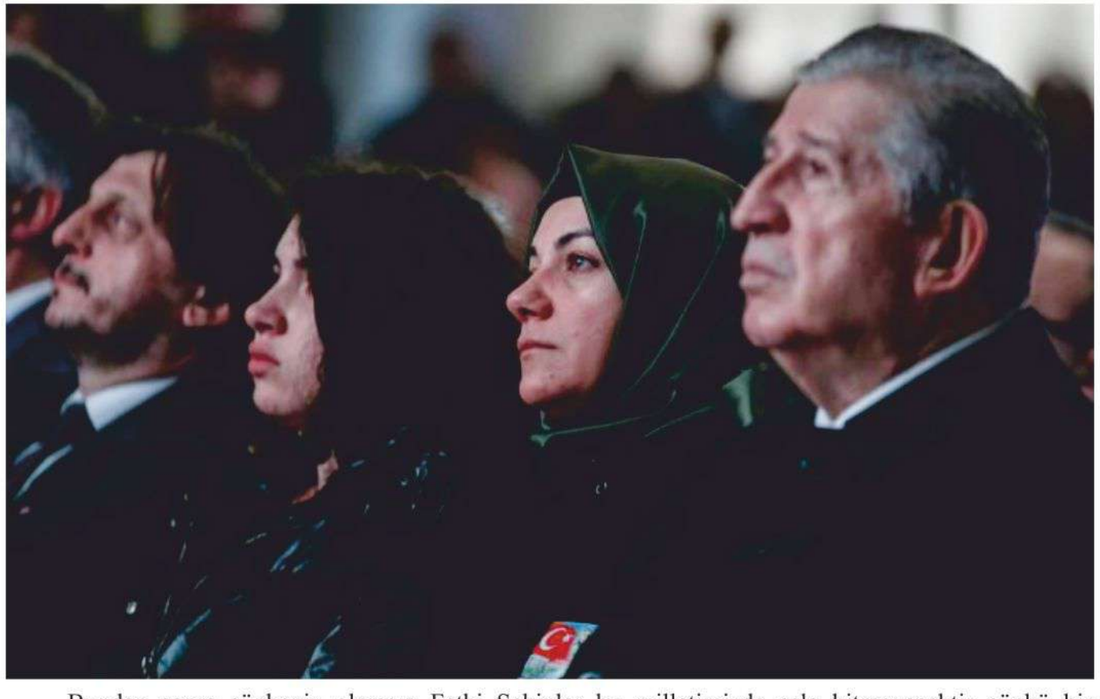

Üç yıl önce bu adliyeyi havaya uçurmak isteyen esasen buradaki adliye binasının maddi olarak çok bir değeri yok. Burada yapılmak istenen şuydu. Türk yargısı, Türk adaleti yıllardır yüzyıllardır, çünkü biz muazzam bir devlet geleneğine sahip bir ülkeyiz bir milletiz, bu millet adına en adil kararları vermiş bir yargıdır ve yine terörle mücadelede kahraman polislerimizin askerlerimizin yanında hukuka uygun bir şekilde teröristlere hak ettiği cezayı veren onları yargılayan onları mahkûm eden bir yargıdır.

İşte hepimizin namusu olan bu adliye binasında ve bu yargı teşkilatında bizim adımıza Türk Milleti adına karar veren bu yargı teşkilatına bu teröristler bir ders vermek istemişlerdir. Hem de öyle bir ders verelim ki öyle bir ibretlik olsun ki bundan sonra burada bu millet adına görev yapan hâkimimiz, savcımız, polisimiz, mübaşirimiz, memurumuz korksun ve bir daha bizimle ilgili karar veremesin diye.

> *"Ama bir şeyi unutmuşlardı o da kahraman polisimiz Fethi Sekin'in kahramanca görevini yaparak, ölümün üzerine yürüyerek, bizim namusumuzu savunmuştu ve yine burada Musa Can mübaşirimizi de ve onunla beraber görev yapan kahraman polislerimizi, hâkimlerimizi, savcılarımızı da unutmuşlardı. Bu püskürtülmüştü."*

Bundan sonra şüpheniz olmasın Fethi Sekinler bu milletimizde asla bitmeyecektir çünkü biz şehitlerimizi gazilerimizi asla unutmayacağız. Yine şunu da unutmayalım Türk yargısı Türk adaleti her ne olursa olsun yolundan çizgisinden asla vazgeçmeyecektir, dönmeyecektir. Hukukun içinde hukuka uygun bu millet adına kararlar vermeye, terörle, haksızlıkla, zulümle, adaletsizlikle mücadele etmeye devam edecektir. Ben bu vesileyle ölümü öldüren, şehadete yürüyen tüm şehitlerimizi rahmetle ve minnetle anıyorum. Yine Fethi Sekin şehidimizi, Musa Can kardeşimizi rahmetle ve minnetle anıyor onların aziz hatırası üzerine saygılarımı sunuyorum. Sağ olun…

Kamil Erkut GÜRE *İzmir Cumhuriyet Başsavcısı*

5 Ocak 2017 tarihinde kahpe ve soysuz bir elin hunharca şehit ettiği Fethi Sekin ve Musa Can kardeşlerimizin şehadetlerinin üçüncü yılındayız.

Onları kaybetmenin hüznünü ilk günkü sıcaklığında yüreklerimizde hissederken şehadetleri ile arkalarında bıraktıkları huzur ve güven ortamının emanetçisi olmanın şanlı gururunu taşıyoruz.

Vatanseverlik tek bir tanımı olmayan büyük bir erdemdir. Her milletten birçok büyük mütefekkir ve usta münşinin tanımlamaya çalıştığı vatanseverlik sevmelerin en meşakkatlisi ve fedakârlık gerektirenidir şüphesiz.

Vatan sevmek ülkesi için çok çalışmaktır, çalışırken en iyisini yapmak gayretini göstermektir,
Vatan sevmek milli ve manevi değerlerimize saygı göstermektir.
Vatan sevmek ülke toprağını ve bu toprağın altındaki ve üzerindeki tüm zenginlikleri korumaktır.
Vatan sevmek üretmek, ekonomi için üretmek, bilim için üretmek, sanat için üretmektir.
Vatan sevmek, yediden yetmişe ülke insanını sevmek, adaletli olmaktır.
Vatan sevmek tıpkı Tekâlifi Milliye'de olduğu gibi gerektiğinde aşını, yabasını,
hırkasını ve lokmasını vermektir ülkesi için.

Böylece yüzlerce tanımı yapılabilir vatanseverliğin. Her tanım biraz eksiktir bu ulvi duyguyu ifade etmekte, fakat bir tek tanımı vardır ki doğrudan pratiğidir tanımı ortaya koyan, hiçbir kimse ne bir eksik bulabilir bu tanımda ne de bir samimiyetsizlik.

O da ülkesi için CAN VERMEKTİR!

Vatan için gösterilecek gayretlerin en müşkülü, sunulacak saygının en yalını ve en samimisi, ülkenin toprağına, değerlerine, zenginliklerine, tüm insanlarına ve dahi gelecek nesillerine sahip çıkmanın en ağır bedellisidir.

İşte şehitlerimiz Fethi Sekin ve Musa Can sorgulanmaz memleket sevdalarını mukaddes kanlarıyla böyle kaleme aldılar.

5 Ocak 2017 günü kahraman şehidimiz Fethi Sekin her zamanki gibi şevk ile vazifesini icra ederken gerçekleşen menfur saldırıyı bertaraf etmek için hiçbir tereddüt duymadan canını ortaya koymuştur.

O esnada bunun için kendisine verilen ne bir emir vardır, ne de vatan sevgisinden gayrı onu buna itecek bir güç. Gözünü kırpmadan ateşin üzerine yürürken vatan şairi Namık Kemal'in Vatan Türküsü'ndeki şu dizeleridir şiarı Fethi'nin;

Yâre nişandır tenine erlerin
Mevt ise son rütbesidir askerin
Altı da bir üstü de birdir yerin
Arş yiğitler vatan imdadına.

> ***Fethi Sekin**, adı gibi Fatihidir artık İzmirlinin ve tüm ülkenin, soyadı gibi sakindir üzerine giderken merminin.*
>
> ***Musa Can**, adı gibi uyarken atalarının vasiyetine, soyadı gibi candır teslim ettiği sahibine.*

Kalleş eylemin planlayıcısı olduğu tespit edilen PKK terör örgütünün yalnızca Adliyemize yönelik değil, dönem itibariyle tüm ülkenin istikrarına, barış ve güven ortamına yöneliktir garezi.

Hatırlanacağı üzere ülkemizi kaosa sürükleyerek bölmek isteyen terör örgütleri ve onları destekleyen şer odakları uzun yıllardır güttükleri bu kirli emelleri gerçekleştirmek için 2010 yılı ve sonrasında her biri derin acılar bırakan hain eylemlerini giderek artırmış bulunmaktaydılar. Son on yıl içinde İstanbul ve Başkent gibi metropollerde gerçekleştirilen çok sayıdaki bombalı intihar saldırılarında yüzlerce masum sivil vatandaşımızın yanı sıra birçok güvenlik görevlisi evlatlarımızı da şehit vermiştik. Devlet güçlerinin çaresiz bırakıldığını göstererek halkı umutsuzluğa sürüklemek isteyen terör örgütlerinin meş'um çabaları kahraman güvenlik güçleri ile adli teşkilatımızın özverili çalışmaları sayesinde istediklerini vermekten uzakta kalmıştır. Nihayetinde vatanımızı sonu gelmez bir kargaşaya sürüklemek için son kozlarını oynayan ve bu nedenle akıllara zarar her türlü iş birliğini yapmaktan çekinmeyen terör odakları önemli bir hamle olarak değerlendirdikleri Fetullahçı Terör Örgütünü sahneye alarak 15 Temmuz Darbe Girişimini desteklemek istemişlerdir. Tüm bunlar gerçekleşirken güzel İzmirimiz yine güvenlik güçlerimizin ve yargı teşkilatımızın yerinde, zamanında ve koordineli olarak gerçekleşen fedakâr çalışmaları sayesinde terör örgütlerinin istedikleri eylemleri gerçekleştiremedikleri huzurlu bir kent olarak kalmaya devam etmekteydi. Tüm terör örgütleri ile mücadelede kendi üzerine düşen vazifeyi hakkıyla yerine getiren ve özellikle 15 Temmuz Darbe Girişimi'nin planlayıcısı olan Fetullahçı Terör Örgütü ile ilgili darbe girişimi öncesi ve sonrasında birçok yerde olduğu gibi İzmir'de de başlatılan soruşturmalar nedeniyle İzmir Adliyesi iş birlikçi terör örgütlerinin hedefi haline gelmiş bulunmaktaydı.

İşte bu zorlu şerait içinde uzun süredir eylem gerçekleştiremedikleri İzmir'i ve İzmir Adliyesini hedef alan PKK terör örgütü uzantısı TAK terör örgütü mensubu iki hain 05 Ocak 2017 tarihinde saat 16.10 sularında adliye karakolu ve İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı Terör Suçları Soruşturma Bürosu ve Ağır Ceza Mahkemelerinin bulunduğu adliye binası C blok önünde bombalı araç saldırısı gerçekleştirmek için yaklaştıklarında kahraman polis memurumuz Fethi Sekin onları fark ederek durdurmak istemiş, panik yapan hainler bomba yüklü aracı zamansız patlatmak durumunda kalmış ve yanlarında getirdikleri RPG-7 roketatar gibi ağır silah ve mühimmatı kullanma fırsatı bulamadan mermilerin üzerine yürüyen yiğit kardeşimiz Fethi'nin hedefi olmuşlardır. Adliye karakolunda görevli diğer arkadaşları onun yardımına henüz yetişemeden hain kurşunlara göğsü ile siper olan Fethi kardeşimiz şehit nişanını göğsüne takarak Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. Bu esnada görevi başında bulunan adliye çalışanı mübaşir kardeşimiz Musa Can da teröristlerin açtığı ateş sonucu şehit düşmüştür.

Tıpkı kendisinden doksan sekiz yıl önce yine güzel İzmir'de kenti işgal eden Yunan işgalcilere Kordon'da ilk kurşunu sıkarak direnişi başlatan Osman Nevres yani nam-ı diğer Hasan Tahsin gibi kirli ellerin ülkenin bekasına kast eden arzularına geçit vermemiştir. Elbette Türkiye bu büyük fedakârlık ve cesaretin farkındadır. Şüphesiz İzmirliler de bu büyük serdengeçtiliğin farkındadır. Geçen yıllarda düzenlenen anma töreninde şehadet yerini ziyaret eden halkın bıraktığı çiçekler arasında bir not vardır ki bu kahramanlığı özetlemektedir. Not kâğıdında tek bir cümle yazılıdır.

> *Sen İzmir'in İkinci Hasan Tahsinisin.*

Bizler de bu idrak içinde ve her geçen gün artan bir milletle şehitlerimiz Fethi Sekin ile Musa Can'ı ve bu vesileyle vatan savunmasında canlarını feda eden tüm şehitlerimizi ayrıca yargı şehitlerimiz İstanbul Cumhuriyet Savcısı Mehmet Selim Kiraz'ı, Ovacık Cumhuriyet Savıcısı Murat Uzun'u, Pülümür Hâkimi Onur Alan'ı, Kulp Cumhuriyet Savcısı Yılmaz Acar'ı, Kulp Hâkimi Özkan Şahin'i, Denizli Cumhuriyet Başsavcısı Mustafa Alper'i saygı ve minnetle anıyoruz. Ruhları şad olsun.

Hüseyin AŞKIN *İzmir İl Emniyet Müdürü*

Sayın Valim, sayın protokol, şehitlerimizin kıymetli aileleri, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Milletler ancak kahraman evlatları varsa varlıklarını sürdürürler ve güven içinde olurlar. Türk Milleti kahraman evlatlara sahip olma konusunda gerçekten dünyanın en şanslı milletidir. Bugün size birkaç kahramanlık öyküsü anlatmak istiyorum.

Gazi Mustafa Kemal Çanakkale Savaşlarını anlatırken şöyle söylüyor. Düşman siperleriyle aramız 8 metreye kadar düşmüştü, okuma bilenler elinde mushaf okuyorlar, bilmeyenler ya onları dinliyorlar, ya da tekrar ediyorlardı. Birkaç dakikaya kadar şehadet muhakkak. Arkadaşlarının tümünün şehit olduğunu gören Mehmetçik hiç tereddüt etmeden şehit arkadaşlarının üzerine atlıyor ve onlar da şehit oluyorlardı. İşte Türk İstiklal Harbi'ni kazandıran Türk Milletindeki bu yüce ruhtur diyor Büyük Atatürk. Bu yüce ruh Türk Milleti açısından ihtiyaç olduğunda hep ortaya çıkmıştır. Eminim ki bundan sonra da ortaya çıkacaktır.

Mesela 15 Mayıs 1919'da bu yüce ruh ortaya çıktı. Nerede, şuracıkta Kordon'da ortaya çıktı. 15 Mayıs 1919'da itilaf devletlerinin desteği ile İzmir'i işgale gelen Yunan askerleri Kordon'da bir yürüyüşe başlamışlardı. Bunu içine sindiremeyen yiğit bir adam vardı, ***Hasan Tahsin*** isminde bir gazeteci o sabah damatlığını giymişti, yanına revolverını almıştı. İçine yediremedi, işgale karşı ilk kurşunu atmıştı. Yunan bayrağını taşıyan o bayraktarı vurmuş, arkasından da bir komutanı vurmuş ve birkaç dakika içinde şehit olacağını bile bile yüzlerce süngüyle şehit edilmişti. Bu bizim emperyalistlere karşı dünyanın ilk zaferi olan Türk İstiklal Harbi'nin de ilk kurşunu olarak tarihe geçmişti.

Bu yüce ruh birçok kez daha ortaya çıktı ama bir tanesini hepiniz yine hatırlayacaksınız. Bu yüce ruh 15 Temmuz 2016'da Ankara'da ortaya çıkmıştı. Tarihimizde gördüğümüz en büyük ihanet çetesi olan alçak Fetullahçı terör örgütünün yaptığı bu kalkışmaya karşı bu sefer kahraman astsubay ***Ömer Halisdemir*** darbeciyi birkaç dakika içinde şehit olacağını bile bile tam da alnının ortasından vurmuş ve bu alçak kalkışmaya karşı ilk kurşunu atmıştı. Bu sayede de millet demokrasisine, millet egemenliğine, geleceğine sahip çıkmıştı. Ömer Halisdemir'in bu kurşununun arkasından bütün millet sokaklara çıkmıştı.

HASAN TAHSİN

ÖMER HALİSDEMİR

Bu yüce ruh bundan 3 yıl önce tam şuracıkta ortaya çıktı. 5 Ocak 2017 tarihinde bölücü terör örgütü mensupları İzmir Adliyesine gelmişlerdi. İzmir Adliyesine bölücü terör örgütü tarihinin gördüğü en kanlı eylemi yapmak üzere geldikleri daha sonra istihbarat raporlarında ortaya çıkmıştı. Bunu nereden biliyoruz çünkü bu adliyeye geldiklerinde yanlarında hiç bu zamana kadar olmadığı kadar çok silahla gelmişlerdi. 8 roket vardı, bunlardan 5 tanesi zırh delici roketti, yüzlerce kalaşnikof mermisi vardı. El bombası vardı 8 tane, tabancalar vardı. Bomba yüklü bir araç vardı. Bu adliyeye geldiler, önce bomba yüklü aracı patlattılar. Arkasından buradaki herkesi katletmek istiyorlardı.

Ama hesaba katmadıkları bir şey vardı. Burada kahraman polis memuru Fethi Sekin vardı. Hepiniz işte biraz önce gördünüz, televizyonlarda defalarca gördünüz, kahraman polis memuru Fethi Sekin'in koşarak bir gül bahçesine girercesine İslam'ın yüce peygamberine koşacaklarını hiç hayal etmemişlerdi.

Olayın hemen arkasından Fethi Sekin kardeşimin katilini etkisiz hale getiren polis memuru şöyle anlattı bana;

> ***"Ben adliyenin içindeydim, patlamayı duyunca dışarı çıktım, çıktığımda ilk gördüğüm Fethi Abi'ydi. Fethi Abi öyle heybetli öyle yiğitçe koşuyordu ki kalaşnikof mermilerin üzerine karşı onun arkasından gitmemek hiç mümkün değildi müdürüm."***

Elbette milletlerin kahraman evlatları olur, milletlerin kahraman evlatları da milletlerin geleceğini kurtarırlar. Ben İzmir'de yine çiçeklerin açacağını biliyorum, İzmir'in dağlarına çiçekler açacak, Fethi Sekin kokulu çiçekler açacak İzmir'in dağlarında. Bu güzel kentin güzel insanları hiçbir zaman onlar huzur içinde olsun diye onlar üzülmesin diye, onlar yetim kalmasın diye şehadete koşan Fethi Sekin'i unutmayacaklar, hiç unutmayacağız, hiçbirimiz unutmayacağız. Hiçbir günahı yokken katledilen mübaşirimiz Musa Can kardeşimizi de asla unutmayacağız. Bu topraklar ebediyen Türk yurdu olsun diye bin yıldır bu topraklara asil kanlarını döken bütün şehitlerimizi, başta kahraman polis memurumuz Fethi Sekin ve mübaşirimiz Musa Can kardeşimi rahmetle minnetle anıyorum.

Ebediyete irtihal etmiş bütün gazilerimizi başta Cumhuriyetimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere bütün gazilerimizi de rahmetle minnetle anıyorum. Allah'tan milletimize bir daha şehit acısı göstermesin dualarımı niyazlarımı bildirerek hepinize saygılarımı sunuyorum.

POSTA

KAHRAMAN POLİS FETHİ SEKİN ÜÇ YIL ÖNCE BUGÜN ADLİYEYİ KANA BULAYACAK SALDIRIYI CANI PAHASINA ÖNLEMİŞTİ

BU KENT SENİ UNUTUR MU!

SON KURŞUNUNA KADAR ÇATIŞTI

İzmirliler, 5 Ocak 2017'de adliye sarayında katliamı hedefleyen terörist saldırısını önlemek için son kurşununa kadar çatışan ve şehit düşen kahraman polis Fethi Sekin'i unutmadı. İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı, yarın adliyede Fethi Sekin ve çatışma anında seken kurşunlardan birinin isabet etmesi sonucu şehit olan mübaşir Musa Can'ı törenle anacak. Sekin'in adı, daha önce olayın meydana geldiği İslam Kerimov Caddesi'ne, bir parka ve okula verilmiş, İzmir Adliyesi C Kapısı önüne de anıtı dikilmişti.

'UNUTMADIK UNUTMAYACAĞIZ'

Sekin ve Can, İzmir Adliyesinde önceki günden itibaren anılmaya başlandı. Binaya giriş ve çıkışların yapıldığı turnikelere 'Unutmadık, Unutmayacağız. Fethi Sekin, Musa Can' yazıldı. Ayrıca asansörlerdeki ekranlarda; Fethi Sekin ile Musa Can'ın görüntüleri ile geçen yıl anma törenleri için hazırlanan klip yayınlanmaya başlandı.

Fethi SEKİN

Musa CAN

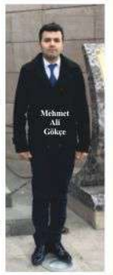
SÖZÜNÜ TUTTU O ŞİMDİ EHLİYETLİ

Olaydan birkaç gün önce üşümesin diye verdiği monta gözü gibi bakan kafe çalışanı Öztürk Uçar, Sekin'e verdiği sözü de yerine getirdi. Uçar, Sekin'in kendini ehliyetsiz araç kullanmaması konusunda ikaz ettiğini, bu yıl ona verdiği sözü tutarak 42 yaşında ehliyet aldığını söyledi.

'ÇOK SAKİN VE BABACANDI'

Polis memuru Mehmet Ali Gökçe ''Çok sakin ve babacan biriydi. İyi bir trafik bilirkişisiydi. Ondan çok şey öğrendim. O gün bomba yüklü araç patladıktan sonra ağır şekilde yaralandım. Keşke olaya beraber müdahele edebilseydik. Hakkında bugüne kadar kötü hiçbir şey duymadım" diye konuştu.

'AİLESİNE ÇOK DÜŞKÜNDÜ'

Uzlaştırma Bürosu Cumhuriyet Savcısı Nazan Pekcan, evli ve üç çocuk babası Sekin'in ailesine çok düşkün olduğunu anlattı. Pekcan ''Bilirkişilikten gelen gelirin çocuklarının geleceği için teminat olduğunu söyler, onları en iyi şekilde okutmak isterdi. Duyduğumda, evladımı kaybettiğimi düşündüm' dedi.

'KENDİNE YAKIŞANA YAPTI'

Hakim Yahya Kemal Akbaş da geçmişte terör örgütü FETÖ'nün kendisine kumpas kurduğunu, bu dönemde en çok destek gördüğü insanlardan birinin Fethi Sekin olduğunu belirtti ve şunları söyledi: ''Fethi'ye yakışır bir davranıştı, kaçmadı. Mutlaka köyüne gideceğim, mezarında dua okuyacağım."

AKŞAM

FETHİM GİTTİ AMA BİNLERCE EVLAT VAR

İzmir Adliyesine üç yıl önce teröristlerce düzenlenen saldırıda faciayı canı pahasına engelleyen şehit polis Fethi Sekin, kahramanlığıyla babasına büyük gurur kaynağı oldu.

İzmir Adliyesi önünde 3 yıl önce terör örgütü PKK mensuplarınca gerçekleştirilen saldırıda gösterdiği kahramanlıkla çok sayıda insanın hayatını kurtaran şehit polis memuru Fethi Sekin gözyaşlarıyla anıldı. Baba Mehmet Zeki Sekin evladına duyduğu özlemi ondan geriye kalan fotoğraflarıyla gidermeye çalışıyor. Evladının Baskil ilçesinin Doğancık köyündeki kabrini ziyaret eden Sekin, oğlu ve merhum eşi Zeynep Sekin için dua etti. Evladının yüreğindeki vatan ve millet sevdasıyla 3 yıl önce şehadete yürüdüğünü ifade eden Sekin şöyle konuştu: ''Oğlum, nice Fethi Sekinlerin, vatan ve millet sevdalılarının ortaya çıkmasına vesile oldu. Elhamdülillah oğlum şehadetiyle beni gururlandırdı, ruhu şad olsun. Fethi'm elveda demeden gitti ama bana binlerce evlat kazandırdı. Terör, nice Fethi Sekinler, Ömer Halisdemirler, Mehmetçiklerin onurlu mücadelesiyle yol olma noktasına geldi.''

İzmir Adliyesi asansörlerinde Sekin-Can sürprizi

ŞEHİT polis memuru Fethi Sekin ve seken kurşunun isabet etmesiyle şehit olan mübaşir Musa Can, ölümlerinin 3'üncü yılında unutulmadı.
Adliyedeki turnikelere 'Unutmadık, Unutmayacağız. Fethi Sekin, Musa Can' yazılırken, asansörlerde de Sekin için özel olarak hazırlanan klipler oynatılıyor.

İzmir Adliyesinde turnike ve asansörlerdeki sürpriz yürek burktu.

'O BİZİM İÇİN CAN VERDİ'

İzmir Adliyesi çalışanlarından Savcı Nazan Pekcan ''3 yıl değil 33 yıl da geçse üzerinden aynı şeyleri hissedeceğim. 'Evladım gitti' diye düşündüm. Arkasından diyorsunuz ki 'O bizim için gitti.' Vatan sağ olsun.'' Mahkeme başkanı Yahya Kemal Akbaş ''Fethi'ye yakışır bir davranıştı, kaçmadı. İnsan sevdiğine ölümü konduramıyor, izlediğimde 'Keşke gitmeseydi' dediğim oldu'' diye konuştu.

yenigün

Kahraman Fethi Sekin unutulmadı

PKK'nın adliyeye yönelik saldırısına hayatı pahasına karşı koyan polis memuru Sekin için anma töreni düzenlenecek

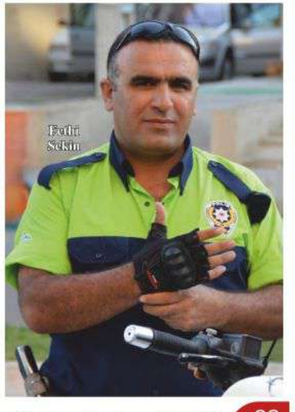

İZMİR'DE, terör örgütü PKK'nın adliyeye yönelik saldırısına kahramanca karşı koyan ve hayatı pahasına olası faciayı önleyen polis memuru Fethi Sekin, şehit edilişinin 3. yılında da unutulmadı. İzmir'deki bir okula adı verilen Sekin'in ismi sokaklardan parklara, okullardan kütüphanelere kadar birçok yerde ölümsüzleştirildi. 5 Ocak'ta şehit edilen Fethi Sekin ve Musa Can için 6 Ocak Pazartesi günü saat 10.00'da İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından Bayraklı Adliyesinde anma programı düzenlenecek.

Kahramanlığın diğer adı 'Fethi Sekin' unutulmadı

İzmir'de, terör örgütü PKK'nın adliyeye yönelik saldırısına kahramanca karşı koyan ve hayatı pahasına olası faciayı önleyen polis memuru Fethi Sekin, şehit edilişinin 3. yılında rahmetle yad ediliyor

İzmir Adalet Sarayının C Blok girişinde PKK'lı teröristlerce 5 Ocak 2017'de bomba yüklü araç ve uzun namlulu silahlarla gerçekleştirilen saldırıda şehit düşen polis memuru Fethi Sekin ve adliye çalışanı Musa Can, hafızalarda yer aldı. PKK'lı teröristlerin 5 Ocak 2017'de otomobille İzmir Adliyesinin C kapısına yöneldiği gün, tecrübesi ve dikkati sayesinde şüphelendiği aracı durduran ve içindeki silahlı teröristleri fark eden Sekin, hemen beylik tabancasını çekerek müdahale etti. Araçtan inen Fethi Sekin'in bir süre kovaladağı teröristler, yanlarında getirdiği bombayı patlattı. Peşine düştüğü 2 teröristten birini etkisiz hale getiren Sekin, diğerini yakalamak için mermisi bitene kadar cesurca çatıştı. Kahraman polis, bir aracın arkasına gizlenen teröristin açtığı ateş sonucu, görev yaptığı adliye binasının önünde şehit edildi. Terör örgütü PKK'nın planladığı saldırıyı önleyen Sekin, yanlarında 2 kalaşnikof, RPG-7 roketatar ve 8 mühimmatı, el bombaları bulunan teröristleri püskürttü. Evli ve 3 çocuk babası Fethi Sekin, kahramanca duruşuyla çok sayıda insanın yaşamını kurtardı. Memleketi Elazığ'da son yolculuğuna uğurlanan kahraman polis gibi hain saldırıda adliye personeli Musa Can da hayatını kaybetti. Kahramanlığın sembolü haline gelen Fethi Sekin, Türk halkının gönlünde taht kurdu. Hain saldırıdan sonra İzmirliler, adliyeye gelerek Türk bayraklarıyla teröre karşı birlik mesajı verdi. Saldırı ve çatışmanın yaşandığı İslam Kerimov Caddesi'nin ismi Şehit Polis Fethi Sekin olarak değiştirildi. Şehit polisin adını yaşatmak için yurt genelinde birçok yere Fethi Sekin ismi verildi. Memleketi Elazığ'daki şehir hastanesine, İzmir'deki bir okula adı verilen Sekin'in ismi sokaklardan parklara, okullardan kütüphanelere kadar birçok yerde ölümsüzleştirildi. Bazı anne ve babalar yenidoğan oğullarına, onun gibi cesur olmaları için 'Fethi Sekin' ismini verdi. İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı Fethi Sekin ve Musa Can'ı anma programı düzenleyeceğini açıkladı. Yapılan açıklamaya göre ''06.01.2020 Pazartesi günü saat 10.00'da Adliyemiz protokol kapısı iç alanında şehitlerimiz Fethi Sekin ve Musa Can'ı anma programı düzenlenecektir.'' denildi.

ANADOLU AJANSI

Kahramanlığın adı Fethi Sekin

İzmir'de, terör örgütü PKK'nın adliyeye yönelik saldırısına kahramanca karşı koyan ve hayatı pahasına olası faciayı önleyen polis memuru Fethi Sekin, şehit edilişinin 3. yılında rahmetle yad ediliyor.

İzmir Adalet Sarayının C Blok girişinde PKK'lı teröristlerce 5 Ocak 2017'de bomba yüklü araç ve uzun namlulu silahlarla gerçekleştirilen saldırıda şehit düşen polis memuru Fethi Sekin ve adliye çalışanı Musa Can, hafızalarda yer aldı. Teröristlerin hain planını bozan kahraman polis Fethi Sekin, 1973'te Elazığ'ın Baskil ilçesi Doğancık köyünde dünyaya geldi. Lise eğitimi sonrası Samsun 19 Mayıs Polis Meslek Yüksekokulundan 1995 yılında mezun olan Sekin, ilk olarak Kilis'te görev yaptı.

Kilis'ten sonra 1999-2002 yıllarında Bingöl'de üniforma giyen Sekin, ardından da büyük bir kahramanlık gösterdiği İzmir'e tayin edildi. Şehit Sekin, yaklaşık 9 yıl çalıştığı İzmir'de Motosikletli Şahinler Timi'nde görev aldı.

Cesurca teröristlerin üzerine gitti

PKK'lı teröristlerin 5 Ocak 2017'de otomobille İzmir Adliyesinin C kapısına yöneldiği gün, tecrübesi ve dikkati sayesinde şüphelendiği aracı durduran ve içindeki silahlı teröristleri fark eden Sekin, hemen beylik tabancasını çekerek müdahale etti. Araçtan inen Fethi Sekin'in bir süre kovaladığı teröristler, yanlarında getirdiği bombayı patlattı.

Peşine düştüğü 2 teröristten birini etkisiz hale getiren Sekin, diğerini yakalamak için mermisi bitene kadar cesurca çatıştı. Kahraman polis, bir aracın arkasına gizlenen teröristin açtığı ateş sonucu, görev yaptığı adliye binasının önünde şehit edildi.

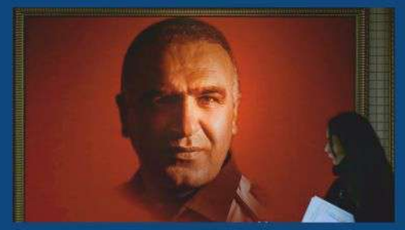
Terör örgütü PKK'nın planladığı saldırıyı önleyen Sekin, yanlarında 2 kalaşnikof, RPG-7 roketatar ve 8 mühimmatı, el bombaları bulunan teröristleri püskürttü.
Evli ve 3 çocuk babası Fethi Sekin, kahramanca duruşuyla çok sayıda insanın yaşamını kurtardı. Memleketi Elazığ'da son yolculuğuna uğurlanan kahraman polis gibi hain saldırıda adliye personeli Musa Can da hayatını kaybetti. Saldırıda 3 avukat, 2 polis memuru, 2 adliye memuru ve 2 sivil olmak üzere 9 kişi yaralandı.
Saldırıyı gerçekleştiren 2 terörist ise olay yerinde öldürüldü.

Fethi Sekin gönüllerde taht kurdu

Kahramanlığın sembolü haline gelen Fethi Sekin, Türk halkının gönlünde taht kurdu. Hain saldırıdan sonra İzmirliler, adliyeye gelerek Türk bayraklarıyla teröre karşı birlik mesajı verdi. Saldırı ve çatışmanın yaşandığı İslam Kerimov Caddesi'nin ismi Şehit Polis Fethi Sekin olarak değiştirildi.

Şehit polisin adını yaşatmak için yurt genelinde birçok yere Fethi Sekin ismi verildi. Memleketi Elazığ'daki şehir hastanesine, İzmir'deki bir okula adı verilen Sekin'in ismi sokaklardan parklara, okullardan kütüphanelere kadar birçok yerde ölümsüzleştirildi.

Türkiye çapında birçok spor organizasyonu Fethi Sekin anısına yapılıyor. Bazı anne ve babalar yeni doğan oğullarına, onun gibi cesur olmaları için "Fethi Sekin" ismini verdi.

son tv
Özel Haberin Kaynağı

İzmir yargı şehitlerini anıyor!
'Ve İzmir Şehitlerine Selam Durur'

İzmir Adalet Sarayının C Blok girişinde PKK'lı teröristlerce 5 Ocak 2017'de bomba yüklü araç ve uzun namlulu silahlarla gerçekleştirilen saldırıda canını siper ederek daha fazla can kaybı yaşanmasını önleyen Polis Memuru Fethi Sekin ve adliye personeli Musa Can anılıyor.

İzmir Adalet Sarayının C Blok girişinde PKK'lı teröristlerce 5 Ocak 2017'de bomba yüklü araç ve uzun namlulu silahlarla gerçekleştirilen saldırıda canını siper ederek daha fazla can kaybı yaşanmasını önleyen Polis Memuru Fethi Sekin ve adliye personeli Musa Can şehit olmuştu.

6 Ocak 2020 Pazartesi günü İzmir Adliyesinde gerçekleştirilecek anma programı öncesinde İzmir Cumhuriyet Başsavcılığının girişimleriyle kentin tüm meydan ve bulvarlarındaki billboardlar şehitlere saygı temalı "Ve İzmir Şehitlerine Selam Durur!" afişleriyle donatıldı.

ARTUKLU HABER
"Haberin Olduğu Her Yerde"

İzmir Fethi Sekin ve Musa Can'ı unutmadı

Üç yıl önce İzmir Adliyesinin önündeki terör saldırısında şehit olan polis memuru Fethi Sekin ve mübaşir Musa Can törenle anıldı.İzmirliler, İzmir Adliyesinin önünde üç yıl önceki terör saldırısında şehit olan polis memuru Fethi Sekin ve mübaşir Musa Can'ı unutmadı. Bayraklı Adliyesindeki tören saygı duruşu ve İstiklal Marşı ile başladı. Törende konuşan Adalet Bakanı Yardımcısı Zekeriya Birkan, İzmir Adliyesine yapılan saldırının Türk yargısına yapıldığını hatırlatarak, "Ama teröristler bir şeyi unuttular. Fethi Sekin gibi kahramanlarımız var. Fethi Sekinler asla bitmez. Bizler şehitlerimizi, gazilerimizi asla unutmayacağız. Şehitlerimizi rahmetle, minnetle anıyoruz" dedi.Törene katılan İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Tunç Soyer, sosyal medya hesabından da bir mesaj yayımladı ve şunları söyledi: "Üç yıl önce bugün İzmir'de hain terörist saldırısında onlarca insanı canı pahasına koruyan kahraman polis Fethi Sekin'i ve aynı saldırıda yaşamını yitiren Musa Can'ı rahmetle anıyorum. İzmir ve ülkemiz bu kahramanlığı unutmayacak!""İzmir'in ikinci Hasan Tahsin'i"İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre ise törende yaptığı konuşmada, "Fethi Sekin büyük bir kahramanlıkla daha büyük boyutlara ulaşacak terör saldırısını önlemiştir. Sekin, İzmir'in ikinci Hasan Tahsinidir" dedi. Konuşmaların ardından İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından yaptırılan Fethi Sekin anıtına ve Sekin'in şehit olduğu yere karanfil bırakıldı. Anma töreni kapsamında Fethi Sekin ve Musa Can için hazırlanan kum sanatı koreografisi ve belgesel izlendi. Törene Adalet Bakan Yardımcısı Zekeriya Birkan, Kamu Görevlileri Etik Kurulu Başkanı Köksal Toptan, İzmir Valisi Erol Ayyıldız, Ege Ordu Komutanı Korgeneral Ali Sivri, İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Tunç Soyer, İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre, Emniyet Müdürü Hüseyin Aşkın, İzmir Barosu Başkanı Özkan Yücel, İzmir milletvekilleri, ilçe belediye başkanları, Şehit Fethi Sekin'in eşi Rabia Sekin ve kızları Zeynep Dila Sekin, Musa Can'ın eşi Mecburiye Can ve kızları Emine Can, adliye personeli ve avukatlar katıldı.

Hürriyet

İzmir Adliyesi asansörlerinde Fethi Sekin unutulmadı

İZMİR Adliyesine yönelik terör saldırısını canı pahasına önleyen şehit polis memuru Fethi Sekin ve seken kurşunun isabet etmesiyle şehit olan mübaşir Musa Can, ölümlerinin 3'üncü yılında unutulmadı. Adliyedeki turnikelere 'Unutmadık, Unutmayacağız. Fethi Sekin, Musa Can' yazılırken, asansörlerde de Sekin için özel olarak hazırlanan klipler oynatılıyor.

PKK'lı 2 terörist, 5 Ocak 2017'de, İzmir Adliyesine yönelik bombalı araç ve uzun namlulu silahlarla saldırıda bulundu. Bu sırada silahını çekip, son mermisine kadar teröristlerle kahramanca çatışan polis memuru Fethi Sekin, kurşununun bitmesi üzerine vurularak, şehit oldu. Ayrıca seken kurşunlardan birinin isabet etmesiyle adliye çalışanı mübaşir Musa Can da şehit düştü. Çatışmada iki teröristten birini etkisiz hale getiren evli ve 3 çocuk babası Sekin, birçok insanın hayatını kurtardı. Olayın ardından İslam Kerimov Caddesi'ne Fethi Sekin adı verilirken, İzmir Adliyesi C Kapısı önüne de Sekin'in heykeli dikildi.

Kahramanlığın adı

FETHİ SEKİN

İzmir Adliyesine terör örgütü PKK mensuplarınca 2017'de düzenlenen saldırıda teröristlerin hain planını canı pahasına bozan şehit polis memuru Fethi Sekin, Türk halkının gönlünde taht kurdu

1973

Elazığ'ın Baskil ilçesi Doğancık köyünde dünyaya geldi

1995

Lise eğitimi sonrası Samsun 19 Mayıs Polis Meslek Yüksekokulundan mezun oldu

Sekin'in ilk görev yeri Kilis oldu

1999-2002

Bingöl'de görev yaptı

2002-2017

Bingöl'den sonra İzmir'e tayin edildi. İzmir'de yaklaşık 9 yıl Motosikletli Şahinler Timi'nde görev aldı

5 Ocak 2017

PKK'lı teröristler, bir otomobille İzmir Adliyesinin C kapısına yöneldi. Sekin yaklaşan aracı tecrübesi ve dikkati sayesinde erken fark etti

Şüphelendiği aracı durduran ve içindeki silahlı teröristleri fark eden Sekin, hemen beylik tabancasını çekerek müdahale etti

Fethi Sekin'in bir süre kovaladığı teröristler, yanlarında getirdiği bombayı patlattı

Peşine düştüğü 2 teröristten birini etkisiz hale getiren Sekin, diğerini yakalamak için mermisi bitene kadar cesurca çatıştı

Kahraman polis, bir aracın arkasına gizlenen teröristin açtığı ateş sonucu, görev yaptığı adliye binasının önünde şehit edildi

Terör örgütü PKK'nın planladığı saldırıyı önleyen Sekin, yanlarında 2 kalaşnikof, RPG-7 roketatar ve 8 mühimmatı, el bombaları bulunan teröristleri püskürttü

Evli ve 3 çocuk babası Sekin, kahramanca duruşuyla çok sayıda insanın yaşamını kurtardı

Saldırıyı gerçekleştiren 2 terörist olay yerinde öldürüldü

Kahramanlığın adı

MUSA CAN

İzmir Adliyesine terör örgütü PKK mensuplarınca 2017'de düzenlenen saldırıda teröristlerin hain saldırısında vurularak şehit edildi

1969

Tokat'ın Turhal ilçesi Çayıraltı köyünde sekiz kardeşin üçüncüsü olarak dünyaya geldi

1982

Ortaokul eğitimini Çayıraltı köyünde tamamladı

1990

Hayvancılık ve tarımla uğraşan ailesinin 1990 yılında İzmir'e taşındı

1991

1991 yılında Tekel'de göreve başladı

1992

1992 yılında evlendi ve daha sonra üç çocuk sahibi oldu

2013

Tekel'in kapatılmasıyla İzmir Adliyesinde mübaşir olarak göreve başladı. 4 yıl İzmir Adliyesinde mübaşir olarak görev yaptı

5 Ocak 2017

PKK'lı teröristlerin İzmir Adliyesine düzenlediği hain saldırıda vurularak şehit edildi

En Güzel Hatırlanmak
GİDİLSE DE KALINSA DA...

İpek AKSARAY
İzmir Hâkimi

Aslı TUNA
İzmir Adliyesi Zabıt Kâtibi

Her ayrılık, bir kayıptır; ölüm, boşanma, taşınma, tayin, göç veya bir düşük. Hepsinin ortak noktası, kayıp nedeniyle hissedilen acıdır.

Kimi acısını içine gömer, bazıları acıyı hayatının ayrılmaz bir parçası haline getirir, kimi ise acısını başkalarından çıkarmayı seçer. Ayrılık gelip çarptığında, bıraktığı etkiye hekimler "travma" diyorlar. Sonrasında alışılagelen duruma geri dönmek için en az altı ay gerekli olduğu saptanmış.

05 Ocak 2017 Perşembe gününden bu yana tam otuz altı ay geçti.

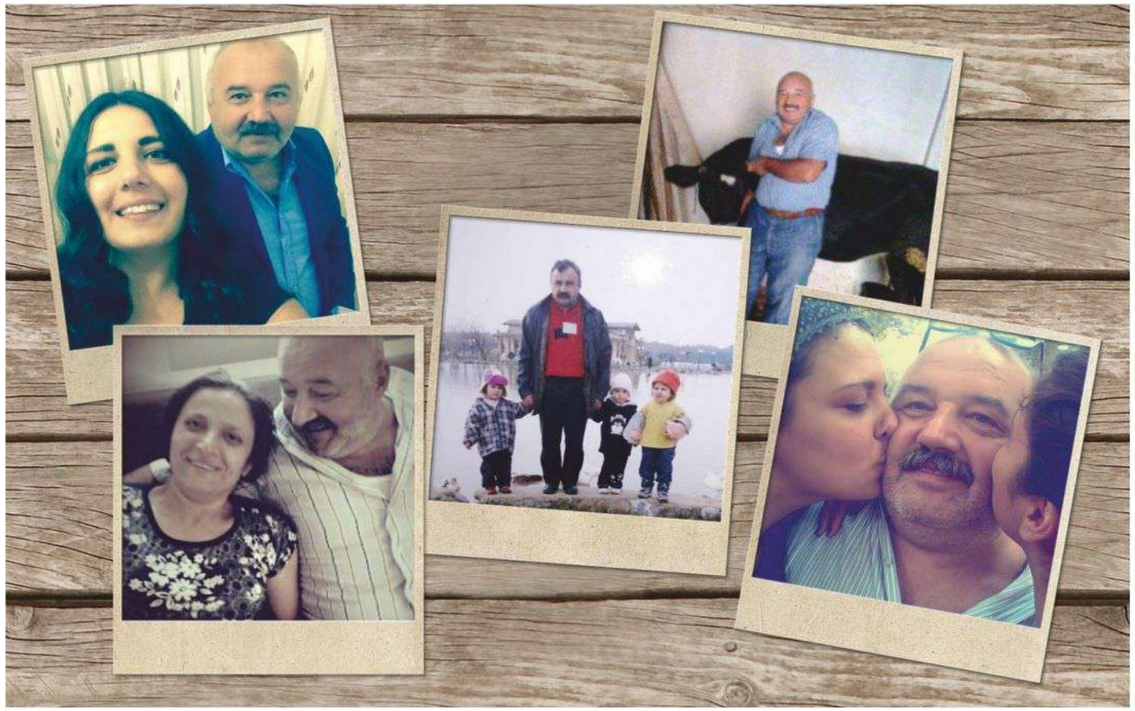
O gün öğleden sonra İzmir Adliyesinde bulunanlar, orada olmadığı halde ateş yüreğinin tam orta yerine düşenler ve çok acılar görmüş-geçirmiş İzmir şehri olağan hayata devam etmekte. Aynı kalleş silahtan çıkan mermilerle vurulan iki canını unutmadan...

Canlar bedenden ayrılmış olsa da ruhlarını yâd ederek onları en güzel şekilde hatırlamakta kararlı bu şehir. Her an, her yerde şahit olmak mümkün buna. Kâh Menemen dolmuşunun arkasında bir yazı, kâh Salhane durağına yürürken duvarda bir resim olarak karşınıza çıkabilir, kaybedilenlere duyulan "saf sevgi".

Bir bakarsınız o sevgi günün birinde, zabıt kâtibi annesinin yanında, minik bir kız olarak odanıza süzülür. Themis'in yanında duran küçük çerçeveyi fark eder masum gözleri, uzanır alır hemen. 6 Ocak 2017 günü, yakalarımızda taşıdığımız Fethi'nin resmini çocuksu bir sevinçle öper. Annesiyle göz göze gelirsiniz, sükût altın olur. Kurşunların havada uçuştuğu o gün, henüz dünyaya dahi gelmemiş, tüm kötülüklerden habersiz bu sabinin, masum anını mahzun kılmamak için, gözlerinizden taşmak için bekleyen yaşlara dur dersiniz. Yeter artık akma, sabi sübyan gözyaşıyla büyümesin bundan böyle.

Peki ya, yüreğinin tam orta yerine düşen kor ile yananlar? Onlar nasıl döndüler, artık eskisi gibi olamayacak hayatlarına?

İzmir Adliyesi Dergisi'nin ilk sayısı hazırlanır iken Yayın Kurulumuz, 5 Ocak günü aramızdan ayrılan canlarımızın bizlere emaneti olan aileleri ile röportaj yapılması konusunda hemfikir olmuştur. İzmir Cumhuriyet Başsavcımız Sayın Kamil Erkut Güre, Adalet Komisyonu Başkanımız Sayın İbrahim Korkmaz ve Adalet Komisyonu Üyemiz Sayın Oktay Tabur tarafından yeni yıl öncesinde aileler ziyaret edildiğinde, röportaj teklifi dile getirilmiş, kabul etmeleri üzerine, Cumhuriyet Savcısı Nihal Fındık, Hâkim İpek Aksaray ve Başsavcılık Özel Kalemi Aslı Tuna tarafından kendileriyle ayrı ayrı röportaj yapılmıştır.

Rahmetli Musa Can'ın eşi Mecburiye Can ve kızı Emine Can ile Röportaj

Mecburiye Hanım eşiniz ile nasıl tanışıp evlendiğinizi anlatır mısınız?

M.C. : Rahmetli eşim Tokat Turhal Çayıraltı köyünde oturmakta idi. Teyzesi, amcam ile evliydi. Çocukları olmadığı için dört yaşımdan beri amcam ve yengem ile kalıyordum. Zile'nin Alibağı köyündeki evimize teyzesini ziyarete geldi, öyle karşılaştık. Daha sonra askere gitti. Daha önceden böyle bir alışkanlığı olmadığı halde, askerden teyzesine mektup yazmaya başladı. Yengem okuma yazma bilmediği için mektupları ben okuyordum. Her mektupta bir de mani yazıyordu, gülü bir gün seni her gün seveceğim gibi. Askerden geldiğinde beni istemeye geldiler. Aileler evlenmemize karar verdi, nişan yapıldığında kendisi hazır bulunamadı, İzmir'deydi. 1992 yılında evlendik, İzmir'e gelin geldim, düğünümüz burada oldu. On beş yaşındaydım, eşim de yirmi iki yaşındaydı.

Kaç çocuğunuz var, eşinizin çocukları ile ilişkisi nasıldı?

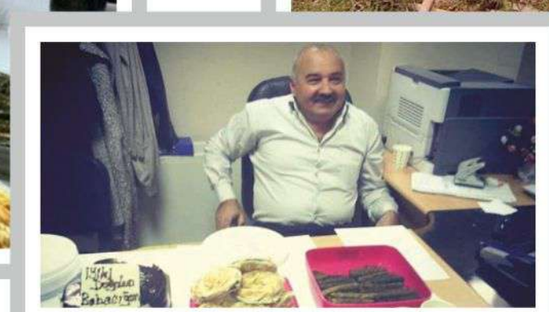
M.C. : Üç çocuğumuz var. 1993 yılında oğlumuz Emrah, on bir ay sonra kızımız Emine, altı yıl sonra da küçük kızımız Başak dünyaya geldi. Çocukları arasında ayırım yapmazdı, üçünü de çok severdi. Kızlarına ayrı bir düşkündü. İşten çıkınca bir yere sapmadan doğrudan eve gelir çocuklarıyla bolca vakit geçirmek isterdi.

E.C. : Babam hafta sonlarında da erken kalkardı. İsterdi ki, bizler de bir an önce uyanalım. Kalkalım diye yan odadan duvarı tıklatır, cep telefonumuzu çaldırırdı. Benim hazırladığım kahvaltıyı çok severdi. Yüksekokul okumamı çok istemişti, tüm imkânlarımızı zorlayarak beni Ankara'ya bir ön lisans programına yolladı. Ben gazeteci olmak istiyordum, ama babam sağlık ile ilgili okumamı istedi. Vefatından önce ziyaretime gelmişti. Staj için önlüğümü almıştım. Beyaz önlüğümle gördüğünde çok duygulandı, gözleri dolu dolu oldu.

İşyerindeki arkadaşlarıyla ilişkisi nasıldı?

M.C. : Güler yüzlü, çalışkan bir insandı. Evde misafir ağırlamayı, paylaşmayı severdi. İş yerindeki arkadaşları için de börek, sarma yaptırıp götürürdü. Doğum günlerinde mutlaka pasta yapardık, adliyede arkadaşlarıyla kutlardık.

Size karşı nasıldı? Doğum günü, evlilik yıldönümü gibi özel günleri hatırlar mıydı?

M.C. : Bana karşı çok iyiydi, bir şey alınacağı, yapılacağı zaman muhakkak fikrimi sorardı, her şeye beraber karar verirdik. Borçtan hiç hoşlanmazdı, borcu oldu mu ödeyene kadar uyuyamazdı. O yüzden pek borçlanmazdı, peşin almak isterdi. Çok tutumluydu, akşamları birlikte hesap kitap yapardık. Özel günlerde hediye almazdı, bir kere beraber yemeğe gitmiştik.

E.C. : Babam lacivert takım elbise ve mavi gömlek giymeyi çok severdi. Ankara'ya ziyaretime geldiğinde burnu kanadı, gömleği lekelendi, "Bana bir mavi gömlek borçlusun" diye takılmıştı. İşe başladığımda babama mavi gömlek alacaktım.

Eşinizin çocukluğu nasıl geçmiş, kendisi veya yakınları nasıl anlatırdı?

Ailesi 1990 yılında İzmir'e gelmiş, önce büyük abisi gelip ev yapmış, sonra da ailenin kalanı göç etmiş. On sekiz kişi aynı evde yaşadık, zamanla binaya kat çıkıldıkça peyderpey evlerimiz ayrıldı. Köyde hayvanları varmış, gelirken satmışlar. Eşim arkadaşlarıyla çobanlık yaparmış. O günleri unutamazdı, hep anılarını anlatırdı. Geceleri yaylada kalırlarmış, hiç korkmazlar, yağmur yağınca yağmurluklarının altında yatarlarmış. O günleri özlüyordu.

Bize biraz da eşinizin uğraşılarından bahseder misiniz? Müzik ile arası nasıldı? En sevdiği şarkı, türkü, sanatçı hangisiydi? Spor ile uğraşır mıydı? Hangi takımı tutardı?

M.C. : Türk Halk Müziğini çok severdi, en çok Mahsuni Şerif dinlerdi. Futbol ile çok alakası yoktu, sorduklarında Trabzonspor'u tuttuğunu söylerdi. Babasının ailesi seferberlikte Trabzon'dan Tokat'a gelmiş, bir daha da dönmemişler. Trabzon'daki akrabaları ile görüşmeye devam ederlerdi. Düğünlerde gidip geliyorlardı. Bahçe ile uğraşmayı çok istiyordu. Bir arkadaşı yazlık alınca özendi, Dikili'de küçük bir yazlık aldık. Bahçesinde üzüm asması, gül ağacı yetiştirdi. Gül ağacı boyunu geçmişti. Yazın bahçenin her şeyiyle severek uğraşırdı. Ben hiç ilgilenmediğim için de takılırdı, hanım senin elin de bahçenin toprağına bir değsin derdi. Şimdi bahçe ile bizzat ilgileniyorum, kimselere bırakmıyorum. Bahçe onun yokluğunu hissetmesin istiyorum.

Mutfak ile arası nasıldı, yemek seçer miydi? Yaptığınız yemeklerden en çok hangisini severdi? Kendisi de yemek pişirir miydi?

M.C. : Yemek seçmezdi, seçene de kızardı. Bunu bulamayanlar var derdi. Bazen yemek hazır olmazdı, hiç mesele etmeden, ne varsa onu yerdi. Oğlum bazen yemeği beğenmezdi, istediğini pişireceğim zaman alıştırma, şükretmeyi bilsin derdi.

E.C. : Aile apartmanında oturduğumuz için babam akşam işten geldiğinde, her katta amcalarımın kapısını çalar, ne pişirdiniz bakayım diye sorardı. Neşeli bir insandı.

Son olarak hayat nasıl devam ediyor? İletmek istediğiniz bir mesaj var mı diye sorsak neler söylerdiniz?

M.C. : Oğlum evli, eşimin vefatından sonra iki torunumuz oldu. Büyük olana eşimin adını koyduk, ona çok benziyor. Büyükbabasını hiç görmedi ama fotoğrafını tanıyor. Sosyal medyada rahmetli eşim ile birlikte gördüğü rahmetli Fethi Sekin'i üniformalı resminden tanıyor, görünce hemen polis diyor.
Emine okulu bitirdi ve laborant olarak çalışmaya başladı. Başak ise Adalet Yüksekokulunda okuyor. Oğlum ve küçük kızım babalarının ölümünden sonra adliyeye gitmek istemiyorlar, halen çok üzülüyorlar.

Rahmetli eşim adliyeden önce Tekel'de çalışıyordu, birikim yapmıştı. Çok şükür maddi olarak bir ihtiyacımız yok. Sahip olduklarımız bize yetiyor. Bizim maddi destekten ziyade manevi desteğe ihtiyacımız var. Aranıp sorulmak bizim için daha önemli.

E.C. : Babam hayatta iken farkında değildim, onun hayatımızdaki önemini kaybettikten sonra daha iyi anladım. Evimizin her türlü ihtiyacı ile ilgilenirken bize hiçbir şey hissettirmiyormuş. Onun sorumluluklarını ben üstlenince gördüm yükünün ne kadar ağır olduğunu. Ne yapsam, onun yaptığı gibi üstesinden gelemiyorum.

Babamın ölümü ile ilgili sosyal medyada birtakım paylaşımlar ve yorumlara çok üzüldük. Babam vazifesi başında iken bir terör saldırısında öldü. Aynı şeyin kimsenin başına gelmesini istemem, bizleri üzen yorumları ve paylaşımları yapanların bile. Tek söyleyeceğim budur.

Anma günlerinde nasılsınız, bir şeye ihtiyacınız var mı, yapabileceğimiz bir şey olursa biz her zaman sizin yanınızdayız diyen çok sayıda insan oluyor. İhtiyaç duyup aradığımızda ise telefonu açan yok maalesef.

Bugüne kadar sadece özel günlerde hatırlanırken, anma töreninden çok zaman öncesinde bir gün Adliyeden telefon geldi ve İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre'nin bizi ziyarete gelmek istediğini söylediler. Başsavcımız Kamil Erkut Güre'nin İzmir Adliyesine yeni atandığını ve bizlerle tanışmak için gelmek istediğini duyunca çok mutlu olduk. Bu telefonun hemen ardından ziyaret gerçekleşti. İlk defa kapımız normal bir günde sadece "nasılsınız" demek için çalınmıştı. Evimize geldiklerinde sanki yıllardır tanışıyormuşuz da bize oturmaya gelmişler gibi, aileden biri gibi hissettik. Sonrasında Adalet Bakanı Sayın Abdulhamit Gül de İzmir'e geldiklerinde Başsavcımız Kamil Erkut Güre ile birlikte bizi ziyaret ettiler. Sadece özel günlerde değil, sıradan günlerde de hatırlanmak, kapımızın çalınması, "sizi unutmuyoruz" hissi bizi çok mutlu etti, kendilerine bir kez daha teşekkür ederiz.

Musa CAN'ın eşi Mecburiye CAN ve kızı Emine CAN

Rahmetli Fethi Sekin'in eşi Rabia Sekin ile Röportaj

Rabia Hanım eşiniz ile nasıl tanışıp evlendiğinizi anlatır mısınız?

Elazığ'da görücü usulü ile tanıştık. Evlendiğimizde ben 18 yaşındaydım, Fethi de 27. Aramızda 9 yaş vardı. Evlendikten sonra Kilis'e geldik.

Kaç çocuğunuz var, eşinizin çocukları ile ilişkisi nasıldı?

Evlendiğimizde Kilis'e geldik, sonrasında Bingöl'de yaşamaya devam ettik. İlk çocuğumuz Dila 2001 yılında Bingöl'de doğdu. Fethi 2002 yılında askere gitti. Askerliğini Adıyaman'da yaptı. Biz de Dila ile birlikte annemin yanına Elazığ'a döndük, 13 ay özlemle asker yolu bekledik.

Fethi askerden dönünce İzmir'e geldik. 2006 yılında oğlumuz doğdu. Tolunay Kafkas isminde bir futbolcu varmış ve Fethi bu futbolcuyu çok sevdiği için gençken oğlum olursa adını Tolunay koyacağım demiş, bu nedenle oğlumuzun adını Tolunay koyduk. Oğlumuz da adını verdiğimiz futbolcu gibi futbolla ilgileniyor, Altay'ın altyapısında oynuyor. Yakın zamanda Milli Takım seçmelerine girdi. Gururla başarılarını takip ediyoruz.

2007 yılında da üçüncü çocuğumuz Nisa doğdu. Fethi'nin evde çocuklara karşı inanılmaz sevgisi ve sabrı vardı, işten gelir gelmez onlarla ilgilenirdi. Çocuklarla oyun oynamayı, vakit geçirmeyi çok severdi hatta her hafta sonunu çocuklarımızla birlikte geçirirdik.

Çok yoğun çalışsa da akşamları yemeğini yiyip çocuklarla oynar, onlar uyuyana kadar başlarında bekler sonra kalan işlerini yapmaya devam ederdi. Buna rağmen bir kere yoruldum, dinleneyim demedi. Benim "çok yoruldun Fethi biraz ara ver sonra yaparsın, çok çalışıyorsun" dememe karşın "Rabia, her şey çocuklarımız için" derdi.

İşi ve iş yerindeki arkadaşlarıyla ilgili tutumu nasıldı?

Fethi çocukluğundan beri polis olmak istiyormuş. İzmir'e geldiğimizde de trafikte çalışmaya başladı. Mesleğini çok seviyordu bir gün bile bıktım, sıkıldım, yoruldum dediğini duymadım. Motorunu, üniformasını ve işini çok severdi. Her gün işe ilk günkü heyecanıyla giderdi, adliyeye gelenleri de her sabah aynı enerjiyle ve hep güler yüzle karşılardı. İyilik yapmayı seven, merhametli, sevecen bir insandı. Bir arkadaşı Kuşadası'nda yazlık almıştı, Fethi de bana "Rabia biz de böyle bir yer alsak ne güzel olur" demişti. Bahçeyle, toprakla uğraşmayı çok severdi. Büyük saksılar almıştı, balkonda çocuklarla birlikte bu saksılara maydanoz, çilek ekeriz demişti. Hayvan sevgisi çok yüksekti, evde kalan yemekleri hiç atmazdı hep sokak hayvanlarına verirdi. Adliyenin önündeki kulübede Arap isminde bir köpeği vardı, ona çok düşkündü. Arap geldiğinde küçüktü o da orada büyüdü. Aralarındaki bağ o kadar kuvvetliydi ki patlamadan sonra bile Arap kulübenin yanından ayrılmadı.

Doğum günü, evlilik yıldönümü gibi özel günleri hatırlar mıydı?

Özel günlerimizi hiç atlamazdı. Mutlaka çiçek gönderirdi, apartmanda çiçeği görenler bu çiçek kesin Rabia'ya geldi derdi. Pasta alıp saklardı, çocuklarla organize olup saat 00.00 olduğunda hemen doğum günümü kutlarlardı. Benim ve çocuklarımızın doğum günlerini, evlilik yıldönümümüzü hiç unutmazdı. Çok ince ruhluydu.

Eşinizin çocukluğu nasıl geçmiş, kendisi veya yakınları nasıl anlatırdı?

Çok hareketli bir çocukmuş. Büyüdüğünde de öyleydi, herkesle şakalaşırdı, çocuk ruhluydu. Ailesine ve özellikle annesine çok düşkündü. Kardeşleriyle birlikte annesini hiç ayırmadan her programa dâhil eder, beraber vakit geçirmeyi çok severdi. Annesi hiç beklemediğimiz bir anda vefat edince Fethi çok üzüldü, uzun bir süre etkisinden kurtulamadı.

Bize biraz da eşinizin uğraşılarından bahseder misiniz? Spor ile uğraşır mıydı? Hangi takımı tutardı?

Sporu çok severdi, özellikle de futbolu. Fanatik Galatasaraylıydı. Tolunay'ın adını bile buradan esinlenerek koyduk. Oğlumuzun sporla ilgilenmesi O'nu çok mutlu ediyordu.

Mutfak ile arası nasıldı, yemek seçer miydi? Yaptığınız yemeklerden en çok hangisini severdi? Kendisi de yemek pişirir miydi?

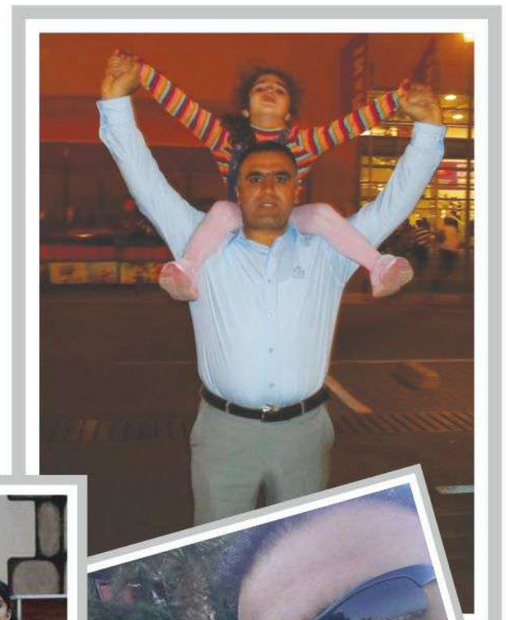
Mutfakla arası çok iyiydi. Yemek seçmezdi, bazı pazar sabahları bize sürpriz yapıp kahvaltı hazırlardı. Hafta sonları yemek yapmayı çok severdi. Hemen hemen her yemeği yapardı ama türlü ve çiğköfte en güzel yaptığı yemeklerdendi. Bizim memleketin yöresel bir yemeği olan Harput Köfte en sevdiği yemekti. Bu yemeği Fethi'den sonra bir daha hiç yapmadım.

Son olarak hayat nasıl devam ediyor? İletmek istediğiniz bir mesaj var mı diye sorsak neler söylerdiniz?

Fethi'den sonra artık bütün sorumluluğun benim üzerimde olduğunu anladım. Bugüne kadar hiçbir şey yapmadığımı fark ettim. Sadece ev işleriyle uğraşıyormuşum. Onda da Fethi bana hep yardımcı olurdu. Dila bana her konuda çok destek oluyor. Çocuklar gözümün içine bakıyorlar ben mutsuz muyum üzgün müyüm, devamlı takip ediyorlar. Öncesinde olduğu gibi şimdi de yine her şey çocuklarım için…

Röportaj başlığındaki beş kelime, çocuğunu kaybettikten sonra yaşadığı evden ayrılıp, büyüdüğü eve dönen bir annenin hikâyesini anlattığı kitabı, yazarı tarafından imzalarken yazılmıştır. İlk bakışta, en dayanılmaz acılardan birinin anlatıldığı kitabı imzalamak için fazla iddiasız bir ifade gibi görünse de aslında derin bir mesaj içermekte. Sosyal psikolojinin uzun araştırmalar sonucunda ulaşıp tavsiye ettiği "acı ve kaybın" travmasını atlatma yönteminin tamamı, bu sade cümle içerisinde gizli.

Ölüm hayatın ayrılmaz parçası.

Yaşam varsa, ölüm de var. Gidenle gözyaşı dökeriz, kalanla gülümseriz hayata. Can tenden ayrılır, yalan dünyayı bize bırakır, hakikate uzanırken tek isteği vardır; hoş sada ile güzel anılmak. Kalan yâd eder gideni, sahiplenir emanetini, gidenin ruhu şad olur. Umutla, sevgiyle hatırlamalı, inançla ve azimle döngü devam ettirilmeli böylece...

ALL RISE!

Oktay TABUR
İzmir Adalet Komisyonu Üyesi
Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı

Devlet erki ile belirli bir yaptırıma bağlanmış kurallar bütünü olarak hukuk doğrudan doğruya birey, toplum ve devlet ile bunlar arasındaki ilişkileri düzenleyen bir etkiye sahiptir. Total etki kapsamı ve yorum farklılığı nedeniyledir ki uygulayıcılar tarafından verilen kararlar uyuşmazlığın taraflarının ve etki ettiği toplum kesimlerinin eleştirisine açıktır. Bilimsel görüş ve eserler, doktrin ve kaza-i içtihatlar da hukuk biliminin gelişimine katkı sağlarken çoğu zaman eleştirel bir yaklaşım taşırlar ve hukukun tali kaynaklarını oluştururlar. Bu yoğun eleştirel ortam içinde yargı dünyası her zaman bitmek bilmeyen münazaraların yaşandığı dinamik bir çalışma alanı olagelmiştir.

Uyuşmazlık çözümü ve maksimum adaletin tesisi zorlu bir süreçtir ve iki temel üzerinde yürütülür. Bunlardan birisi esas diğeri de usuldür. En kaba ifadesiyle "esas" bir hukuki düzenlemede veya uyuşmazlıkta yasalarca buyrulan çözüme veya getirilmek istenen nihai düzenlemeye temel alınacak olan pozitif hukukun kendisidir. Usul ise bu mutlak kabule giderken izlenecek olan yöntemdir. Pozitif hukuk esasa ilişkin normlar koyarken yönteme ilişkin de kimi zaman kazuistik kimi zaman ise daha genel normlar öngörmüştür. Pozitif hukukun getirmeye çalıştığı düzen ve buyurduğu netice çözüm esas bakımından olduğu kadar usul bakımından da hummalı tartışmalara neden olabilmektedir. Bu yalnız ülkemiz için geçerli bir durum değildir. Tüm hukuk sistemlerinde olması gereken ideal hukuk düzenine duyulan ihtiyaç ve özlem, yapıcı eleştirilere değer vermekte ve bunu hukuk yaratan ikincil kaynaklar arasında görmektedir. Ne var ki eleştiriler kimi zaman rasyonellikten uzak kalabilmekte ve bazen de hukuk ve adalet idesinin saygınlığına gölge düşürebilmektedir. Son günlerde daha çok yargı camiamız içinde gündem oluşturmakla birlikte ulusal medya aracılığıyla kamuoyunun bilgisine de sunulan farklı bir tartışma ile karşı karşıyayız. Çeşitli baroların ve Türkiye Barolar Birliğinin de görüş açıklayarak taraf oldukları bu tartışma, yargılama faaliyetinde yer alan süjelerin davranış modellemeleri üzerinden yürüyor.

Tartışma yeni değildir. Tartışmayı bir başka yönüyle yeniden gündeme getiren olay ise yerel bir mahkemede oturum sonlandırılırken, yargıç tarafından ara kararların tutanağa derci esnasında bir avukatın ayağa kalkmaması ve uyarılmasına rağmen avukatın ısrarı üzerine yargıcın avukatı buna icbar için sandalyesini kaldırtmış olmasıdır. Söz konusu gelişme sonrası avukat, yerel baro, Barolar Birliği ve yargıç tarafından yapılan açıklamalar ve yazılı beyanatlar konuyu yargı camiasının değerlendirmelerine açmıştır. Konu hakkında akademik çevrelerce yapılan değerlendirme ve açıklamalar da tartışmaya yeni bir boyut kazandırmış bulunmaktadır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki uyuşmazlığın çözüm sürecinde mevzuat ile belirlenen esas ve usule ilişkin kurallara herkesin uymak zorunda olduğu konusunda tereddüt bulunmasa gerektir. Ancak yargı yetkisini Türk Milleti adına kullanan mahkemelerce görülen duruşmalarda yargıçlar, savcılar ve avukatlar ile taraflarca uyulması gereken başkaca bir norm var mıdır sorusu cevap bulması gereken bir meseledir ve aslında yargı camiamızın göz ardı edegeldiği "Courtroom Etiquette - Mahkeme Salonu Etiği" başlığı altında incelemek gerekir.

Mahkeme Salonu Etiği (Courtroom Etiquette)

İster bir hukuk davası olsun isterse ceza davası, o yargılamanın esasını çözüme kavuşturacak olan yasa kurallarının belirlenmesinde izlenecek yöntemi, bu yöntem içinde tarafların, taraf vekillerinin ve taraf temsilcileri ile üçüncü kişilerin haklarını, sorumluluklarını ve bunların kullanma sırası ile zamanını yargılama usulü kanunları belirler. Türk yargılama hukukunda ceza davalarında izlenecek usulü **5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu (CMK),** hukuk davalarında ise **6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu (HMK)** belirlemiştir. Her iki muhakeme kanununda yargılamaya katılacak süjelerin davanın esasına etki etmeyecek olan fakat yargılama seremonisine ilişkin olan birtakım davranış/hareket/hal tarzlarına ilişkin kurallar da bulunmaktadır. **Mahkeme Salonu Etiği** usul kanunlarınca belirlenen kurallar dışında avukatların, davanın taraflarının (davacı-davalı, sanık ya da müşteki), mahkeme personeli, tanıklar, sosyal çalışmacılar, uzmanlar, bilirkişiler ile kamuya açıklık ilkesinin bir sonucu olarak (gizlilik kararı alınmamış ise) duruşmada bulunabilecek seyircilerin vb. davranış kurallarını belirleyen çoğunluğu yazılı olmayan kurallardır.

"Mahkeme Salonu Etiği" birçok ülkede hukuk fakültelerinde ders olarak okutulmaktadır. Maddi hukukun yanı sıra ileride birçoğu yargı hizmetinde yer alacak olan öğrencilere sıkı sıkıya formal bir yapıya sahip adliye kültürü anlatılmaktadır. Kısacası hukukçu adabı denebilecek davranış kalıpları öğretilmektedir. Tüm ülkelerde mahkemeler, resmi prosedürlerin en çok uygulandığı yerler arasında belki de ilk sırada yer alır. Yargılama faaliyeti seremonik bir nitelik arz eder. Kanaatimizce bu şekilcilik yargılamanın esası kadar olmasa bile adalete duyulan saygı ve güven duygusunun taraflara ve topluma aktarılmasında olmazsa olmaz bir koşuldur. Toplumun her bireyi öyle ya da böyle yaşamının bir döneminde sanık, şikâyetçi, tanık, bilirkişi, seyirci vs. olarak adli sistem ile yüz yüze gelmektedir. Doğrudan ya da 3. kişi olarak muhatap olacağı adli sistemin işleyişindeki ciddiyet ve olumlu her öğe kadar tanık olacağı her aleladelik veya olumsuzluk yarattığı imgelem ile o kişinin yaşamının geri kalan kısmında hatırlayacağı adliye, hâkim, savcı, avukat vs. gibi süjelerin sembollerini oluşturacaktır. Yakın tarihe kadar ülkemiz için geçerli bir durum olan, oldukça kötü fiziki yapılarda hizmet verilmesi, duruşmaların yer yokluğu nedeniyle hâkim odalarında veya mahkeme kalemlerinde yapılması ciddiyet ve saygınlığı azaltan bir olumsuzluk olarak eleştirilmekteydi. Sadece fiziki bir yapının yarattığı bu olumsuzluğun formal şekilciliğin eksikliğinden kaynaklandığına şüphe yoktur. Burada kastettiğimiz şekilciliği özden yoksun bulunan anlamında kullanmadığımızı belirtmek isteriz. İfadeden kastımız formal yapının dışa aktarılış biçiminde kullanılan her türlü davranış ve sözel araçlar ile fiziki biçimdir.

Duruşma salonlarının tefrişatı da yargılama faaliyetinde simgesel değer taşır. Örneğin duruşma salonlarında yer alan yargıç kürsüsü her zaman yüksektedir ve otoriteyi temsil eder. Bu otorite yargıcın kendisine ait olmayıp devlet otoritesidir. Devlet de bu yetkiyi ünlü toplum bilimciler Thomas Hobbes ve John Locke'un "Toplumsal Sözleşme" kuramlarında izah ettiklerine uyarlı biçimde birtakım egemenlik haklarından devlet lehine vazgeçmiş bulunan milletten almaktadır.[1] Toplumun devlet lehine vazgeçtiği egemenlik haklarından biri de yargılama yetkisidir. Yetki halktan devredilmiştir ve bu nedenledir ki temsil olunan otorite sarsılmaz ve vazgeçilmezdir. Türk yargı sisteminde de mahkemelerin yargı yetkisini Türk Milleti adına kullandığı Anayasa ve yasada belirtilmiştir.[2] Duruşma salonlarında rastlanan formal şekilciliğe bir diğer örnek ise yargıçların ve avukatların giydiği cübbelerdir. Tüm yargı sistemlerinde yargıçlar cübbe giymektedirler. Yargıcın cübbesinin cepsiz, düğmesiz ve siyah olmasının bağımsızlığı ve tarafsızlığı ifade ettiği vurgulanmaktadır. Yüklenen anlamların güzel bir retorik oluşturduğunu, gönderme yapılan ilkelerin saygıdeğer bulunduğunu kabul etsek de biz bunun daha çok seremonik bir ritüelin simgesi olduğunu düşünmekteyiz.[3]

Bütün bu izahların yapılmasındaki amaç yargılama faaliyetinin esas kadar simgesel unsurlar taşıdığını ve çok önemli olduklarını izah edebilmektir. Demokratik sistemlerde hukukun üstünlüğünün, yargının bağımsızlık ve tarafsızlığının, bu ilkelerin yargının güçlü ve saygın kılınması yolu ile sağlanabileceğinin, bunun için her türlü yasal düzenlemenin ve çabanın desteklenmesi zaruretinin, olan değil olması gereken hukuk sisteminin bir erek ve tüm toplum tarafından benimsenen bir ide olarak kabul edilmesi gerektiğinin reddedilemeyecek bir gerçek olduğu ortadadır. Bu kabul ve çabanın evleviyetle yargı sisteminin süjeleri olarak kabul edilen yargıçlar, savcılar, avukatlar ve avukatlık mesleğini temsil yetki ve sorumluğuna sahip barolar tarafından gösterilmesi özlenen bir durumdur. Kendi saygınlığını sağlayamamış bir yapıya toplumun ve diğer kurumların saygı göstermesini beklemek aymazlık olacaktır.

Gündemimizdeki konuya dönülecek olursa son söylenileceği şimdiden söylemek gerekir; herhangi bir yargı merciinde görülmekte olan duruşmanın seyri sırasında ister taraflarca olsun isterse taraf vekillerince olsun söz alındığında, ayağa kalkılarak hitap edilmelidir. Benzer şekilde duruşma sonlandırılıp ara karar kurulduğunda da salonda bulunan taraf ve vekilleri ile temsilcileri ara kararı ayakta dinlemelidir. Bu bir duruşma etiğidir. Ülkemizde uygulama olmamakla beraber bazı hukuk sistemlerinde yargıcın salona girdiği anda mahkeme görevlisinin "All Rise" (Herkes Ayağa Kalksın) şeklindeki uyarısı ile istisnasız herkesin yargıç oturuncaya kadar ayağa kalkması duruşma salonu etiğidir.

Bu saygı gösterisi yargıcın şahsına yapılmış bir reverans değildir. Yine yabancı hukuk sistemlerinde rastlanan ve yargıçlara bir hitap kalıbı olarak kullanılan "Your Honours" (Saygıdeğer) ifadesi de yargıcın şahsı ile ilgili olmayan, subjektif bir değer atfından öteye adalet sisteminin üstünlüğüne bahşedilen bir saygıdan kaynaklanmaktadır. Yargıcın kişiliği, hukuk bilgisi, yetkinliği, duruşma sürecindeki tutumu ve gayreti ile ilgili olmaksızın adalet sistemine duyulan ve sergilenen bir davranış kalıbıdır.[4]

1 / Bahsi geçen kuramlar için bkz. ZABUNOĞLU H. Gökçe-Toplum Sözleşmesi Bağlamında John Locke'un Devlet Anlayışı- https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/417733 Erişim 24.12.2019

2 / T.C. ANAYASASI Madde 9 – Yargı yetkisi, Türk Milleti adına bağımsız ve tarafsız mahkemelerce kullanılır. CMK Madde 232 – (1) Hükmün başına, "Türk Milleti adına" verildiği yazılır.

3 / Zira cübbe geleneğinin dayandırıldığı tarihsel süreç ile ilgili yapılan izahlarda özellikle Batı'da yargı yetkisinin millet değil monark adına cübbe giyen papaz vb. din adamlarınca kullanıldığından bahsedilir ki yargı yetkisinin mutlak egemen monark adına kullanıldığı bir dönemde siyasal yapı nedeniyledir ki cübbenin bağımsızlığa vurgu yaptığından söz etmek pek mümkün değildir. Yine avukatların da cübbe giydikleri düşünüldüğünde cübbenin tarafsızlığı temsil ettiği de mutlak olarak söylenemeyecektir. Cübbenin rengine gelince tarih yelpazesinde başka renklerde giyilmiş olması, diğer bir takım aksesuarlarla bezenmiş olması, halen bile yargı sistemlerine ve bölümlerine göre cübbenin renginin değişebilmekte olması siyah rengin temsil ettiği söylenenlerden öteye yaygın bir tercihe dayandığını düşündürmektedir.

4 / Aynı hukuk sistemlerinde de özellikle yargı dünyasında yer almayan sıradan vatandaşlarca bu ritüellerin gerekli olup olmadığı sorgulanmakta ve uzmanlarınca verilen rasyonel cevaplar yukarıda yaptığımız izahata koşut önermeler içermektedir.

Yargıcın kararlarındaki isabet ona duyulacak kişisel saygıyı arttıracaktır, ancak aksi durum herkesin bizzat adalet sistemine duyması gereken saygın tutumu sergileme zaruretinden bağışık tutamaz. Hukuki hataların başvuru yolları yine kanunla belirlenmiştir, yargılama usul kanunlarımız hukukun yorumunda ve pratiğe geçirilmesinde yapılacak bir yanlışı düzeltmek için ancak ve ancak bu kanun yollarına başvurmak hakkını bahşetmiştir. Yargılama faaliyeti içerisinde yer alan süjelerin iş konusu bir meseleyi kişisel sorun haline getirme yaklaşımından kaçınması profesyonelliğin icabıdır.

Yargılama hukuk sistemimizde hükmün ayakta dinleneceği,[5] tanıklara yemin verilirken herkesin ayağa kalkacağı yolundaki buyurucu düzenleme haricinde bir hüküm bulunmamaktadır. Duruşma sırasında söz alındığında veyahut ara karar kurulduğu esnada tarafların ve avukatın ayağa kalkmasının gerekmediği görüşünde olanlar bu konuda yasal düzenleme olmadığını, bu saygı gösterisinin kişisel tercih olduğunu, uyulmaması halinde herhangi bir yaptırım uygulanamayacağını ileri sürmektedirler. Üzücüdür ki bu görüş özellikle yargı sisteminde hizmet gören avukatlar ve onları temsil eden barolar ve Barolar Birliğince dile getirilmektedir. Avukatlık mesleğinin saygın bir görev olduğuna, yargı sisteminin ayrılmaz bir parçası olduğuna, sav-savunma ve karar mekanizmasındaki yerinin sistemin sacayaklarından birini oluşturduğuna şüphe yoktur. Avukatlar yargı sistemine karşı duyulan saygının paydaşıdır ve öyle de olmalıdır. Avukatların ve baroların adli sistemdeki diğer tüm süje ve kurumlarla birlikte toplumun yargı sistemine karşı duyacağı güveni ve saygıyı birlikte inşa etme sorumluluğu vardır.

Avukatlar bürolarında çalışır fakat adliyelerde, mahkeme salonlarında mesleklerini icra ederler, avukatlık mesleği saygındır çünkü yargılama hukukunun büyük önem verdiği savunma hakkının icracılarıdırlar. Yargı sisteminin saygın olmadığı bir yerde ne avukatların ne de diğer paydaşların itibar yükseltmeleri beklenemez. Bu nedenle avukat yukarıda izah ettiğimiz yargılamanın seremoni ritüeline uymak durumundadır.

Avukatlık mesleğinin haklarını korumakla mükellef olan Barolar Birliği aynı zamanda avukatların sorumluluklarını da takip etmek zorundadır. Sosyal yaşantı içerisinde topluluğa hitap ederken dahi konuşma ve vücut dili gibi enstrümanların nasıl kullanılması gerektiği adabımuaşeret olarak öğretilip tavsiye edilirken aydın bir zümrenin simge ve seremoninin en yoğun kurallarla bezendiği millet adına karar veren bir merci önünde ayağa kalkmayı meslek onuru vs. argümanlarla savunması şaşırtıcıdır. Konu adalet sistemine olan saygınlığın korunması ve artırılması olduğunda sistemde yer alan unsurların tamamı çaba göstermelidir. Esasen avukatlar bizzat temsil ettikleri taraflar aracılığıyla toplum ile yoğun temas içinde bulunduklarından sistem ve toplum arasında köprü oluştururlar. Toplum algısının evrilmesinde taşıdıkları sorumluluk olumlu katkıda bulunmalarını zorunlu kılar. Türk Milleti adına karar veren mahkeme huzurunda sisteme karşı gösterilmesi umulan saygıyı müvekkilin huzurunda öncelikle avukatın teşhir etmesi gereklidir. Bu aynı zamanda kendisini sistemin adaletine teslim etmiş olan bizzat müvekkilin beklentisidir. Yapılan işin ciddiyetinin aktarılması, savunmaya duyulan ihtiyaç ve atfedilen kutsiyet aleladeliği yadsıyacaktır. Hiçbir müvekkil duruşma salonunda davası ile ilgili olmayan bir çekişmenin tarafı olmaktan memnuniyet duymayacaktır.

Duruşma Salonu Etiği olarak anlattığımız hususların bir kısmı usul yasalarında düzenlenmiş ise de çoğunluğu yazılı olmayan normlardan oluşur ve yasa ile kazuistik olarak belirlenen bir yaptırımı yoktur. Ancak yasaklanmayan veya düzenlenmeyen her şey mübahtır denilemeyecektir. Gündeme yönelik olarak yapılan açıklamalarda **"yargıç amuda kalk dediğinde kalkacak mıyız"** önermesi ileri sürülmüş **"mahkemeler kişisel egoların tatmin yeri değildir"** şeklinde manifestolar paylaşılmıştır. **Abesle örnek vererek hikmet-i irşad'dan sapma** olarak gördüğümüz bu yaklaşıma katılmak mümkün değildir. Duruşma salonunda amuda kalkmak istenmeyeceği gibi kazuistik biçimde yasaklanmadığı için birçok şekilde örneklendirilebilecek uygunsuz hal tavır da sergilenemeyecektir. **"Yasada yazmıyor, o halde yaparım veya yapmam"** şeklindeki bir karşı tez de dinlenmeyecektir. **Mahkemeler kişisel egoların tatmin yeri olmadığı gibi öznel düşünce ve duygulanım karmaşıklığının izale yeri de değildir.** Bu tür yaklaşımlar meseleyi olması gereken mecradan uzaklaştıracak, hukukçu kimliklerle örtüşmeyecek beyhude bir tartışmayı körüklemekten başka bir işe yaramayacaktır. Sistemin bir başka sorunu olarak yeterli meslek eğitimi almayan süjelerin gerek kürsüde gerekse savunma tarafında yer aldığı sorunlu bir konjonktürel dönemde meslekte tecrübe kazanmış profesyonellerin deneyimlerini genç nesillere aktarması beklenir. Mesleki bilgi kadar yazılı olmayan tutum ve davranış modellerinin genç meslektaşlara öğretilmesi önem taşır.

Yasaca yaptırıma bağlanmış olsun olmasın adalet hizmetini gören herkesin yargıya olan saygınlığın gerektirdiği sorumluluğu hissederek etik çalışma ve davranış yolunu tercih edeceğini öngörmekteyiz. Duruşma salonu etik kurallarına meslek ahlakının bir tezahürü olarak işin doğasında olan ve yüceltilmesi gereken adap kuralları olarak bakılması icap eder. Bununla birlikte Türk yargılama hukuku açısından yapılacak incelemenin de konuyu aydınlatacağını düşündüğümüzden yasal düzenlemelere de değinmek gerekir. CMK'de duruşmanın mahkeme başkanı veya hâkim tarafından yönetileceği açıklanmış,[6] duruşma düzenini bozan davranışlara karşı alınacak önlemler de belirlenmiştir.[7] HMK'de de yine "Duruşma Düzeni" başlığı altında duruşmanın düzenini bozan kimseyle ilgili alınabilecek tedbirler sıralanmıştır.[8] HMK'de bir düzenleme daha vardır ki bu konu ile ilgili açıklamalar da genellikle dikkatlerden kaçmaktadır. HMK'nin dördüncü ayrımında **"davaya vekalet"** üst başlığı altında, **vekilin veya vekâlet verenin duruşmada uygun olmayan tutum ve davranışı** madde başlığı ile avukatlar ile ilgili ayrıca yapılmış özel düzenleme bulunmaktadır.[9] HMK 79. madde düzenlemesinde avukatın uygunsuz tutum ve davranışından bahsedilmektedir. **"uygun olmayan"** ifadesinden kastın ne olduğu açıklanmamıştır. Bu madde düzenlemesi HMK 151. maddesinde ve CMK 203. maddesinde yer alan düzenlemelerden farklıdır. Maddede **"duruşma düzeni"** ifadesine yer verilmemiştir. Ayrıca diğer düzenlemelerden farklı olarak **"tutum ve davranış"** kavramları kullanılmıştır. HMK 151. maddede ise **"duruşma düzenini bozmak" "uygunsuz söz söylemek veya davranışta bulunmak"** eylemleri sıralanmıştır. Tutum ve davranış birbirinden farklı anlamlar taşır. **"Davranış"** dış dünyaya söz ve hareket şeklinde yansıyan eylemlerdir. **"Tutum"** ise pasif bir duruma işaret eden bir sözcüktür, bir duruşu, içinde bulunulan bir eylemsizliği ve hali ifade eder. HMK 79. madde metninde duruşma disiplinini bozmaktan bahsetmediğinden ve yalnızca duruşma sırasında uygun olmayan tutum ve davranışta bulunmaktan söz ettiğinden yargıç tarafından yine maddede belirtilen yolun izlenmesi için duruşma disiplinin bozulmasını aramak gereksizdir. Uygun olmayan tutumun ne olduğunu keyfiyet yerine yine duruşma salonu etik kurallarına göre belirlemek gerekir. Örneğin yargıca yalnızca adıyla hitap etmek, senli benli konuşmak uygun olmayan davranışa örnek verilebilir. Yargılama hukuku kanunlarımızda bu konuda yasaklayıcı veya emredici bir düzenleme bulunmamaktadır. O halde kürsüye adıyla hitap etmek kişisel tercihe bırakılmıştır denebilir mi? Tezahür edildiğinde dimağlarda canlanacak garabet manzarayı orta düzey bir idrakin dahi uygunsuz bulacağına şüphe yoktur. Gündem konusu olayda olduğu gibi ara karar kurulduğunda veya söz aldığında ayağa kalkmamak da uygun olmayan pasif bir hal ve tutumdur. Uygun olmayan davranışın ne olduğu konusunda yargıcın sınırsız bir takdir hakkına sahip olmadığını, keyfiyetle hareket edemeyeceğini, bu hususun belirlenmesinde Duruşma Salonu Etik Kuralları'nın ve hakkaniyet ölçülerinin göz önünde bulundurulması gerektiğini belirtmeye de ihtiyaç yoktur. Pekâlâ, bu durumda ne yapılabilecektir, böyle bir durumda yargıç tutum ve davranış bir disiplin suçu veya adli suç oluşturuyorsa durumu tutanağa bağlayarak **duruşmayı erteleyecektir** ve baroya bildirecektir, uygunsuz tutum ve davranış adli suç ise ayrıca Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulanacaktır. Gerektiğinde ayağa kalkmamanın adli suç oluşturmayacağı muhakkaktır. Fakat bu tutum avukat yönünden disiplin suçu oluşturur mu?

Avukatlığın son derece saygın bir meslek olduğunu tekrar belirtmek isteriz. Hiçbir olumsuz örnek, görülen hizmetin doğasında var olan saygınlığa halel getiremez ve yalnızca ait olduğu durumla ilgili olarak kalmaya mahkûmdur. Mesleğin saygınlığı tıpkı yargının diğer süjeleri için geçerli olduğu şekli ile avukatın şahsı ve kişisel yetkinliklerine bağlı olmayıp gördüğü vazifenin önemi nedeniyledir. Cumhuriyet tarihi ve Türk yargı camiası hukuk bilgileri ve yargı sistemine katkıları nedeniyle

5 / HMK Madde 294/5 Hükmün tefhimini, duruşmada bulunanlar ayakta dinler. CMK Madde 231/4 Hüküm fıkrası herkes tarafından ayakta dinlenir.

6 / CMK Madde 192 – (1) Mahkeme başkanı veya hâkim, duruşmayı yönetir ve sanığı sorguya çeker; delillerin ikame edilmesini sağlar.
HMK Madde 151- (1) Hâkim, duruşmanın düzenini bozan kimseyi, bunu yapmaktan men eder ve gerekirse, avukatlar hariç, derhâl duruşma salonundan çıkarılmasını emreder. (2) Bir kimse, ihtara rağmen mahkemenin düzenini bozar veya mahkeme huzurunda uygun olmayan bir söz söylemeye veya davranışta bulunmaya devam ederse derhâl yakalanır ve hakkında dört güne kadar disiplin hapsi uygulanır. Bu fıkra hükmü avukatlar hakkında uygulanmaz. (3) Mahkemenin düzenini bozan eylem veya mahkeme huzurunda söylenen uygun olmayan söz veya davranış, ayrıca bir suç oluşturuyor ise bu durum bir tutanak ile Cumhuriyet başsavcılığına gönderilir ve gerekiyorsa, avukatlar hariç, fiili işleyenin tutuklanmasına da karar verilir.

7 / CMK Madde 203 – (1) Duruşmanın düzeni, mahkeme başkanı veya hâkim tarafından sağlanır. (2) Mahkeme başkanı veya hâkim, duruşmanın düzenini bozan kişinin, savunma hakkının kullanılmasını engellememek koşuluyla salondan çıkarılmasını emreder.

temayüz etmiş, aktif siyaset içinde yer alarak ülkenin çok önemli meselelerinin çözümünde hayati rol oynamış, hem mesleki donanımları hem de örnek şahsiyetleri ile çevresine örnek olmuş binlerce avukat figürü ile doludur. Toplumun aydın ve entelektüel kesimlerinde sayıları itibariyle önemli bir yer tutan avukat meslektaşlarımızın toplumdan beklenen kadar yargı hizmetinde yer alan diğer tüm süjelerin, adliye personelinin ve de tüm kurumların saygısına değer oldukları tartışmasızdır. Bu saygı karşılıklı tecessüm etmelidir.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu da mesleğin icrası, şekli ve avukatlık mesleği onurunun taşınması ve korunması ile ilgili birçok düzenlemeye yer vermiştir. Türkiye Barolar Birliğinin 8-9 Ocak 1971 tarihli IV. Genel Kurulu'nda kabul edilmiş ve 26 Ocak 1971 tarihli TBB Bülteni'nde yayımlanarak yürürlüğe girmiş bulunan **Avukatlık Meslek Kuralları** da aynı hassasiyeti taşımaktadır. 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 50 maddeden oluşan Avukatlık Meslek Kuralları'nın **Yargı Organlarıyla ve Adli Mercilerle İlişkiler** başlıklı 2. kısmının 17. maddesinde Avukatların hâkim ve savcılarla ilişkilerinde, **hizmetin özelliklerinden gelen ölçülere** uygun davranmak zorunda oldukları düzenlenmiş devamla bu ilişkilerde **karşılıklı saygının** esas olduğu vurgulanmıştır. 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 34. maddesinde; "Avukatlar, yüklendikleri görevleri bu **görevin kutsallığına yakışır bir şekilde özen**, doğruluk ve onur içinde yerine getirmek ve avukatlık unvanının gerektirdiği saygı ve güvene uygun biçimde davranmak ve Türkiye Barolar Birliğince belirlenen meslek kurallarına uymakla yükümlüdürler" şeklinde düzenlemeye yer verilerek Türkiye Barolar Birliğince yayınlanan meslek kurallarına gönderme yapılmıştır.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun Disiplin İşlem ve Cezaları üst başlığı altında 134. maddede; "Avukatlık onuruna, düzen ve gelenekleri ile meslek kurallarına uymayan eylem ve davranışlarda bulunanlarla, meslekî çalışmada görevlerini yapmayan veya görevinin gerektirdiği dürüstlüğe uygun şekilde davranmayanlar hakkında bu Kanun'da yazılı disiplin cezalarının uygulanacağı" belirtilmiştir.

8 / Dikkat çekmek isteriz ki HMK'de duruşmanın yönetimi ile ilgili açık bir belirtme yapılmamıştır. Bu durum hukuk yargılamasında "taraflarca yürütme ilkesi" ve genel olarak "yazılı olma ilkesi" geçerli olduğundan değildir. Yasanın hemen hemen tüm maddelerinde duruşmanın yargıcın yönetiminde yürütüldüğünü ortaya koyan düzenlemeler bulunmaktadır. Bu yargılama işinin doğasında olan bir durumdur ve bunun aksini savunmak mümkün değildir. Bu durumda açıkça yazılı olmadığı için, tıpkı CMK'de olduğu gibi HMK'de duruşmanın mahkeme başkanı veya hâkim tarafından yönetilmeyeceğini söylemek imkânsızdır ve aksi itiraz da hukukçu kimliği taşıyan kimsenin ileri sürebileceği bir sav değildir. Bu durum açıkça düzenleme olmasa da işin doğası nedeniyle olması gerekene örnektir.
CMK'de sanığın savunmasını ayakta yapacağı yolunda da açık bir düzenleme yoktur. Fakat Türk Milleti adına yargı yetkisini kullanan bir mahkeme huzurunda itham edilen birinin savunmasını yine Türk Milleti huzurunda ayağa kalkarak yapması yadırganacak bir durum olarak görülmez. Bu da yazılı olmayan Duruşma Salonu Etiği Kurallarına bir başka örnektir.

9 / HMK Madde 79- (1) Vekil, duruşma sırasında uygun olmayan tutum ve davranışta bulunursa, hâkim tarafından uyarılır; vekil uyarıya uymaz ve fiil disiplin suçu veya adli suç teşkil eder nitelikte görülürse, duruşma salonunda bulunan kişilerin kimlik bilgileri, adresleri de yazılarak olay tutanağa geçirilir ve duruşma ertelenir. Vekil hakkında gerekli yasal işlem yapılmak üzere mahkemece vekilin kayıtlı olduğu baroya ve gerekiyorsa Cumhuriyet başsavcılığına bildirimde bulunulur. (2) Davasını kendisi takip eden kimse, duruşmada uygun olmayan tutum ve davranışta bulunursa, hâkim kendisini uyarır; bu uyarılara uyulmaz ve gerekli görülürse kendisini vekil ile temsil ettirmesine karar verip, hemen duruşma salonundan dışarıya çıkartılmasını sağlar; vekil ile temsil ettirmemesi hâlinde, tarafın yokluğu hâlinde uygulanacak hükümlere göre işlem yapılır.

Buna göre yargı organlarıyla ve adli mercilerle ilişkilerde karşılıklı saygıyı esas alan ve bunu meslek kuralı olarak belirleyen Barolar Birliğinin ve yerel baroların Duruşma Salonu Etiği Kuralları'na uymayan avukat ile ilgili yapılan ihbar üzerine disiplin işlemi başlatarak yine 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 135/1. maddesine göre UYARI cezası verebilmesi mümkündür. Türk Milleti adına karar veren bir yargı mercii önünde söz alırken veya ara karar kurulurken ayağa kalkmayı meslek onuruna aykırılık olarak değerlendirerek aksine savunma geliştiren bir bakış açısının ve bu konuda isteksiz davranılmasının yanlış bir tercih olduğunu düşünmekteyiz. Bir mahkemece yapılan ihbar disiplin soruşturması açılmasını gerektirecek ise de disiplin cezası verilip verilmemesini olayın icapları ve soruşturmanın seyri belirleyecektir.

Mahkeme Salonu Etik Kuralları'nın yazılı olmayan normlar olduğundan bahsedilmişti. Yazılı olmayan bu kuralların tespit edilip neyin etik dışı ya da uygunsuz olduğunun belirlenmesi önemlidir. Bu kurallar yargıcın keyfiyetle belirleyeceği kurallar değildir. Yargının tüm paydaşları ile birlikte sahip olması gereken saygınlık ve vakarına, yargı tarihi sürecinde yerleşik hale gelmiş uygulamalara, yargı ve adliye denilince olan değil olması gereken şekliyle bireylerin ve yargılama yetkisinin asıl sahibi bulunan toplumun tezahüründe canlanması istenen ağırlığına, makul bir kişinin gözünde tasvip edilir objektif kıstaslara göre belirlenecek kalıplardır.

Bu kurallar mahkemelerde millet adına yargı yetkisini kullanan yargıcın kendi mahkemesinde uyulmasını önemseyip önemsememesine göre de taviz verilecek kurallar olarak görülmemelidir. Aksi kabul adli sisteme karşı olması gereken saygıyı yer ve kişiye bağlı olarak değişken kılacaktır. Kuralların yer ve kişiye göre uygulanması uyulup uyulmaması konusunda tereddüde yol açacaktır. Sıkça altını çizdiğimiz gibi etik ritüeller reveranslar yargıcın şahsına karşı değil yargı sistemine ve adalet ideasına karşı gösterilen saygının parçasıdır. Hatta her yargıcın da bunu gözetme sorumluğu vardır. Şubat 2001 tarihinde Hindistan'ın Bangalor şehrinde gerçekleştirilen Birleşmiş Milletler toplantısında taslak olarak kabul edilen, 25-26 Kasım 2002 tarihlerinde Lahey Barış Sarayında düzenlenen Yüksek Mahkeme Başkanları Yuvarlak Masa Toplantısı'nda revize edilerek BM İnsan Hakları Komisyonunun 23 Nisan 2003 tarihli oturumunda imzalanan Bangalor Yargı Etiği İlkeleri'nde yargıcın bu sorumluluğundan bahsedilmiştir. Bangalor Yargı Etiği İlkeleri'nin "Ehliyet ve Liyakat" başlığı altında düzenlenen 6.6 madde numaralı metni şu şekildedir:

> ***"Hâkim, mahkemedeki tüm yargılama aşamalarında düzeni ve davranış uygunluğunu sağlamalı****; davanın tarafları, jüri üyeleri, tanıklar, avukatlar ve hâkimin resmi sıfatıyla muhatap olduğu diğer kişilerle ilişkilerinde* ***sabırlı, vakur ve nazik olmalıdır****. Hâkim, aynı davranış tarzını tarafların yasal temsilcilerinden, mahkeme personelinden ve kendi nüfuzu, idaresi ve denetimi altında bulunan diğer kişilerden de talep etmelidir."*

Görüldüğü üzere Bangalor Yargı Etiği İlkeleri yargıca *mahkemedeki tüm yargılama aşamalarında düzeni ve davranış uygunluğunu sağlamak* sorumluluğunu yüklemiştir. "davranış uygunluğunun" ifade ettiği kalıpların yukarıda açıkladığımız kriterlere göre belirlenmesi zor değildir.

Yabancı hukuk sistemlerinde hukuk fakültelerinde ders olarak öğretilen Mahkeme Salonu Etik Kurallarının birçoğu bizde farkında olmadan uygulanmakta olan basit yönergelerden oluşur.

Görüldüğü üzere duruşma salonunun ciddiyet ve sükûnunu sağlamaya yönelik yukarıda yazılı birçok kural bizim hukuk sistemimizde de yazılı olmadığı halde uygulanmaktadır.[10]

Sonuç itibariyle; özellikle yakın tarihte yargı sistemimizde yaşanan ve birçok kıdemsiz meslektaşımızın görev alma zarureti ve sonucunu doğuran olağanüstü konjonktürün bir gereği olarak adalet sistemine karşı güven ve saygının inşası için yargılama faaliyeti içinde görev yapan tüm süjelerin kendi sorumluluklarının da fevkinde bir gayret ile bu amacı gerçekleştirme çabası içinde olması icap etmektedir. Aslolan kişisel beklentiler ve tatminler olmayıp sistemin barındırması gereken bu inancı ve saygıyı sürekli kılacak içerik ve görünüme kavuşturulmasıdır. Tinsel ögeler, manevi değerler ve bunların teşhiri için gereken sembol ve ritüeller çoğu zaman esas kadar önemlidir. Saygı veya saygınlık dışarıdan dayatıcı yasal düzenleme vs. gibi zorlayıcı unsurlar ile gösterilecek veya sağlanacak değerler değillerdir. Farklı yaklaşım zoraki bir tutum ve davranış içinde bulunmayı sonuçlar ki adaleti ve hukuku üstün tutan bir retoriğin inandırıcılığından söz etmek mümkün değildir.

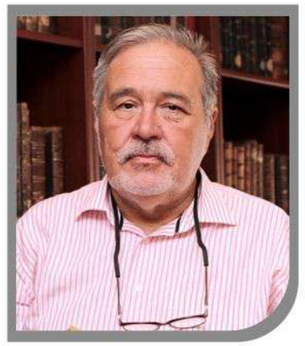

10 / * İşaretli maddelerde belirtilen davranış modelleri özellikle Anglo-Sakson hukuk sistemlerinde yerleşik olup ülkemiz uygulamasında ise ancak subjektif bir tercihe dayalı yüksek nezaket sunumu olarak tezahür edebilmektedir.

HUKUK VE İDARE ADAMI OLARAK OSMANLI DEVLETİNDE KADI

Yazı, Prof. Dr. İlber Ortaylı'nın izniyle, Kronik Yayınlarından çıkan "Hukuk ve İdare Adamı Olarak Osmanlı Devleti'nde Kadı" (Kronik Yayınevi, 7. Bası, İstanbul, 2017) kitabının önsözünden alınmıştır.

Prof. Dr. İlber ORTAYLI

Kadılık müessesesi hiç şüphesiz hem Osmanlı tarihi hem bütün İslam ülkeleri için önemli kurumdur. Kadı kelimesi, Arapçada kaf ve dad harfleriyle meydana gelen "kada" yani yargılama kelimesinden türer ve yargıç demektir. Yeryüzünde insan topluluğu ve devlet oldukça, bir yargıç da vardır.
Osmanlı'da kadı, bir mahkeme yargıcı olduğu kadar aynı zamanda bir noter, şehirdeki vakıfların müfettişi ve tabii ki belediye reisidir. Ayrıca, şehrin asayişini yürütmekte görevli zabitleri, subaşı, asesbaşı gibi görevlileri denetler, onların amiridir. Çarşı ve esnafın kontrolünü yapan muhtesip dediğimiz memurlar da ona bağlıdır. Burada çok ilginç bir görev birliği olmakla birlikte, bu durum diğer imparatorluklarda da aynı şekildedir. Eski Roma'da ve Bizans'ta şehri yöneten kişiye eparh denir. Bu eparh'a bağlı agoranomos yani pazar düzenini sağlayan kişi de tıpkı bizim İslam devletlerindeki muhtesip gibidir. Osmanlı, son Roma İmparatorluğu olarak bütün Akdeniz'in hayatında çok geniş bir coğrafyada önemli ölçekte bir merkezi idare kurduğunu böyle bir memuriyetle gösterir.

Osmanlı İmparatorluğu'nun tüm bölgelerindeki sancak merkezlerine ve kazalara kadıları İstanbul tayin eder. Anadolu ve Rumeli'deki bütün bu kadıların amiri de Rumeli kazaskeri ve Anadolu kazaskeri efendilerdir. Buna ilave olarak Mısır için ayrı bir hiyerarşi tespit edilmiştir. Osmanlı kadıları en küçük kazadan ve büyüğüne kadar üç kıtada vazife görürler ve bunların hepsi İstanbul'dan tayin edilir. Kadı ilmiye sınıfının üyesidir; medreseyi bitirmesi ve icazet alması gerekir. Medreseyi bitiren insanlar görevlerine şöyle başlarlar: Birincisi ifta yani müftülük dediğimiz adli konsültasyon, ikincisi tedrir yani müderrislik dediğimiz profesörlük ve üçüncüsü de kaza yani kadılık dediğimiz yargıdır. Bütün bu mesleklerin hepsi birbirine protokoler bakımdan yatayına ve dikeyine derecelerle eşitlenmiştir. Kadı olabilmek için belirli bir tahsil veya o tahsilin karşılığında bir imtihan istenir. Sizin hangi medresede kaç yıl okuduğunuz mühim değildir. Medrese tahsiline tekabül eden imtihanları vermiş olmanız gerekir. Asıl önemlisi 15. asırda "Sahn-ı Seman" denilen Fatih medreseleri ve 16. asırda Süleymaniye medreseleri gibi büyük medreseleri bitirmiş olmak şarttır. Buralardan danişmend olarak çıkan kişiler (hocalarından icazet alanlar) karma bir ilmi heyetin önünde imtihana girerler, yazılı ve sözlü olarak sorulan sorulara cevap verirler, sonunda şayet muvaffak olurlar ise "İstanbul ruusu" dediğimiz dereceleri almaları uygun görülür. İstanbul ruusu dediğimiz dereceleri alamayanlar kırk sene medreselerde sürünse bile itibar görmezler. Böyle bir zevatın imparatorluk içinde tedris yani müderrislik, ifta yani müftülük ve hele ki kadılık yapması mümkün değildir.

Anadolu, Rumeli ve Mısır'da kadılıkların dereceleri vardı. Bunlar 25 akçe yevmiye ile işe başlarlardı. İlk etapta küçük kasaba medreselerinde görev alır, eğer rütbesi müsaitse veya zaten çok bilgili ise terfi ederlerdi. Osmanlı tarihinin ünlü devlet adamlarından Cevdet Paşa hepimizin bildiği gibi çok genç yaşta en yüksek eğitim kurumu olan Süleymaniye medreselerinde kibar-ı müderrisin yani o devrin ordinaryüs profesörü olarak göreve başlamıştı. Muvaffakiyeti üzerine bir ara kendisine kazaskerlik payesi verilmişti. Kazaslerlik payesiyle iş görürken de ilmiye sınıfını terk etmiş ve vezir olarak mülkiye sınıfına geçmişti.

Genç bir kadı Anadolu'da veya Rumeli'de seçtiği rütbeye göre küçük bir kazada görevine başladıktan sonra mahkemeye gelen harçlardan kendi maaşını alır; mahkemenin tüm gelirini kendisine alması söz konusu değildir. Zamanla terfi ederek dolaşır ve bir yerde iki seneden fazla kalamaz. Çünkü mahalli halkla yüz göz olacağı düşünülür. Bir yerde kale varsa ki umumiyetle vardır, kalenin içindeki kale erlerinin ve başlarındaki kale dizdarının görevini yapıp yapmadığını o bölgenin askeri komutanı olan sancak beyi veya beylerbeyi değil, kadı denetler. Bu çok önemli bir görevdir. Kadıları teftiş için ise başka kadılar görevlendirilir. Kadılar bazı hallerde ahaliyi temsil ederek merkeze dilekçe verebilirler. Çünkü şeriata göre kadı, merkezi devletin bir memuru olduğu kadar aynı zamanda idare edilen halkın, bilhassa Müslüman halkın temsilcisidir. Bu çok önemli bir noktadır ve mahkemede tek hâkim esası caridir. Bu durum 19. asırda savcılık ve avukatlık müessesesinin kurulmasıyla değişmiştir. Tanzimat döneminde de ticaret ve ceza mahkemelerinde çok yargıçlı sisteme geçildi.

Kadı, Osmanlı İmparatorluğu'nda sadece şeriatın hükümlerini değil, aynı zamanda bu hükümler çerçevesinde yorumlanması istenen örf-i sultani dediğimiz örfi kanunları da tatbik eder. Dolayısıyla kadının bir idareci olarak sorumluluğu çoktur. Bu durumun çok trajik neticeleri de olmuştur.

Mesela, IV. Murad Bağdat Seferi'ne çıktığı sırada karları kürenmeyen yollarından ötürü İznik kadısını astırmıştır; onun oradaki idari görevini aksattığı düşünülmüştür. Halil İnalcık Hocamızın yayınladığı 1595 tarihli adaletnamede padişahın bir takım görevlileri, "Sorumluluklarınızı yerine getirmezseniz şu şu müeyyideleri uygularım" diyerek tehdit ettiğinden bahsedilir. Aynı adaletnamede "Kadılar dahi dibekte dövülüp helak edildi" deniliyor.[2] Tabii hiçbir kadının dibekte dövülmesi söz konusu değildir. Ancak burada, "Kan siyaseti tatbik edilmeyeceği için katiyen rahat olmayın zira usulsüzlüğünüz dâhilinde ben sizi kanınızı akıtmadan da öldürmeyi yani idam etmeyi bilirim" denmek istenir.

Osmanlı kadısının terfi edip bir süre bekledikten sonra, tekrar daha üst bir rütbeye terfi etmesine mazuliyet denir. Azledilmek anlamına gelen mazuliyet bu anlamda olumsuz bir fiil değildir. Kadı, beklemesi neticesinde nihayet yüksek bir sancağa mevleviyet payesiyle tayin edilecektir. Kırklareli o zamanda adıyla Kırkkilise'den gelen bir kadı bu uzun bekleyiş sırasında önemli bir sancak merkezi olan Manastır'a kadı olarak tayini için dilekçe verir ve ısrarda bulunur. "Orası çok mühim bir merkezdir ve senin buna tecrüben yetmez" denir. Kadı, "Kırk tane kiliseyi idare ettim, bir manastırı mı idare edemeyeceğim" cevabını verir. Hiç şüphesiz ki bu konuda hiyerarşiye, tecrübeye, tahsile ve imtihana dayanan bir denetim söz konusudur ki adliye ve mülkiyedeki birtakım yolsuzlukların, zaman zaman gerçekleşen bazı rüşvet olaylarının bu müesseseye zarar vermesi engellensin.

1826 Yeniçeri olayları (Vaka-yı Hayriyye) neticesinde, kadılık da hayli sarsıntı geçirdi. Yeniçeri Ocağı kaldırıldığı zaman aslında yok olan tek şey sadece asker ocağı değildi.

2 Halil İnalcık, Osmanlı'da Devlet, Hukuk ve Adalet, Ekler kısmı, Kronik Kitap.

Öncelikle asayiş örgütü sarsıldı çünkü asesbaşı, subaşı gibi emniyet amirleri de bu ocaktandı. Karavulhane adı üzerinde karakollar yeniçeri ve kapıkulu askerinin, Kasımpaşa gibi yerler de tersane leventlerinin asayişi sağladığı yerlerdi. Kadı yaptırımcı kuvvet olarak bu sınıfa dayanıyordu. Bu ocağın kalkmasıyla kadıların belediye reisliği, mali görevler ve kale teftişi gibi görevleri de kalktı. Bir müddet sonra vakıflar ayrı bir nezaret olarak birleştirilince kadıların bunlardan da eli ayağı çektirildi. Nihayet idari anlamda mahkemeler kuruldu ve kadıların yargı görevleri de sadece bizim medeni hukuk alanı ve özel hukuk alanı dediğimiz davalara münhasır kaldı.

Bu noktada imparatorlukta medrese eğitiminin geri geldiğini açıkça görüyoruz. Tanzimat'ta laik eğitim diğerlerine tercih edildi. Buna karşılık Osmanlı'nın fukaha yani fakihler, hukukçu sınıfı derhal gereken tedbiri aldı. Medresetü'l-Nüvvab veya Medresetü'l-Kudat yani naib veya kadı medresesi dediğimiz bir hukuk mektebi tesis edildi. Burada şu konuyu da belirtmek gerekir ki II. Mahmud'un kurduğu hukuk mektebi olan Mekteb-i Maarif-i Adliye'nin programı Batılı hukuka daha yakındı. Bu okulda Batı hukukuna dair bir takım branşlar hatta Roma hukuku okutulmaktaydı. Eski eğitim sisteminden farklı olarak tıpkı bugünkü hukuk fakültelerinin planı gibi günlük belirli saatlerde dersler yapılmakta, her dersin haftanın hangi günü ve saati yapılacağı belli olmakta, talebeler kadar hocalar da disipline edilmekteydi. Dolayısıyla bu sınıf, imparatorluğun adli hayatındaki görevini elde tutmayı başarmıştı. O kadar ki Cumhuriyet ilan edilmiş, hatta Medeni Kanun'un kabulüyle tamamen Romanist bir hukuk düzenine geçilmiş, ilk zamanlarda önemli yargıçların hatta birtakım temyiz azalarının bile eski hukuk sınıfından ve bu kadı medresesinden çıktığı görülmüştür. Hukuk düzeni ve mülki sınıfları belirli bir eğitimden geçirerek merkezi idareyi kurmak ve koca bir imparatorluğun hukuk idare sistemini belirli esaslara raptedebilmek hiç şüphesiz ki bu son döneminin başarısıdır.

Osmanlı Devleti altı asırlık hayatı boyunca tarihteki diğer İslam imparatorluklarından bu alanda önemli farklılıklar gösterir. Kadı ve kazasker çok mühimdir. 17. yüzyılda şeyhülislamlar ilmiye sınıfı içinde temayüz edene kadar (ki bu durum Kanuni Sultan Süleyman devrinde bilhassa Ebussuud Efendi'yle başlar) kadıların başındaki kadıleşker yani asker kadısı demek olan Rumeli ve Anadolu kazaskeri efendiler önemliydi. Bunlar emperyal bir karar organı olan Divan-ı Hümayun'da yer alırlardı ancak şeyhülislam Divana giremezdi.

İmparatorluk hayatımızda çok mühim müderris ve kadı aileleri vardır. Ebuishakzadeler, Karaçelebizadeler, Köprülüzadeler, Kıblelizadeler gibi ulema hanedanları Osmanlı kültürünü geliştiren bir zümreydi. O sebeple bu sınıfı çok iyi bilmemiz ve bilhassa İstanbul'daki büyük mezarlıklardaki ulema hanedanlarına ve kadılara ait taşları tarihi belge olarak korumakta çok titiz davranmamız gerekir.

Fehmi ÖZDEMİR
İzmir Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesi Başkanı

MEMLEKET NİRE HÂKİM BEY?

Yolculuğa çıkıyorsanız uçak olsun, otobüs olsun yanınızdaki koltukta oturup, sıkıntısını size satmaya çalışan kişinin muhabbete girmek için sorduğu ilk soru;

-Memleket nire hemşerim?

Cevap:
-Yedi yüz seksen dört bin kilometrekarelik coğrafyada üstü mavi gökyüzü, altı kahverengi yeryüzü işte...

Tabii cevap verdiğinizde uzun bir muhabbetin kapısını aralamış olursunuz;

-Gaysısını çok severim, benim bir askerlik arkadaşım vardı Çırmıhlılı, bu Akçadağlılar daşına çok yiğit canım... vs.

Ve yıllar geçtikçe, doğduğunuz topraktan hep uzak yerlerde derd-i maişet peşinde iken bir bakmışsınız yıllar geçmiş.

Siz eski siz değil…

Doğduğunuz topraklar, hasret duyduğunuz memleketiniz eski memleket değil…

Siz yokken; bebeler büyümüş, komşunuzun kızı evlenip ayrılmış, halanızın oğlunun çocukları boyunuzu aşmış, toprak damlı binalar çökmüş, oyun alanınıza apartmanlar dikilmiş, anneniz yaşlanmış, babanız tansiyon ve kalp hastası olmuş, teyzeniz ölmüş…

Ve bir yakınınızın cenazesinde sizin Fatiha'nız eksik kalmış, atacağınız bir kürek toprağa eliniz uzanamamış, bir düğünde halayın halkasına yetişememişsiniz…

Düğünde oynayıp, cenazede bir damla gözyaşı dökememişsiniz…

Siz ayrılırken bıraktığınız eski insanlar kaybolmuş, anılarınızı tazeleyeceğiniz bir arkadaşınız bile yok…

Memleket size yabancı, siz memlekete…

Nasıl olmasın ki? Memleketinizden ayrıldığınızda yeni doğan bebeler askerliğini yapmış, iki üç çocuk babası...

Ama kökler orada, nasıl kopar insan kökünden, toprağından?

Zaman sizi savurup atmış memleket memleket bu coğrafyada adım atmadık yer bırakmamışsınız.

Her iki yılda bir tayin olursunuz ve Araf'ta yaşarsınız…

Onun için en çok hüznün buğusu bizim yüzümüze çöker. En çok gurbet türküleri bizim yüreğimize işler, en çok bizim içimizi titretir, burkar. Ülkemin tüm coğrafi bölgelerinde adım atmadık bir yer bırakmayanlar benim meslektaşlarımdır.

İşte bir tayin dönemi daha…

Elveda demek zamanı…

Kime, kimlere elveda?

Öncelikle yaşadığımız anlara, anılara.

Yaşanıp, kaybolan sonsuzluğun buharına katılan o acı-tatlı anılara. Kim ne derse desin varlık sebebimiz o alın ve akıl terini döktüğümüz dosyalarımız.

Farklı bir duygudur bu. Kalem personelinin hareketleri bile batar insana.

Bazen meslektaşlarınızın bakışları bile alınganlığa sevk eder bizi.

Tayin denilince aklıma, koliler, karton kutular, koli bantları, koli bantlarının çıkardığı cayırtı sesleri gelir. Taşıma şirketinin kirli battaniyelerine sarılır mobilyalar, beyaz eşyalar.

Hamalın yerinden kaldırdığı her bir eşya, unutulmaz anıları da bırakır geriye. Sonra geride tozlu bıraktığınız odanız, lojmanınız içinde son bir tur atılır, geride bırakılanlardan helallikler alınır.

Yarı nemli gözlerle çıkılır uzun yolculuklara.

Nereye bırakıyoruz bu eserlerimizi?

Sahi nereye?

Şair olsanız şiirleriniz olur, yazar olsanız romanlarınız, ressam olsanız resimleriniz, mimar olsanız binalarınız…

Bizim geride bıraktığımız eserlerimiz tozlu, nemli ve küflü arşiv odalarında kilitli.

Bazen miadı dolduğu için SEKA'ya hamur kâğıda, bazen farelerin rızıkları, bazen de yangında, selde, seylapta is duman olarak maddenin kısır döngüsü içinde kaybolup gider.

Tayin olmak farklı duygulara sürükler bizleri.

Ne bulunduğunuz yere aitsiniz, ne de gideceğiniz yere…

Araf'tasınız yani. Tam ortada.

Adalet duygusu öyle değişik bir şey ki; o duygu ceketimize, ceketimizden gömleğimize, gömleğimizden tenimize, tenimizden yüreğimize işlemiş.

Yirmi bin yürekli insan 75 milyonluk bir nüfusa hak ve adalet dağıtma peşinde.

Her yıl birkaç tayin dönemi yaşıyoruz…

Bizler mesleğin sonuna gelirken bizim yaşadığımızı yaşayacak genç meslektaşlarıma son sözümdür ki;

Uyandırmaksa güzel ülkemin insanlarını,
adaletli başka sabahlara;
adalet aşkı gönlünüzden ve
yüreğinizden eksik olmasın.
yolunuz ve bahtınız açık olsun…

Ali SOYER
İzmir Hakimi

KADIN VE ŞİDDET

Arapça'dan dilimize girip yerleşen bir sözcük olan şiddet; peklik, çokluk, sertlik veya sıkılık anlamları taşır.

Günlük kullanımda bu sözcüğü ağır fiziksel saldırı anlamıyla kullanmakta isek de; fiziksel, sosyal, sözel veya cinsel saldırı, ekonomik yoksun bırakma ve ihmal veya itibar cellatlığı şekillerinde pek çok görünümü olan bir olgudur şiddet.

Açacak olursak; kişiye yönelik kaba dayaktan işkenceye, sosyal ortamda küçümseyip dışlamaya, küçültücü söz ve davranışlarda bulunmaya, eşit ücret ödemeyip ekonomik olanaklarını sınırlamaya, bazı hak ve olanakları kullandırmamaya, varlığını yadsıyıp gücünü ve performansını göz ardı etmeye, istemediği cinsel davranışa veya cinsel davranışı kabule zorlamaya varan ve benzeri her türlü haksız eylem ya da eylemsizlik şiddettir.

Ezcümle şiddet haksızlık yapmaktır.

Hak ***(Arapça yazılışıyla Hakk)***, bizim kültürümüzde; hem Yaradan'a verdiğimiz isim ve sıfat, hem de her türden yaratılanın talep edebileceği olanaktır. Doğru, doğruluk, gerçek olan, adalet, insaf, bir kimseye ait şey, alacak, pay, bir iş karşılığı verilen şey anlamlarında kullanılmakta olup Farsça Hâk şeklindeki yazılışıyla toprak anlamına da gelmektedir.

Hukuk terminolojisinde ***"Hak"*** ise kısa ve basit tanımıyla; yasayla tanımlanıp belirlenmiş, mahkemeler önünde istenebilecek her türlü maddi ve manevi ***"şey"***lerdir.

Kısa tanımlarda dikkati çekmek istediğim, önemli gördüğüm; şiddete uğrayan ve bu sebeple hak talep etme olanağına sahip hak öznesinin öncelikle insan olmak üzere tüm yaratılanlar olduğu, insanın yararı öncelemekle birlikte, insan için ve insana rağmen başka tüm canlıların hak sahibi olduklarının hatırlanmasıdır. Dağ başında kurutulan göl örneğinde olduğu gibi dağın, taşın, suyun, toprağın, havanın haklarından söz etmek fantezi değildir.

Yasaların anası olan Anayasa'nın 10. maddesine göre; ***"Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayrım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Kadınlarla erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür. Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz."***

Hak kavramı ve tanımı gelişip genişledikçe insanın geliştiğini anlaması gereken insanoğlunun, tüm insanların doğuştan ve eşit hak sahibi olduğunu, bu haklardan yaşama hakkı sonrası en önemli haklardan biri olan eşitlik hakkını gereği gibi algılayıp yorumlamadığını ve uygulamadığını anlamak çok güç.

Tüm bu bilindik kavram ve kuralları tekrar etmekteki amacım; günlük yaşamda gittikçe daha ürkütücü hale gelen şiddet sarmalı ve özellikle dezavantajlı sosyal guruplar olan kadınlara, çocuklara, engelli bireylere ve giderek hayvanlara, doğaya yönelik yaygın ve sistematik şiddete ilişkin ***"ne yapmalı"*** sorusuna cevap aramaktır.

Bu günlerde özellikle kadına şiddet konusu kamuoyunda çok tartışılmakta, medyanın bence isabetle öne çıkardığı ölüme varan şiddet eylemleri kamu vicdanını rahatsız etmektedir ve etmelidir.

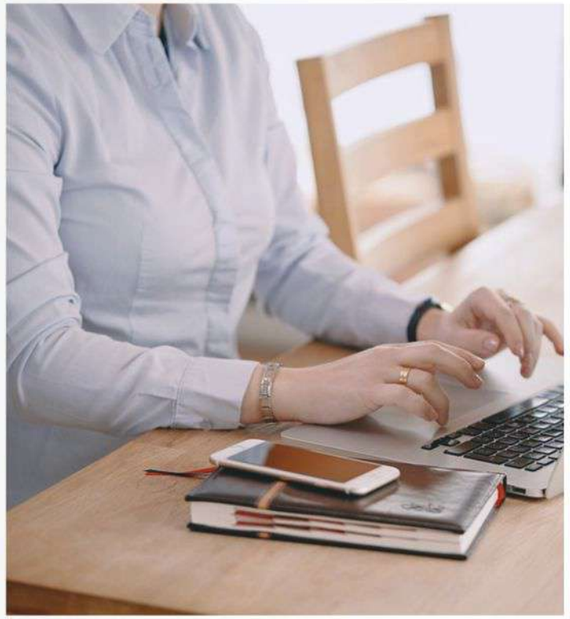
Kadim Türk toplumunda ve töresinde kadın saygın ve eşit bireydir.

Cahiliye dönemindeki isimsiz, değersiz hatta kurtulmak gereken yük konumundan, İslami inanç sistemiyle kurtulan ve hakları, sosyal konumu açıkça düzenlenip vurgulanan kadının, bugünkü cinsel obje, ikinci sınıf insan sayılma davranışının dini inanç yönüyle de makul ve anlaşılabilir açıklaması yoktur.

İstatistiki veriler göstermektedir ki; kadın eşit ve adil ücrete, iş edinmekten, mesleki yükselmeye; mülk edinmeden, eğitim hakkından yararlanmaya; sosyal olanaklardan eşit yararlanmaktan, aile içinde söz ve karar hakkı sahibi olmaya hemen her konuda ikinci planda kalmaktadır.

Özel sektörde kadın çalışanların dezavantajlı olduğu bilinen bir gerçektir ama ne yazık ki aynı şekilde, kamu sektöründe de tablo pek değişmemektedir. En son yayımlanan ve medyada yer alan rakamlara bakıldığında, örneğin çalışanlarının %56'sı kadın olan Milli Eğitim Bakanlığında aktif yönetici kadın oranı sadece %2 düzeyindedir.

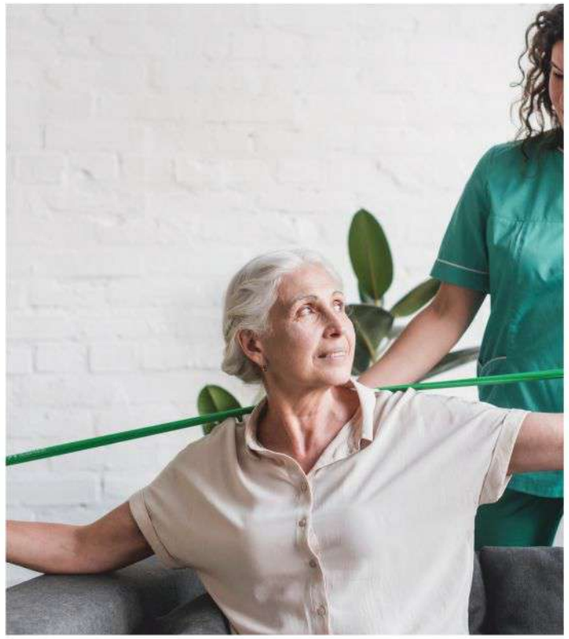

1.3.1980 tarihinden itibaren devletlerin imzasına açılan ve 3.9.1981 tarihinde yürürlüğe giren "Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi" 11.6.1985 tarihinde kabul edilip 25.6.1985 tarihinde Resmi Gazete'de yayınlanmak suretiyle 35 yıldan bu yana iç hukukumuzun parçası haline gelmiştir.

İlk imzalayan taraf ülke olduğumuz, usulünce kanunlaşıp yürürlüğe giren "Kadınlara Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi" (Bilinen adıyla İstanbul Sözleşmesi) bizlerin doğrudan göz önünde bulundurup uygulamamız gereken milli mevzuatımızın bir parçasıdır. Anayasamızın 90/5 maddesi gereğince bu sözleşme hükümleri ile iç hukuk mevzuatımız arasında aykırılık bulunması halinde sözleşme hükümleri uygulanır.

6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun ve 4787 sayılı Aile Mahkemesinin Kuruluş, Görev ve Yargılama Usullerine Dair Kanun bizlere müstesna ve olağandışı yetki ve sorumluluklar vermektedir. Son olarak ihtisas mahkemesi olan aile mahkemeleri bünyesinde 6284 sayılı Yasa'nın isabetli ve hızlı uygulanabilmesine dönük özel ihtisas iş bölümü düzenlemesi yapılıp hayata geçirilmiştir.

4787 sayılı Yasa uyarınca aile mahkemesi;

Yetişkinler hakkında: Evlilik birliğinden doğan uzlaştırmaya, ailenin ekonomik varlığının korunması ve yükümlülükleri konusunda eşleri uyararak, gerektiğinde evlilik birliğinden doğan mali yükümlülüklerin yerine getirilmesine ilişkin gerekli önlemleri almaya, resmi ve özel sağlık veya sosyal hizmet kurumlarına, huzurevlerine veya benzeri yerlere yerleştirmeye, bir meslek edinme kursuna veya uygun görülecek bir eğitim kurumuna vermeye,

Küçükler hakkında: Bakım ve gözetime yönelik nafaka yükümlülüğü konusunda gerekli önlemleri almaya, bedensel ve zihinsel gelişmesi tehlikede bulunan veya manen terk edilmiş halde kalan küçüğü, ana ve babadan alarak bir aile yanına veya resmi ya da özel sağlık kurumuna veya eğitimi güç çocuklara mahsus kuruma yerleştirmeye, çocuk mallarının yönetimi ve korunmasına ilişkin önlemleri almaya, genel ve katma bütçeli daireler, mahalli idareler, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bankalar tarafından kurulmuş teşekkül, müesseselere, işletmelere veya benzeri işyerlerine yahut meslek sahibi birinin yanına yerleştirmeye karar verebilir.

Keza, 6284 sayılı Yasa uyarınca;

Bu Kanun kapsamında korunan kişinin iş yerinin değiştirilmesi, kişinin evli olması hâlinde müşterek yerleşim yerinden ayrı yerleşim yeri belirlenmesi, 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanunu'ndaki şartların varlığı hâlinde ve korunan kişinin talebi üzerine tapu kütüğüne aile konutu şerhi konulması, korunan kişi bakımından hayatî tehlikenin bulunması ve bu tehlikenin önlenmesi için diğer tedbirlerin yeterli olmayacağının anlaşılması hâlinde ve ilgilinin aydınlatılmış rızasına dayalı olarak 27/12/2007 tarihli ve 5726 sayılı Tanık Koruma Kanunu hükümlerine göre kimlik ve ilgili diğer bilgi ve belgelerinin değiştirilmesine dair koruyucu tedbir kararları verebileceği gibi; şiddet uygulayanlarla ilgili olarak şiddet mağduruna yönelik; şiddet tehdidi, hakaret, aşağılama veya küçük düşürmeyi içeren söz ve davranışlarda bulunmaması, müşterek konuttan veya bulunduğu yerden derhâl uzaklaştırılması ve müşterek konutun korunan kişiye tahsis edilmesi, korunan kişilere, bu kişilerin bulundukları konuta, okula ve işyerine yaklaşmaması, çocuklarla ilgili daha önce verilmiş bir kişisel ilişki kurma kararı varsa, kişisel ilişkinin refakatçi eşliğinde yapılması, kişisel ilişkinin sınırlanması ya da tümüyle kaldırılması, gerekli görülmesi hâlinde korunan kişinin, şiddete uğramamış olsa bile yakınlarına, tanıklarına ve kişisel ilişki kurulmasına ilişkin hâller saklı kalmak üzere çocuklarına yaklaşmaması, korunan kişinin şahsi eşyalarına ve ev eşyalarına zarar vermemesi, korunan kişiyi iletişim araçlarıyla veya sair surette rahatsız etmemesi, bulundurulması veya taşınmasına kanunen izin verilen silahları kolluğa teslim etmesi, silah taşıması zorunlu olan bir kamu görevi ifa etse bile bu görevi nedeniyle zimmetinde bulunan silahı kurumuna teslim etmesi, korunan kişilerin bulundukları yerlerde alkol ya da uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanmaması ya da bu maddelerin etkisinde iken korunan kişilere ve bunların bulundukları yerlere yaklaşmaması, bağımlılığının olması hâlinde, hastaneye yatmak dâhil, muayene ve tedavisinin sağlanması, bir sağlık kuruluşuna muayene veya tedavi için başvurması ve tedavisinin sağlanması ve benzeri önleyici tedbir kararlarına hükmedebilir.

Bu Kanun'da belirtilen tedbirlerle birlikte hâkim, 03/07/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu'nda yer alan Koruyucu ve Destekleyici Tedbirler ile 4721 sayılı Kanun hükümlerine göre velayet, kayyım, nafaka ve kişisel ilişki kurulması hususlarında karar vermeye yetkilidir.

Şiddet uygulayan, aynı zamanda ailenin geçimini sağlayan yahut katkıda bulunan kişi ise 4721 sayılı Kanun hükümlerine göre nafakaya hükmedilmemiş olması kaydıyla hâkim, şiddet mağdurunun yaşam düzeyini göz önünde bulundurarak talep edilmese dahi tedbir nafakasına hükmedebilir.

Aynı Kanun'un 13. maddesi gereğince verilen tedbir kararına aykırılık halinde ihlal edilen tedbirin niteliğine ve aykırılığın ağırlığına göre hâkim üç günden başlayarak tekrarında en az on beş gün olmak üzere toplam altı ay süre ile zorlama hapsine karar verebilir.

Yine bu Kanun'un 20. maddesi gereğince, bu Kanun kapsamındaki başvurular ile verilen kararların icra ve infazı için yapılan işlemlerden yargılama giderleri, harç, posta gideri ve benzeri hiçbir ad altında masraf alınamaz.

Töre ve namus cinayetleri ile kadınlara ve çocuklara yönelik şiddetin sebeplerinin araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla 11.10.2005 tarihinde kurulan TBMM Araştırma Komisyonu Raporu'nda çok kapsamlı şekilde durum tespiti yapılıp çözüm önerileri sıralanmıştır.

Şimdi dönüp sormamız gerekir; yasa koyucu üzerine düşeni gereği gibi yerine getirdiği halde, kadına karşı ayrımcılık ve şiddet sürüyorsa biz yargı mensupları olarak neyi eksik veya yanlış yapıyoruz?

Deniz DOĞAN
İzmir Adliyesi
Zabıt Kâtibi

BİR ŞARKININ BEDENİ

"Duende, bir performansı unutulmaz kılan bir özellik, bir titreşimdir. Şarkıcı kendi dışından gelen bir güç ya da cebir tarafından ele geçirildiğinde içine bir şeyler yerleştiğinde meydana gelir."
der John Berger.

Duende meydana geldiğinde sanatçıyı ele geçiren neyse, öyle olur ki kimi zaman bizi de aynı şey kıskıvrak geçirir ele. O sanatçının bizi unutmuşçasına sürüklediği havası bir şiirdir, bir şarkı, bir türkü, bir dans... Bunların her biri dirilmek için kandan candan bir bedenin, sesin yanı sıra bir ruha ihtiyaç duyar. O ruh, o bedenin, o sesin biçimine büründüğünde ortaya çıkan her neyse o vakit biz de çekiliriz aynı ruhun içine. Tüylerimiz diken diken bir çarpılıştır başlar.

Çarpılmak isteriz. Çünkü olmayana özlemimiz sonsuzdur. Duende ile dolan da o yoksunluktan alır ilhamını ve yoksunluğumuz paylaşılmaya başlar. Bir ağızdan söylendikçe sağaltılır o yoksunluk. Bir avazda biriken sesin, sözün tadı ihtiyaç duyduğumuz o yoksunlukta gizlidir.

Kayıtsız şartsız aradığımız neyse onu duyduğumuzda, gördüğümüzde, bu biçare, bu kafeste durup da göğüs çeperimizi zorlarcasına çıkmak isteyen ruhumuz, sahnede devleşen sanatçıyla kanatlanmaya başlar. Kendimizi ona katarız.

Çünkü kimi kez bir hayattan daha çok hayat çıkarmak isteğiyle dolmuşuzdur. Bazen bilmez gibi yaşayıp giderken bir ses değer kulağımıza, bir şarkı, bir dize. İşte o zaman, bir kadehi yere çalarcasına, bütün

gemileri yakarcasına, köprüleri dönmeyecek gibi atarcasına, gözü kara bir külhan gibi yıkıp masayı, ceketi orta yere bırakarak giden o şarkıya bağıra çağıra ruhumuzu asarız.

Asarız çünkü gözümüzü kapatarak bizi yollara salan odur. Dünyamız büyür büyür ve onun davetkâr çığlığıyla bir çığa dönüşür. Gelsin o zaman avaz avaz türküler, şarkılar, yana yakıla şiirler...

Katıldığımızda o çığlığa, bedenimizin bir yerde çakılı olduğunu umursamaksızın uzaklaşmaya başlarız kendi gerçeğimizden. Palamarı çözüp de kendi adasından gönüllü kopan küçük bir sandal gibi pupa yelken gideriz.

Bir kuyuya bağırırcasına ele vermediğimiz ne varsa fısıldar bir şarkı kulağımıza. Yoksun kaldığımız ne varsa bir şiir tutuşturur elimize.

Aşktır, ayrılıktır, umuttur, ahtır o çığlıkta gezinen. Şarkıdaki *"yüzümüzde yasak duyguların verdiği garip telaştır."* Hepsinde bir ahın hakkı saklıdır.

O şarkılar ki, bizi elimizden tutar. Yargılamaz, anlar. En sevdiğimiz şarkı, çoğu kez sevincimizden çok yaramıza değen şarkıdır o yüzden.

Ama o yarayı da bir yaradaş, o ruhu titreştirebilen, ona hükmeden sınırsız bir sanatçı aşikâr eder ancak. O efsunu veren, o ruha sahip olan… Herkes işleyemez o yarayı. Kimi baş ucu şarkılarımızın her seste tutmayışının nedeni de budur. Her yara, ona ses verecek ruha sahip olanı arar.

Bir enstrüman yapmak için kuru bir ağaç gövdesini kesip de işleyen o canım eller, ona tam bir can vermiş olmaz o yüzden. Ona canı veren kendi ruhunu parça parça içine katarcasına çalandır, bu çığlığın kalbinden ses verendir, o yaraya, o sevince değendir.

O değen her kimse bambaşka bir yerden, bir kayıp kıtadan gelmişçesine bir kemanı inleterek, bir bağlamayı ciğergah havasıyla doldurarak, bir klarneti çiçekli bir nefesle üflercesine bizi başka dünyalara katar. Onunla birlikte döner döner döneriz. Eritir bizi, kalbine yaslayarak kalbimizi ele geçirir. Her çalanda olmaz, her ruh onunla dolmaz.

Onu dirilten, bir sahnede onunla el ele büyüyen, ürperten şey Duende'dir. İspanyolca kelime anlamıyla ruh, gizem...

O zaman eskimiş makamlar gibi tozlanmış ud, duvarda küs kalmış bağlama o sırra sahip olanın elinde usul usul sökülmeye, ağır ağır sırrını vermeye başlar. Bir ağaç dalıyken rüzgâra saldığı ne varsa onu çalana bağışlar. Yaylı tambur inim inim inler o ellerde, klarnet havalanır, kaval parelenir. Öylesine ilhamla, kendini kaybetmek pahasına çalar söyler ki, içimizde uyuyan atlar dörtnala koşturmaya başlar. Nasıl da can katıyordur, nasıl titretiyordur, nasıl ağlatıyordur, nasıl güldürüyor, nasıl coşturuyordur. Nasıl!..

Enstrümanla, ağız ağıza, el ele, kol kola, tüm bedeniyle bir piyanonun tuşlarında gezindikçe parça parça ruhunu dağıtmaya başlar etrafa. Bir dünya büyümeye başlar orada. Bir kırıktır onu dirilten, bir ah, bir yara, kimi kez etekleri zil çalan bir sevinç...

Ve biz işte o zaman "ileriye uzanan o şarkılara" o bedene, o ruha dokunmak isteriz. Yaşadığımızı anlamak için. Ve eksik olmasın deriz Duendeniz.

Çünkü o ruha öylesine hasretiz.

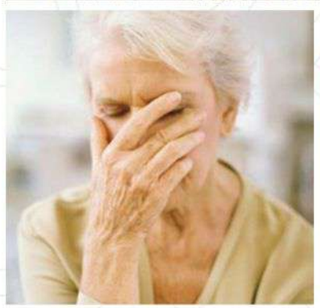
DEMANSLI yaşamlar

Günnur KIZILDOĞAN
İzmir Adliyesi
Yazı İşleri Müdürü

Literatürde demans unutkanlığın ön planda olduğu birçok hastalığa verilen genel bir isim. Özellikle yaşlı popülasyonda sıkça rastlanan demans, halk arasında bunama olarak da adlandırılıyor. Hafızayı, düşünmeyi ve sosyal becerileri etkileyen bir hastalık. Demans tek bir hastalık değil. Aksine birçok türü var. En sık gözlenen türü olan Alzheimer demansı, bütün demansların yaklaşık %60 ila %80'inden sorumlu. Ama annem sadece demans.

ERKEN EVRE:

Demansın erken evresi genellikle göz ardı edilir çünkü çok yavaş ilerler. Yaygın semptomlar unutkanlık, zamanı takip edememek, tanıdık yerlerde kaybolmak.

ORTA EVRE:

Demans orta aşamaya ilerledikçe, işaretler ve semptomlar daha belirgin ve kısıtlayıcı hale gelir. Bu semptomlar son olayları ve insanların isimlerini unutmak, evde kaybolmak, iletişim konusunda artan zorluklarla karşılaşmak, kişisel bakım konusunda yardıma ihtiyaç duymak, gezinme ve tekrarlayan sorgulama dâhil olmak üzere davranış değişikliklerinin yaşanması olarak sıralanabilir.

GEÇ EVRE

Demansın geç evresi toplam bağımlılığa ve hareketsizliğe yakındır. Hafıza bozuklukları ciddi ve fiziksel belirti ve semptomlar daha belirgin hale gelir. Belirtiler ise; zaman ve mekândan habersiz olmak, akrabaları ve arkadaşları tanımakta güçlük çekmek, kişisel bakımda yardımsız yapamamak, yürüme zorluğu, saldırganlığı artırabilen davranış değişikliklerinin yaşanması.

Annem 1933 doğumlu, bugün 87 yaşında. Ben ise ailenin, iki erkek çocuktan 20 yıl sonra doğan tek kız çocuğuyum. Belki benim anne babama düşkünlüğüm, onların bana düşkünlüklerinden ve çok geç doğmuş olmamdan kaynaklıdır. Ama öyle ya da böyle ben çok güzel, sevgi dolu, şefkatli, bilinçli, inançlı bir anne babanın çocuğuyum. Bu bana lütuf diye düşünmüşümdür hep. Çünkü insan ailesini seçme hakkına sahip değil. Ben bu anlamda şanslıyım.

Annem son derece sosyal, komşuluk ve toplumsal ilişkileri aktif, düşünebilen, fikir yürütebilen, bunları paylaşan, kolay irtibat kurabilen, gençlik yıllarında dikiş öğrenmiş ve terzilik yapmış, bu yolla para da kazanmış bir kadın. Bugün benim kendime yeterli birey olmamı sağlayan, eğitimim için adeta çırpınan, daima yapıcı ve bana güvenen, beni ben yapan bir anne. Sevgisini eksiksiz hissettiğim, babam ile takım halinde beni hayata hazırlayan, savaşan bir kadın. Baskın karakter aslında…

DEMANSLI
yaşamlar

10 yıl kadar önce başladı bizim demans yolculuğumuz. Her şeye hâkim olan annem hayatına hâkim olmakta sorunlar yaşamaya başladı. Kurgulamalar, en yakınında olan babamı suçlamalar, şikâyetler sıklaşmaya başladı. Başlangıçta kondurmadım. Herkes unutur diyordum. Ama ters bir şeyler olduğunu içten içe hissediyordum. Başı dönerdi sık sık. Boyun kireçlenmesi olduğu söylendi. Bir süre fizik tedavi aldı. Ama ben bir şeylerin ters gittiğini fark ediyordum. Birkaç kez nörolojiye götürüp demans açısından değerlendirilmesini istedim. Fizik muayenesi sonucunda ilk dönemde bu tanı konmadı.

Zaman geçtikçe annemdeki değişim gözlenebilir hale geldi. Aynı sorular, aynı cümleler sıklaşmaya başladı. Söylenenler ise unutulmaya...

Bir akşam eve geldiğimde annem pilav pişirmiş. Ama pilavda değişik bir koku var. Rengi sarı. Hangi yağı kullandığını sorduğumda tezgâhın üzerindeki bulaşık deterjanını gösterdi. Ve evet annem sarı renkli ve sıvı yağ gibi algılanabilecek bulaşık deterjanıyla pilav pişirmişti. Bu durumda ne hissedeceğimi bilemediğimi, pilavı derhal döküp normal bir durum gibi başka bir şey yediğimizi hatırlıyorum.

Bir gece yatakta yatarken karşı duvarı işaret ederek orada bir kadın ve elinde bir çocuğun olduğunu, orada oturduklarını söylediğinde ve üstelik bunu uyanıkken söylediğini gördüğümde endişemi belki tahmin edebilirsiniz. Artık durumun ileri seviyelere doğru yol aldığını, halüsinasyon görmeye başladığını fark etmek son derece üzücüydü.

Önceleri bir soruyu 30 dakikada 5 defa soruyorken, zaman ilerledikçe aynı soruyu 10 dakikada 5 defa sormaya başladı. Hastaneye götürdüğümde doktor hangi yılda olduğunu, hangi ayda olduğunu sordu ve tabi annem bu sorulara cevap veremedi. Doktor saat çizmesini istediğinde annemin saatin şekli konusunda hiçbir fikri yoktu. Artık annemin demans teşhisi konmuştu. Hastalık çaresizlikle ilerlerken tıbbi olarak sakinleştiren veya süreci yavaşlattığı varsayılan demans ilaçları kullanmaya başladık. Kendisiyle ilgili kararları veremediği için benim vesayetim altına alındı. Annemin vasisi olmak, bir çeşit onun annesi olmak gibi. Onun için neyin iyi neyin kötü olduğuna ben karar verir oldum. Tıpkı ben çocukken annemin benim için yaptığı gibi.

Babam 2017 yılı ocak ayında vefat edince annemdeki çökme hızlandı. Artık kendi başına kalamaz, kendi öz bakımını sağlayamaz hale geldi. Bir süredir sadece gündüz yardım alıyorken, artık gece gündüz yardım almaya başlamanın zamanı gelmişti.

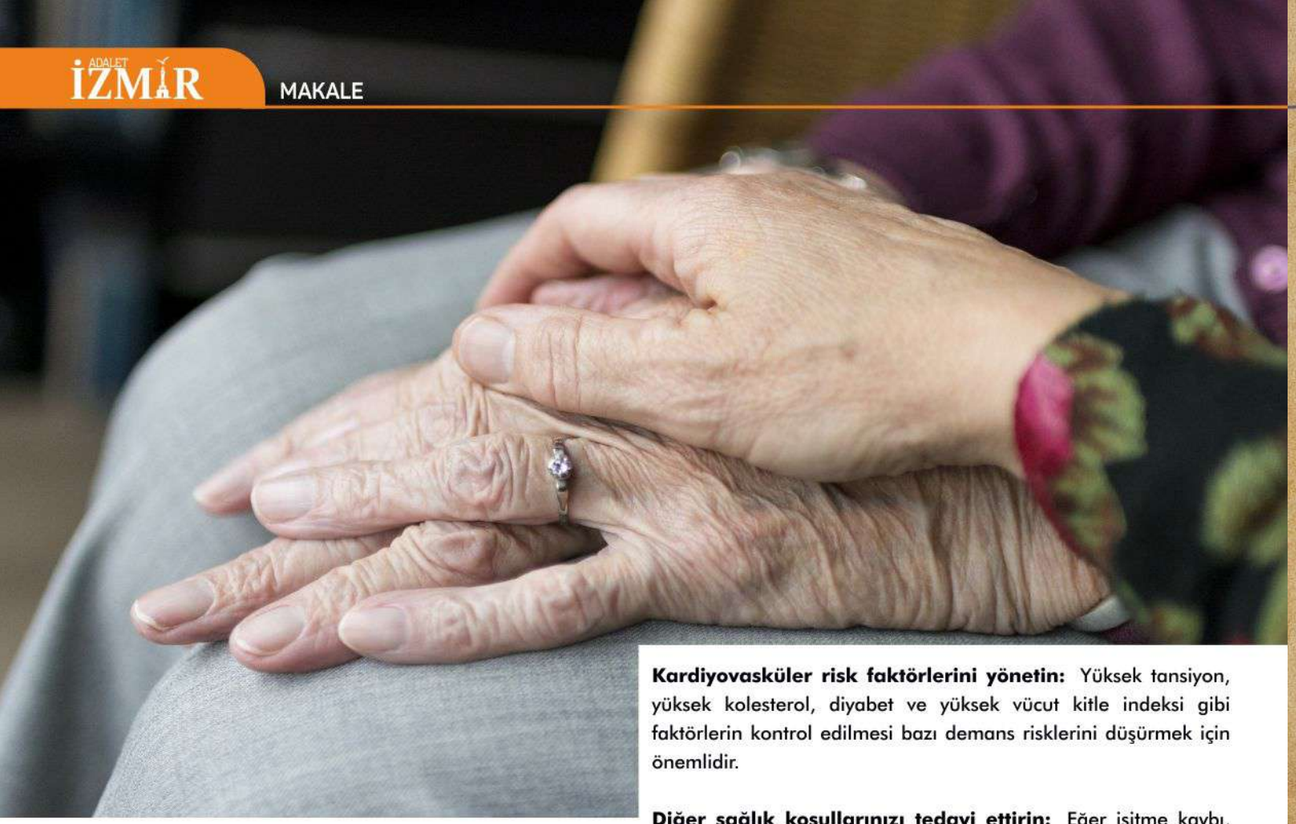
Bugün geldiğimiz noktada annem yatağa bağımlı halde. Gece gündüz bakımını sağlayan yardımcı ailemiz var. Yemek ve tuvalet ihtiyaçlarını kendisi gideremiyor, tek başına yürüyemiyor. Arkasından önünden destekle tuvalete kadar yürütebiliyoruz. Aradaki mesafe 5 metre. Herkesi, hatta asla unutmaz dediğim beni dahi unuttu. Kimseyi hatırlamıyor. Acıktım dahi demiyor. Sürekli uyuma eğilimli ve asla kalkmak istemiyor. Yatak yarası olmasın diye havalı yatağı var.

Bazen bakıyorum da insanlar nasıl olsa beni tanımıyor, gitsem de fark etmiyor diyor ve ziyaret dahi etmiyor. Bu çok yanlış... Ben annemi tanıyorum ve onunla olan tüm anılarımızı hatırlıyorum. Bu benim için, onun yanında olmam için yeterli. Ne olursa olsun annem duyguyu algılıyor. Hep güzel sözler söylüyorum ona. Özlüyorum ben annemi. Algısının nispeten daha açık olduğu zamanlarda gülümsediğini görüyorum. Ona su içirmeye çalışırken bazen elimi tutuyor bebek gibi. Tüm hafta sonlarımı annemle geçiriyorum.

Birçok demans hastası bir kuruma veya bakımevine yatırılıyor. Birebir bakımdan yoksun. Hiçbir şekilde kınamıyorum çünkü insanların hangi şartlarda bu tür kararları verdiklerini sanırım bir kendileri bir de Allah bilir. Ama imkân varsa evde birebir bakım en güzeli. Demansta en çok sevgi ve şefkate, birebir ilgiye ihtiyaç duyulan bebeklik dönemine dönülüyor. Demansın nasıl bir hastalık olduğu konusunda toplumda bilinçlenme çok önemli. Annem gibi hiç yemek istemeyen hastalar olduğu gibi az önce yemek yediği halde unutup yeniden yemek isteyen, kendisinin aç bırakıldığını söyleyen vakıalar da var. Toplumda son 20 yılda demans vakıalarında artış fark edilir derecede arttı. Annemin hangi zaman diliminde ve hangi insanlarla yaşadığını bilmiyorum. Bazı geceler sayıklamaları sıklaşıyor. O zaman birbiri ile bağlantısız, çoğu zaman da anlaşılmaz şeyler söylüyor. Diyorum ki kendi kendime, "anne neredesin, hangi zamanda hangi hayatı yaşıyorsun, şu an kim var yanında ve ne yapıyorsun..." Keşke bilebilseydim. Tüm bu yaşadıklarımıza rağmen şükürdeyim ki, annemin yatak yarası yok. Şükürdeyim ki annemi ağızdan mama ile besleyebiliyorum. Hala yutma refleksi var. Zira burnundan hortum ile veya midesine açılan delik ile beslenmek zorunda kalan hastalar var. Şükürdeyim ki annemin ağrısı ve ıstırabı yok. Şükürdeyim ki onun bakımı ile doğrudan ilgilenebiliyorum. Şükürdeyim ki güvendiğim yardımcı bir ailemiz var. Şükürdeyim. O benim bebeğim.

Lütfen çevrenizde bu tür hastalar ve hasta yakınları var ise anlayış gösterin. Yardımcı olun. Bu çok zor bir süreç... Hastalık herkes için var. Demansta ömür süresi beklenenden uzun olabiliyor. Kişi yıllarca yatağa bağımlı yaşayabiliyor. Ve bir demans hastası ile ilgilenmek ancak sevgiyle ve yardımla mümkün olabiliyor.

İnternet aramalarında rastlanan bir kısım öneriler ise şöyle;

Zihninizi aktif tutun: Okuma, bulmaca çözme ve kelime oyunu oynama gibi zihinsel olarak teşvik edici faaliyetler demansın başlamasını geciktirebilir ve etkilerini azaltabilir.

Fiziksel ve sosyal olarak aktif olun: Fiziksel aktivite ve sosyal etkileşim, demans başlangıcını geciktirebilir ve semptomlarını azaltabilir. Daha fazla hareket edin ve haftada 150 dakika egzersiz yapmayı hedefleyin.

Sigarayı bırakın: Bazı çalışmalar orta yaş ve üstü sigara içmenin demans ve kan damarı (vasküler) hastalıkları riskinizi artırabileceğini göstermiştir. Sigarayı bırakmak bu riskleri azaltabilir.

Yeterince vitamin alın: Bazı araştırmalar, kanlarında düşük D vitamini seviyesine sahip kişilerin Alzheimer hastalığı ve diğer demans türlerini geliştirme ihtimalinin daha yüksek olduğunu göstermektedir. D vitamini, bazı gıdalar, takviyeler ve güneşe maruz kalma yoluyla elde edilebilir. Her ne kadar bu konuda yeterli çalışma olmasa da yeterli D vitamini aldığınızdan emin olmak diğer sağlık nedenlerinden dolayı iyi bir seçimdir. Günlük bir B kompleksi ve C vitamini almak da yararlı olabilir.

Kardiyovasküler risk faktörlerini yönetin: Yüksek tansiyon, yüksek kolesterol, diyabet ve yüksek vücut kitle indeksi gibi faktörlerin kontrol edilmesi bazı demans risklerini düşürmek için önemlidir.

Diğer sağlık koşullarınızı tedavi ettirin: Eğer işitme kaybı, depresyon veya anksiyete rahatsızlıklarınız varsa bu problemlerin tedavisi için doktora başvurun.

Sağlıklı bir beslenme alışkanlığı edinin: Sağlıklı beslenme birçok nedenden dolayı önemlidir ancak Akdeniz diyetinde meyveler, sebzeler, tam tahıllar ve bazı balık ve kuru yemişlerde yaygın olarak bulunan omega-3 yağ asitleri gibi besinler sağlığınızı iyileştirirken demans geliştirme riskini azaltır. Haftada üç kez somon gibi yağlı balıklar ve her gün bir avuç fındık, badem ve ceviz yemeye çalışın.

Kaliteli uyku alın: Kaliteli uyku birçok hastalığı önleme ve hayat kalitesini yükseltmek için önemlidir. Eğer uyku apneniz varsa ya da yüksek sesle horluyorsanız bir uzmana başvurun.

Demansı önlemenin kesin bir yolu yok. Varsa da henüz bulunamadı. Ancak hayat standartlarında yukarıda belirtilen değişiklikler, demansın başlamasını geciktirebilir ya da ilerlemesini yavaşlatabilir diyor uzmanlar.

Annemi seviyorum. Biz bir takımız. Ben, annem ve demansımız... 10 yıl gibi bir süredir bu hastalıkla savaşıyoruz. Son 3 yıldır birebir ilgiye ve bakıma muhtaç. Uzun ömürden ziyade sağlıklı ömrün en büyük lütuf olduğu ve hiç bir şeyin kalıcı olmadığı bu dünyada, kendim ve sevdiklerim için her zaman sağlıklı ömür diliyorum.

BENİ TOPLA ANILARDAN

Durmuş TAŞDEMİR
İzmir Cumhuriyet Savcısı

Gölge gibi değil ışık gibi de değil
Yanık bir türkü gibi geçtiğim
Şehirlere gidiyorsun
Dağılan anılarımı toplamaya

Sokaklarında dolaşırken
Kaşık bardak sesini duyardım evlerden
Yitirilmiş bir sıcaklığın özlemiyle
Solgun yatılılık yıllarında
Sürgünü yüreğimin

Seyirlikti pastanelerin vitrinleri
Yutkunarak geçtiğim
Omuzlarımda ağır bir cumartesi
Dışarıdan bakardım bol ışıklı apartmanlara
Uzak yaşamların sessiz tanığı
Yabandım
Evcil bir kedi belki de

Yanık bir türkü gibi geçtiğim
Şehirlere gidiyorsun
Bakışlarında merak
Bakışlarında umut
Kucağında biriktirdiklerin

Masum bir yüz görürsen
Gözlerimle bak
Serçenin selamını al
Dalgaların sonsuz devinimlerinde kaybol
Bulut görürsen efkâr bulutu
Benden soluk taşıyan
Gir içine
Bir masa bul kendine
Tahta bir masa
Sakin denizi gözle
İnce belli bardaktan yudumla anını
İlle de kırmızı olsun kuşağı
Beklesin dosyaların dilekçelerin
Kuru sözler ıslansın
Mayıs yağmuruyla esintisiyle denizin

Anılarımı topla
Saçtığım döktüğüm yerlerden
Onlu yirmili yaşlarımı
Savrulan çocukluğumu
Gençliğimi topla
Sevdalarımı topla ki hepsi yarım
İsyanlarımı topla ki hala ayakta
Sorularımı sorgulamalarımı topla
Burkulmalarımı kırılmalarımı
Umutlarımı direncimi topla
Beni topla anılardan

"Beni topla anılardan" s.6, Artshop, Kasım 2019

LUCİEN ARKAS:

EĞİTİM VE SANATLA ANILMAK İSTİYORUM

İzmir'de mevsim kış, hafiften yağmur yağmakta tam bu sırada. Ancak etraf Kordon'da her daim olduğu üzere yine cıvıl cıvıl. Bir anda yürürken bir kalabalık dikkatimi çekiyor. Çoğunluğu gençlerden oluşan ciddi bir sıra var Arkas Sanat Merkezinin önünde. İçeriye girmem bu kalabalık nedeni ile pek kolay olmuyor. Giriş merdivenlerinin önüne geldiğimde bir süre sonra hayaller dünyası içinde buluyorum aniden kendimi. Tarihi mekân penceresinden baktığımda Kordon boyunca denizin berraklığının, bu sergi ile ne kadar da uyumlu olduğunu düşünüyorum. Dora Maar'ı yansıtan mavi şapkalı kadın tablosu ile Ege'nin martılı, o durgun denizinin mekân aşımsal olarak birbirlerini bütünlediğini görüyorum düş perdesi olarak nerede ise. Sonra bir kez daha Picasso'nun çocuklarını bile ezbere iyi bilen, her şeyim olan bir sanat cadısı, bizim Tuba ile gittiğimde de aynı duyguların daha da çoğaldığını fark ediyorum. Picasso; Malaga'dan İzmir'e gösteri dünyasını çocukluk imgelemleri ile birlikte bize sunarken, sanatın kapısını aralamak görevi ise sanat ve İzmir sevdalısı Lucien Arkas'a kalıyor. Lucien Arkas'ın yetmiş yaşını aşkın hayatının önemli duraklarını, sanata ilgisini, İzmir'e olan o eşsiz sevgisini, kültürel faaliyetlerin insan gelişimine olan yansımalarını sorularla anlamaya çalıştım. Siz de merak ediyorsanız buyurun o zaman başlayalım:

-**Arkas Sanat Merkezinde düzenlenen Picasso serginiz İzmirliler tarafından çok beğenildi. Daha öncesinde de çok sayıda nitelikli sergiye merkeziniz ev sahipliği yapmıştı. Arkas Sanat Merkezi dışında ayrıca İzmir'de Denizcilik Müzesi ile Urla'da bir koleksiyonunuzun olduğunu da biliyoruz. Sanatseverlerin merak ettiği soruyla başlayalım: Urla'daki yerin daimi ya da geçici olarak halka açılması düşünceniz var mı?**

L.A: Orası henüz tam olarak açılamadı. Çünkü güvenliği sağlamadan, iç kısımları düzeltilmeden bu haliyle açılması pek mümkün görünmüyor. Zaten bahsedilen bu yer, diğer sanat merkezlerimiz gibi binlerce kişiyi alabilecek kapasitede bir yer de değil. Daha çok ufak gruplarla, örneğin haftanın iki günü falan tıpkı eskiden Fransız Konsolosluğunda olduğu gibi daha zaman ve kişi sınırlaması yapılarak ileride sunulması mümkün tabi…

-**Picasso serginiz aynı zamanda İzmir kültür dünyası açısından rekor bir katılıma da sahne oldu. Bu ilgiyi neye bağlarsınız?**

L.A: Bu rekor Türkiye kapsamında da olabilir. Yüz binlerce insan geldi. Kuyruklar vardı. Çok büyük ilgi gördü. İnsanlar iki buçuk saat yağmur çamur demeden kuyrukta bekledi. Hatta normalde kapanma saati 18.00 olarak belirlenmişken, bu saat daha ileri saatlere uzatıldı. Başka kentlerden de gelen oldu. Ayrıca yeri gelmişken belirteyim, ben hiçbir sergimde para talep etmedim. Çünkü bunu ticari gayeyle yapmıyorum. Ben serginin böyle yoğun ilgi görebileceğini açıkça tasavvur edemezdim.

-**Biz bu sergiyle Picasso'nun pek bilinmeyen yönleri olan gösteri sanatlarına ilişkin kısımlarını da öğrenmiş olduk. Picasso'nun alışıldık ressamlığı dışındaki, örneğin seramik tasarımları, kostüm kıyafetleri gibi çoğumuzca bilinmeyen yönlerini gördük. Tüm bunlar Picasso'yu bütüncül olarak anlamamız açısından önemli, ne dersiniz?**

L.A: Evet, her şey aslında Picasso'ya ilham vermiştir. İspanya'daki boğa güreşleri de, Paris'teki sirk gösterileri de kendisine çocukluktan itibaren etkide bulunmuştur. Bu sergi, tüm bunların, o bilinmeyenlerin birer yansıması gibi.

-**Daha önce "Post-Empresyonizm", "1001 Gece Masalları", "Su Manzaraları" gibi başlıklarla eserler sergilediniz. Bundan sonraki serginiz hangi konu başlıklı olacak?**

L.A: Biliyorsunuz, tüm Türkiye'nin bildiği, tanıdığı Ara Güler'e ait geniş bir fotoğraf koleksiyonu vardır. Bununla ilgili İstanbul'daki Ara Güler Müzesi ile görüşmelerimiz devam ediyor. Şubat ayı içinde sergilemeyi düşünüyoruz. Ayrıca bana ait geniş bir halı koleksiyonu da bulunuyor.1600'lü yıllardan 1800'lere değin 70-80 adet parça var. Bunun da ilk başta İstanbul'da, İslam Eserleri Müzesinde sergilenmesi söz konusu.

-**Biraz da sizden bahsedelim. Sanırım çocukluğunuz Bornova'da geçti. Nasıl bir çocukluk geçirdiniz?**

L.A: Biz Bornovalıyız evet. Oraya 1950'lerde geçtik. Hep sokaklarda dolaşırdık. Küçükken evden çıkar, sırtımda çantamla o dönem merkez otobüslerine doluşurduk. Bornova'da öyle bir ortamda büyüdüm ki tüm bahçeler açıktı. İsteyen istediği bahçeye girip çıkabiliyordu. Kimse de bir şey sormazdı. Sonra Narlıdere günlerim başlar.

Kamuran KAYA
İzmir Hâkimi

-Denizcilik Müzesi ve deniz içerikli koleksiyonlarınızda da görüldüğü üzere denize karşı özel bir alakanız var. Bunu neye bağlıyorsunuz? Aile kökeninizin Marsilya'ya dayanması ya da İzmir'de yaşıyor olmanız bir neden olarak görülebilir mi?

L.A: Deniz, benim hayatımdır. Üç asır geçmiştir ki İzmir'de yaşamışız. İzmir'de olup da denizi sevmemek mümkün mü? Ben Narlıdere'de büyüdüm. Evden çıkıyordum, balık avlamak istiyordum. Nerede avlayacaksınız? Orada donanmanın olduğu yerde balık avına çıkardım. Kimselerin gidemediği yerlerden balık tutardım. Sabah çıkar, 3-4 saat boyunca ötede, ufak levrek balıkları yakalardım. Ayrıca orada batık gemi de vardı. Oraya da giderdim. Daha sonra Kadıköy'e gittiğimde de palamutları zift gibi bir yağda pişirirlerdi, ancak o kadar lezzetliydi ki halen bile tadı damağımda kalmıştır. Tutkumun kaynağı bunlar olabilir sanırım.

-Sadece İzmir değil İstanbul şehri de anladığım kadarıyla hayatınızda önemli bir yer tutmakta. Geçmişe doğru baktığımızda neler yansıyor o dönemlerden bugüne?

L.A: Kadıköy benim için ayrı bir öneme sahipti ve bambaşka bir zevkti. Cumartesi günleri yürüyerek tüm Kadıköy'ü dolaşırdım. Galata Köprüsü'nde dolaşmak ayrı bir keyif verirdi bana. Ayrıca Beyoğlu tünelinin oradan kitapçılara uğrar, paramız artarsa sinemaya da giderdik. Sinemayı da çok severim.

-Kitaplara da çok büyük ilginiz var. Ayrıca çok değerli bir kitap koleksiyonunuz olduğunu da duymuştum. Bu ilginiz nereden gelmekte?

L.A: Evet doğrudur, kitaplarımın sayısı şimdi otuz binleri geçti. Tarihi çok severim. Edebiyata da ilgim vardır. Okumadan bence hiçbir şey olmaz. Ayrıca ben edebiyat mezunuyum. Babam da şiir yazardı. Annemin ailesi daha çok ithalat ve ihracatla uğraşırdı. Öğrenme ve okuma isteği zorla olmamaktadır. Ailenin etkisi vardır, ancak bu iş kendini ne kadar yetiştirmek istediğinize bağlıdır.

-Urla'yı çok seviyorsunuz. Urla sizin için hep ayrı bir yerdeydi sanırım, ne dersiniz bu Tanju Okan'lı, Yorgo Seferis ile simgeli bu şehir için?

L.A: Evet, simge isim Tanju Okan'ı tanıdım ben de. Urla havası oksijeni bol bir yerdir. Bana bir Fransız mühendis, "şu an neredesin?" diye sorduğunda, ben "Urla'dayım" cevabını verdiğimde kendisi burayı bildiğini, dünyanın üç yerinde oksijen miktarının çok kuvvetli olduğunu söylemiş, bu yerler arasında Karaburun bölgesini de saymıştı. Karaburun dışında Datça ve Kazdağları'ndan da bahsedilir oksijen deposu olarak. Kuzey rüzgârlarının en kuvvetli olduğu yerlerdir buralar. Kitaplara da geçmiştir, Çeşme, Karaburun, Urla bir bakıma dünyanın oksijen merkezleridir. Yirmi sene önce buraya yerleştim ve burayı çok sevdim.

Kamuran KAYA — Lucien ARKAS

-Hep merak etmişimdir. Napolyon'a yönelik özel bir ilginizin olduğu muhakkak. Arkas Sanat Merkezinde ayrı bir Napolyon bölümü de var üstelik tüm bu denilenleri tamamlayan. Napolyon sizin için tam olarak neyi simgeliyor? Bunun altında kökeninizin Korfu Adası'na dayanması gibi geçmiş etkilerin olduğunu söyleyebilir miyiz?

L.A: Hayır, sanmıyorum, Korfu'yla ilgisi yok bunun bence. Ben çocukken tüylü Fransız askeri kıyafetlerini görünce o çocuk aklımla bunlara hayranlıkla bakar ve imrenirdim. Napolyon hatalar yapmakla birlikte büyük ve doğru hamleler de yapmıştır. Sadece bir Korsikalı olarak savaşlar kazanarak bir yere varmış bir kişi değildir üstelik. Napolyon'un bence en önemli özelliklerinden biri ve büyüklüğü; aynı zamanda reformcu bir kişilik yapısına sahip olması olarak da görürüm. Bilindiği üzere Medeni Kanun'u kodifiye eden de, bizim bugünkü lise düzeni dediğimiz bakalorya sistemini kuran da hep aynı kişidir esasında. İki savaş arasında Paris'e gidip gelirken kanunlar çıkarmıştır mesela.

-Siz dile de çok önem veriyorsunuz. Bildiğiniz diller hangileridir?

L.A: Biz hepimiz İzmir'de Yunanca değil ama Rumca biliyorduk. Sokakta herkesle çok rahat anlaşabiliyordum. Ayrıca Fransızca, İngilizce ve İtalyanca da bilmekteyim.

-Seyahat etmeyi de çok seviyorsunuz sanırım.

L.A: Eskiden çok daha severdim. Bölge olarak Floransa bölgesini çok seviyorum. Bir de Güney Fransa kısmı olan cote d'Azur bölgesini de çok beğenirim. Ancak size şaşırtıcı gelecek ama sevdiğim kentler arasında artık Paris'i sayamıyorum. Marsilya'da artık eski Marsilya görünümünden çok uzakta. Türkiye coğrafyasında ise en son geçenlerde Gaziantep'e gittim.

-Biraz da iş dünyanızdan bahsedersek, başarılı bir iş insanı olarak gösterilmektesiniz. Hiç başarısız olduğunuz bir sektör oldu mu?

L.A: Evet, zarar ettiğim de olmuştur. Örneğin tavukçuluk sektöründe... Ayrıca otomotiv sektöründe de bir hayli zararımız olmuştu bir ara. Bizde şu an 58 gemi vardır. 3000 tane kamyonun taşıyacağı yükü, bir tane gemi götürmektedir. Ben çok büyüklerini almıyorum, bunları kiralıyorum. Dünyada gemi taşımacılığı sektöründe 20. sıradayız. Ancak ben tüm bu mali yanlar dışında yeni bir şeyler yapmak istiyorum. O da müzeler, sergiler, okullar açmak. İnsanlara bir şeyler

katmak istiyorum, zaten geldik ve gideceğiz. En azından insanlara bir şeyler bırakmak gerek. Örneğin sadece Türk resmini ta 1800'lü yılların sonundan günümüze kadar bilinen resimleri ile sergilemek istiyorum. İnsanlar da bir yerde bizim sanatımızın ne olduğunu gelip öğrenebilsinler bu sayede. Bunun için de insanların temeli öğrenmesi gerekir. Benim yapmaya çalıştığım da o, gitsinler ve görsünler.

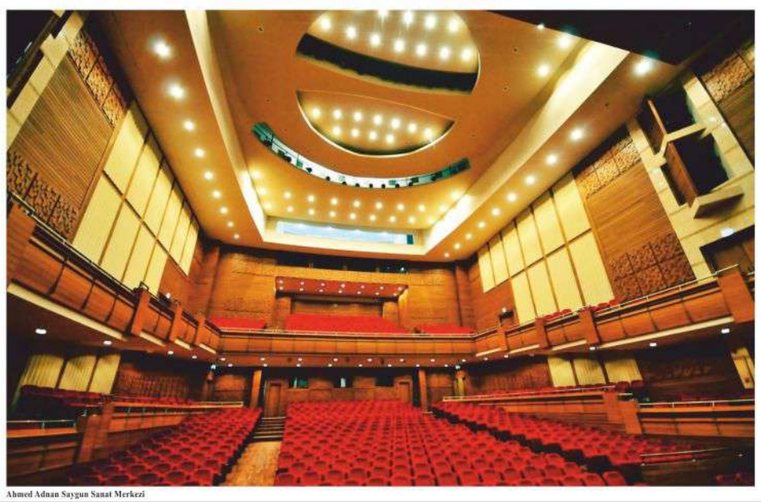
-Geçenlerde İzmir'de Yapı Kredi Yayınları tarafından Ahmed Adnan Saygun Sanat Merkezinde 75. yıl seçkisi açıldı. Türk geleneksel resim seçkilerini görmek böylelikle mümkün oldu. İstanbul Emirgan'da Atlı Köşk olarak bilinen Sabancı Müzesindeki Avni Lifij sergisi çok ilgi gördü biliyorsunuz.

L.A.: Evet böyle seçkiler yapmak gerek. Her yere yetişemem, ancak eski İzmir'in varlığını, kendi sanatımızı yaşatmak, unutulmamasını sağlamak gerekiyor. Bu benim idealim. İş adamlığı tamam da, iş adamı aslında çok. Bence önemli olan o, bu adam geldi gitti, şunu yaptı dedirtmek. Aslında ben ne yapıyorsam sizler de onu başka bir kanaldan yapıyorsunuz. Ben eğitmeye çalışıyorum ki düzen olsun, çocuklar büyüdüğünde kurallara uysunlar. Hepimiz insanlar için uğraşıyoruz. Amacımız iyiye gitsin insanlar. Çünkü eğitildikten sonra insanımız iyi olur, ancak aciz bırakıldığı zaman hırçınlaşabiliyor. Bir eğitim vermek gerekiyor. Ben gençlere bir şeyler aşılarsam o zaman kendimi ispatlamış olurum. Varlığın sadece varlık olarak kalmaması lazım. Güzelliğe dönüşmeyen varlığın ileride esamesi okunmaz. Arkas okullar yaptı, okuttu demek kalıyor aslında geride. Şimdi gidin bizim voleybol takımında Arkas Spor Kulübünde, o koca koca kızların nasıl spor aktiviteleri içinde olduğunu görün, işte o bana gerçekten bir şey yaptığımı hissettiriyor. Bu hayır işleri aynı zamanda sizde bazı duyguların olgunlaşmasına da imkân veriyor. İçinizde kin kalmıyor, affedici oluyorsunuz, en önemlisi de kibri öldürüyor. Kibir varsa zaten bu durum yaratıcılığınızı da engelliyor. İmkânlarınız ölçüsünde eğitime, sanata yer açmanız gerek. Yalnızca iş insanı olarak değil. İşte ben bu nedenle sanatla ve eğitimle anılmak istiyorum.

-Çok teşekkür ediyorum, bu kültür içerikli, zevkli sohbet için.

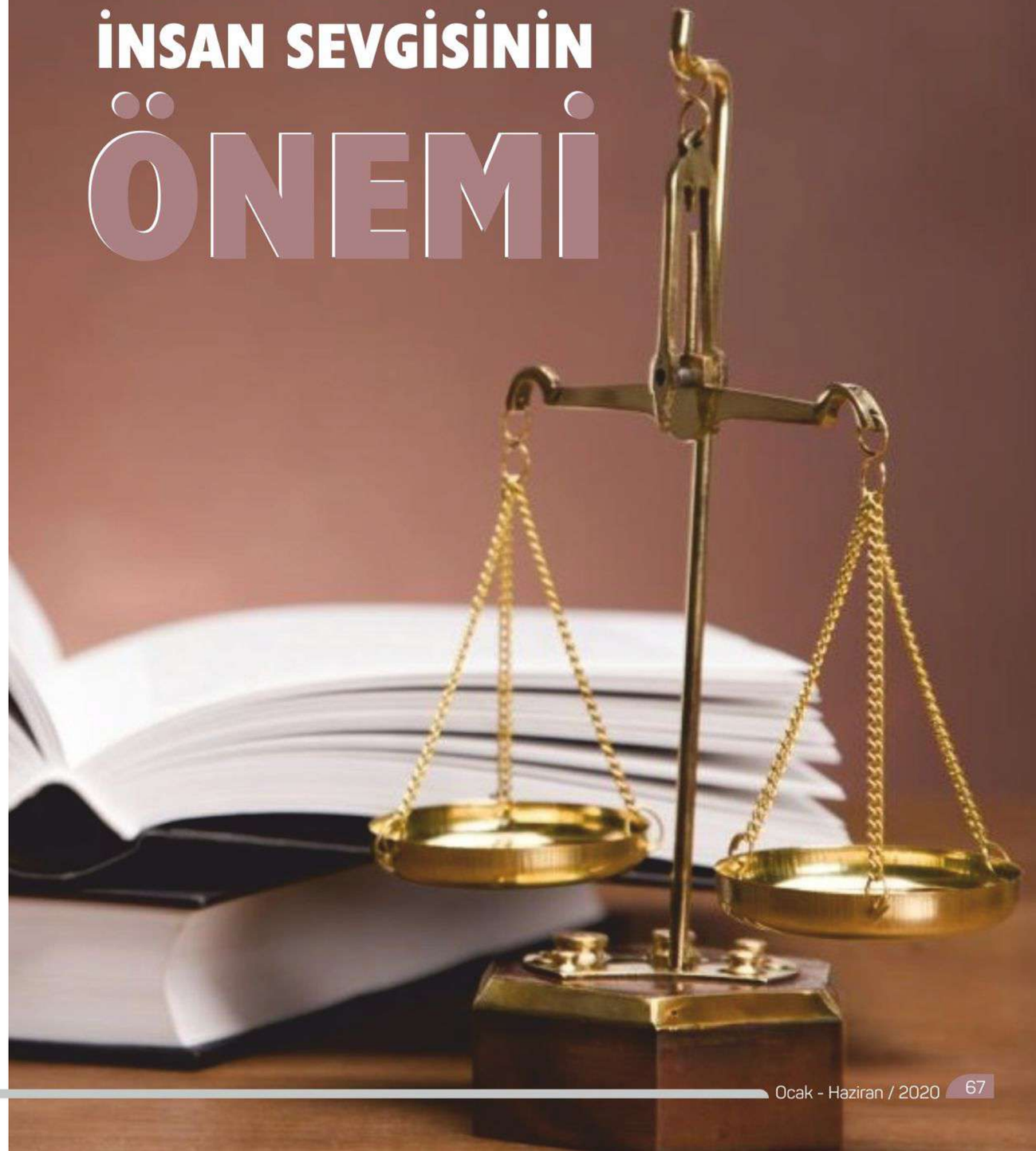
L.A: Bana büyük onur verdiniz, çok mutlu oldum bir arada olmaktan. Halimden de belli zaten mutlu olduğum. Ben çok teşekkür ederim.

Ahmed Adnan Saygun Sanat Merkezi

HUKUK EĞİTİMİNDE İNSAN SEVGİSİNİN ÖNEMİ

Prof. Dr. Selma ÇETİNER
İstanbul Gedik Üniversitesi
Hukuk Fakültesi
Medeni Hukuk Ana Bilim Dalı

Bu makalede ülkemizdeki hukuk fakültelerinde eğitim mi yoksa öğretim mi verildiği ve/veya verilmesi gerektiği günümüz hukuk fakültelerinin web sayfalarında yer verdikleri misyonlar da göz önünde bulundurularak tartışılacaktır. Hukukun nihai amacı adaleti sağlamaktır. Bu bağlamda hukuk fakültesi mezunlarının adaleti yalnızca kavram olarak bilmesi yeterli midir? Yoksa adaleti bilmenin dışında; onu içselleştirmesi başka bir deyişle davranışlarına yansıtan bireyler olması da beklenir mi? Eğer cevabımız ikincisiyse, hukuk fakültesi mezunlarının aynı zamanda adil kişiler olması bekleniyor ise, bu defa karşımıza başka bir soru çıkacaktır. Hukuk eğitimiyle adil bireyler yetiştirebiliriz miyiz, bu mümkün müdür? Eğer mümkünse bu nasıl gerçekleştirilebilecektir? Victor Hugo "**İyi olmak kolaydır. Zor olan adil olmaktır**" der. Hukuk fakülteleri bu zor görevi nasıl yerine getireceklerdir? Eğer lisans eğitiminde bu sağlanamıyor ise hiç olmazsa mesleğini yargı alanında yapacak olan hukuk mezunlarının (avukat, hâkim ve savcıların) meslek eğitiminde bunun sağlanması mümkün müdür? Ya da bu meslek gruplarına seçim yapılırken kişideki adalet duygusunu, insan sevgisini ölçerek bir seçimin yapılması mümkün müdür? Adil hukukçuların yetişmesinin yolu insan sevgisinden geçer ve sevginin olmadığı yerde adaletin yeşeremeyeceği hatta Aristo'nun söylemiyle "**sevginin olduğu yerde adalete bile ihtiyaç olmadığı**" düşünüldüğünde, hukuk eğitiminde sevginin önemi daha da iyi anlaşılır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim; Hukuk; Öğretim; Hukukta İnsan Sevgisi; Adalet

I) LİSANS EĞİTİMİNDE İNSAN SEVGİSİNİN ÖNEMİ

Eğitim; bilindiği üzere; bir amaç doğrultusunda kişide tutum değişikliği oluşturmak için yapılan bir çalışmadır. Eğitim belli bir hedefe ulaşmak için yapılır. Oysa öğretim belli bir amaca ulaşmak için değil, yalnızca bilgi aktarımı için yapılır. Bilgiyi alanın bunu nasıl kullanacağı ile öğretim ilgilenmez. Kişinin bu bilgiyi almış olması öğretim için yeterlidir. Dolayısıyla öğretim, öğrencinin almış olduğu bilgiyi davranışlarına yansıtıp yansıtmamasıyla da ilgilenmez.

Hukuk okumanın bir eğitim mi yoksa öğretim mi olduğu hep tartışılmıştır. Eğitim ve öğretim faaliyetinin temel ayrımı, insan davranışına etki edip etmediği ile ilgilidir. Örneğin yabancı bir lisanı konuşmak için yapılan faaliyet öğretimdir. Zira bir dili daha konuşabilmek, insan davranışını etkileyen bir unsur değildir. Oysa eğitim, sadece kuşakların yaptığını tekrarlayan değil; bir şeyler yapabilme yeteneği olan insanlar yetiştirmeyi de amaç edinir. Eğitim, insanların davranışlarında belli amaçlar doğrultusunda değişiklik oluşturma sürecidir.[1] Eğitime başlayan öğrenci ile eğitimini bitiren öğrenci aynı kişi değildir. Eğitimin davranış değişikliğine yol açan süreç olarak tanımlanması ve eğitimin bir sistem olarak ele alınması program geliştirme çabalarını da beraberinde getirmiştir. Zira eğitimin değiştirilmesi ya da yenilenmesi bir davranışın da değiştirilmesi ve yenilenmesi demektir. Bu nedenle de üzerinde hassasiyetle durulması gerekir.

Öğretim, özellikle geçmişte bir bilgi aktarma, "kazanılacak" bir şey olarak kabul edilmekteydi.[2] Günümüzde ise "öğretme" yerine "öğrenme" ön plana çıkarılmıştır. Bu günümüz anlayışına göre öğretim "aranılacak, keşfedilecek" bir şeydir. Öğrenci etkin, bilgiyi arayan ve keşfeden bir özelliğe sahiptir. Geleneksel öğretim yöntemlerinde esas rol öğretmen üzerindeyken; çağdaş yöntemlerde hem öğretmenin hem de öğrencinin etkinliği söz konusudur. Bu yöntemlerde öğrenme süreci de farklı olup öğretme ilkesi yerini öğrenmeye bırakmıştır. "Mathetic" terimi öğretmeden öğrenmeye geçişi gösterme için kullanılan bir terim olmuştur.[3]

Eğitim ve öğretim konusunda çalışanların, çok farklı görüşleri vardır. Bir kısmına göre insanların eğitilmesi yanlıştır. İnsanlar eğilip bükülemezler. Eğitim, insanları kalıba sokmak demektir.[4] Öğretim ise insanı eğip bükmez. Bilgiyi olduğu gibi sunar. Bu nedenle yapılması gereken öğrenimdir.[5] Bir diğer görüşe göre ise yapılması gereken eğitimdir. Kant'a göre, insan ancak eğitimle insan olur.[6] Zira bilgi, eğitimsiz insanların elinde kötüye de kullanılabilir. Bu nedenle yapılması gereken bireyin eğitilmesidir. Roosevelt'in dediği gibi "Bir insanı ahlaken eğitmeden yalnızca zihnen eğitmek, topluma bir bela kazandırmaktır."

Ancak ister eğitim diyelim ister öğretim, ikisi de amaçsız yapılamaz. Örneğin Oxford Üniversitesinin on yedinci yüzyıldaki amacı "Öğrencilerinin kibar bir erkek olarak yetişmesi" idi ki bu ancak eğitimle varılabilecek bir hedeftir. Bugün ise Amerika ve İngiltere'deki üniversitelerin iki amacı vardır: Birincisi erkek ve kadınları, belli meslekler için eğitmek ve ikincisi de kısa vadeli yarar gözetmeden bilim ve araştırmayı sürdürmek.[7] Konumuz hukuk öğretimi ya da eğitimi olduğuna göre ülkemiz hukuk fakülteleri neyi amaçlamaktadır ya da yeni adıyla vizyon ve misyonları nelerdir? Konuyla ilgili ülkemiz hukuk fakültelerinin misyon ve vizyonlarına baktığımızda çoğunun benzer içerikte olduğu görülür.

1 / ERDOĞAN,İ. "Çağdaş Eğitim Sistemleri", İstanbul 1995,s.208; AYDIN,Z.M. " Aktif Öğretim Yöntemlerinden Buldurma (Sokrates) Yöntemi" www.cumhuriyet.edu.tr s.1; ARSLAN, A. "Felsefeye Giriş" Ankara 1998,s.8

2 / KARAYALÇIN,Y. "Hukukta Öğretim, Kaynaklar, Metod, Problem Çözme" Ankara 2001 s.8; SAV,A." Hukuk Öğrenimi Meslek Eğitimi" (Hukuk Öğretimi Sempozyumu) Ankara 1993, s.101

3 / AYDIN, "Aktif",s.2

4 / Eğitim sözcüğü Türkçede "eğ" kökünden türetilmiştir. Bu daha çok "eğmek, bükmek ve istenilen şekle sokmak" şeklinde bir anlam ifade etmektedir. YAYLA, A "Eğitim Kavramının Etik Açıdan Analizi" Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi, C.II ,S.1 Haziran 2005,s.5

5 / SELÇUK, S. "Öğrenim Üzerine Bir Öneri Denemesi" Hukuk Eğitiminde Reform (Panel) (Ed.A.Güriz) Ankara 1997, s.28

6 / TOPUZKANAMIŞ, E." Hukuk ve Disiplin" İstanbul, 2013, s.153

7 / RUSSEL, B. "Eğitim Üzerine" İstanbul, 1996, s.214-216. Einstein'a göre; Bir yüksekokulun amacı kitaplardan öğretilemeyecek şeyi, yani düşünmek için aklı eğitmek olmalıdır. Okulun amacı genç insanın her zaman orayı bir uzman olarak değil, düzgün bir kişilik olarak terk etmesi olmalıdır". EINSTEIN, A. "Yaşam, Ölüm, Savaş, Barış, Bilim, Din, Tanrı ve Diğer Şeyler Üzerine" (Çeviren B.GÜNDÜZ),İstanbul,2000 s.100

Bunlardan birkaçı aşağıdaki gibidir:

Öğrencileri yaratıcı ve lider kişiler olarak eğitmek (Kırıkkale),

Öğrencileri yaratıcı ve liderlik becerilerine sahip olarak yetiştirmek (Antalya),

Ürettiklerini insanlığın yararına sunan, etik değerlerine saygılı, yaratıcı, bağımsız ve eleştirel düşünebilen bireyler yetiştirmek (Marmara),

Güçlü bir adalet duygusuna ve etik değerlere sahip, bu adalet duygusunun izlerini her türlü hukuki ilişkiye yansıtabilen hukukçular yetiştirmek (Kemerburgaz),

Kendine güvenen özgür düşünceli, önyargılardan uzak, toplumsal ve evrensel değerlere saygılı bireyler yetiştirmek (Ankara).

Görüldüğü gibi, hukuk fakültelerinin amacı "iyi bir hukukçu yetiştirmek" tir. Bu defada "iyi bir hukukçu kimdir" sorusu karşımıza çıkmaktadır. Bu soruya verilen cevaplarda genelde görüş birliği vardır. İyi hukukçu şu şekilde tanımlanmaktadır; "İyi hukukçu, adalet duygusu gelişmiş, hukukçu gibi düşünme yeteneğine erişmiş kişidir".[8] Hukukun nihai amacı adalet olduğuna göre, bu doğru bir tanımdır. Ancak soru şu ki, iyi hukukçu; hukukun nihai amacı olan adaleti sadece bilen kişi midir? Yoksa aynı zamanda adalet bilgisini yaşamına uygulayan kişi midir? Bir diğer deyişle iyi hukukçu, adaleti öğrenmiş kişi mi yoksa adalet konusunda eğitilmiş, adil olan kişi midir?

Eskiler bilgiyi üç tür tanımlamıştır: İlme'l-yakîn, ayne'l-yakin ve hakke'l-yakin.[9] İlme'l-yakin ilimle bilmek, öğrenmek, ayne'l-yakin gözlemleyerek, uygulamayı görerek öğrenmek, hakke'l-yakin ise, bilginin bir parçamız olması günümüz deyimi ile bilginin içselleştirilmesidir.[10] Buna göre, hukukun nihai amacı olan adaleti, hukuk fakültelerinde öğrenciler sadece bilgi olarak mı almaktadırlar, aynı zamanda gözlemle fırsatları da olmakta mıdır? Ya da adaleti içselleştirebilmişler midir? Eğer bir hukukçu adaleti içselleştirmemişse mevzuatı ne kadar iyi bilirse bilsin adil davranışlar sergilemeyebilir. Bir bilginin söylediği gibi "Dünyanın en tehlikeli yaratığı yalnızca kanun bilen hukukçudur". Kanunlar soyut kurallardır. İnsan davranışlarını, sözleri ve olayları formüle ederler. Ancak hayat bu formüllere sığmayacak kadar karmaşıktır. Soyut hukuk kurallarını somut olaya uygulanırken, vicdanında kararda yer alması gerekir. Bu yüzdendir ki, Anayasamız; hâkimlerin, Anayasaya, kanunlara ve hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm vereceklerini belirtir (Ay. Md. 138/1). Hukuk ilminde ihtilaflar yalnızca bilgiyle çözülemez. İhtilafın vicdanımızda da çözülmesi gerekir. Aral'ın dediği gibi; "Neye yarar sana vicdan azabının tanımlanmasını bilmenin, eğer duymuyorsa sen onu."[11]

Acaba kişinin adil bir insan olması sağlanabilir mi? Bu büyük soru Sokrates'ten günümüze kadar gelen "Erdem öğretilebilir mi?" sorusudur aynı zamanda.[12] Adalet de bir erdem hatta en büyük erdem olduğuna göre adil olmak öğretilebilir mi? İlim olarak adalet öğrenciye öğretilebilir. Ancak öğrencinin adil insan olması nasıl sağlanır? Sokrates erdemin öğretilebileceğini, insanların doğruyu bilmedikleri için kötü davrandığını söyler. Erdemin davranışa geçirilmesi ise, ona göre bir tür bilgeliktir. Menon ve Sokrates ünlü diyaloglarında erdemin uygulamayla oluşabileceğini ya da insan tabiatında var olan bir özellik olabileceğini varsaymışlardır.[13] Solomon "Adalet Tutkusu" adlı kitabında "adalet bir duygudur" der.[14] Duyguların doğuştan gelip gelmediği psikolojide tartışıladursun, Kant bize her insanın içinde adalet duygusunun (ki biz bunu vicdan olarak adlandırmaktayız) olduğunu söyler.

8 / ÖKÇESİZ, H, Türkiye Barolar Birliği "Hukuk Öğretimi ve Hukukçunun Eğitimi", Uluslar arası Toplantı, Ocak 2003, s.41

9 / POLATER, K, "Kur'an'a Göre Bilgi-İman İlişkisi ve Yakin Kavramı", Ekevakademi Dergisi S.17 2013 sf.55 vd.

10 / ARAL, V. " Kuramsal bilgi olayında değerler karşımızda bir nesne (obje) olarak bulunur. Onlarla aramızda bir aralık vardır. Bu aralık (bu mesafe) değerleri içten kavradığımız, onları benimseyerek algıladığımız zaman ortadan kalkar. Ancak bu durumda, artık onların karşısında yer almaz, onlarla bir oluruz." der. "Yaşamda Eğitim ve Öğrenim", İstanbul,2003, s.36

11 / ARAL, s.34

12 / AYDIN, H, "Sokrates'in Felsefesi Işığında Sokratik Yönteme Analitik Bir Yaklaşım" www.üniversite-toplum.org,

13 / "PLATON-MENON" (Ç. A. Cevizci) Ankara 1989, s.96-100

14 / SOLOMON , R.C, "Adalet Tutkusu" (Ç. E. Altınay) İstanbul, 2004, s.133,254 vd.

Kant'ın mezarında şu tümce yazılıdır: "Dünyada iki şey beni şaşırtmıştır. Biri bizi saran gök kubbe ve ikincisi içimizdeki vicdan". Mencius da hiç kimsenin başkalarının acılarına duyarlı bir yürekten yoksun olmadığını söyler.[15] Vicdan ya da adalet duygusunun hepimizde var olduğunu varsaysak bile bunu yalnızca iyi insanlarda mı gözlemleyebiliyoruz ya da iyi insan olmakla adil olmak aynı mıdır? Victor Hugo "İyi olmak kolaydır. Zor olan adil olmaktır" der. O halde iyi insan olmak adil insan olmanın ön koşuludur diyebiliriz. Ancak adil olmak iyi insan olmaktan çok daha zor bir aşamadır. Adil insan olmak, iyi insan olmanın son aşaması varılacak son noktadır. [16] Ülken'e göre, insanın iyiliği dört aşamadır:

1. Ceza korkusuyla iyi insan olanlar,
2. Gelecek mevki umuduyla iyi insan olanlar,
3. Gündeminde düşmanlık olmadığı için iyi insan olanlar,
4. İnsanlık sevgisiyle dolu olduğu için iyi olanlar.

O'na göre; ancak insanlık sevgisi ile dolu olanlar kendilerini adaletli davranmaya mecbur hissederler. Ülken buna "aşk ahlaklı" insan diyor. O'na göre, İnsanlık ahlakına eren kişi, aralarında dolaştığı başka insanlardan kendisini ayırt edici bir şey görmez.[17] Diğer bir deyişle, bir kişide tüm insanlığı görür. Bergson ise; buna "İnsanlık ahlakı" diyor[18] ve bunu "insanın, insanlığın bütününe kendisini verip insanlığın kendisinin prensibi olan *aşk içinde sevmek*" olarak tanımlıyor.[19] Solomon da benzer şekilde sevme niteliğinden yoksun bir insanın adalet duygusu da olamayacağını belirtir.[20] Biz de sevmeyi bilmeyen, içinde insan sevgisi bulunmayan kimsenin adil olamayacağını düşünmekteyiz. Aristo, insanların birbirini sevdiği, yani sevginin olduğu bir yerde zaten adalete de ihtiyaç olmayacağını belirtir.[21] Zira insan sevgisi olan kişi, karşısındakini kendinden farklı görmediği için adaletsiz davranamayacaktır. Her insanda adalet duygusunun, vicdanın olduğunu kabul ettiğimize göre, yapılacak şey bu duygunun yüzeye çıkarılmasıdır. Bu duygunun yüzeye çıkması da eğitim ve insanı sevmekle başlayacaktır. [22]

II) STAJ EĞİTİMİNDE İNSAN SEVGİSİNİN ÖNEMİ

Ülkemizde zaman zaman hukukun işleyişinden memnun olmadığımızı dile getiririz. Nasıl hukukçular yetişiyor ki adaletli davranmayabiliyorlar. Bu nedenle hukuk fakültelerinde insan sevgisini, adaletli olmayı öğretecek bir program ve yöntem geliştirilmelidir. Zira adaletin olmadığı yerde insanlar mutsuzdur ve adaletsiz mutluluk imkânsızdır. Daha da vahimi Fromm'un dediği gibi sevginin gelişmesini önleyen her toplum sonunda, insan yaradılışının temel gereksinimlerini hiçe saydığı için kendi kendini çürüterek yok olacaktır.[23] Kuçuradi diyor ki, "Günümüz eğitimi insanlaşmaya yardımcı olmuyor. Bir başka deyişle insanca davranmayı öğretmiyor". Bana diyor dört yıl verin, yirmi yıl sonra Türkiye bambaşka bir ülke olur.[24] Bu nedenle eğitimciler, hukukçular, felsefeciler (Çünkü eğitim ayrı bir disiplindir ve tek başına hukukçuların kotaracağı bir konu değildir) ne yapıp edip diğer eğitimlerde olduğu gibi hukuk eğitiminde de insan sevgisini öğretmenin yol ve yöntemini bulmalı ve hayata geçirmelidirler. Bunun dışında bir hukuk fakültesinin müfredatları, fiziki şartları, yabancı dil eğitimleri vs. ne kadar mükemmel olursa olsun, yine bir hukuk fakültesinin girişinde (Yale Hukuk Fakültesi) yazan yazıda da belirtildiği gibi, insancıl olmayan mükemmellik değersizdir.[25]

Hukuk eğitimden istediğimiz sonuncun alınamaması bazen eğitici, bazen müfredat bazen de alıcıdan (talebeden) kaynaklanıyor olabilir. Ancak her mezun olan da adalet dağıtımında bir başka deyişle yargı alanında çalışacak da değildir. Amerika Birleşik Devletleri'nde hâkim atamalarında amaç, hukukçulardan " the best", "en iyi" olanları hâkim koltuğuna oturtmaktır.[26] Yine Fransa'da Roma istilasından sonra adaleti sağlayacak olan "mallum" mahkemelerine seçilecek kişilerin "bulunabilen insanların en layığı" olması gerektiği belirtilmiştir.[27]

15 / SOLOMON (naklen), s.52 • **16** / ÜLKEN H.Z, " Aşk Ahlakı" İstanbul, 2004, s.14 vd.,150 vd.

17 / ÜLKEN, s.148 ; "Kendini diğer insanlara adama, dünyaya değer kazandırma, başkalarına hizmet iradesine 'caritas' denilmektedir." ARAL, s.111

18 / TOPÇU, N, "Bergson" İstanbul, 2002, s.38,121; Aral'a göre de; Ahlaki değerleri algılayan vicdandır. Tüm değerler insanın tinsel yanında bulunur. Eğer kişi ahlaken yükselmiş ise vicdanının sesini daha iyi duyar. Orada asıl derinde yatan kendini görür, onun sesini işitir. Ona göre, Kant'ın "autes" sözüyle de kast edilen bireyin "genel insan katmanıdır". ARAL, s.110. **19** / TOPÇU, s.127 • **20** / SOLOMON, s.56 • **21** / SOLOMON(naklen), s.56

22 / "Öğrencim ellerimden çıkarken, eminim ki o ne hâkim, ne asker, ne rahip olacaktır. Evvel emirde insan olacaktır." ROUSSEAU, J.J, "Emil" (Çevirenler: Z. Ülken, A. R.Ülgener, S.Güzey), İstanbul, 1956, s.19; Mevlana'nın kendisine öğrenci seçerken şu soruyu sorduğu rivayet edilir: "Sen bir çiçeği, bir böceği, bir hele hele bir insanı sevdin mi?".

23 / FROMM, E, "Sevme Sanatı" (Çeviren.Y.Salman) İstanbul,1995,s.125 • **24** / KUÇURADİ, İ, "8 Kasım 2014 tarihli Cumhuriyet Gazetesi" s.14

25 / "Excellence without humanity is worthless"

26 / VOLCANSEK, M. "Appointing Judges The European Way" Fordham University Journal, Nisan 2007 New York s.364

27 / ROUSSELET, M. "Adalet Tarihi" İstanbul, 1963 s.25-26

O halde hukuk fakültesinden mezun olanlar arasından hâkim seçilirken adalet duygusu en gelişmiş ve bilgisi en iyi olanlar seçilmelidir.

Staj eğitimi içinde öncelikle, nasıl bir hâkim kimliği istiyoruz sorusunu cevaplamalıyız. İnsanın insanı yargılaması kolay iş değildir. Biz bunu meslek yapmışsak onu peygamber postuna oturtacaksak -ki, bu post kendi derisidir- [28] o en iyi şekilde yetişmelidir. Sheetret'in dediği gibi, "Bir toplumda adaletin kalitesi o toplumda hâkim koltuğunu işgal eden kişilerin niteliğine bağlıdır".[29] Hâkimler ve Savcılar Kanununa baktığımızda Mecelle'nin aksine hâkimin kişiliği, nitelikleri ile ilgili bir hükme yer verilmediğini görüyoruz. Ancak Bangalor Yargı Etiği İlkeleri,[30] Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından benimsendiğinden[31] bu ilkeleri, hâkimlerin kimliği olarak kabul edilen ilkeler olduğunu söyleyebiliriz. Nitekim Yargıtay Hukuk Genel Kurulu da hâkimlerin hukuki sorumluluğu ile ilgili bir kararında "HSYK tarafından benimsenen ve tüm hâkimlere duyurulan bu ilkelerin bu davalarda değerlendirileceğini bu belgede altı değerin 'bağımsızlık, tarafsızlık, doğruluk, tutarlılık, dürüstlük ve eşitlik' bulunduğunu belirtmiştir".[32]

O halde hâkimlerin seçimlerinde en iyi hukukçuları seçtikten sonra staj eğitiminde de bu kimliğin oluşması için gereken eğitimler verilmelidir. Bangalor Yargı Etiği İlkeleri'nde hâkimler için söylenen ilkeler; bağımsızlık, tarafsızlık, doğruluk, tutarlılık, dürüstlük ve eşitliktir. Aslında tüm bu ilkeler, "Adalet Erdeminin" toplamıdır. Ama bir hâkimin tarafsız olması ondan en çok beklenen meziyettir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi bir kararında tarafsızlığı şu şekilde tanımlar; "Tarafsızlık; önyargılı veya peşin hükümlü olamamaktır". Karşımıza bu defa psikolojinin cevaplaması gereken bir soru çıkmaktadır. İnsan tarafsız olabilir mi? Psikoloji önyargının üç bileşeni olduğunu söyler. Bunlar; inançlar, duygular ve davranışsal eğilimlerdir.[33] Kendisi de bir hâkim olan Tutumlu, yazdığı bir kitabında "tarafsız olamam, tarafsızlığı oynarım" demiştir.[34] Russel'a göre de "zihin her şeyden önce bir taraf tutma işidir."[35] Einstein da "Önyargıyı parçalamak atomu parçalamaktan zordur" der.[36] Fromm da sıradan insanların nesnel olamayacağını söylemiştir.[37] Gerçekten de insanın inançlarından, duygularından ve davranışlarından sıyrılması kolay iş değildir. İrrasyonel beşeri zafiyetlerden kendini kurtaramamış, zihnini yerel değerlerden dogma ve ideolojilerden arındırıp evrensel bir dünya görüşüne ulaşmamış bir bilincin, beşeri haller üzerine verdiği her hüküm eksik bir hüküm olacaktır.[38] Objektif, tarafsız olmak büyük uğraş gerektirir. Zira var olduğumuzu anlamak için, kendi düşünce ve

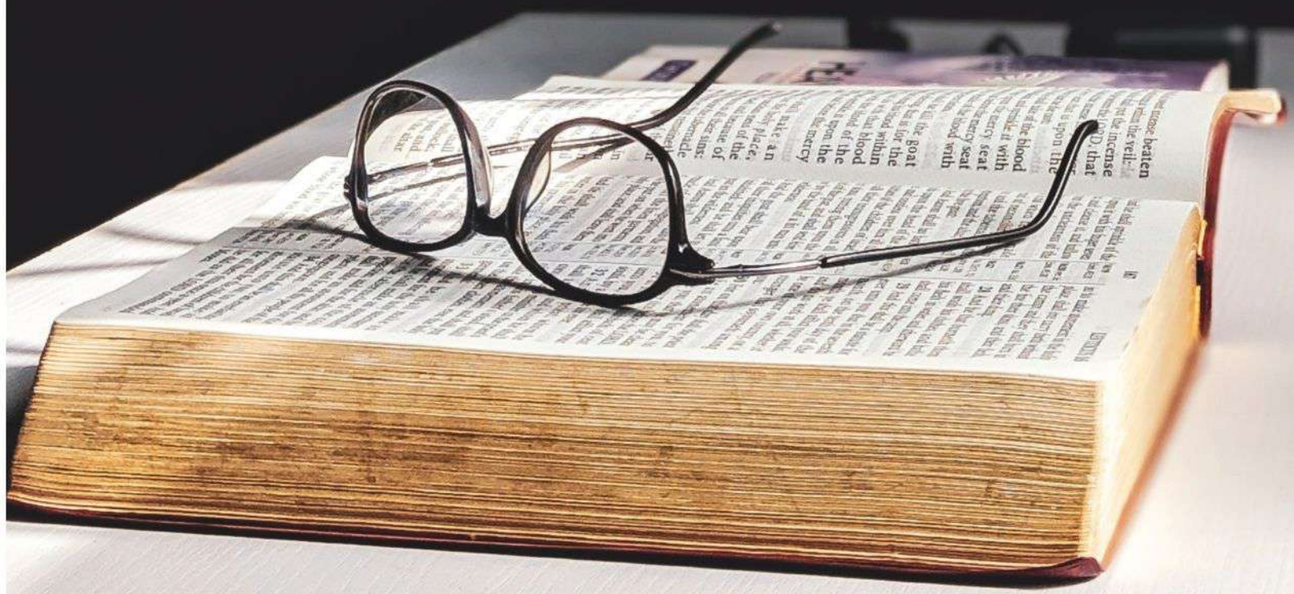
28 / Eski İran'da II. Kambises rüşvetçi hâkim Sisamnes'in derisini yüzerek öldürmüş ve derisini yargıçlık sandalyesinin üzerine gerdirmişti ve Sisamnes'in oğlu Ottones'i hâkimlik görevine atarken "Nasıl bir sandalye üzerinde oturduğunu unutma" demişti. SELÇUK, S. "Yolsuzluklar" HFSA 7. Kitap İstanbul,2003 s.171
29 / SHETREET, S. "Who Will Judge: Reflection Standards of Judicial Selection" The Australia Law Journal V.6, Australia 1987 s.766
30 / Bangalor Yargı Etiği İlkeleri, 23 Nisan 2003 tarihinde Hindistan'ın Bangalor kentinde Birleşmiş Milletlerce kabul edilmiştir.
31 / HSYK'nın 27.06.2006 tarih ve 315 sayılı Kararı ile benimsenmiştir. (Kurulun o tarihteki adı kullanılmıştır)
32 / YHGK 27.10.2010 T. 2010/4-553 ve 2010/537 SK. • **33** / MORRİS, C. "Psikolojiyi Anlamak" Ankara,2002 s.622
34 / TUTUMLU, A. "Hüzünlü Öğretiler" Ankara 2011, s.107,172 • **35** / TUTUMLU, (naklen) s.233
36 / EİNSTEİN, A. "Einstein" İstanbul, 2000 s.21,45 • **37** / FROMM, s.112
38 / CEYLAN, Y. "Yargıç, Yasa, Karar" Ankara Baro Dergisi S.3 2007 s.55

duygularımıza sarılırız, çünkü onlar kendi dünyamızı oluşturmamıza ve anlam bulmamıza yardım ederler.[39] Oysa yargıda bulunabilmenin ön koşulu "tırabzansız düşün(ebil)mek"tir. Bunun da yolu eleştirel düşünceden geçer.[40] Arendt bunun için "düşünce rüzgârı"nın, yargı yetisini verili kural ve buyrukların tahakkümünden kurtaracağını söyler.[41] Düşünme yetisi sağlıklı bütün insanlarda vardır. Peki, *düşünmek nedir* dersek. Düşünme, Platon'a göre; kişinin kendisiyle "ben" ile "kendim" arasında kurduğu bir sessiz diyalogdan başka bir şey değildir. Bu içsel diyalog, hem düşüncelerimizin, yargılarımızın ve seçimlerimizin hesabını kendimize vermemizi hem de kendi kişiliğimizde bir başka benin filizlenmesini ve vicdanın sesini duymamızı sağlar.[42] Goethe'de tarafsız düşünme için "hemen içine dön, hiçbir soylunun kuşkulanmayacağı merkezi orda, her kuralı orda bulursun. Çünkü bağımsız vicdan, ahlak gücünün güneşidir." der.[43] Mahatma Gandi de bunu "spotları içine döndürme" işlemi olarak tanımlar.[44] O halde derin düşünmeyi "vicdanla buluşma" şeklinde tanımlayabiliriz. Hâkim, savcı ve avukatlık stajında bu nedenle "Analitik ve Kritik Düşünme", "Eleştirel Düşünme" dersleri verilmelidir.

Yine sabır hâkime en çok yakışan erdemlerdendir. Hâkimlere dikkatlerini uzun süre tutabilecekleri egzersizler yaptırılmalıdır.[45] "Etkin Dinleme" dersleri verilmelidir. Ne yazık ki hâkimlerimizin işlerinin yoğunluğundan olsa gerekir, tarafları yeterince dikkatli dinlemedikleri gibi taraflara öfkeli de davranmaktadırlar. Yine "öfke kontrolü" hâkimlerin edinmesi gereken meziyetlerdendir. Bu nezaketli olmayı da beraberinde getirir.

Ayrıca hâkim nüktedan da olmalıdır. Unutmayalım ki, "nükte ruhun işaretidir."[46]

39 / Mc. MAHON, S. "Ruhsal Rehberim Yanımda" İstanbul, 2004, s.32,33
40 / SEZER, D. "Yargı ve Etik" s.116 "Yargıya Felsefeyle Bakmak" (Hazırlayanlar: Gülenç, K - Duva,Ö) İstanbul 2006 s.116
41 / SEZER, s.116 • **42** / SEZER, s.119 • **43** / GOETHE,W. "Goethe Der Ki…!" İstanbul 2002, s.539 • **44** / Mc. MAHON, (naklen) s.32,33
45 / WYZANSKİ, C. " Where as A judge's Premises" Boston, 1965, s.3 • **46** / Mc. MAHON, s.195

Prof. Dr. M. Refik KORKUSUZ
Dokuz Eylül Üniversitesi
Hukuk Fakültesi Dekanı

TÜRK HUKUK EĞİTİMİNE GENEL BAKIŞ VE İZMİR'DEKİ DURUMUMUZ[1]

Hukuk eğitimi, devletin en temel gayelerinden biri olan "adaletin tesisi" için en gerekli kamusal fonksiyonlarından biridir. Konuyu Türkiye Cumhuriyeti Devleti nokta-i nazarından değerlendirecek olursak; hukuk eğitimi, ülkemizde "adalete erişim" ve " hukuk devletinin tesisi" gibi Anayasal düzenin sağlanması ve idamesi için en fazla zaruret gösteren temel işlevlerinden biri olarak karşımızda durmaktadır. Bu çalışmada, Türk hukuk öğretimine genel olarak ele aldıktan sonra, İzmir'deki hukuk öğretimini de kısmen değerlendirmeye çalışacağız.

Hukuk eğitimi denildiğinde hiç şüphesiz, evleviyetle akla, hukuk fakülteleri gelir. Hukuk fakülteleri, dünyanın diğer ülkelerinde olduğu gibi, hukukun ve adaletin bekçileridir. Bizde de hukuk eğitimi, çağdaş anlamda, 1880 yılında kurulan İstanbul Hukuk Fakültesini (İstanbul Mekteb-i Kutad) sonra, Atatürk tarafından kurulup açılışı da zatı tarafından gerçekleştirilen, Ankara Hukuk Fakültesi (Ankara Hukuk Mektebi) takip etmiştir. Her iki fakülte de, bu ülkenin hukuk sisteminin yerleşmesinde ve adaletin tesisinde, çok önemli kilometre taşları olmuşlardır. Hukuk sistemimizin dönüşümünde ve gelişmesinde bu iki fakülte mezunlarının katkıları çok büyüktür. Ülkemizin 3. hukuk fakültesi olarak kurulan Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesinin (Ege Üniversitesi Hukuk Fakültesi) de, bu gelişimi çok daha ileri götüren rolü olduğu müşahede edilmiştir.

Bu çalışmada, Türk hukuk eğitiminin hedeflerini ve mesleklere göre eğitim faaliyetlerini inceledikten sonra, ülkemizin 3. büyük şehri olan İzmir'deki hukuk eğitimine ilişkin faaliyetlere kısa bir göz atacağız.

1 / Bu yazıda, Türkiye'de hukuk öğretimi kısmı, daha önce "Türkiye'de hukuk öğretimi" başlıklı bir makalemin sınırlandırılmış ve İzmir'de hukuk öğretimi ile kaynaştırılmış halidir.

I. TÜRK HUKUK EĞİTİMİNE GENEL BAKIŞ

A. Türk Hukuk Eğitiminin Hedefleri

Anayasa'nın 2. maddesinde Türkiye Cumhuriyeti'nin bir "hukuk devleti" olduğu belirtilmiş ve diğer birçok maddede de bunu gerçekleştirmenin devletin esas görevlerinden olduğu vurgulanmıştır. Bu konuda en büyük işin hukukçulara düştüğü her türlü münakaşadan varestedir. Nitekim hukuk devleti ancak adil ve bilgili hâkimler, kamu düzeninin ve temel hak ve özgürlüklerin korunmasında tarafsız ve titiz, donanımlı savcılar ile müvekkilinin hakkını en iyi şekilde savunan iyi yetişmiş avukatlar aracılığıyla sağlanabilir. İşte yargılama sürecinin bu temel üçlüsünün (hâkim, savcı ve avukatların) istenilen düzeyde ve donanımda olmaları ancak iyi bir hukuk öğretimiyle mümkündür.

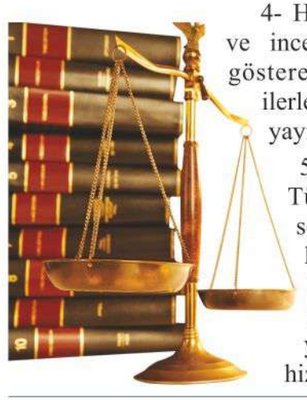
Türkiye'de mevcut 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 35. maddesinde yer alan "eğitim ve öğretim faaliyetleri"nin amacını ülkemizdeki hukuk eğitimi çerçevesinde yorumlarsak, şu sonuçlara ulaşabiliriz:

Türk hukuk eğitiminin ve öğreniminin amaçları;

1- Öğrencileri kabiliyetleri ölçüsünde ve doğrultusunda yurdumuzun bilim politikasına ve çeşitli kademelerdeki insan gücü ihtiyaçlarına göre yetiştirmek,

2- Hukuk alanında bilimsel eğitim ve öğretim yapmak,

3- Hukuku ilgilendiren bilimsel, teknik ve kültürel sorunları çözmek için bilimleri genişletip derinleştirecek inceleme ve araştırmalarda bulunmak,

4- Hukuk alanında araştırma ve incelemelerinin sonuçlarını gösteren, bilim ve tekniğin ilerlemesini sağlayan her türlü yayınları yapmak,

5- Hukuk bilimi ile ilgili Türk toplumunun genel seviyesini yükseltici ve kamuoyunu aydınlatıcı bilim verilerini söz ve yazı ile halka yaymak ve yaygın eğitim hizmetlerinde bulunmaktır.

Ancak bütün bu öğretimlerin, Türk Anayasası'nda belirtilen temel nitelikleri göz ardı edilmeden yapılması gerektiği ortadadır.

Bu yaklaşım, evrensel değerlerle de uyuşmaktadır. Özellikle Türk hukuk öğretiminin dünyadaki gelişmeleri takip etme noktasında, genel olarak iyi bir yerde olduğunu söylemek mümkündür.

B. Mesleki Gelişim Yönünden Hukuk Eğitimi

Türkiye'de günümüzdeki hukuk eğitimi, önce İstanbul ve Ankara Üniversitelerinin hukuk fakültelerinde gerçekleştirilmeye başlanmıştır. Daha sonra kabul edilen 1750 sayılı "Üniversiteler Kanunu" ve akabinde de bu kanunu ilga eden 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu'nda belirtilen hedefler ve yine değişik kanunlarda belirtilen usul esaslar üzerinden eğitim faaliyetlerinin icrasına devam olunmuştur. Bugün ülkemizde, 70'in üzerinde hukuk fakültesi bulunmaktadır. Ancak İstanbul, Ankara, İzmir, Konya vilayetleri dışında kalan illerdeki hukuk fakültelerinde büyük ölçüde öğretim üyesi sorunu bulunmaktadır.

Dört yıllık temel hukuk eğitiminden sonra, 2 yıllık yüksek lisans programları ve ortalama 5-6 yıl süren doktora programları ile de hukukçular, akademik dünyaya kazandırılmaya çalışılmaktadır.[2]

Öte yandan, hukukçunun eğitim süreci hukuk fakültesinde öğrenimi tamamlamak ve mesleğe girişle sona ermemektedir. Bu eğitim hukukçunun mesleki yaşamı boyunca sürmektedir. O kadar ki her karar ve her dava bu eğitimin bir parçasını oluşturur ve bunlar hukukçuyu kariyeri boyunca zenginleştirir. Ancak yine de bu eğitimin biçimsel bazı aşamaları vardır ve olması da gerekir.

Türkiye'de hukuk eğitimini mesleklere göre, şu şekilde tasnif edebiliriz.

1. Avukatların Eğitimi

Türkiye'de hukuk fakültesi mezunlarının, mezuniyet sonrası en fazla faaliyet gösterdikleri alan, avukatlık mesleğidir. Türkiye Cumhuriyeti'nde, baroların verdiği bilgiye göre, Temmuz 2019 tarihi itibarıyla, 147.000'e yaklaşan avukat hukuki faaliyetlerini icra etmektedir.[3]

2 / Akademisyenlerin eğitimi ile ilgili olarak, bu eğitimlerin özel ve çok çeşitli aşamalarının bulunması nedeniyle, ayrı bir başlık altında inceleme yapılmayacaktır.
3 / http://www.milliyet.com.tr/gundem/avukat-sayisi-10-yilda-ikiye-katlandi-6033991 (E.T. 11.01.2010).

Osmanlı'nın son dönemlerinin ilgi çeken kurumlarından olan avukatlık (muhamat) mesleği, Cumhuriyet Dönemi'nde de artan önemi ile Batı standartlarına kavuşturulmuştur. 1924 tarihli Muhamat Kanunu ile avukatların hakları ve nitelikleri düzenlenmiştir. Daha sonra kabul edilen 1969 tarihli Avukatlık Kanunu, Türkiye Barolar Birliğini kurarak tüm baroları tek bir çatı altında toplamıştır. Ancak bu dönemde, baroların yetersiz bütçeye sahip olmaları nedeniyle, büyükşehir barolarının sınırlı sayıda yaptıkları hukuk konferansları dışında, hukuk eğitimleri pek mümkün olamamıştır. Baroların, Türkiye'de hukuk eğitimine kendi mesleklerinin gelişimi yönünden etkileri, 2001 yılında gerçekleşen ve baroları mali yönden güçlendiren düzenleme sonrasında olmuştur. Bu dönemde, hem avukatlar isteğe bağlı olmak üzere, hem de avukat stajyerleri zorunlu olarak, baroların kendi hukuk öğretimi mekanizmaları dâhilinde olmak üzere, çok ciddi eğitimlere başlamışlardır.

Öte yandan, bugüne değin Türkiye'de avukat olabilmek için, hiçbir sınava ihtiyaç bulunmamakta idi. Ancak konu ile olarak mevzuatta değişiklik yapılmıştır. Bu sınav avukat ve noter olmak isteyenler ile hâkim adaylığı sınavına girmek isteyenler için getirilmiş bir sınavdır. Bu sınava ülkemizde hukuk fakültesi mezunları ve denklik alabilmiş yabancı ülke hukuk fakültesi mezunları girebilmektedir. 24.10.2019 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan 7188 sayılı Kanun'un 3 maddesine göre artık avukat olabilmek için hukuk mesleğine giriş sınavında başarılı olma şartı getirilmiştir. 2020-2021 öğretim yılında hukuk fakültelerine giren öğrencilerin fakülteden mezuniyetleri sonrasında, tıpkı hâkim ve savcılıkta olduğu gibi, avukatlık sınavına tabi tutulacakları, kanunda düzenlenmiştir. Mevcut durumla ve muhtemelen 2024 yılına değin, hukuk fakültesini bitiren herkes önce yerleştiği ilin barosuna başvurmakta ve başvuruyu takiben bir yıllık stajın nihayet bulması neticesinde, kısa süren resmi prosedür sonrasında "avukat" olabilmektedir. Yeni ve çok sayıda hukuk fakültesi açılması, avukatlık mesleğini cazip hale getirmekle birlikte, saygınlığını azaltan bir niteliğe doğru gitmesine neden olmaktadır.

2. Hâkimlik ve Savcılık Eğitimi

1924 tarihinde kabul edilen bir kanunla kadılık müessesine son verilerek hâkimlik ve savcılık meslekleri kabul edilmiştir. Hâkim ve savcı olmak için de, idare hâkimliğindeki kısıtlı olarak öğrenimine hukuk derslerine de yer veren diğer fakülte mezunları kontenjanları hariç olmak üzere, hukuk fakültesi mezunu olmak gerekir. Cumhuriyet'in ilk yıllarından bu yana hâkimler ve savcılar, aynı kanun hükümlerine tabi olarak ve aynı statü ile belli aşamalardaki sınavlardan elenerek ve seçilerek atamaları yapılmaktadır. Hâkim ve savcılar, belli bir dönem için stajın ardından mesleğe kabul edilmişledir. Hâkim ve savcıların mesleğe kabul edilmeleri ve görevleri süresince özlük hakları ve denetlenmeleri tamamen Hâkimler ve Savcılar Kurulu (HSK) yetkisine girer.

1985 yılında hâkim ve savcıların yetiştirilmesi amacıyla Ankara'da "Hâkim ve Savcı Eğitim Merkezi" kurulmuştur. Bu kurum 2003 yılında yapılan kanun değişikliği ile **"Türkiye Adalet Akademisi"** adını almıştır. 1985 yılından başlamak üzere, hâkim ve savcı adaylarının en az 6 aydan başlayan bir eğitim dönemi sonunda, hâkim ve savcı ataması yapılması yoluna gidilmiştir. Türkiye Adalet Akademisi, 9 Temmuz 2018 tarihinde Kanun Hükmünde Kararname ile kapatıldıktan sonra Akademi tarafından verilen hizmetler, Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığınca yürütülmüştür. 02.05.2019 tarih ve 34 Numaralı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile Türkiye Adalet Akademisi, kamu tüzel kişiliğine haiz bilimsel, idari ve mali özerkliği bulunan, özerk bütçeli bir kurum olarak yeniden kurularak faaliyete geçmiştir. Türkiye Adalet Akademisi, sadece staj aşamasındaki hâkim adaylarına ders vermemekte, staj sonrasında ve hatta çok kıdemli hâkimlere de, konusunda uzman akademisyenlerle işbirliği yapmak suretiyle, hukuk öğretimi katkısı sunabilmektedir. Öte yandan, Türkiye Adalet Akademisinin hem Türk hâkim ve savcılarına hem de ecnebi hâkim ve savcılara, her yıl artan oranda eğitim verdiğini ve Türkiye'de hukuk öğretimine önemli oranda katkı verdiğini görüyoruz.

Yine zaman zaman Adalet Bakanlığının, çoğunlukla, proje kapsamında olmak üzere, sadece yurt içinde değil, yurt dışındaki hâkim ve savcılara yönelik olarak da, bazı hukuk öğretimine ilişkin faaliyetler icra ettiğini de görmekteyiz.

3. Hukukçu Olmayanların Hukuk Eğitimi

a. Temel Eğitim Düzeyinde

Türkiye'de, ilköğretimde yer alan ilk derslerden itibaren çok sınırlı olarak Türk Anayasası'nın temel ilkeleri anlatılmakta ve güncel konuları ihtiva eden medeni hukuk bilgileri de yine sınırlı olarak aktarılmaktadır. Sonraki yıllarda ise, orta ve lise eğitimi boyunca, içinde hukuki bilgiler bulunan bazı derslerin bulunduğu gözlemlenmektedir. Bu eğitim, öğrencinin eğitim gördüğü alana göre, daha da ziyadeleşmektedir. Ancak, çok sınırlı olan bu bilgiler, vatandaşların Türk hukuk sistemini öğrenmesine büyük katkı vermemektedir. Sadece hukuk ile ilgili bazı temel bilgileri elde etmesi için bir araç niteliğinde olmaktadır.

b. Üniversite Düzeyinde

Özellikle üniversitelerin sosyal bilimler alanlarında eğitim veren fakültelerde (İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi ve Siyasal Bilimler Fakültesi gibi) temel hukuk dışında, üniversite sonrası yaşamlarında karşılaşacakları konularla sınırlı olarak, kendilerine hukuki bilgisi mahiyetinde hukuk öğretimi hizmeti verilmektedir. Öte yandan, mühendislik, eczacılık ve tıp fakültelerinde de mezuniyet sonrasında karşılaşabilecek sorunlarla ilgili olarak bazı hukuki disiplinlerde de çok sınırlı olarak hukuk öğretimi verilmektedir. Askeri eğitim veren fakülte ve yüksekokullarda ise, oldukça geniş hukuk öğretimi verildiği bilinmektedir.

c. Üniversite Sonrasında

Hukukçu olmayan fakat öğrenimine hukuka da yer veren çoğunlukla, sosyal bilimlere ilişkin branş mensuplarının, üniversite sonrasındaki hukuk öğretimine ilişkin faaliyet gösterdikleri de müşahede edilmektedir. Bu eğitim faaliyetleri, genelde, iktisatçılar, muhasebeciler ve kamu yönetimi alanlarından mezun olan meslek sahiplerinin uygulamada karşılaşacakları hukuki sorunların giderilmesine yönelik olarak hukuk eğitimi verilmektedir. Bu tür öğretimler, şahısların mensup olduğu meslek örgütüne göre, daha yoğun ya da daha zayıf nitelikte olabilmektedir. Örneğin, maliyecilerde daha çok, ancak iktisatçılarda daha az müşahede edilmektedir.

II. İZMİR'DE HUKUK ÖĞRETİMİ

A. İzmir'de İlk Hukuk Fakültesinin Kuruluşu[4]

Ülkemizdeki hukuk öğrenimine ve öğretimine yönelik çabalar devam ederken, ülkemizin inci şehirlerinden İzmir'in bu çalışmalara duyarsız kalması mümkün olmamıştır.

İzmir'de ilk defa ve Ege Üniversitesine bağlı olarak kurulan hukuk fakültesi, şehrin şimdilerde "Polis Evi" olarak kullanılan mekânda eğitimine başlamıştır. Ancak, kuruluş çalışmaları çok kolay olmamış, yaklaşık 12 veya 13 yıllık gayretin ve mücadelenin sonucunda olmuştur. Şüphesiz bu kuruluş kolay olmamış ve ülkenin o tarihteki çalkantılı dönemi ile paralel olarak, uzun fakat sonuç alıcı bir uğraşı sonucunda kurulmuştur. Okuyucularımız kuruluş aşamasındaki yaşanmışlıkları, Dokuz Eylül Üniversitesi (DEÜ) Hukuk Fakültesinin Kuruluşuna Kısa Bakış başlıklı yazıya bakabilirler. Ancak, biz o yazıdan özetlerle konuyu biraz açmakta fayda görüyoruz.

Ege Üniversitesinde bir hukuk fakültesi kurma düşüncesi, Kurucu Rektör Ord. Prof. Dr. Muhiddin Erel zamanında başlamıştır. 1959 yılında Rektör Erel, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi

öğretim üyelerine önerisi, öncelikle pek kabul görmemiştir. Üniversitede eksikliği sürekli olarak hissedilen hukuk fakültesini kurma girişimleri İkinci Rektör Prof. Dr. Mustafa Uluöz ve sonraki rektörler tarafından da devam ettirilmiştir.

Ege Üniversitesi Senatosu'nun, üniversitenin gelişimini planlama konusunda kurduğu komisyonun raporu 08.12.1966 günlü oturumun 4. gündem maddesi olarak görüşülmüş, Devlet Planlama Teşkilatından (DPT) gelecek mütalaaya göre 6 yeni fakültenin gelecek 5 yıllık plan döneminde açılması karara bağlanmıştır. Bu kararda hukuk fakültesi 3. öncelik sırasındadır. Ancak DPT hukuk fakültesi konusunda olumlu görüş bildirmemiştir.

Prof. Dr. İsmet Köktürk ve Prof. Kemal Karhan'ın, hukuk fakültesi kurulması için senatonun 16.04.1969 günlü oturumunda verdikleri önerge üzerine üniversitenin on yıllık gelişme planını hazırlamak üzere Rektör Prof. Dr. Mustafa Uluöz başkanlığında bir komisyon kurulmuştur. Ancak 1968 yılında üniversitelerde başlayan öğrenci olayları kırıp dökmelere, fakülte işgallerine ve cinayetlere doğru giderek tırmandığı, İstanbul ve Ankara Üniversitelerinde hukuk ve sosyal bilimler fakülteleri olayların odak noktaları olduğu için konuda bir gelişme olmamıştır. Senato'nun 25.05.1971 günlü oturumunda, hukuk fakültesi dâhil 8 yeni fakülte ve yüksekokul açılması kararı da sonuçsuz kalmıştır.

Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Mahmut Birsel'in Hukuk Fakültesi açılması için verdiği 20.11.1973 tarihli önergesi Senato'nun 27.11.1973 günlü oturumunda görüşülmüş ve konuyu incelemek üzere Prof. Dr. Mahmut Birsel başkanlığında yeni bir komisyon kurulmuştur. Bu komisyonun raporu, Senato'nun 01.07.1975 günlü oturumunda görüşülerek Hukuk Fakültesi açılması teklifi kabul edilmiş ve üst makamlara sunulacak gerekçeyi hazırlamak üzere Prof. Dr. Yusuf Vardar başkanlığında, Prof. Dr. Mahmut Birsel, Prof. Dr. Cengiz Pınar, Prof. Dr. İrfan Baştuğ ve Prof. Dr. Kudret Ayiter'den oluşan bir komisyon kurulmasına karar verilmiştir. Komisyonun dünyadaki, Türkiye'deki ve Ege Bölgesi'ndeki gelişmeleri ve ihtiyaçları inceleyerek ağustos ayı boyunca hazırladığı kapsamlı rapora da DPT 25.12.1975 tarihinde olumsuz görüş bildirmiştir.

Buna rağmen çalışmalar devam etmiş, Ege Üniversitesi Senatosu 05.04.1977, 05.07.1977 ve 13.12.1977 günlü oturumlarında konuyu tekrar tekrar görüşerek hukuk fakültesinin açılması yönünde karar vermiştir.

Bu arada Ege Üniversitesi Senatosu, 07.02.1978 günlü oturumunda, İktisadi ve Ticari Bilimler Fakültesinin 01.02.1978 gün ve 107/2 sayılı fakülte kurulu kararı göz önüne alınarak bu kararda önerilen kadroların hukuk fakültesine tahsis kararı aldı. Bu kadroların bir kısmında o tarihte çalışmakta olan Prof. Dr. Muhiddin Alam, Prof. Dr. İrfan Baştuğ, Prof. Dr. Şükrü Postacıoğlu, Prof. Dr. Bilge Umar, Doç. Dr. Özkan Tikveş, As. Şebnem Başoğlu, As. Dr. Şeref Ertaş, Arş. Huriye Menemencioğlu ve As. Ahmet Çalık'ın kendi rızaları da alınmak şartıyla, hukuk fakültesinin faaliyete geçmesinin uygun görüldüğü tarihte bu fakültede görevlendirilmiş sayılmalarına; komisyonun tespit ettiği bilim dallarına öğretim üyesi alınması için 4 profesör ve 7 doçent kadrosunun ilanına, müracaatların aynı komisyon tarafından incelenmesine karar verilmiştir. Bu kararda anılan komisyonun üyeleri Prof. Dr. İrfan Baştuğ (başkan), Prof. Dr. Tevfik Pekin, Prof. Dr. Şükrü Postacıoğlu, Prof. Dr. Kudret Ayiter (Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi), Prof. Dr. Kemal Oğuzman'dır. (İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi). Böylece hukuk fakültesinin açılması yönünde en önemli fiili adım atılmıştır[4]. Önce Prof. Dr. Muhittin Alam hocamız ile başlayan ve hemen sonrasında Prof. Dr. Turhan Tufan Yüce'nin devam ettirdiği dekanlık görevi, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinden gelen değerli hocamız Prof. Dr. Fırat Öztan ile kurumsallaşma sürecine başlamıştır. Prof. Dr. Fırat Öztan'ın dekanlığı döneminde, üniversiteleri ve bağlı kuruluşlarını yeniden düzenleyen 41 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, 20 Temmuz 1982 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Bunun sonucunda, Ege Üniversitesi ikiye bölünmüş ve hukuk fakültesi, yeni kurulan Dokuz Eylül Üniversitesine bağlanmıştır. Takip eden süreçte, her bir dekan döneminde, gelişerek günümüze kadar bu kutlu eğitim ve öğretim faaliyetini devam ettirmiştir. DEÜ Hukuk Fakültesi, Ege ve Akdeniz bölgesinde uzun süre tek hukuk fakültesi olarak, Türk hukuk eğitimine çok büyük katkı vermiş ve 2020 yılının başına değin 13.064 hukuk fakültesi mezunu hukukçu yetiştirerek, Türk hukuk sistemine ismini altın harflerle yazdırmıştır.[5]

B. Hukuk Fakültelerine Artan Rağbet Sonrası Durum

Hukuk fakültelerine, her zaman olan rağbetin 2000'li yıllarda çok daha fazla hissedilmesi, hem devlet üniversitelerinde hem de vakıf üniversitelerinde hızlı bir şekilde hukuk fakültelerinin açılması sonucunu doğurmuştur. İzmir'de ikinci bir kamu üniversitesinde hukuk fakültesi açılması yerine, vakıf üniversitesi olarak kurulan üniversitelerde (Yaşar Üniversitesi, Ekonomi Üniversitesi ile FETÖ bağlantısı nedeniyle kapatılan İzmir Üniversitesi ve Gediz Üniversitesi) kurulduğu müşahede edilmiştir. Kapatılan bu iki üniversitenin yerine kurulan;

1- İzmir Demokrasi Üniversitesi, 2809 sayılı Kanun'a Ek Madde 170'in eklenmesi ile 20/08/2016 tarihinde kurulmuş ve 07/09/2016 tarihinde 29824 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ek Madde 170 ile İzmir Demokrasi Üniversitesi bünyesinde on ayrı fakülte ile birlikte olmak üzere "Hukuk Fakültesi" de kurulmuştur. Fakültelerin yanı sıra üç enstitü ve üç yüksekokul oluşturulmasına da karar verilmiştir.[6]

2- İzmir Bakırçay Üniversitesi de, bir devlet üniversitesi olarak, 20.08.2016 tarih ve 6745 numaralı Kanun ile kurulmuştur. 07.09.2016 tarih ve 29824 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanan Ek 169. madde ile beş ayrı fakülte ile birlikte olmak üzere, "Hukuk Fakültesi" de kurulmuştur.[7]

3- Yaşar Üniversitesi Hukuk Fakültesi, vakıf üniversitesi olarak, 2008-2009 öğretim yılında öğretime başlamıştır.[8]

4- Ekonomi Üniversitesi Hukuk Fakültesi de, 2001 yılında öğretime başlayan İzmir'in ve Ege bölgesinin ilk vakıf üniversitesi olarak kurulmuştur. Kuruluş kanuna göre, hukuk fakültesi, İzmir Ekonomi Üniversitesinin yedi fakültesinden biri olarak kurulmuştur. Bakanlar Kurulu'nun 12.07.2010 tarihli ve 2010/723 sayılı kararı ile kurulan İzmir Ekonomi Üniversitesi Hukuk Fakültesine Mayıs-2012'de öğretime başlama izni verilmiştir.[9]

4 / DEÜ Hukuk Fakültesinin kuruluşu ve gelişimi için ayrı ve mufassal çalışma, daha sonra yapılacağından, şimdilik bu konu sınırlı olacaktır.
5 / Daha geniş bilgi için, bkz. https://hukuk.deu.edu.tr/fakultemiz/tarihce/kisa-tarihce/ E.T. 08.01.2020.
6 / Geniş bilgi için, Bkz. http://www.idu.edu.tr/?page_id=21, 07.01.2020.
7 / Geniş bilgi için, Bkz. https://www.bakircay.edu.tr/Sayfalar/4/tarihce, 07.01.2020.
8 / Geniş bilgi için, Bkz. https://flaw.yasar.edu.tr/hukuk-fakultesi/ E.T. 07.01.2020.
9 / Geniş bilgi için, Bkz. https://law.ieu.edu.tr/tr/tarihce E.T. 07.01.2020.

C. İzmir'deki Hukuk Fakültelerinde Eğitim Faaliyetleri

Yukarıda zikredilen İzmir'de kurulan üniversitelerin hukuk fakülteleri temelde, lisans öğrencilerine yönelik eğitim vermektedir. Bu eğitime ilaveten, Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi (DEÜHF) ve Yaşar Üniversitesi Hukuk Fakültesinde, yasa gereği sosyal bilimler enstitüleri vasıtasıyla, yüksek lisans ve doktora imkânları da sunmaktadır. Ekonomi Üniversitesi ise, hukuk fakültesi lisans öğretimi dışında, sosyal bilimler enstitüsü vasıtasıyla da yüksek lisans eğitimi imkânı da sunmaktadır. DEÜHF, fakülte öğreniminde olduğu gibi, akademik çalışmalarda da, her iki üniversiteye de, öğretim üyeleri vasıtasıyla katkı vermektedir. Yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin tamamı hukukçu olduğu için, avukatlar, hâkimler ve savcıların yanı sıra, diğer kamu ve özel kuruluşlarda çalışan hukuk mezunlarına da hizmet vermektedirler.

DEÜ Hukuk Fakültesi, normal akademik eğitiminde Türkiye'nin en güzide hukuk kurumlarından biridir. Sadece kıdem olarak değil, ülkemize yetiştirdiği çok sayıda hukukçu ile ülkemizin en başarılı hukuk fakültelerinden biridir. Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi, oturmuş kadrosu (48 Öğretim Üyesi, 12 Dr. Ar. Gör. ve 22 Araştırma Görevlisi) ve birikimi ile İzmir'deki bütün üniversitelerin hukuk fakültelerine, Kıbrıs ve İstanbul'daki bazı üniversitelerin hukuk fakültelerine ve o üniversitelerin sosyal bilimler enstitüsüne ders ve diğer bilimsel katkı vermektedir. Rutin akademik çalışmaların dışında, günümüze kadar ilerleyen süreçte, çok sayıda ulusal düzeyde bilim şölenlerine ev sahipliği yapmış ve ayrıca uluslararası sempozyumlar da düzenlemiştir.

Akademik personel olarak, DEÜ Hukuk Fakültesinden sonra, Yaşar Üniversitesi Hukuk Fakültesinin, daha önce DEÜ Hukuk Fakültesinde görev yapmış çok sayıda değerli öğretim üyesini kadrosuna katarak, büyük bir eğitim ve öğretim gayreti içinde olduğunu da belirtmemiz gerekir. Bu üniversitenin kadrosu ile öğrencilerin buluşması, İzmir'deki hukuk eğitimi için önemli bir şanstır. Öte yandan Ekonomi Üniversitesi Hukuk Fakültesinin de bir gayret içinde olduğunu biliyoruz. Yeni açılan devlet üniversitelerinin de aynı gayret içinde olduklarını müşahede ediyoruz.

Halen Ekonomi Üniversitesi Hukuk Fakültesi ile Yaşar Üniversitesi'nin 10 yıldan fazla bir zamandan bu yana verilmekte olan hukuk eğitiminin yanı sıra, son olarak açılan son iki devlet üniversitemizde, hukuk eğitimine fiilen başlamıştır.

Sayılarla İzmir'de hukuk eğitimi;[10]

1- Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesinin mevcut lisans öğrenci sayısı: 2.532.

(Ayrıca DEÜHF/AMYO öğrenci sayısı: 294)

- Yüksek lisans öğrenci sayısı: 252.
- Doktora öğrenci sayısı: 86.

2- Ekonomi Üniversitesi Hukuk Fakültesinin mevcut lisans öğrenci sayısı: 674.

- Yüksek lisans öğrenci sayısı: 61.

3- Yaşar Üniversitesi Hukuk Fakültesinin mevcut lisans öğrenci sayısı: 1057.

- Yüksek lisans öğrenci sayısı: 57.
- Doktora öğrenci sayısı: 26.

4- İzmir Bakırçay Üniversitesi Hukuk Fakültesinin mevcut lisans öğrenci sayısı: 140.

5- İzmir Demokrasi Üniversitesi Hukuk Fakültesinin mevcut lisans öğrenci sayısı: 138.

10 / DEÜ Hukuk Fakültesi'ndeki rakamlar resmi rakamlardır. Yaşar Üniversitesi Hukuk Fakültesine ilişkin sayıları, öğrencisi olmakla onur duyduğum, çok değerli hocam, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ali Nazım Sözer hocamızın bilgisidir. İzmir Demokrasi Üniversitesi Hukuk Fakültesinin, İzmir Bakırçay Üniversitesi Hukuk Fakültesinin ve İzmir Ekonomi Üniversitesi Hukuk Fakültesinin öğrenci sayıları ise, telefon irtibatı ile elde edilen rakamlardır.

Sonuç

Yukarıdaki gelişmeler baktığımızda; Türkiye'de hukuk öğretiminin temelleri, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ve yasalar tarafından çerçevesi çizilmiştir. Tüm hukuk fakülteleri bu çerçevede hareket etmek ve yine temel kanunlarla verilen görevleri yapmak için yoğun gayret göstermektedirler. İstanbul, Ankara ve İzmir'de kurulu Türkiye'nin ilk 3 hukuk fakültesi, bu ülkede, hukuk sisteminin yerleşmesinde ve adaletin tesisinde, sonradan açılan hukuk fakültelerine göre, çok daha fazla ve önemli fonksiyonlar icra etmişlerdir.

İzmir'de hukuk eğitimi ağırlıklı olarak, Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesinin kuruluşundan sonra, geniş bir kültüre dayalı hukuk bilimi ve adalet anlayışı ile tüm Türkiye'ye olduğu gibi, bölgemize de büyük katkı vermiştir. ***Adını Türk hukuk eğitimine altın harflerle yazdıran bu kuruluş***, gün geçtikçe daha faal ve daha organize akademik çalışmaların yanı sıra zengin kütüphanesi ile de adından her zaman bahsettiren bir hukuk fakültesi konumundadır.

Yine DEÜ Hukuk Fakültesinde öğretim üyesi olarak çalıştıktan sonra, bir kısım öğretim üyelerinin, bu özverili çalışmalarını, İstanbul'da kurulu hukuk fakültelerinde ve İzmir'de kurulu diğer 2 vakıf üniversitesinin hukuk fakültelerinde devam ettiği gözlemlenmektedir. DEÜ Hukuk Fakültesi dışında, diğer 2'si kamu üniversitesi ve 2'si de vakıf üniversitesi hukuk fakültelerinin de büyük bir eğitim faaliyeti çabası içinde olduğunu, Türk hukuk bilimine ve eğitimine katkı vermeye namzet çalışmalar ve gayretler içinde olduğunu da belirtmemiz gerekir. Şu anda, akademisyen sayısı ve diğer eğitimsel çalışmaları yönünden öne çıkan Yaşar Üniversitesi Hukuk Fakültesinin dışında, diğer fakültelerimizin de, en kısa zamanda en büyük performansla faaliyet gösterip Türk hukuk eğitimine hak ettikleri yere getirmede önemli kilometre taşları olacaklarına inanıyoruz.

Kısacası ***İzmir, Türk hukuk dünyasına ismini alt harflerle yazdıran bir şehirdir. Havası da, toprağı da, insanı da, genel bilgi birikimi de çok güzel bir kenttir.***

BİR KÜÇÜK ANAHTAR

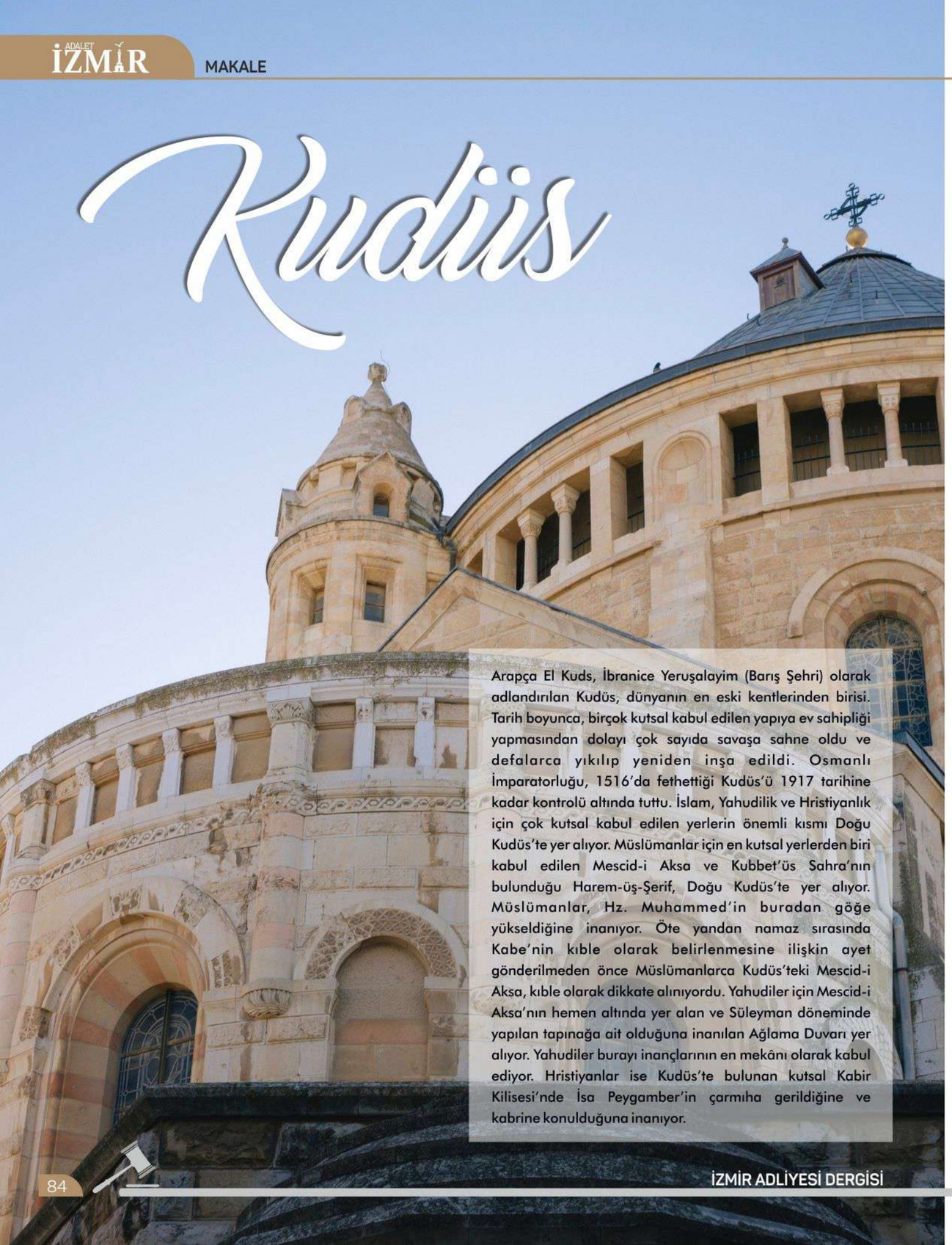
Cansu TEMELOĞLU
İzmir Adliyesi
Yazı İşleri Müdürü

Masmavi gökyüzü, cıvıldayan kuşlar, mis gibi çiçek kokuları...
Yollarda ılık bir rüzgâr eşliğinde koşuşturan insanlar. Herkeste ayrı bir telaş... Kimisi işine yetişmeye çalışıyor, kimisi okuluna, kimisi sevdiğine, kimisi evine. Ancak bazıları var ki tek telaşları kendi hayatlarına yetişebilmek. Kendini kaybetmiş gibi koşturuyor zihinleri, bir yerlerde unuttukları değerleri ya da hiç öğrenemedikleri doğruları arıyorlar. İki seçenek var: Ya çok yorgun oldukları için mutsuzlar ya da sürekli mutsuz oldukları için yorgunlar.
Öyle bir şey ki o mutluluk bir tarifi, bir kıstası yok. Eğer olsaydı her şeye sahip olan ya da olabilecek güçteki insanların hiç mutsuz olmamaları gerekirdi.
Hayat öyle bir örgü ki tekdüze bir çizgide asla gidemiyorsun. Bazen bir başlıyor mutluluklar sıra sıra diziyorsun, bazen de hiç fark etmeden yapılan bir hata, hiç beklemediğin anda atlanan bir ilmek tüm emeklerin sökülmesine sebep olabiliyor. Ne yapmalıyız böyle olduğunda bütün her şeyi bir kenara atıp yarım kalmasına izin mi vermeliyiz yoksa tüm yanlışların üzerine gidip hikâyeyi tamamlamayı mı denemeliyiz? Asıl soru şu: Bir hata, bir mutsuzluk uğruna bütün bu hayatı heba mı etmeliyiz?
Elbette hayır.
Her insanın sınırları içerisinde yaşamış olduğu kendine göre küçük ya da büyük imtihanları vardır. Bir başkasının hayatına bakarak acıdığımız ya da özendiğimiz şeylerin bizler için anlam ifade etmesi imkânsızdır. Her olayın o yaşam çizgisi için anlamı vardır. Olmuyor mu bazen tükendiğimiz noktalar, artık yapamam dediğimiz anlar. Devam edebiliyor muyuz önemli olan bu. Evet, belki eskisinden daha yarım, daha eksik ama her seferinde daha güçlü, daha dik devam ediyoruz. Fark etsek de etmesek de...
Onun için geçmişin tozunda boğulmak da, gelecek kaygısı yaşamak da anı kaçırtır. Ne demiş ünlü bir şair "Ömür dediğin bir gündür o da bugündür."

Bizi biz yapan ömür dediğimiz bu yolculukta yaşadıklarımız. Aynı şekilde doğup aynı şartlarda yaşamadığımıza göre aynı hissetmemiz ve düşünmemiz beklenemez. Ancak güzel yaşamak için güzel bakmayı bilmek gerekir.
Farklılıklarımız bizi zaman zaman garip duygulara sürükleyebilir. Kıyaslama yaparak kendimize haksızlık etmek ne kadar kötü ise kıskançlık, hırs ve egonun etkisine girmek de o denli kötüdür. Bu duygulardan kurtulup sonucu değiştirmenin çok basit bir yöntemi var: "Sonsuz iyi niyet ve samimiyet." Siz hiç iyi niyetin gerçekten kaybettiğini gördünüz mü? İyi niyetli insanlar da bazı kayıplar yaşayabilir diye düşünebilirsiniz. Mesela; arkadaş sandığı insanları, fazlaca güvendiği dostlarını, bazen paralarını kaybettiğine şahit olmuşuzdur. Ancak gerçek kayıp bu değildir. Aslında 'o' kaybedilendir ve sonunda kazanacağı değişmez bir gerçektir.
Yaşam denilen bu yolda kalabalığın içinde savrulan mutsuz, amaçsız, yorgun ve kötü bireyler olmamak için hayatı bulunduğunuz noktadan yakalayabileceğinizin farkına varıp mutluluğa ulaşan yolun vicdan terazisini çalıştırıp eylemlerinizi önce iyi niyet süzgecinden geçirmek olduğunu unutmayın. Bir iyiliğin, başkasının hayatına yapacağınız güzel bir dokunuşun ne kadar değerli olduğunu görmek için kendinize bir şans verin. Tüm güzelliklerin anahtarı kalbinizde saklı, yeter ki doğru kapıları açmayı seçebilin.

Sevgilerimle...

Kudüs

Arapça El Kuds, İbranice Yeruşalayim (Barış Şehri) olarak adlandırılan Kudüs, dünyanın en eski kentlerinden birisi. Tarih boyunca, birçok kutsal kabul edilen yapıya ev sahipliği yapmasından dolayı çok sayıda savaşa sahne oldu ve defalarca yıkılıp yeniden inşa edildi. Osmanlı İmparatorluğu, 1516'da fethettiği Kudüs'ü 1917 tarihine kadar kontrolü altında tuttu. İslam, Yahudilik ve Hristiyanlık için çok kutsal kabul edilen yerlerin önemli kısmı Doğu Kudüs'te yer alıyor. Müslümanlar için en kutsal yerlerden biri kabul edilen Mescid-i Aksa ve Kubbet'üs Sahra'nın bulunduğu Harem-üş-Şerif, Doğu Kudüs'te yer alıyor. Müslümanlar, Hz. Muhammed'in buradan göğe yükseldiğine inanıyor. Öte yandan namaz sırasında Kabe'nin kıble olarak belirlenmesine ilişkin ayet gönderilmeden önce Müslümanlarca Kudüs'teki Mescid-i Aksa, kıble olarak dikkate alınıyordu. Yahudiler için Mescid-i Aksa'nın hemen altında yer alan ve Süleyman döneminde yapılan tapınağa ait olduğuna inanılan Ağlama Duvarı yer alıyor. Yahudiler burayı inançlarının en mekânı olarak kabul ediyor. Hristiyanlar ise Kudüs'te bulunan kutsal Kabir Kilisesi'nde İsa Peygamber'in çarmıha gerildiğine ve kabrine konulduğuna inanıyor.

KUDÜS'ÜN KISA TARİHİ

Eski Ahit'e göre, Yahuda ve İsrail'in Kralı Davut, Kudüs'ü Jebuistlerden MÖ 1000 yıllarında aldı. Yönetim merkezini Kudüs'e taşıdı, burayı başkent ve inanç merkezi yaptı.
İncil'de yazıldığına göre Davut'un oğlu Süleyman, İbranice 'Tanrı' anlamına gelen 'Yahve' adında ilk tapınağı yaptırdı. Böylece Kudüs, Yahudiliğin merkezi haline geldi.

Babil Kralı İkinci Nebukadnezar, MÖ 597 ve 586'da şehri iki kez fethetti. Yahuda Kralı ve toplumun üst tabakasını esir alarak Babil'e gönderdi ve Süleyman Mabedi'ni yıktırdı. Daha sonra Persler şehri ele geçirince sürgündekilerin dönmesine ve mabedin yeniden yapılmasına izin verildi.

MS 63'e kadar Kudüs, Roma İmparatorluğu'nun hâkimiyetinde kaldı. Kentteki direniş hareketi MS 66'da ilk Yahudi-Roma savaşına dönüştü. Savaş dört yıl sonra Roma zaferiyle ve Süleyman Mabedi'nin bir kez daha yıkılmasıyla sonuçlandı. Romalılar ve daha sonra gelen Bizanslılar şehri yaklaşık 600 yıl idare etti. Suriye topraklarını fetheden Müslüman orduları Filistin'e de ulaştı. İslam Halifesi Hz. Ömer'in emriyle Kudüs 637'de fethedildi.

1070 yılında Papa İkinci Urban'ın emriyle Kudüs'ü Müslümanlardan almak için Haçlı Seferleri başladı. 200 yılda Kudüs için beş sefer gerçekleştirildi. Hristiyanlar, ele geçirdikleri şehri fazla tutamadılar ve 1244 yılında Kudüs bir kez daha Müslümanların kontrolüne geçti.

Mısır ve Arabistan'ın Osmanlılar tarafından alınmasının ardından Kudüs 1516'da Osmanlıların hâkimiyeti altına girdi. Osmanlı yönetiminde kent gelişti. İngilizlerin 1917'de Osmanlı Devleti'ni yenilgiye uğratmasının ardından Kudüs, İngilizlerin yönetimine geçti.

Kudüs, Birinci Dünya Savaşı'nın ardından Milletler Cemiyeti tarafından İngiliz mandasına verildi. İkinci Dünya Savaşı ile Birleşik Krallık, Filistin mandasının yıkılmasının ardından BM, holokosttan kurtulanlara bir yurt oluşturması için ülkenin bölünmesine karar verdi. Bunun üzerine bazı Arap ülkeleri İsrail'e karşı savaş açarak Kudüs'ün bir kısmını geri aldı.

Kudüs, 1948'den 1967 yılına kadar Ürdün ile İsrail arasında bölünmüş bir kentti. İsrail 1967'de Mısır, Ürdün ve Suriye ile Altı Gün Savaşı'na girdi ve Kudüs 1980 yılında İsrail Parlamentosu tarafından "İsrail'in ebedi başkenti" ilan edildi.

Kudüs'ün kısa tarihi hazırlanırken Bianet Gece Editörü Sayın **Ekin Karaca**'nın yazısından istifade edilmiştir.

Neslihan DİNÇ
İzmir Hâkimi

Bir şehir düşünün ki insanlar isminde bile anlaşamamışlar. Yahudiler bir Amurru tanrısının "Şalem'in barınağı" anlamındaki Jerusalam diyorlar, Müslümanlar ise Aramca Karta de-kudşa (Kutsallık Kenti) tamamlamasındaki Kudşa'dan gelmekte olan Kudüs ismini kullanmaktalar. Bu şehir öyle bir şehir ki ismi ve kendi kutsal olmasına rağmen anlamının ve amacının tam tersine tarih boyunca savaşların merkezi oluyor. Şehirde satılan tüm resimlerinde üzerinde barış güvercinleri uçan, sokaklarında zeytin dalları satılan şehir…
Ortadoğu'nun kaynayan kazanı Kudüs…
Kudüs öyle bir şehir ki her şey birbirinin içine geçmiş. Yahudi mahallinden çıkıp, Hristiyan mahallesine giriyorsunuz, oradan Arap mahallesine. Mahalleler içinde de farklı gruplar var. Çarşı dahi bölünmüş. Neyin nerde başlayıp bittiğini kestiremiyorsunuz. Kutsal mekânlar derseniz iç içe. Hatta kutsal mekânlarda çalışanlar bile var. Kubbetü's Sahra gibi. Kubbetü's Sahra hem Müslümanların hem de Yahudilerin kutsal mekânı. Beyaz Kudüs taşlarından oluşmuş şehirde tek renkli yapı. Ürdün kralının yaptırdığı altın kubbesi ve Kanuni Sultan Süleyman'ın yaptırdığı çinileri ile Kudüs'ün kalbi. Bu kalp öyle bir kalp ki çok hızlı çarpıyor. Heyecanı sizi de sarıyor. Bu heyecandan olsa gerek görevliler gereğinden fazla gergin ve hassas. Buradan çıkıp hemen yan taraftaki Mescid-i Aksa Camii'ne gidiyoruz. Anlamı "en uzaktaki cami" imiş. Cami içinde Müslümanlar namaz kılıyorlar. Yüzlerinde ümitsizlik ve çaresizlik var. Camiyi dışardan seyrederken altının kazıldığı aklımıza geliyor. Yahudilerin iddiasına göre caminin altında ünlü kralları Herodes'in yaptırdığı büyük tapınağın kalıntıları varmış. Eğer bu tapınağın kalıntılarını bulabilirler ise bakın biz milattan önce de buradaydık deyip mülkiyet iddiasını kanıtlayacaklarmış. Bu mülkiyet iddiası öyle boyutlara gelmiş ki bir taş bile çok değerli. Evler artık satılmıyor, satılsa bile milyon dolarlarla ifade ediliyor.

Mülkiyet bu kadar değerliyken bir de üstüne üstlük nerenin kutsal olduğu hususunda bile anlaşamamışlar. Özellikle Hristiyanlar açısından Hz. İsa'nın doğduğu, yaşadığı, son yemeğini yediği, havarileri ile son görüştüğü, çarmıha gerildiği tüm bu yerler hep farklı. Katolikler, Ortodokslar, Protestanlar, Süryaniler vs. hep farklı mekânları kabul edip, kabul ettikleri mekânlara birer kilise yapmışlar. Her şey bir rivayetten ibaret... Sembolik mekânlar, insanın zihni karışıyor. Müslümanlar açısından fazla karışıklık yok, Hz. İbrahim'in oğlunu kurban ettiği yer ile Hz. Muhammed'in miraca çıktığı yer aynı yer. Bu mağaranın üzerine Kubbetü's Sahra yapılmış. Ayrıca Yahudiler Kubbetü's Sahra'nın altında bulunan kayanın ve mağaranın Hz. Davud'un Allah'a dua ettiği ve on emrin geldiğine inandıkları yer olarak kabul ediyorlar.

Burada ayrıca davudi sesinin Hz. Davud'un gür sesinden geldiğini öğrendik. Müslümanlara göre Mescid-i Aksa (Haremüşşerif) Müslümanların ilk kıblesi ve ayrıca miraç kavramına göre, Hz. Muhammed'in miraca yükseldiği mekân olarak kabul ediliyor.

Mülkiyet iddiası ve kutsal mekânların neresi olduğu yönündeki anlaşmazlık yetmiyormuş gibi bir de insanlar arasında statü farklılıkları var. Yanlış hatırlamıyorsam Araplar üç ya da beş statüde idi. Bunlar dinlerine göre ayrıldıkları gibi (Yahudi Araplar, Hristiyan Araplar, Müslüman Araplar, Dürziler vs.) yaşadıkları bölgelere göre de farklı statü verilen Araplar var. Örneğin Kudüs Arapları yerel seçimlerde oy kullanıyorlar ancak genel seçimlere katılamıyorlar. İsrail Devleti vatandaşlığa kabul etmemekle birlikte kimlik vermiş, Otonom bölgelerinde yaşayanların kimlikleri olmadığı gibi hiçbir şekilde vatandaşlık hakları da yok. Bedeviler ve diğer bölgelerde yaşayan Arapların ise daha başka statüleri var. Yahudiler arasında ise geldikleri ülkelere ve annelerinin Yahudi olup olmamasına göre ayrım var. Yahudilikte din anneden geçiyormuş. Sovyetlerden gelenlerin büyük çoğunluğunun babası Yahudi idi. Şimdi bu kişileri Yahudi sayacaklar mı meselesi ile İsrail Devleti'ni doğu bloğundan gelen Beyaz Yahudiler kurduğuna göre yönetimde Afrika'dan gelen Yahudilerle eşit olacaklar mı sorusu ve daha neler...

İnsan kutsal bir mekâna geldiğinde içini huzur kaplayacağını ümit ediyor. Kudüs'te bu ne mümkün... Patlamaya hazır bir bomba gibi, herkes her şey gergin. Her tarafta kontrol noktaları var. İstediğiniz her yere öyle rahatça giremezsiniz. İstediğiniz gibi resim çekemezsiniz. En önemlisi şehirle bütünleşip maneviyatı hissetmek mümkün değil. Bu da yetmiyormuş gibi Filistinlilerin yaşadığı bölgeye güvenlik adı altında kilometrelerce duvar çekilmiş. Filistin bölgesine geçerken sanki yurt dışına çıkıyorsunuz. Otonom bölgeleri adı altında insanlar tecrit edilmiş ve birbirleriye bağlantıları koparılmış. Yahudi diasporası Filistin'e kesin olarak yerleşmiş. Çıkmaya da niyeti yok. Şimdi sınırlarını tam olarak çizmek ve kendini güvende hissetmek istiyorlar. İsrail'in iyice yerleşmesi ve güvenliği için her yıl milyon dolarların geldiği söyleniyor. İsrail, uyguladığı yüksek güvenlik, soykırım ve diaspora müzeleri ile bir müzecilik ve güvenlik dehası. Bu iki konu da gerçekten takdire şayan... Kudüs kızgın, Kudüs sinirli, patlamaya hazır bir bomba gibi. Her bir taşı altın değerinde olan bu şehir yeter artık diyor. Ben kutsalım, kutsallığıma yakışır şekilde hep birlikte barış içinde, kardeşçe yaşayın diye bağırıyor ama sesini duyurabilmesi pek mümkün görülmüyor. Politik oyunların arenası Kudüs'te daha uzun süre barışa ulaşmak pek mümkün görünmüyor. Kim bilir üç büyük dinin kutsal mekânı Kudüs'ün kaderi belki de değişir. Kutsallığına yakışır tarzda herkes kardeşçe yaşar. Şimdi olmasa bile belki yakın gelecekte...

Daha önceki gezilerimde bir şehirden ayrılırken hep üzülürdüm. Bir şeyler benimle gelir, benden bir şeyler şehirde kalırdı. Bu sefer öyle olmadı. Bir an önce bu kargaşadan çıkıp evime gelmek istedim. Bir daha gitmemek üzere..

Hoşça kal Kenan ülkesi.

Hoşça ve barış içinde kal...

Vedat SOĞUKPINAR
Samsun Bölge Adliye Mahkemesi
Cumhuriyet Savcısı

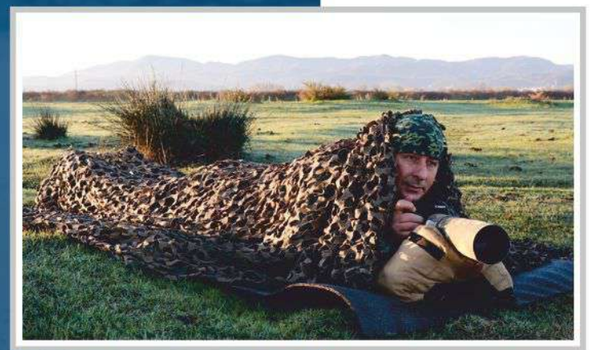
Kuş Fotoğrafçılığı

2017 yılından beri Samsun Bölge Adliye Mahkemesinde Cumhuriyet savcısı olarak görev yapmaktayım. Uzun yıllardır fotoğraf çekimi yapıyorum; ilk kişisel fotoğraf sergimi 2016 yılında "Kızılırmak Deltası – Kuş Cenneti" adı altında Samsun ilinde, 2. sergimi ise İstanbul Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı sergi salonunda açtım. Özellikle kuş fotoğrafçılığı konusunda birçok eserim var.

Kuşları fotoğraflamayı ve onları izlemeyi çok seviyorum. Sabahın erken saatlerinde kuşları ürkütmeden, kuşların yaşam alanına giderek bazen saatlerce kuşları gözlemleyip fotoğraflamak beni çok rahatlatıyor. Araziye her gidişimde aynı heyecanı yaşadığım gibi istediğim tarzda çektiğim bir fotoğraf bile bütün yorgunluklarımı almaktadır. Doğa ve temiz hava ile iç içe olmak bir müddet sonra pozitif enerjiye dönüşmektedir. Çoğunlukla kuşları kamuflaja girerek çekerim, amacım kuşları ürkütmeden fotoğraflamaktır. Çektiğim kuş fotoğraflarını hiçbir karşılık beklemeden belediyeler, kamu kurumlarına ve odalarına asmak isteyen dostlara veriyorum ve bundan da çok zevk alıyorum.

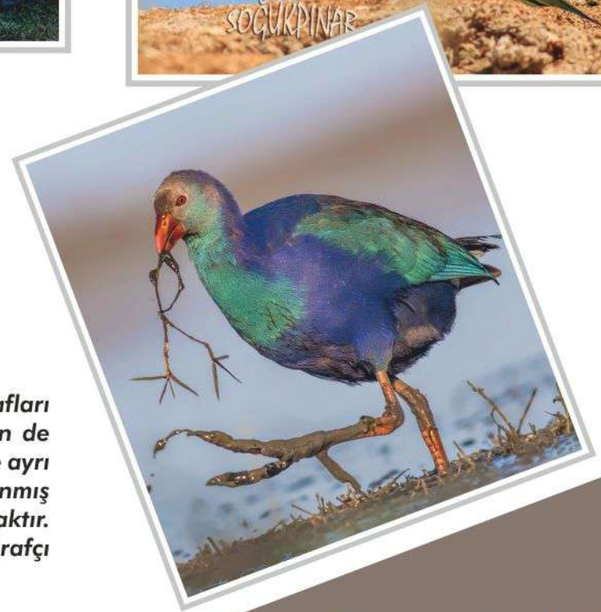
Kuşlar hakkında farkındalık yaratmak amacıyla çektiğim kuş fotoğraflarını sosyal medyada paylaşıyorum, amacım kuşlar hakkında farkındalık yaratmak ve avcıların onları öldürmemesi için kuşlar hakkında bakış açılarını değiştirmektir.

Rahatlıkla şunu söyleyebilirim ki; kuş fotoğrafçılığı herkesin ilgilenebileceği güzel bir sanat dalıdır. Zamanı olan herkes kuş fotoğrafı çekebilir. Çünkü balkonda, bahçede, parkta, piknik alanında serçeleri, güvercinleri, kumruları, kargaları daha dikkatli bakarsanız onlarca kuş türünü görmeniz mümkündür. Ben bunların dışında doğal ortamda da kuş fotoğrafı çekmek istiyorum derseniz fotoğrafçılık konusunda temel bir bilgiye ihtiyacınız olacaktır. Ben genelde güneş doğmadan kuş fotoğrafı çekmeye giderim. İdeal olan bir ışıkta fotoğrafları çekmektir. Ancak bizler kar, yağmur demeden de araziye çıkarız, çünkü her kuşun her mevsimde ayrı bir güzelliği vardır. Mesela; kar üstünde pozlanmış bir kuş, bizler için harika bir enstantane olacaktır. İzmir'de Kuş Cenneti'nin olması İzmirli fotoğrafçı arkadaşlar açısından çok büyük bir şanstır.

Kuş fotoğrafçılığı her ne kadar doğa fotoğrafçılığı olarak değerlendirilse de, aslında savaş fotoğrafçılığı gibi bir aksiyon fotoğrafçılığıdır. Çünkü fotoğrafını çekmeye çalıştığınız kuşlardan poz vermesini isteyemediğimiz gibi, büyük çoğunluğu da bizim geldiğimizi önceden fark edip kaçarlar. Bu yüzden kuş fotoğrafçılığı çok yüksek konsantrasyon ve dikkat gerektiren bir fotoğrafçılık dalıdır. Bazen saatlerce kuşun önümüze konmasını beklediğimiz gibi, beklediğimiz kuşun hangi çalının ya da hangi sazlığın arkasından çıkacağını da bilemeyiz. Bu konsantrasyon altında kamuflajdayken yaban arılarının saldırısına uğramıştım, yine cep telefonunun çekmediği bir alanda bataklığa saplanmıştım. Ancak, bizleri en çok şaşırtan ve üzen şey, saatlerce fotoğraflamak için beklediğimiz kuşlara avcıların ateş etmesidir…

**Bizler tetiğe değil,
deklanşöre basıyoruz.
Bizler, kuşları fotoğraflayarak
ölümsüzleştirirken,
avcılar kuşları öldürmektedir…**

Lütfen avdan ve avcılıktan uzak duralım. Allah merhamet edenlerin yanında olsun. Samsun'dan tüm yargı mensubu arkadaşlarıma sağlık ve mutluluk dolu yıllar geçirmelerini diliyor, saygılarımı sunuyorum. Sağlıcakla kalın…

Sokağımın ismini yıllarca araştırdım...
Milli Mücadele gizli görevlisi ve İzmir'in ilk Baro Başkanı:
Dava Vekili Bekir Behlül...

Yaşar AKSOY

İLK BAŞKANIMIZ

Av. Bekir Behlül
1908 - 1923

İZMİR BAROSU
İZMİR BAR ASSOCIATION

*Karşıyaka'da Girne Caddesi'ne deniz tarafından girdiğinizde eski tren yolunu (şimdiki yeraltındaki metro hattı) geçtikten sonra sağdan üçüncü yolun ismi, Cumhuriyetin ilk yıllarından itibaren resmen **Bekir Behlül Sokağı** idi.*

Bizim aile evimiz, bu yol üzerinde Girne Caddesi'ne yakın sağdan ikinci evdi.
*1938 yılında İzmir Belediyesi sokak isimlerini kaldırdı ve her sokağa numara verdi. Bizim sokak da **1854 sokak** oldu.*
Böyle İzmir tarihine damgasını basmış bir hukuk adamının ismi bizim sokakta kayıplara karıştı.
Hala yaşadığım bu sokakta, ilk gençlik yıllarımdan ve ilk araştırmacı gazetecilik adımlarımdan itibaren sokağımıza isminin verildiği Bekir Behlül Bey'in kim olduğunu araştırmak için yanıp tutuştum ve ilerleyen yıllarda birçok İzmir belgesinde ismini fark etmeye başladım.

Günümüzde 1854 Sokak paralelinde Latife Hanım Caddesi yer alır. Latife Hanım Müze Evi'ne ve Karşıyaka Adliyesine uzanan bu cadde üzerinde Mevlana Camisi bulunur.
1854 Sokaktaki evimizde tüm aile fertleri öldüğü için, ben yıkılan evimizin yerine yapılan ve annem ile babamın ismini taşıyan Zehra Cemal Apartmanı'nda hâlâ tek başıma yaşamaktayım.
*Bir zamanlar sokağıma isminin verildiği büyük hukuk adamı **Bekir Behlül Bey**'in yaşamını, son yıllarda yaptığım derin araştırmalardan da faydalanarak sunmaya çalışacağım.*

HİZMETLE DOLU BİR YAŞAM

Bekir Behlül Bey, sonradan İzmir Barosu adını almış olan **Aydın Dava Vekilleri Cemiyeti**nin ilk başkanıdır. Hukuk tarihinin ne kadar çok önemli olduğunu fark etmiş ve 1909 yılında "Mülahhas Tarih-i İlm-i Hukuk" isimli ünlü eserini yazmıştır.

1850 veya 1856 yılında doğan Bekir Behlül Bey, dava vekilliğinin yanı sıra İzmir'in basın ve kültür hayatında önemli yer almış, İstiklal Savaşı'nda gizli hizmetlerde bulunmuş bir portredir. İzmir Barosunun ilk baro başkanı olmuştur. 1908 yılı kasım ayındaki kuruluşundan itibaren 4 kez "Aydın Dava Vekilleri Cemiyet-i Umumiyesi"nin (ilk İzmir Barosu) başkanlığına seçilmiş ve İzmir'in düşman işgalinden kurtuluşunun ardından da 5. kez bu görevi üstlenmiştir. Son baro başkanlığı 1922 -1923 yılları arasındadır.

Osmanlı'da ilk kez oluşturulan modern Adliye'de, 1879'da mahkeme kâtipliğine tayin edilerek mesleğe başlayan Bekir Behlül, çeşitli görevlerinden sonra 1892 yılında İstanbul Hukuk Mektebinde sınava girerek birinci sınıf dava vekilliği ruhsatnamesini aldı. Böylelikle İzmir'de 57 yıl boyunca yapacağı dava vekilliği mesleğine (avukatlık) başladı.

Türkiye baro dünyasınca Türk avukatlığının simge isimlerinden biri olarak kabul edilen Bekir Behlül, çeşitli kaynaklara göre 1905 yılında İzmir'de dava vekilliği mesleğini icra eden çoğu Hıristiyan ve Musevi 89 ünlü kişinin içerisinde yer aldı. 1893'te Hizmet gazetesinin sahibi Ahmet Celadet Bey ile birlikte açtıkları büroda dava vekilliği yaptı, bir yıl sonra, 1894'te ise ünlü hürriyet şairi Tevfik Nevzat Bey ile ortak bir büro açtı.

Bekir Behlül, İzmir basın tarihinde de önemli bir yere sahiptir. Kendisinin öncülüğünde Aydın Vilayeti Dava Vekilleri Cemiyetinin gazetesi yayın hayatına girmiştir. Mizanü'l-Hukuk Matbaası'nı kurup aktif bir biçimde çalıştırdı. 24 Mart 1909 tarihinden itibaren İttihat Gazetesi'nin sorumlu müdürlüğünü üstlendi. Çeşitli konferanslar vererek topluma katkı sağladı, örneğin bu çalışmaları 1911 yılından sonra ve özellikle I. Dünya Savaşı sırasında gerçekleşti.

Bekir Behlül, Meclis-i Umumi-i Vilayet üyeliği, I. Dünya Savaşı sırasında Müdafaa-i Milliye Karşıyaka Heyeti Başkanlığı ve 1909 yılından itibaren uzun süre Karşıyaka Belediye Başkanlığı yaptı. Sanat faaliyetlerine yoğun destek verdi.

İzmir'in işgal edilmesini takip eden süreçte Anadolu'da başlatılan kurtuluş mücadelesine destek için oluşturulan gizli direnme teşkilatlarında görev aldı, Şadırvan altında bulunan Esir Hanı'ndaki bürosu, çok gizli ve dikkatli olarak yürütülmüş çalışmaların ve toplantıların yapıldığı yerlerden biri oldu. Medeniyet gazetesini İzmir'in Yunanlarca işgalinden sonra Ahmet Kami Bey ile birlikte çıkarmaya başladı. Gazete 1921 temmuzuna kadar çıktı. İzmir'in milliyetçi gazeteleri arasında yer alan Medeniyet, müttefik sansür kurulundaki İtalyan temsilci Brunetti'nin Türk basınına gösterdiği nispi müsamahadan cesaret alarak, kapanmayı göze alarak Türkler lehine haber ve yazılar yayımlamış ve Yunan temsilci Mihail Rodas'ın girişimleriyle sık sık kapatılmıştı.

1921 yılı temmuz ayında, Yunan İşgal Kumandanlığı tarafından tevkif edilerek Atina Lusye'de bulunan sivil esir kampına gönderildi. Savaştan sonra İzmir'e döndü ve İzmir Valisi Abdülhalik Renda Bey'in emri ile İzmir Müdafaa-i Hukuk Cemiyetinde görev yaptı. Belediye Meclis Üyeliğine seçildi ve Belediye Başkanı Şükrü Kaya Bey'in ayrılması üzerine, bir süre İzmir Belediye Başkanlığına vekâlet etti.

Atatürk'ün annesi vefat edince validesinin kabrini ziyaret için İzmir'e gelen Gazi'yi, belediye başkanlığına vekâleti sebebiyle Bekir Behlül karşılamıştır. 1926 yılında Havadis Gazetesi'nde sorumlu müdür oldu, hukuki ve siyasi içerikli yazıları kaleme alarak, son anına kadar dava vekilliği yaptı ve 19 Kasım 1936'da vefat etti.

İzmir'de yaklaşan Yunan işgaline protesto etmek için kurulan "İzmir Müdafaa-i Osmaniye Cemiyeti" kuruluş fotoğrafı. Önde soldan dördüncü ayakta duran fesli ve pos bıyıklı simsiyah giyimli kişi, Dava Vekili Bekir Behlül Bey'dir. (1 Kanun-u Evvel 1918)

İŞGAL YILLARINDA GİZLİ FAALİYETLER

İzmir'de, mütareke ve işgal yıllarında Yunan işgalcilerine karşı direnen üç gizli örgütün tüm izlerini tespit edebiliyoruz:

A. Eski İttihatçıların Gizli Teşkilatı:

Teşkilatı Mahsusa yöneticilerinden Kuşçubaşı Eşref'in temellerini attığı, mütareke döneminde Gazeteci Hasan Tahsin'in de içinde rol aldığı ve kurduğu "Hatıra" isimli nakliye şirketi ile Eşref'in Söke'deki çiftliğine direniş için silah sevkiyatı yapılan, Çerkez Ethem'e silah ve mühimmat kaçıran, çoğunlukla eski ittihatçıların çalıştığı bu örgütün üyeleri, Enver ve Talat Paşaların ülkede kaçmadan önce, daha sonraki bir silahlı ayaklanma için kendilerine görev tevdi edildiğini iddia etmişlerdir. Daha çok mütareke döneminde etkin olan bu örgüt, işgal ile birlikte bazı yöneticilerinin, yani Enver, Talat, Cemal Paşalar ile Bahattin Şakir ve de Gazeteci Hasan Tahsin'in şehit edilmeleriyle yara almış, ana ekseni Kuşcubaşı Eşref tarafından temsil edilen bir ittihatçılık davası gütmüştür.

B. Müdafaa-i Hukukçuların Gizli Teşkilatı:

Mütareke döneminde İzmir'de etkin vatanseverlik uğraşları sergilemiş olan "Müdafaa-i Hukuk-u Osmaniye Cemiyeti"nin Yunan işgali üzerine yeraltına çekilmesi ve yönetim merkezini İstanbul'a taşımasıyla oluşan bu örgütü Moralızade Halit ve Nail Kardeşler yönetiyor, "Erkete" şiiriyle ünlenen kardeşleri milli şair Rifat Moralı da içlerinde bulunuyordu. İzmir'deki önemli adamları Karşıyakalı Tahir *(Bor)* Bey idi. Bu örgüte yardım eden bazı Levanten İtalyan kökenli İzmirliler, Milli Mücadele tarihimize altın harflerle kazınmışlardır. Bu İtalyan kökenli vatanperver İzmirliler, başta Kont Sforza olmak üzere Avrupa'nın bazı ileri gelenlerini Türkler lehine etkilemişlerdir.

C. Gavur Mümin'in İçinde Bulunduğu Resmi Teşkilat:

Yunan ordusu içine Atatürk'ün casusu olarak sızan, eşsiz görevlerden sonra tutuklanıp Yunanistan'da Palamadi zindanlarında idamını beklerken, Kurtuluş Savaşı'ndan sonra Yunan Başkumandanı Trikopis ile takas edilen Gavur Mümin'in (Mümin Aksoy) içinde yönetici olarak yer aldığı; Hâkim Hüseyin Fehmi, Askeri Hastane görevlisi Dr. Binbaşı Hasan Sükuti Bey, Doktor Menekşeli Hüsnü, **Dava Vekili Bekir Behlül**, Posta Müdürü Naşit, tüccardan Şamlı Yasin, İstanbul'dan tekrar sessizce İzmir'e dönen ve eczanesini yeniden açan Süleyman Ferit Eczacıbaşı, Eczacı Kemal Kamil Aktaş gibi önemli kişilerin bulunduğu ve efeler - halk - esnaf - köylü içine kadar yaygınlaşmış bu örgüt, yarı askeri, yarı resmi bir istihbarat ve operasyon örgütüydü.

Gavur Mümin'e çok iyi bildiği Rumcanın ve Belediye Reisi Hacı Hasan Paşa'nın yeğeni olması nedeniyle; Osmanlı Devleti ile Yunan İşgal Ordusu arasında irtibat subaylığı görevi verildi. Hükûmet Konağında bir odası vardı; akşamları Yunan subayları ile birlikte meyhane ve sefahat âlemindeydi. Türkler ondan nefret ediyor ve "Gavur Mümin", "Kirye Mümin" deyip hatta yüzüne tükürüyorlardı. Gavur Mümin, işgal sırasında İzmir'de kurulan ve Ege'de güçlü bir yeraltı örgütlenmesine sahip olan, asker-sivil karışımı Türk istihbaratının önemli bir üyesiydi.

Gavur Mümin'in teşkilatının çekirdek kadrosunda Erkanı Harp Yüzbaşısı Kazım Sami, Mülazım Hadimizade Osman Cevdet, Süvari Yüzbaşısı Murat Şahin, Muallim Sadettin Galip, Muallim Fevzi Hakkı, **Dava Vekili Bekir Behlül**, Ahenk gazetesi yazarı Said Salim (Solak Said), Ahenk gazetesi sahibi Şevki Bey ve zaman zaman bazı tehlikesiz işlerde kullandığı Karantina'da oturan kız kardeşi İhsan (Aksoy) Hanım ve bir vefakar insan olan Rum Bakkal Vasil

1854 numaralı sokağın (Eski Bekir Behlül Sokağı)tam köşesinde en küçük torunum Efe ile birlikteyim. Solumuzda Girne Caddesi bulunur. Önümüzden uzanan yol, Latife Hanım Caddesi'dir, Karşıyaka Adliyesine gider.

vardı. Mümin Bey, ailesi tarafından Yaşar Aksoy'a teslim edilen hatıratında bu kişilerin yaptıkları görevleri ifşa etmiştir.

Bu üç örgüt içinde Ankara'ya en yakın olanı, üçüncüsüydü. "Mütarekede İzmir Olayları" kitabının yazarı Nail Moralı'ya göre (s.69), Ankara Hükûmeti ve Türk Genelkurmayı İtalyanlardan alınacak silah ve cephane için İtalya'ya gönderilecek gizli elemanların seçilmesi amacıyla aynı anda girişimde bulunan ikinci ve üçüncü örgütler arasında seçimini üçüncüden yana yapmıştı.

İşgal İzmir'ini yaşayan birçok eski İzmirli, o yıllarda Kuvayı Milliyeci gazeteleri el altından dağıtan, çevre cephanelikleri basan, bombalar patlatan ve iç kesimlere silah, cephane ve adam kaçıran bir gizli teşkilattan ısrarlı biçimde söz etmişlerdir. Kuvayı Milliye'nin, işgal ordusuna karşı örgütlü biçimde karşı koymasının ve Ankara'ya son derece sağlıklı bilgilerin ulaşmasının en büyük payı, yine bu teşkilata aitti. Yunan subayı üniforması taşıyan Gavur Mümin'in elebaşı olduğu bu örgüt içinde kömürcü, oduncu, kahveci, deveci, fırıncı, manav giysileri içinde çalışan bir çok ajanın bulunduğu, onu yargılayan Yunan mahkemesinin savcısı tarafından belirtilmişti.

GİZLİ TEŞKİLATIN GÖREVLERİ

Bu üçüncü örgüt, işgal yıllarında özet olarak şu görevleri üstlenmişti:

1- Ankara'daki TBMM Hükûmetine istihbarat temin etmek, (Örneğin; "İzmir'de faaliyet gösteren Türk istihbarat gruplarına mensup bazı fedakâr arkadaşlar, sabahtan akşama kadar nöbet nöbet rıhtım üzerinde dolaşarak, gerek Pasaport tarafından gerek Alsancak cihetlerinden şehre gelen düşman askerlerinin miktarından, harp malzemesi miktarından ve sevk mahallerinden mümkün olduğu kadar malumat istihsal ederlerdi. Bunlar en çok merhum **Bekir Behlül** Bey vasıtasıyla Söke ve Antalya istihbaratına bildirilirdi." (M. Kamil Dursun, İzmir Hatıraları, s. 115.)

2-Örgütün Gavur Mümin yönetimindeki vurucu gücü sayesinde bombalama ve sabotaj faaliyetlerinde bulunmak,

3- Hilal- i Ahmer içinde milli direniş yönünde çalışmalar yapmak,

4-Yunanlarca kapatılan Müdafaa-i Hukuk-u Osmani Cemiyeti eski üyeleri arasında dayanışma sağlamak, milli mücadeleye katkıda bulunmak,

5- İzmir'deki İtalyan tebaası üzerinde Yunanlılara karşı çok başarılı propagandalar yapmak,

6- İzmir İttihat ve Terakki Fırkası sekreteri iken fırkanın kapatılması üzerine yer altına girerek Ege bölgesindeki efeleri teşkilatlandıran "Galip Hoca" takma isimli Celal Bayar ile irtibatta bulunmak ve destek vermek,

7- Balıkesir'de yayınlanan Milli Mücadele yanlısı "İzmir'e Doğru" gazetesinin Türk – İtalyan işbirliği sonucu trenle gizlice İzmir'e getirilip, Milli Kütüphane bünyesi içinden şehrin sokaklarına ve belirli adreslere ulaştırılmasını sağlamak,

8- İzmir Adliyesinde Yunan İşgal İdaresi ile Türk halkı arasında, yine yerli Rumlar ile Türkler arasında baş gösteren hukuki süreçler hakkında **Dava Vekili Bekir Behlül** vasıtası ile haberdar olup, mazlum durumda bulunan şehrin Müslüman halkına hukuken destek olmak,

9- Milli mücadele yanlısı İzmir Müftüsü Rahmetullah Efendi ile dirsek teması halinde, İzmir'deki Yunan hapishanelerindeki Türk ve Müslüman mahkûmların dini morallerinin devamını sağlamak ve arzularının teminine çalışmak.

SONUÇ

Tüm bu milli çalışmalar içinde önemle yer alan hem hukuk hem de hizmet adamı **İzmir Barosunun ilk başkanı Dava Vekili Bekir Behlül Bey**'e rahmet diler, ilk kez yayınlanan bu bilgiler çerçevesinde sevgi ve hürmetlerimizi sunarız.

Karşıyaka'da yaşadığım sokakta artık "isminin yazılı tabelası" olmamasına rağmen, annem ve babamın ismini taşıyan Zehra Cemal Apartmanı'nın bulunduğu **"1854 numaralı sokağa"** her girdiğimde onu saygı ile hatırlarım.

KAYNAKLAR

1- Bu konuda elimizde olabilen hatıratlar içinde en önemlisi İzmir Şifa Eczanesi sahibi Süleyman Ferit Eczacıbaşı'nın hatıratıdır. Dava Vekili Bekir Behlül Bey'in faaliyetlerini ifşa eden bu hatırat Yaşar Aksoy tarafından kitaplaştırılmıştır.(Bakınız; Yaşar Aksoy - Bir Kent, Bir İnsan - İzmir'in Son Yüzyılı, S.Ferit Eczacıbaşı'nın Yaşamı ve Anıları – Dr.Nejat Eczacıbaşı Vakfı Yayınları, 1986).

2- İkinci olarak, Yunan işgalinde İzmir Askeri Hastanesinde görev yapan, daha sonra Cumhuriyet'te Erzincan ve Bolu valisi olan Askeri Binbaşı Hasan Sükuti (Tükel) Bey, anılarında gizli örgüt ve Dava Vekili Bekir Behlül hakkında geniş bilgi vermiştir. (Bakınız: Doktor Sükuti Tükel, Acı ve Tatlı Hatıralar, İzmir Piyasa Matbaası, 1952, s.13)

3- Kaybettiklerimiz, İzmir Barosu Dergisi, s. 254.

4- Ömer Faruk Huyugüzel, İzmir'de Edebiyat ve Fikir Hareketleri Üzerine Araştırmalar, İzmir Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayını, 2004, s. 91-92.

5- M. Kamil Dursun, İzmir Hatıraları, Haz. Ünal Şenel, İzmir: Akademi Kitabevi, 1994,

6- Seda Dunbay, Hukuk Tarihimize Mütevazi Bir Katkı: Bekir Behlül Bey'in "Mülahhas Tarih-i İlm-i Hukuk" başlıklı Makaleler Dizisi, (http://tbbdergisi.barobirlik.org.tr/m2010-91-659)

7- Yayın aşamasında olan Gavur Mümin (Kırmızı Kedi) kitabımızda, bu konuda ve Dava Vekili Bekir Behlül hakkında geniş bilgi ve belgeler yer aldığını da bildirmekten mutluluk duyarız.

İbrahim KORKMAZ
İzmir Adalet Komisyonu Başkanı

Aşk nedir?

Aşk nedir sorusunun türlü cevapları vardır.
Aşk anlatılmaz, yaşanır diye daha çok cevaplandırılır.
Aşk Mecnun'a göre Leyla'yı ararken çöllerde kaybolmaktır.
Aşk Ferhat'a göre Şirin'e kavuşmak için dağları delmektir.
Bir şaire göre "gözlerle konuşup dudakları yormamaktır."
Bir başka şaire göre "bir tebessümün bin vuslata bedel olmasıdır."
Erzurumlu delikanlı, yavuklusu cama çıkar da görürüm ümidiyle akşamdan sabaha kadar bekler ancak yavuklusu cama çıkmaz.

Dadaş da aşkını;

Dün gece yar hanesinde
Yastığım bir taş idi
Altım çamur üstüm yağmur
Yine gönlüm hoş idi

şeklinde ifade ediyor.

Cezayir'de İspanyollarla savaşan Piri Reis'in askerlerinden Osman'ın yavuklusuna yazdığı ancak gönderemeden şehit olduğu mektupta aşk.

"Nazlı Hanım, geçenlerde mektubun bana ulaştı. Mektubun gelmediğini söyleyince zülfüne seher yelini bağlayıp gönderdiğini yazmışsın. Doğrusu bunu okuyunca gönlümdeki sazda inleyen telleri de zülfüne bağlamış oldun, şimdi o tellere hâkim olan eller de yine senin ellerin.

Ter kokusuyla süslü yanakların alından, bir miktar da balından gözyaşınla şerbet eylemiş, mürekkep yapmışsın. Sonra da kalem yerine kirpiğinle yazıp yollamışsın. Biliyor musun, ben hasretlik nedir bilmezken bu kadar şeyler yazamazdım; fakat buraları sana tarif edemem. Daha doğrusu kendim de tam anlamıyorum. Buradaki arkadaşlarımızın her birinin dertli olduğu bir şeyleri var; fakat yaşamadan onlara kavuşmak mümkün değilken herkes kâfirlerle karşılaşmak için can atıyor. En fazla garibime giden de leventlerin düşman gemisine rampa ederek kılıç kılıca gelmeye çok istekli oluşlarıdır.

Nazlı'm, mübarek gecelerde kandil kandil beratların, petek petek balların, sepet sepet çiçeklerin, demet demet burçakların, salkım salkım üzümlerin, büklüm büklüm peynirlerin olsun. Bu mektubu sana yazarken elbet gönül boş değildi, mektuptaki benekler için ben derim, özden gelen yaşlardır. Sazın teline vuran için belki de sözden gelen yaşlardır. Belki sana göre de yürekteki közden gelen yaşlardır. Senden bir ricam var, açmadan derilmiş bir gül gibi üzerime cemreler düşerek beyazlara sarılıp kefenlenecek olursam, sakın ağlamayasın. Biz elbette ki gönül türkülerini tanımayan dudakların sahibi değiliz, senin bir tek bakışınla on gamzeyi yaralı kalbime sapladığın zamanları hiç unutabilmiş değilim; ama kader, ne diyelim.

Şehit olduğum haberini alırsan, sakın saçını başını yolma, iki damla göz yaşı kafi, şunu da bil ki ölenle ölünmez derler, hakikaten de doğru söylerler. Nitekim bizim kucağımızda can veren nice arkadaşımız oldu. İnandık ki onlar din, vatan, namus, şeref yolunda gaza bayraklarını dalgalandırırken öldüler. Onlar gittikten sonra da hayat yürüdü, hiçbir iş yerde kalmadı. Eğer benim de şehadetim haberini alırsan münasip biriyle evlen, eğer oğulların olur da yapabilirsen, birinin adını Osman koy, el verirse onu da Akdeniz'e gönder.

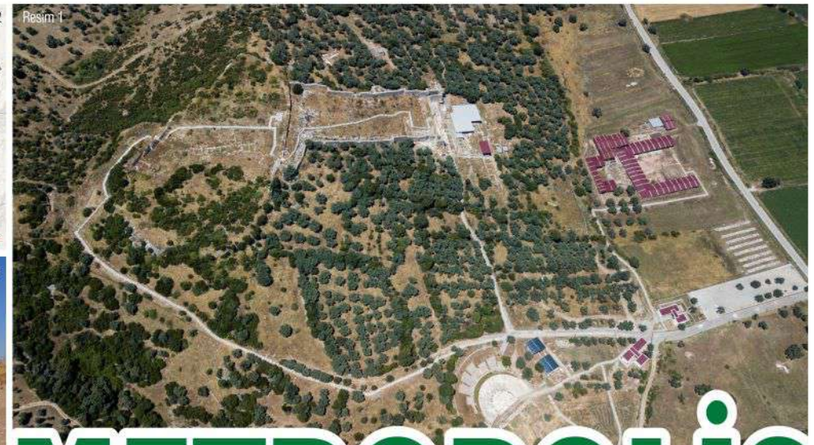
Mektubuma burada son verirken, seni Allah'a emanet ediyorum. Beni dualarından eksik etme."

"Kaynak; Necdet BAYRAKTAROĞLU - Tarihimizdeki Muhteşem Mektuplar Sf;184"

Resim 2

Resim 3

Resim 1

Torbalı'nın Tarihi Yüzü: METROPOLİS

Metropolis, İzmir'in Torbalı ilçesinde, Yeniköy ve Özbey mahalleleri arasındaki bir tepe ve yamaçlarında kurulmuştur. Antik Ionia bölgesi sınırları içindedir. Torbalı Ovası'na hâkim bir konumda 142 metre rakımlı Akropolis'te kentin en erken yerleşim izleri görülür. Bulunduğu mevki açısından çağlar boyunca stratejik önemini koruyan Metropolis, Küçük Menderes (*Kaystros*) Havzası'nın batı ucunda yer alır. (Resim 1) Ticaretten elde ettiği zenginlik ve ün, bu verimli ovada yetiştirilen mahsullerden kaynaklanmaktadır. Ephesus (Selçuk) - Smyrna (İzmir) arasındaki kara yolu ile Sardis (Manisa Salihli) - Ephesus (Selçuk) arasında kullanılan ve geçmişi Hitit çağına dayanan ticaret yolu, Metropolis yakınlarında Torbalı Ovası'nda kesişmekteydi. (Resim 2) Bölgenin günümüzde sanayi ve ticaret alanında gelişmesinin en önemli sebeplerinden biri bu bağlantı yollarının günümüzde halen aktif bir şekilde kullanılıyor olmasına bağlıdır.

Prof. Dr. Serdar AYBEK
Manisa Celal Bayar Üniversitesi
Fen-Edebiyat Fakültesi

Ar. Gör. Burak ARSLAN
Ege Üniversitesi
Edebiyat Fakültesi

Metropolis'in güçlü bir surla çevrili akropolisi, dönemin şehircilik anlayışına uygun olarak MÖ 3. yüzyılda inşa edilmiştir. (Resim 3) Kent, Pergamon Krallığı'nın desteği ile MÖ 2. yüzyılda zenginleşmiştir. Bu düzeyi en iyi sergileyen örnekler Tiyatro, Stoa, Bouleuterion gibi görkemli anıtlardır. Metropolis MÖ 133 yılında Pergamon Krallığı'nda hak iddia ederek Roma'ya karşı isyan başlatan Aristonikos'a karşı Roma'nın yanında yer almış ve Metropolis'in önde gelen vatandaşlarından biri olan Apollonios Dossier önderliğinde savaşa girmiştir. Apollonios ve Metropolisli gençler Thyateira (Akhisar) yakınlarında ölmüş ve kent meclisi tarafından onurlandırılmışlardır. Romalı tarihçi Plinius MÖ 1. yüzyılda Metropolis'i, Ephesus'un mahkeme bölgesi, yani *conventus*'u içinde gösterir. Tarihçi Appianos'tan öğrendiğimize göre, Ephesus, Tralleis (Aydın), Hypaipa (Ödemiş) gibi kentlerin yanı sıra Metropolis de MÖ 86 yılında Mithridates'in kısa süreli boyunduruğu altına girmiştir. Roma İmparatorluğu'nun kurucusu Augustus ile birlikte başlayan barış süreci (*Pax Romana*) Metropolis'te de hissedilir. Bu süreç kentte bir canlanmaya yol açmıştır. Tiberius Dönemi'ne kadar süren refah dönemi MS 17 yılındaki deprem felaketi ile son bulmuştur. MS 18 yılından itibaren depremden zarar gören kentin tekrar yaralarını sarmaya başladığı görülür. MS 3. yüzyıl sonlarından itibaren kent ekonomik yönden gerileme içine girmiştir. Bu durum MS 6. yüzyılda Metropolis'in piskoposluk merkezi olarak tanınmasına kadar sürmüştür. Araplıtepe Mevkii'nde farklı dönemlerde değişikliklere uğramış Bizans Kilisesi, MS 6. yüzyıldan itibaren piskoposluk kilisesi olarak kullanılmış olmalıdır. Türklerin Anadolu'da giderek güçlenmeleri Bizanslıların savunma yapılarına önem vermelerini zorunlu kılmıştır. Stratejik konumu bir kez daha gündeme gelen

Resim 4-5

Metropolis'te inşa edilen Bizans Kalesi, olasılıkla Laskarisler Dönemi'nde (1204-1261) yapılmıştır.
(Resim 7-8) Araplıtepe Bizans Kilisesi'nde Laskarisler Dönemi'ne ait, Selçuklu Hükümdarları I. İzzettin Keykâvus (1210-1219) ve Gıyaseddin Keyhüsrev'e (1236-1246) ait sikkeler Bizans Kalesi'nin Selçuklu akınlarından korunmak için inşa edildiğini desteklemektedir. Osmanlı kaynaklarında, Torbalı civarında var olduğu belirtilen Kızılhisar'ın Metropolis harabeleri olduğu tahmin edilir. Metropolis, Osmanlılar Dönemi'nde bir süre daha kullanılmış, bölgede barışın sağlanmasının ardından terk edilmiş ve yerleşim bugünkü Torbalı ilçe merkezinin olduğu yere taşınmıştır. Bu süreçte Torbalı ve civar köydeki yeni yerleşimlerin inşasında Metropolis harabelerinden taşınan mimari bloklar kullanılmıştır.

Tiyatro

Metropolis Tiyatrosu, Helenistik Dönem'de kentin güneye bakan yamacına inşa edilmiştir. İki cavea ve onları birbirinden ayıran bir diazomaya sahip olan tiyatronun kapasitesi yaklaşık 4000 kişidir. (Resim 4)

Resim 4

Tiyatronun oturma basamakları mermer kaplamalara sahip ve aslan ayaklı konsollar ile sınırlandırmıştır. Roma İmparatorluk Dönemi'nde sahne binası (skene) ve orkestrada bazı düzenlemeler yapılmıştır. Helenistik sahne binası muhtemelen MS 17 depremi sonucunda yıkılmıştır. MS 2. yüzyılda tiyatronun hemen yanına tiyatro ile ilişkili bir mekân inşa edilmiştir. Özel davetlerde kullanıldığı düşünülen bu mekânın tabanı tiyatro ve Dionysos konulu mozaiklerle süslenmiş, duvarları da çok renkli fresklerle boyanmıştır. (Resim 5) Orkestrada yer alan ve girlantlarla süslenmiş 3 adet silindirik sunak üzerindeki İmparator Gaius Octavius Augustus ve Germanicus'u onurlandıran yazıtlara yer verilmiştir.

Resim 6

Bu onurlandırma MS 17 depreminin ardından tiyatronun yeniden imar edilmesi ile ilişkilendirilebilir. Orkestrada yer alan 5 adet soylu koltuğu da Metropolis'teki yontu işçiliğinin kalitesini gözler önüne sermektedir (Resim 6).

Resim 6

Bouleuterion (Meclis Binası) ve Stoa

MÖ 2. yüzyılın ortalarında inşa edilen bouleuterionda kentle ilgili kararlar alınırdı. Metropolis Bouleuterion'u kare planlı bir forma sahiptir. (Resim 7) 400 kişi kapasiteli toplantı salonu, basamaklarla iki bölüme ayrılmıştır. Dairesel formlu oturma sıraları, antik tiyatrolarda olduğu gibi at nalı formunda tasarlanmıştır. Geç Bizans Dönemi'nde inşa edilen Bizans Kalesi'nin güney duvarları ve giriş bölümü, meclis binasının tam üzerinden geçmektedir. Bouleuterion ile aynı süreçte inşa edilen bir başka yapı Stoa'dır. Yağmur ve güneşten korunmanın yanı sıra kentsel bir simge özelliği taşıyan stoalar, dini törenlerde, siyasi ve felsefi toplantılarda, ticari ve kültürel etkinliklerde de kullanılmakta idi. (Resim 8)

Resim 7

Resim 8

Roma Hamamları

Metropolis'te Roma Dönemi'nde inşa edilmiş iki adet hamam kompleksi yer almaktadır. Bunlardan biri "yukarı hamam" olarak tanımlanmakta ve kamu yapılarının yoğunluk gösterdiği kent merkezinde yer almaktadır. Diğeri ise Metropolis'in en büyük ölçekli yapısıdır ve büyük palaestra'sı (spor alanı) ile ovaya inşa edilmiştir. Yukarı hamam MS 1. yüzyılın sonlarında inşasına başlanan, 2. yüzyılda çeşitli eklemelerle genişletilen, genel tuvalet (latrina), soyunma odası (apodyterium), yağlanma odası (aleipterion), sıcak su banyosu (caldarium), soğuk su havuzu (piscina) ve ateşlik (praefurnium) bölümlerine sahip 541 m²lik büyük bir yapıdır. (Resim 9-10)

Metropolis'te son 10 yıldır üzerinde yoğun bir şekilde

Resim 9

Resim 10

çalışılan Roma Hamamı-Palaestra Kompleksi zengin mozaikleri ve 16.000 m²lik ölçüsüyle dikkat çekmektedir. Metropolis'in Roma Dönemi'nde nüfus ve yerleşim alanı bakımından genişlediğinin en iyi ispatı olan hamamın 3 evrede büyütüldüğü anlaşılmıştır. 2009-2012 yılları arasında hamamın ana bölümlerini oluşturan tepidarium, caldarium, yıkanma havuzları, 40X40 m ölçülerindeki palaestra (spor alanı) ve palestra'yı çevreleyen geometrik süslemeli mozaikli galeriler keşfedilmiştir. Galerilere ait arşitrav blokları üzerinde de eski Yunanca olarak İmparator Antoninus Pius'a ait bir adama yazıtı bulunmuştur. 2012-2016 yılları arasında yapılan kazılarla da hamamın yıkanma bölümlerini üç noktadan çeviren servis koridorları ve üç nefli renkli mermerlerle kaplı frigidarium (soğuk su banyosunun yapıldığı yer) bölümü keşfedilmiştir. (Resim 11-12)

Resim 12

Resim 11

Peristilli Ev

2008 yılında, antik tiyatronun güney yamacında ortaya çıkarılan peristilli ev, Metropolis'te şimdiye dek tespit edilen en büyük ölçekli (1000 m²) sivil konut ve tek peristilli konuttur. Bu yapının kazılması sonucunda kentin sivil yaşamına dair önemli bilgi ve belgelere ulaşılmıştır. Ev, Metropolisli varlıklı bir aile tarafından MS 2. yüzyılda yaptırılmıştır. Avludaki çeşmenin mermer kaplamasının arasına sıkıştırılmış olan bir Antoninus Pius sikkesi yapının inşa tarihi konusunda kesin deliller sunmaktadır. Kare planlı merkezi avlu mermer plakalar ile kaplanmış ve her kenarında dört sütun sırası ile çevrelenmiştir. Peristili çevreleyen mekânlar arasında yatak odası (cubiculum), yemek odası (triclinum), banyo (balneum) ve mutfak (culina) ile ilişkilendirilebilecek bölümler bulunmaktadır. (Resim 13-14)

Resim 14

Kaynakça

Aybek, S., Ekin-Meriç, A., Öz, A. K.; Metropolis, İonia'da Bir Ana Tanrıça Kenti, Homer Kitabevi, İstanbul 2009.
Aybek, S., Öz, A.K. (eds.), Metropolis İonia II, Yolların Kesiştiği Yer, Recep Meriç İçin Yazılar, Homer Kitabevi, İstanbul 2010.
Aybek, S.; "Metropolis'te Bulunan Üç Roma Hamamı", Arkeoloji ve Sanat Yayınları, Sayı:153, İstanbul 2016: 109-124.
Dreyer, B.;Engelmann, H.; Die Inschriften von Metropolis, Die Derkete für Apollonios: Städtische Politik unter den Attaliden und im Konflikt zwischen Aristonikos und Rom, Teil 1, Dr. Rudolf Halbert GMBH, Bonn 2003.
Meriç, R.; Metropolis Ionien:Ergebnisse Einer Survey-Unternehmung in der Jahren 1972-1975, Königstein, Hain 1982.
Meriç, R.; Metropolis: Ana Tanrıça Kenti İstanbul: Mas Matbaacılık, 2003.

KAHVE

" Keçileri kaçırmak" deyiminin hikayesi başka olsa da keçilerinin uykusuzluğunu ve enerjisinin sebebini araştırarak yedikleri meyve olduğunu keşfeden çoban Kaldi'nin danıştığı sufinin verdiği ilk tepki bu olsa gerek.. Bu gizemli meyvenin şeytan işi olduğunu düşünerek lanetler savurarak ateşe fırlatmasıyla kavrulan ilk kahvenin kokusu tüm dünyada yayılmaya devam ediyor.

Kahvenin ana vatanı Etiyopya'da ortaya çıkışına dair bu efsanenin tarihlenmesi 6 ile 9. yüzyıllar arasında. Dünyaya yayılmak için ise Osmanlı Devleti'nin Yemen'i fethini bekliyor. Yemen Valisi Özdemir Paşa tarafından saraya sunulan kahve önce İstanbul'da sonra tüm Osmanlı topraklarında hızla yayılıyor. Bir içecek olmanın ötesinde sosyal hayata da damgasını vurarak bugünkü "cafe"lerin hem etimolojik hem de işlevsel anlamda atası olan "kahvehane"ler yine bu dönemde ortaya çıkıyor. Avrupa ile kahvenin buluşmasına ilişkin en yaygın teori ise 2. Viyana Kuşatması'nda bırakılan ağırlıklar arasında olan kahve çuvalları... Belki de Avrupa'da ilk kahvehanenin Viyana'da açılması ve o dönem savaşlar sebebiyle de olsa Osmanlı ile en fazla temas halinde olan Avusturya'nın kahve kültürüne daha hızlı adapte olması sebebiyle Venedikli tüccarlar vasıtasıyla kahvenin önce Avrupa'ya taşınması sonra da İngiliz ve Hollandalıların sömürgelerine yayılması teorisi daha az bilinirliğine sahip. Buna karşılık gerçek anlamda ilk espresso makinesini icat ederek kahvenin demleme seyrini değiştiren ve ticari olarak en fazla yaygınlığa sahip kahveleri yaratarak isim veren İtalyanlar olmuştur. Hızlı hazırlaması sebebiyle ekspres anlamına gelen "espresso" bazlı kahveler tüm dünyada İtalyan isimleriyle anılıyor; İkinci Dünya Savaşı'nda geldikleri İtalya'nın fazla sert buldukları kahvelerine su karıştırılmasını isteyen Amerikalı askerlerin tercihlerinin memleketleriyle özdeşleşmesiyle "Americano", üzerine süt köpüğü eklenmesiyle benekli anlamına gelen "macchiato", yapımında daha az su kullanıldığından daha sert olan kısıtlı/sıkı anlamına gelen "risteretto", dondurma ile buluştuğunda boğulmuş anlamına gelen "affogato", üzerindeki süt köpüğünü Capuchin Rahiplerinin şapkalarına benzettikleri "capucchino". Bizim ise diğer ülkelerden çok daha erken tanışıklığımıza rağmen kahveyle bağımız ve çeşitlendirilmesine katkımız duygusal ve lokal kalmıştır.

Türk kahvesi dünya genelinde yeterince yayılamadığı gibi demleme usullerine göre yapılan dünya kahve şampiyonası literatürüne Yunan kahvesi kategorisi olarak geçmekten kıl payı kurtulmuş, orta yol olarak cezve-ibrik şampiyonası adı altında kabul edilmiştir. Önce Konur-Kongur sonra fındıki olarak isimlendirdiğimiz rengin adını kahverengi olarak değiştirecek kadar hayatımızda yer edinen kahvenin 19. ve 20. yüzyılda ticaret ve lezzet anlamında geliştirilip çeşitlendirilmesi yarışına maalesef seyirci kalmışızdır. Daha da trajik gelişme kahvenin ana vatanı olan Yemen bölgesinin tamamen imparatorluk sınırlarından ayrılmasıyla başlar. Artık ithal ürün durumuna düşen kahvenin savaş yorgunu Türkiye için lüks bir tüketim maddesi olduğu gerçeğine paralel olarak gayet ekonomik bir ürün olan çayın ülke içinde yetiştirilmesi damak tadımızın tamamen değişmesine sebep olan kuru kahveci akımına sebep olmuş, kaliteli ama pahalı Yemen kahvesi yerini fevkalade kalitesiz Brezilya'nın Rio Minas çekirdeklerine terk etmiştir. Kahve plantasyonlarını abarttığının farkına varıp insan eliyle yeniden oluşturan ilk tropik ormanı kuracak kadar deneyimli Brezilya'nın en kötü kahve çekirdekleri damak hafızamıza Türk kahvesi olarak kazınmıştır. İstihbarat ya da gizli iletişim yöntemi olarak doğduğu konusunda rivayetler olan kahve falına olan ilgimiz ne yazık ki kendi hayatlarımızla sınırlı kalmış, kahvenin geleceğini fincanlarımızda göremeyiş, kahve konusunda söz sahibi olamamışızdır. Bizim içmek için en ucuzunu arayıp bulduğumuz, petrolden sonra en fazla ticareti yapılan ürünlerden olan kahvenin iki ana türünden biri ve en yaygını olan Arabica'nın fiyatı New York Borsasında, diğer tür olan Robusta'nın fiyatı ise Londra Borsasında belirlenmektedir.

20. yüzyılda çeşitlenen demleme usulleri ve gelişen kavurma teknikleriyle birlikte kahve yetiştiği bölgeden aldığı aromaları fincana yansıtabilmeye başlamıştır. 3. dalga kahvecilik olarak adlandırılan bu yeni akımda kahvenin sadece yöresiyle sınırlı kalınmaksızın, üretici çiftlik, yetiştiği rakım, bölge, hasat yılı, çekirdeğin türü, gördüğü işlem, işlemi yapan istasyon, ana tedarikçi firma, kavurma tarihi ve usulü bilgisi verilmekte, dahası ve en önemlisi kavurma sonrası demlenen kahvenin hangi aromaları taşıyacağı tadım notaları olarak işlenmektedir. Alman bilim insanı Dr. Peter Schlumbohm tarafından icat edilen Chemex, Japon Hario şirketi tarafından tasarlanan V60, oyuncak üreticisi Alan Adler tarafından icat edilen Aeropress 3. dalga kahvecilikte "şimdilik" en yaygın kullanılan demleme ekipmanları olarak öne çıkmaktadır.

Son yıllarda adeta salgın hastalık gibi her köşe başında açılmaya başlanan kahvecilerin ufkumuzu ne denli ilerlettikleri tartışmalı olsa da kahvenin toplum hafızasındaki yerini değiştirdikleri yadsınamaz. Cemal Süreya'nın "Gözlerinin kahvesinden koy ömrüme, kırk yılın hatırına sen kalayım..." dizesinin yansıttığı inceliği kahve zevkimizde yaşamamız dileğiyle...

Mehmet Reşat YAVUZ
İzmir Hâkimi

Soner KAYA
İzmir Cumhuriyet Savcısı

YALNIZLAŞTIRAN SOSYAL MEDYA

Neden mi?

Yan yana aynı otobüste, aynı trende, aynı kafede hatta aynı evde olan, birbirini tanıyan insanların iletişim kurmak yerine telefonları ellerinde birbirleri ile iletişim kurmadan zaman geçirdikleri ve böylelikle yalnızlaştıkları şeklindeki tespitler nedeniyle yazının başlığını özellikle seçtim.

Başlığı okuyunca sosyal medyanın kullanımına karşı olunduğu düşüncesi ile bu yazının kaleme alındığı düşünülebilecektir. Ancak amaç sosyal medyanın kullanımının toplumsal hayatımıza etkilerinin ne şekilde olduğu, sosyal medya kullanımının olumlu ve olumsuz yansımaları ve bilinçsiz sosyal medya kullanımının yarattığı sorunlar irdelenmeye çalışılacaktır.

Sosyal medya dendiğinde şüphesiz YouTube, Facebook, Twitter, Instagram, Skype, Snapchatt, Swarm, Foursquare ve benzeri uygulamalar aklımıza gelmektedir. Her ne kadar sosyal medyanın tanımı çok daha kapsamlı ise de bizim burada yapacağımız irdeleme günlük hayatımızda, temelde iletişim amacıyla kullanılan fotoğraf, yazı, müzik vb. alanlarda paylaşım yapılan sosyal ağlar üzerine olacaktır.

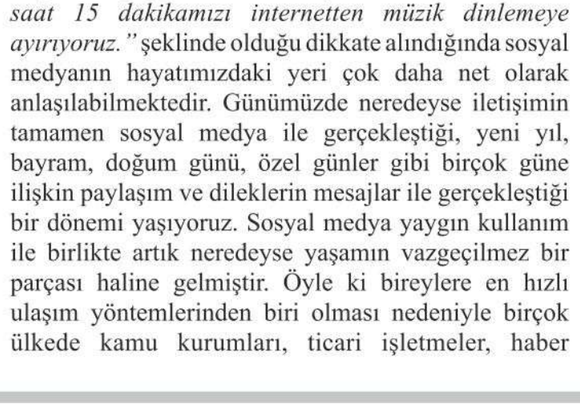
Facebook'un Mark Zuckerberg tarafından 4 Şubat 2004 tarihinde Harvard Kampüsünde The Facebook ismi ile kurulduğu, siteye sadece Harvard öğrencilerinin kayıt olabildiği, 11 Eylül 2006 tarihinde

Facebook'un üniversite ile sınırlı kalmayıp tüm e-mail adreslerine, bazı yaş sınırlandırmalarıyla açıldığı,

Twitter'in Jack Dorsey ve arkadaşları tarafından Amerika'da South Park San Fransisco'da o an için yalnızca gittiği mekânları arkadaşlarına bildirmek, mekânlarda neler yaptığını arkadaşlarına yazmak amacıyla web tabanlı bir site olarak kurularak 21 Mart 2006 tarihinde Jack Dorsey'in Dom, #38 şeklinde attığı ileti ile Twitter tarihinin ilk tweetini attığı, Instagram'ın 5 Ekim 2010 tarihinde IOS için ücretsiz bir fotoğraf düzenleme ve paylaşım uygulaması olarak Kevin Systrom ve Mike Krieger tarafından kurulduğu bilinmektedir.

İnsanların evde ya da işyerinde bilgisayar başında olmadan da sosyal medyayı akıllı telefonlarıyla kullanmaları sayesinde sosyal medya kullanımına ayrılan zamanın sınırlarının kalkması, yolda yürürken, otobüs beklerken, buluşma için arkadaş beklerken, boş olan herhangi bir zaman diliminde, sabah ilk uyanıldığında, gece yatağa uzanıldığında sosyal medyanın kullanımına olanak sağlanması sonucunda 2006 yılında kullanılmaya başlayan sosyal medyanın günümüzdeki kullanımı dikkate alındığında 14 yılda ne kadar hızlı bir şekilde geliştiği, kullanıcı sayısının ve ayrılan zamanın öngörülmeyecek şekilde çok hızla arttığı açıktır.

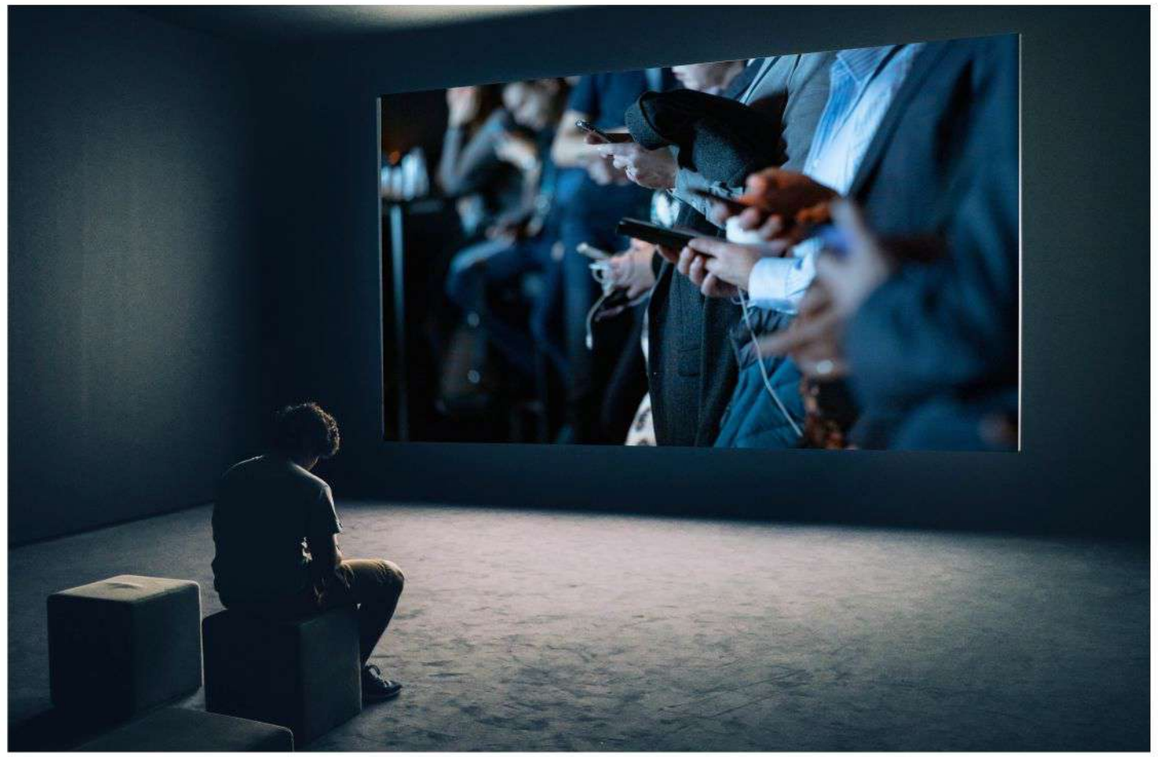

"Her yıl yayınlanan We Are Social araştırmasından Türkiye'deki internet kullanımına ilişkin 2019 yılı verilerine göre 59,36 milyon kişinin internete erişimi var. Yani nüfusumuzun %72'si internet kullanıcısı. (2018 yılında Türkiye'de 54,3 milyon) Nüfusumuzun %93'ü yani 76,3 milyonu bir mobil cihaza sahip. Toplamda 52 milyon sosyal medya kullanıcısının 44 milyonu mobil cihazlardan sosyal medyaya erişiyor. Ortalama olarak 24 saatin 7 saat 15 dakikasını internete harcıyoruz. Bu süre zarfında ortalama 2 saat 46 dakika boyunca sosyal medya mecralarındaki akışa dalıyoruz. 3 saat 9 dakika boyunca YouTube haricindeki online TV kanallarını, Netflix vb. platformları kullanıyoruz. Günde sadece 1 saat 15 dakikamızı internetten müzik dinlemeye ayırıyoruz." şeklinde olduğu dikkate alındığında sosyal medyanın hayatımızdaki yeri çok daha net olarak anlaşılabilmektedir. Günümüzde neredeyse iletişimin tamamen sosyal medya ile gerçekleştiği, yeni yıl, bayram, doğum günü, özel günler gibi birçok güne ilişkin paylaşım ve dileklerin mesajlar ile gerçekleştiği bir dönemi yaşıyoruz. Sosyal medya yaygın kullanım ile birlikte artık neredeyse yaşamın vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. Öyle ki bireylere en hızlı ulaşım yöntemlerinden biri olması nedeniyle birçok ülkede kamu kurumları, ticari işletmeler, haber ajansları, basın yayın kuruluşları sosyal medyayı kullanmaya başlamıştır. Türkiye'de de birçok kamu kurumunun sosyal medya hesapları mevcut olup duyuru ve açıklamaların bu hesaplar üzerinden de yapıldığı gözlemlenmektedir. Hatta öyle ki sosyal medya hesabı açmak ve gelişmeleri bu hesaplar aracılığı ile takip etmek zorunluluk haline gelmiştir.

Tüm bu gelişmeler dikkate alındığında sosyal medyanın gücünü, etkilerini iyi değerlendirmek, etkin ve sağlıklı kullanabilmek de başlı başına bir sorun haline gelmiştir. Atılan bir tweetin, yapılan bir paylaşımın hızla yayılıp gerçek bir habermiş gibi algılanması, hiç sorgulanmadan doğru bir bilgiymiş gibi kabul edilebilmesi, toplulukların bu tarz bilgilerle manipüle edilebilmesi başlı başına bir sorun oluşturmaktadır. Çağımızda sosyal medya artık birçok pazarlama tekniği ve yönteminden daha etkili, daha hızlı ve çok daha fazla sayıda insana ulaşabilir olması nedeniyle ticari olarak da yaygın olarak kullanılmaktadır. 2020 yılbaşı çekilişi ile ilgili olarak komşusunun adını vererek *ikramiye şu komşumuza çıktı* şeklinde paylaşım yapan kişinin paylaşımı üzerine komşunun ziyaretçi ve arayan sayısının komşuyu isyan noktasına getirecek kadar çok olması, gerçekte ise böyle bir durumun söz konusu olmaması bu olaya verilebilecek en güzel örneklerden biri olmuştur.

Bu kadar etkili bir yöntemin kullanıcıları olarak bizler neler yapmalıyız? Sanırım sorulması gereken en temel soru bu. Sosyal medyayı kullanmamak çözüm değil. Doğru, güvenli ve sağlıklı bir şekilde kullanabilmek nasıl mümkün olabilecektir?

Öncelikle kullanıcıları tarafından onaylanmış, sahte olmadığı ilgili sosyal medya şirketleri tarafından da onaylanmış hesaplardan yapılan paylaşımların daha fazla dikkate alınması, başka bir haber kaynağından doğrulamadığımız bilgilere doğru bilgiymiş gibi itibar edilmemesi bir başlangıç olacaktır. Ve tabi ki sosyal medyaya ayrılan zaman… Artık çağımızda internet bağımlılığı, sosyal medya bağımlılığı şeklinde hastalık tanımları yapılmaya başlanılmış ve buna ilişkin psikolojik değerlendirmeler yapılarak çözüm arayışları da başlamıştır. Bu nedenle bireysel olarak yapılabilecek bekli de en doğru davranış internet, sosyal medya kullanımına ayrılan zamanın bilinçli olarak azaltılması olacaktır.

Cumhuriyet savcısı olarak yaptığım soruşturmalardan edindiğim tecrübe sosyal medyanın kötü amaçlı kullanımı ile kişilerin birbirine öngördüğünden çok daha fazla zarar verebilecek olduğu şeklindedir. Artık birilerini rahatsız etmek o kadar kolay hale gelmiştir ki, açılan bir sahte hesap yüzünden hedef alınan kişinin huzurunu, aile hayatını, kariyerini, itibarını zedelemek mümkün olabilmektedir. Özellikle çocuklar ve gençler bu konuda daha hassas davranabilmeleri için bilinçlendirilmelidir.

Paylaşımlar yapılırken bu paylaşımların başka kişiler tarafından alınıp kötü amaçlı kullanılabileceğinin öngörülmesi, bu tehlikenin varlığının bilinmesi gerekmektedir. Özellikle fotoğraf paylaşımlarında mutlaka daha seçici davranılmasının gerektiği tüm topluma anlatılmalıdır. Bu bağlamda benim kişisel olarak takdir ettiğim bir çalışma, İzmir Barosu Bilişim Komisyonu tarafından yerine getirilmektedir. İzmir Barosu, talep halinde kamuya ait ya da özel okullarda ücretsiz olarak internet, sosyal medya kullanımı ile ilgili sunumlar yapmakta, hangi davranışların ceza kanunları kapsamında suç oluşturabileceği hususları açıklayarak öğrencilerin bilinçlenmesini sağlamaktadır. Sınıfındaki herhangi bir arkadaşının fotoğrafını izinsiz olarak çekip paylaşmanın cezai yaptırımı olabileceğini öğrenen gençler bu konuda daha hassas davranmaları gerektiğini öğrenebilmektedir.

Arkadaşlarımın eleştirilerine muhatap olmaktayım. "*Sayfanda hiç fotoğrafın yok, yaptığım paylaşıma hiç yorum yapmıyorsun, beğeni yapmıyorsun*" gibi. Benim sosyal medyayı kullanma tarzım meraklı teyze modu olarak adlandırılıyor. Paylaşımları takip edip gören, kendisi paylaşım yapmayan, yorum yapmayan izleyici… Benim gibi meraklı teyze modunda kullanalım demiyorum ama sosyal medyaya daha az zaman ayırıp dostlarımız, aile bireylerimiz ile iletişime daha çok zaman ayırmayı deneyelim.

İnsanların içinde insanlara hasret kalmamak dileğiyle.

ÂDEMİN ADALETİ

Mehmet Akif KAY
İzmir Cumhuriyet Savcısı

Temizlensin istersin
Tüm kirlenmişlikleri
Dalgalarıyla denizin
Yaşanmışlıkları
Hatırlatsın istersin
Var oldukça hayallerin
Özgürlüğünü ararsın
Kanatlarında kuşların
Hayallerindir
Mavi gökyüzünde
Beyaz bulutlar
Umutların ufuklarda
Görünür her daim
Yüreğindir
Sen olmanın şanı
ve
Vicdanıdır
Âdem olmanın
Adaleti…

Kamuran KAYA
İzmir Hâkimi

Arkas Sanat Merkezi ve Gösteri Sanatı Kapsamında

PICASSO'NUN DÜNYASI

Sanat yapıtı üreticilerinin ilk ve son sözleri yaşamlarının birer yansıması sanki. Ünlü Alman yazar Johann Wolfgang Goethe'nin (1749-1832) kalp sancılarını çektiğinde ağzından "aydınlık, daha çok aydınlık" sözleri inleme şeklinde çıkarken, Pablo Picasso'nun (1881-1973) ise hayatının ilk kelimesi olarak "kalem" çıkmıştı dudaklarından, yarı belirsiz emekleme haliyle. Yazma ya da kişinin daha üst ifade biçimi olarak figüratif çizimler vasıtası olarak kara kalem ve fırça elinden hiç düşmemişti Malagalı ressamın. 1881 yılında doğan sanatçı, çok çalışkan olmamasına karşın dersleri hemen anlayacak kıvrak bir zekâya sahipti. Doğduğu kent olan Malaga hayatını o derece etkiledi ki, daha sonra resimlerinin ana izleklerinden olacak boğa güreşleri (corrido), sirkler, yerel ögelerle bezeli danslar henüz çocukluk dönemlerinde resimlerinin ana motifi olarak resmedilmeye başlanmıştı. 1891 yılında La Coruna'da Güzel Sanatlar Okuluna kabul edildi. Burada ciddi bir eğitimden geçerek farklı sanat akımlarını öğrendi. Paris, Madrid ve en önemlisi Endülüs coğrafyası, farklı arkadaşlıklar edinilmesini sağladı. Zira, Arap ve geleneksel İspanyol tarzı, Paris bohem yaşantısı bir bütün olarak yansıyınca hayatına, o kompleks yapı geleneksel portrelere önem veren romantik ve realist sanat akımlarından farklı, daha soyut anlatım tarzlarını benimsemeye kadar götürdü kendisini. İşte bu karmaşık yapıyı idrâk, ancak Picasso resimlerini dönemlere ayırmak ya da bunları o coğrafyanın koşulları içinde bir temele oturtmakla mümkün oluyor. Örneğin, 1936 yılında İspanyol İç Savaşı'nın patlak vermesi üzerine Cumhuriyetçi kanatta bulunan Picasso, kentin bombalanmasını "Guernica" isimli ünlü tablosunda yansıttı. Kimi yönleri ile soyut yapılı tablonun anlaşılması bakımından İspanya İç Savaşı'nın tüm aşamalarının bilinmesi çok mühim.

Arkas Sanat Merkezi, İzmir'in çok önemli sanat kurumlarından birisi. Çok zengin bir koleksiyona sahip olan Arkas ailesi, Bornova'daki Denizcilik Müzesi ile birlikte bu sanat merkezinde dünyanın sayılı müzelerinde sergilenmekte olan önemli ressamlara ait estetik düzeyi yüksek tabloları İzmirli sanatseverlerin huzuruna seriyor. Daha önce "1001 Gece Masalları", "Post-Empresyonizm", "Su Manzaraları", "Işığın Ustaları", "Üç Denizin Arasında", "İzmir: Yarınlara Bir Miras", "Hoca Ali Rıza", "18. ve 19. Yüzyıllarda İzmir: Batılı Bir Bakış", "Batılının Fırçasından Ege'nin Bu Yakası" gibi çok nitelikli sergiler yine ilgi ile takip edilmişti. Üstelik tüm bu süreli sergiler sanat takipçilerine ücretsiz sunuluyor ve zengin sanat eserlerini tarihi bir mekânın aslına uygun dokusunda izleme şansına sahibiz İzmirli olarak. Arkas Sanat Merkezinin Picasso'ya ait görsel sanatlara ilişkin eserlerini de konuk ettiği Birinci Kordon'da bulunan binası, 1912 yılında İzmir Operası'nın (Le Grand Theatre de Smyrne) bulunduğu alandaki bir yapı. Burası dönem Avrupa'sının önemli sanat komplekslerindendi. Örneğin dünyaca ünlü Fransız sanatçı Sarah Bernhardt (1844-1923), eski opera binasında, dünya basınının da ilgiyle takip ettiği bir konser vermişti. Ancak 1922 yılındaki büyük "İzmir Yangını" ile İzmir Opera Binası birçok değerli yapı gibi tarihe gömüldü maalesef. Ancak ne var ki, bitişiğindeki mimar Emmanuel Pontremoli tarafından inşa edilen 1906 tarihli Fransa Başkonsolosluk binası bu meşum hadiseden etkilenmedi ve ayakta kalarak vatandaşlarına hizmet vermeye devam etti. İşte şu anki, Arkas Sanat Merkezi binası, bu konsolosluk yapısının denize bakan kısmının yirmi yıllığına Arkas Holdinge salt sanat amaçlı tahsisi ile kurumsallaşmış bir yapı. Picasso sergisi ise 2017 yılından başlayıp, 2020 yılı ilk günlerine (5 Ocak) kadar devam eden, Paris Picasso Müzesi başkanlığında, Akdeniz'e komşu on ülkeden yetmiş kurumun işbirliği ile gerçekleşen bir projenin sonucu.

Küratörlüğünü Jean-Luc Maeso'nun yaptığı sergi "Picasso ve Gösteri Sanatı" başlığı ile Picasso'nun gösteri sanatına ilişkin tablo, eskiz, kostüm çalışmalarını tam bir bütünsellik içerisinde izleyicilerin önüne seriyor. Böylelikle Picasso'nun sadece bir dönemini etkilemiş olan kübizm ile sanatçının özdeşleştirilmesi sakıncasını da gideriyor. İzmirlilerin, özellikle de gençlerin büyük ilgi gösterdikleri sergi, sanatseverleri ilkin Picasso'nun yaşantısını tarihsel uğraklarla ve fotoğraflarla anlatan yazılı metinle ve devamında ise izleyiciyi tam olarak karşısına alacak şekilde, koridorun sonunda kurulu Bateau-Lavoir'in "Paris Atölyesindeki Picasso" portresi ile karşılıyor. Buradan ilk salona girildiğinde Picasso'nun hayatı boyunca bir çok unsurdan daha fazla etkileyen "corridolar (boğa güreşi)" ile ilgili yaptığı çalışmalar sunuluyor. Malaga'da ilk corridoya giden Picasso, henüz sekiz yaşındaydı ve ileride pikador olmayı istediğini belirtmekteydi yakın çevresine. Corridolar sanatçının her zaman sanatının merkezinde yer alan bir temadır. Picasso, corrido temasını "boğa" ve "minotauros (Antik Yunan'da Minosun boğası imgesi) figürleri üzerinden aktarır. Bu tema, ışık ve gölge; iyi ve kötü; eril ve dişi dualitelerinin /dualism/ birer ilk modeli gibidir. Boğa ve at ikilisiyle insan arasındaki ilişki, mağdur ve celladın sembolü olarak yansır tuvaline ressamın. Sirk kısmında ise, Picasso'nun özellikle 1904 yılı ilkbaharında Paris'e yerleşmesi, sirk ile ilişkili ikonografinin gelişiminde rol oynayan bu sanatın etkileri görülür kolaj olarak. Özellikle sanatçıyı Medrano sirki çok etkiler. Burası Picasso'nun sıklıkla vaktini ayırdığı yerler arasındadır. Picasso, sergideki eserlerinde daha çok gösteride yer alan sokak soytarılarının günlük hayatlarını ya da kulis içerisindeki hallerini sanatının merceğine almıştır. Bunlar arasında sergide sıklıkla geçen "Arlecchino" figürü 1901 yılından itibaren Picasso eserlerinde sıklıkla yer bulur. Eserlerde belirsizlik, karmaşa, yalnızlık ve melankolinin imgesi olarak ortaya çıkan "Commedia dell Arte"nin diğer figürleri olan "Pulcinella" ve "Pedrolino" karakterleri, Arlecchino figürü ile birlikte sunulur eserlerine. Ayrıca bu figürler sanatçının mavi olarak adlandırılan döneminde, oğlu Paul'u simgelemekte de kullanılır. Sonraki yıllarda ise (1961-1969) mezkur figürler bu kez karşımıza heykel, grup resmi ve çizim olarak yansır. Bu iki soytarı figürü yine sergide ayrı bir odada gösterime sunulan "Pulcinella Balesi" için oluşturulan sahne perdesinin tasarımında da kendilerine yer bulur.

Serginin önemli parçalarından birisi de, Paris merkezli, kurucusu Sergei Diaghilev olan, 1909-1929 yılları arasında Avrupa çapında turlar düzenleyen gezgin bir bale şirketi olan "Ballet Russes" tarafından sahneye konulan, "Parade Bale"sine ilişkin Picasso'nun sanatçı arkadaşı Jean Cocteau tarafından kurgulanan oyuna ilişkin tasarladığı sahne ve kostüm çalışmasıdır. Sahne, onun dans dünyası ile 20. yüzyıl modern sanatı arasında karşılık bulan yeni bir üretim alanına karşılık gelmekte. Sahnenin kendi büyüsü ile kübizm akımının soyut figürleri adeta yeni bir sanat akımının habercisi gibidir.
Tricorne balesi ise, klasik bir balenin çok ötesinde, Endülüs'ün o çok kültürlü, egzotik İspanya dans figürlerini kapsayan, içerik itibariyle bir romandan uyarlama sanat yapıtıdır. Yer Endülüs, yani acı ve eğlencenin bir arada bulunduğu, Flamenco isyanının kulaklarda yankılandığı topraklar olunca ve bir de işin içine Picasso'nun renkli ve fantastik eli girince, dönemine göre oldukça farklı kostüm ve sahne tasarımlarını görmemiz kaçınılmaz olur artık.

Sergide, işte bu genel başlıklardan hareketle birçok eseri karşınızda buluyorsunuz. 23 Aralık 1945 tarihli, litografi kağıdı üzerine mürekkep kesilip taşa yapıştırılmış "sirk" eseri mesela. Ya da 1942 tarihli "Boğa Başı". Picasso'nun fantastik dünyasının yansıması olarak kurgulanan bu eser, ilginç bir şekilde bisiklet aparatları kullanılarak oluşturulmuş. "Matador" isimli eser, geç dönemlerini yansıtmakta. 1970 yılı ürünü olan bu sanat eserinde, Picasso ileri yaşlarında boğa güreşi temasına yeniden bir dönüş yapmaktadır. Üstelik bu kez alaycı dokunuşlar baskındır. Picasso ve Cocteau'nun ikili portreleri, beyaz kağıt üzerine mürekkep kalemi, çini mürekkebi, renkli kalemler ile yapılan Julio González'in (1876-1942) otoportresi ile "Saçını Tarayan Kadın Çalışması" da bir bir önünüze gelirken, sanırım serginin en önemli ve ilgi çekici eseri ile karşılaşırız birden ve daha çok vakit ayırmak ihtiyacı duyarsınız: "Mavi Şapkalı Kadın Portresi"dir bu. Portrede tuvale yansıyan kişi Picasso'yu sürrealizme teşvik eden, daha sonra ilham perisi, sevgilisi ve modeli olan "Dora Maar (1907-1997)", İspanyol ressamın hayatında önemli bir rol oynamıştır. Ressam Picasso ve onun ağlayan kadın olarak tasarımlandırdığı Dora Maar, saplantılı bir tutku yaşamışlardır. Sergi salonunun ikinci katına çıktığınızda merdivenlerin bitimine yakın bir büyük fotoğrafla daha karşılaşırsınız. Burada sizi Picasso ile birlikte "Cecile Eluard", "Pierre Reverdy", "Louise Leiris", "Zanie Campan", "Valentine Hugo", "Simone de Beauvoir", "Jean-Paul Sartre", "Albert Camus", "Micheil Leiris" ile "Jean Aubier" kadrajda karşılayacaklardır dost ortamında.

Ayrıca sergi salonunda bazı zamanlarda açık tutulan Napolèon için ayrılan bir bölümün varlığı da dikkat çekmekte. Burada Jean Baptiste Henri Durand-Brager (1814-1879) tarafından yapılan "Saint Helen Adası'ndan Napolèon'un Küllerini Almaya Giden Fransız Gemileri", Hillingford tarafından yapılan ünlü "Waterloo'daki Muhafızlara Karşı Direniş" tablosu ile "Antoine-Denis Chaudet" tarafından bronz üzerine yapılan "İmparator 1. Napolèon Büstü", Arkas'ın Napolèon koleksiyonunda görülecek kaçırılmaması gerekli bazı eserler olarak dikkatleri hemen üzerine çekiyor. Bu sergi ile birlikte Picasso'nun Paris, Malaga, Madrid ve Barcelona'daki gösteri sanatına dair sergi salonlarında sunulan gösteri sanatı parçalı eserlerinin tümünü bir arada ve dönemsel sanat akımlarının da etkisi ile izlemek şansını buluyorsunuz. Akdenizli sanatçının bu eserleri, bu kültürün taşıyıcısı İzmir'e çok yakışıyor, ardı sıra Kordon boyu uzanan tarihi mekandan çıktığınızda esen meltem, bir bakıma Picasso'ya kadim bir Akdeniz kentinden selam gönderiyor, ta Malaga'ya kadar uzanan...

Doç. Dr. Gülbin RUDARLI NALÇAKAN
Ege Üniversitesi
Spor Bilimleri Fakültesi

EGZERSİZ HAKKINDA DOĞRU BİLİNEN YANLIŞLAR

Günümüzde büyük bir hızla artan makineleşmenin getirdiği hareketsiz yaşam ve bu durumun etkilediği sağlık sorunları hakkında daha çok bilinçlenmeye ihtiyacımızın olduğu bir gerçek. Bu nedenle, sorulduğunda herkesin doğru bildiklerini veya uyguladıklarını sorgulamasını sağlayacak "egzersiz hakkında doğru bilinen yanlışlar"ı irdeleyen bir yazı hazırlanmıştır.

* Haftada üç gün spora gidiyorum. Her yaptığımız hareket spor olarak isimlendirilebilir mi?

Gün içinde gerçekleştirilen rutin günlük işlerimiz için DİNLENME durumunun üzerinde enerji harcaması gerektiren tüm hareketler "fiziksel aktivite" olarak tanımlanır. Bundan farklı olarak, ayrılmış belirli bir zaman dilimi içerisinde gerçekleştirilen fiziksel aktiviteler "egzersiz" ve genelde bir spor branşı adı altında, belirlenmiş oyun kurallarına uyularak yarışmak için yapılan planlı aktivitelere ise "spor" denir. Otobüs durağına kadar yürümek, ütü yapmak fiziksel aktivite iken, haftada 3 seans pilates yapmak, her gün yarım saat yürümek gibi aktiviteler egzersize örnek olabilir.

* Voleybol, basketbol gibi sporlar çocuklarda boy uzamasını sağlar. Spor boy uzatır mı?

Boy uzamasının genetik ile beslenme ve uyku gibi çevresel faktörlerden etkilendiği bilinmektedir. Sporun boy uzatma özelliğinin olmadığı fakat kemik mineral yoğunluğunu artırarak kemiklerin kalınlaşmasını, tendon ve kasların kuvvetlenmesini sağladığı söylenebilir. Basketbolcuların veya voleybolcuların uzun olmalarının sebebi, başarıda etken olması nedeniyle yetenek seçiminde özellikle ailesinde uzun boylular olduğu için uzama şansı olanlara öncelik verilmesidir.

* Boy kısalır mı?

Yirmili yaşlara kadar artışı devam eden boy uzunluğunun, gün içerisindeki yorgunluk ve kassal güçsüzlük etkenleri ile sabah ile akşam arasında 1-2 cm'ye kadar azalabildiği görülmektedir. Bunun yanında yaşın artışı ve buna ek olarak hareketsizlik, yanlış postür (duruş) ve dengesiz beslenmenin tetiklediği özellikle omurgadaki deformiteler (yıpranma ve şekil bozukluğu) nedeniyle kalıcı boy kısalması da gerçekleşebilir.

* Sadece egzersizle zayıflama sağlanabilir. Egzersiz yaparak kilo verilir mi?

Sadece egzersiz yaparak kilo vermenin yeterli olamayacağı, hatta kilo vermede diyet uygulamasının %70-80 ve egzersizin %20-30 etkili olduğu söylenmektedir. En etkili ve kalıcı kilo verme yöntemi, vücut yağının azaltılması ile sağlanabilir. Bunun için kişiyi çok yormayacak hayat değişiklikleri ile sürdürülebilir bir diyet ve egzersizin beraber uygulanması gerekir.

* Egzersiz ile yağlar zamanla kasa dönüşmektedir. Egzersiz yaparak yağlar kasa mı dönüşür?

Yağ ve kas birbirinden farklı dokulardır. Düzenli ve doğru egzersizler yapıldığında yağ kütlesi azaltılırken bir yandan da kas kütlesi geliştirilebilir. Hacimleri nedeniyle egzersiz yapan kişinin kilosu hiç değişmese bile bedenleri daralabilir.

* Mekik çekerek karın bölgesi yağlarından kurtulmak mümkündür. Karın bölgesi yağlarını azaltmak için, sadece o bölgenin çalıştırılması yeterli midir?

Karın yağlarının azaltılmasında sadece o bölgenin çalıştırılmasındansa özellikle büyük kas gruplarının çalıştırılması ile gerçekleştirilecek yürüyüş, koşu, bisiklete binme, yüzme gibi aktivitelerin daha etkili olduğu bilinmektedir.

* Egzersiz süresi ne kadar uzun olur ise o kadar çok yağ yakılır. Yağ yakmak için düşük tempolu ve uzun süreli egzersizler mi yapılmalıdır?

Aslında bu egzersiz türü yağ yakımı hedefleyen uzun süreli çalışma döneminin temel ve başlangıç egzersizleri olabilir. Günümüzde egzersiz yapmak için vakit bulamıyorum bahanesinin çokça kullanılmaya başlaması nedeniyle, "zamandan kazandıran" bir egzersiz yöntemi olarak yüksek şiddetli interval egzersizlerin kullanımı yaygınlaşmıştır. Düşük tempoda uzun süren egzersizlerde egzersiz sırasında yağ yakımı artarken, kısa süreli yüksek şiddetli ve aralarda dinlenmelerin olduğu intervallerde egzersiz sonrasında yağ yakımının arttığı saptanmıştır. Sonuçta farklı hareket sürelerindeki (60 dakika - 5 dakika) ve farklı yoğunluktaki (%60-%90) bu egzersiz türlerinin dayanıklılık kapasitesini ve vücut yağ yüzdesini benzer oranlarda iyileştirdiği gösterilmektedir.

* Zayıflamak için en az 60 dakika koşu gibi kardiyo tipi egzersizler şarttır. Yeni başlayanlar için neden en az 20 dakika hareket edin denir?

Egzersiz yapmada amaç genelde vücut yağını azaltmak olduğundan, daha önce düzenli egzersiz yapmamış hatta fiziksel aktivite düzeyi düşük bireylere en az 20 dakika hareket et (yüz, yürü, bisiklete bin) denmesinin nedeni 20. dakikadan itibaren vücudun baskın olarak enerjisini yağdan sağlamasıdır. Egzersiz sırasında bu sürece kadar ise vücut enerji olarak karbonhidratları yakar. Böylece aynı süre içinde yapılan yürümeye göre bisiklete binmek, bisiklete göre koşmak, koşmaya göre yüzmek, vücuttan yağ azaltmada daha etkili olacaktır. Ayrıca kişinin yaşı ve sağlığı uygunsa, zaman içerisinde kademeli olarak önce aynı şiddette yapılacak egzersiz süresinin artırılması, ardından da daha kısa süreli fakat şiddeti artan hareketlerden oluşan çalışmalara geçilmesi hedeflenir.

*** Tek bir egzersiz seansı ile vücutta ağırlık kaybı mümkündür. Tek bir egzersiz seansı ile kalıcı kilo verilebilir mi?**

Egzersiz öncesi ve sonrası ölçüldüğünde vücut ağırlığında ortaya çıkan azalma, vücudun egzersiz sırasında sıvı tüketilse bile, terleme ile kaybettiği ve hızla yerine konması gereken sıvı miktarını gösterir. Bir kilo vücut yağının yakılabilmesi için yaklaşık 7700 kcal'lik enerjinin diyet ve egzersiz ile beraber harcanması gerekir ki bu miktardaki enerji tek bir egzersiz seansında harcanamaz.

*** Egzersiz sırasında vücuda sarılan naylon ya da hava aldırmayan sentetik giysiler daha çok terletir, daha fazla kalori harcanmasına yol açar. Egzersiz sırasında naylon ve benzeri şeylerin vücuda sarılması, kilo vermeyi sağlar mı?**

Bu tür uygulamalar hamam veya sauna etkisi gibi sadece su kaybını hızlandırır. Hatta hamam ve sauna uygulamasından farklı olarak vücudun artan iç ısısını dengelemeyi sağlayan buharlaşma yolunu engellediği için ısı düzenleme mekanizması bozulabilir.

*** "Su içsem yarıyor!" efsanesi gerçek mi?**

Su, kalorisi olmayan bir içecektir, bu nedenle vücudun yağ miktarını artırmaz. Fakat hareketsiz yaşam sürmek (böylece kas dokusunu kaybedip yağ depolarını artırmak) ve yanlış beslenme (ihtiyacın çok altında enerji alımına sebep olan, içinde tekdüze besinlerden oluşan veya düzensiz öğünlü diyetler, lifli gıdadan ve su tüketiminden fakir beslenme veya çabuk sindirilip hızlı acıkmayı sağlayan şekerli ve unlu besinlerden zengin beslenme) gibi alışkanlıkları sürdürmek, kişilerin metabolizma hızlarının (bazal/dinlenim metabolik hız) yavaşlamasına neden olabilir. Bu nedenle bu kişiler istedikleri zaman kilo veremez hatta yaşın artışı ile beraber kilo almaları hızlanır. Eğer bu yanlış alışkanlıkların hiçbirine sahip değilseniz ve hala zayıflayamıyorsanız bir endokrinoloji uzmanına danışmalısınız.

*** Metabolik hız değişmez. Metabolizmayı hızlandırmak için ne yapmalıyım?**

Bazal/dinlenim metabolizma hızı, uyanır uyanmaz/dinlenim durumunda vücudun harcadığı enerji miktarıdır. Bu miktar tüm gün harcanan enerjinin %60-75'ine denk gelir. Diğer günlük enerji harcama yolları ise yiyeceklerin sindirilmesi (%10) ve fiziksel aktivite (%15-30) için harcanan enerjidir. Vücutta en yüksek miktarda enerji harcayabilen doku kas dokusudur, o zaman düzenli direnç egzersizleri ile kas kütlesi artırılabilirse gerek egzersiz sırasında gerekse dinlenimde harcanan enerji miktarı artacaktır. Bunun yanında protein içeren, lif içeren besinlere ağırlık vermek, çiğ sebze meyve tüketmek sindirim için harcanan enerjiyi ve asansör yerine merdiven kullanmak, her fırsatta ayakta vakit geçirmek, egzersiz yapmak gibi aktivite için harcanan enerjiyi artırıp metabolizmayı hızlandıracaktır.

*** Kadınlar direnç/ağırlık egzersizleri yaparsa belirgin kaslanma oluşur. Direnç egzersizleri kadınları kaslı ve erkeksi yapar mı?**

Ergenlik dönemi ile beraber testosteron hormonu salınımı erkek çocuklarında artışa geçer. Bu hormon özellikle anabolik süreci artırarak kas kütlesinin artışını sağlar. Kız çocuklarında ise doğurganlığı sağlayan ve yağlanmayı artıran östrojen hormonu salınımı artar. Bu nedenle "normal durumlarda" kadınların aşırı kaslı ve erkeksi bir görünüme sahip olmaları mümkün değildir.

*** Direnç çalışması seanslarının daha uzun süre yapılması daha fazla kas kütlesinin oluşmasına yol açar. Direnç egzersiz seansları ne kadar uzun sürdürülürse o kadar fazla kas mı kazandırır?**

Özellikle yüksek şiddetteki direnç egzersizleri testosteronun yüksek düzeyde salındığı 1 saat süresi içerisinde tamamlanırsa bu hormonun anabolizan (protein sentezleme) etkisinden yararlanılabilir. Bir saatin üzerindeki seanslar testosteron düzeyinin azalıp kortizolün (protein yıkımına neden olan hormon) salınımını sürdürmesine neden olacağı için, hedeflenen kas kütlesine ulaşılması zorlaşır.

*** Aminoasitler, protein tozu gibi dışarıdan besinsel destek ürünleri almadan kas kütlesini artırmak mümkün değildir. Direnç egzersizleri ile kas kütlesini artırmak için besinsel destek kullanımı şart mıdır?**

Egzersiz yapan yetişkinler için protein desteklerinin kullanımı gerekli değildir. Yalnızca hedefleri doğrultusunda büyük kas kütlelerine sahip olmak için yoğun ve sık antrenman yapan sporcular için belirli kullanım sınırlılıkları içerisinde gerekli olabileceği söylenmektedir. Sağlıklı yetişkinler için günlük tüketilmesi önerilen protein miktarı 0,8 g/kg vücut ağırlığı iken, bu miktarın yapılan fiziksel aktivitenin yoğunluğuna göre artması normaldir. Birçok bilimsel yayın, kas kütlesi büyük olması gereken üst düzey sporcularda bu miktarı 1,8-2,2 g/kg vücut ağırlığı ile sınırlandırmaktadır ve bu miktarın mümkünse tüketilen besinsel protein kaynakları ile sağlanmasını önermektedir. Her gün uzun saatler antrenman yapıp yediklerini sindirmeye vakti kalmayan sporcular için ise antrenman dönemlerinin sadece bir periyodunda ve günlük protein ihtiyacının %10'unu karşılamak şartı ile kullanabileceği söylenir.

*** Kemiklerin kuvvetlenmesi için yürüyüş yapıyorum. Kemik mineral yoğunluğunu korumak/artırmak için yürüyüş yeterli midir?**

Kemik mineral yoğunluğunun artışı 20'li yaşlara kadar sürer, ardından 30'lu yaşlara kadar yoğunluğun korunması ve bundan sonra kaybın başladığı ve menopoz süreci ile hızlandığı dönem gelir. Kemik yoğunluğunun artırılıp/korunmasında, gün içinde alınacak 2-3 porsiyon kalsiyumdan zengin besin tüketimi ve egzersiz yapmanın olumlu etkisinden bahsedilir. Hareketsiz yaşayan biri için yürüyüş de etkili olabilir ama özellikle seçilecek egzersiz çeşidinde dikkat edilmesi gereken nokta, kemikler üzerinde fizyolojik stres yaratmasıdır. Yani yere temasın daha sert olacağı, yürümektense koşmak, zıplamak, atlamak veya özellikle üst ekstremiteler için belirlenmiş yüklerin taşınmasına veya kaldırılmasını sağlayacak direnç egzersizlerinin daha etkili olacağı söylenebilir.

*** Benzer egzersizler benzer etkiler yaratır. İnsanların aynı tipteki egzersizlere adaptasyonu aynı mıdır?**

Cinsiyet, kas ve yağ kütlelerinin miktarı, kas tipi (hızlı ve yavaş kasılan) dağılımlarının farklılığı, fiziksel aktivite düzeyleri ve sinir sisteminin bu yönde gelişmişlik düzeyi gibi etkenler, aynı tipte de olsa düzenli yapılan egzersize adaptasyonun farklı olmasına neden olur.

*** Otururken mi yoksa ayaktayken mi yapılan egzersizler daha fazla enerji harcatır?**

Ayakta iken tüm vücudun ağırlığının taşınması ve hareket ettirilmesine ek olarak yer çekimine karşı bir direnç geliştirildiğinden oturarak yapılan egzersizlere göre daha fazla enerji harcanır. Örneğin, aynı hızda gerçekleştirilen yürüyüş bisiklete binmeye göre daha fazla enerji harcamamızı sağlar. Aslında çalışmaya katılan kasın boyutu da harcanan enerjide önemli bir etkendir. Sadece alt ekstremitedeki kaslar (bacak kasları) ile yapılan egzersizler sadece üst ekstremitedeki kaslarla (kol ve omuz kasları) yapılanlara göre daha fazla enerji harcatır.

*** Egzersiz yapmak için en uygun zaman sabahtır. Egzersiz yapmak için belirlenmiş en uygun zaman dilimi var mıdır?**

Eğer egzersiz yapmak hedefleniyorsa, egzersizin sabah veya akşam yapılması fark etmez. Önemli olan düzenli egzersiz yapmaktır ve egzersiz için seçilen saatte kişinin yorgun olmamasına, seçilen zeminin engebesiz, eğimsiz olmasına, ortamın rüzgârsız, aşırı soğuk veya sıcak olmamasına, egzersize uygun ayakkabı ve kıyafetler ile yapılmasına dikkat edilmesi yeterlidir.

Gelişen ve Değişen Ceza İnfaz Kurumları

FOÇA

AÇIK CEZA İNFAZ KURUMU

Murat YILMAZ
Foça Açık Ceza İnfaz Kurumu Müdürü

Kurumumuz; 1962 yılında Deniz Kuvvetleri Komutanlığından Adalet Bakanlığına teslim edilmiştir. Yaklaşık olarak 10.000 dönüm araziye sahip olan ceza infaz kurumumuz 550 kişi kapasiteli iken 150 kişi kapasiteli yeni hükümlü yaşam binası inşa edilerek kapasite 700'e çıkarılmıştır.

Bakanlığımızın yapmış olduğu ihale ile yeni ceza infaz kurumu yerleşkesi yapımına başlanmıştır. Bu proje kapsamında 480 kapasiteli 4 bina toplamda 1.920 kişi kapasiteli ceza infaz kurumu, spor salonu, revir, mutfak ve ısı merkezi yapımı yüksek oranda tamamlanmıştır.

Kurumumuzda su ihtiyacını karşılamak üzere 6 tane su kuyusu bulunmaktadır. 1 tane Topbaşı mevkiinde 30 ton kapasiteli kuyu,1 tane tarımda sulama amaçlı kullanılan 8 ton kapasiteli kuyu ve 4 tane (25, 20, 13, 10 ton) farklı kapasitelerde su kuyusu bulunmaktadır.

Mevcut katı atık arıtma tesisi bulunmakta olsa da yeni cezaevi inşaatlarının tamamlanması ile kapasite artacağından arıtma tesisi yeterli gelmeyecektir. Bu sorunun giderilmesi adına 3.000 kişilik kapasitede yeni arıtma tesisinin temeli atılmıştır. 1.000 tonluk yeni su depolarının temelleri atılarak kolon ve direkleri dikilmiştir. Ayrıca yeni koğuşlar ve personel lojmanlarında sıcak su ihtiyacını karşılamak üzere 2 tane 274'er adet güneş enerjisi sistemi kurularak çevre dostu bir yerleşkeye sahip olmak amaçlanmıştır.

REHABİLİTASYON ÇALIŞMALARI

Kurumumuzda bulunan hükümlüler her hafta cumartesi ve pazar günleri açık görüş yapmaktadır. Kurumumuzda birinci kademe okuma-yazma kursları açılmaktadır. Bunun yanı sıra Açık İlköğretim Okulu (AİO) Eğitim Programı'nı bitiren hükümlülerin Açık Öğretim Lisesine kaydı yaptırılarak orta öğretime devam etmeleri sağlanmaktadır.

Bakanlığımız ve Diyanet İşleri Başkanlığı İş Birliği Protokolü kapsamında kurulan Manevi Rehberlik Birimi'nde görevlendirilen vaiz tarafından Bakanlık müfredatı doğrultusunda din kültürü ve ahlak bilgisi dersi düzenlenmektedir.

Ayrıca Psiko-Sosyal Serviste; kurumumuza gelen hükümlüler ile ilk görüşmeler ve bireysel görüşmeler yapılmakta, Denetimli Serbestlik Raporları düzenlenmektedir.

EĞİTİM SERVİSİ FAALİYETLERİ

Eğitim Servisinde 2 öğretmen, 1 infaz ve koruma memuru, 1 kütüphane memuru olmak üzere toplam 4 personel görev yapmaktadır. 2019 yılında mesleki eğitim kapsamında aşçılık kursu, arı yetiştiriciliği kursu, arı kovanı bal çıtası yapımı kursu, girişimcilik ve bilgisayar kursları açılmıştır. Ayrıca iş kollarında çalışan tüm hükümlülere hijyen eğitimi ve işçi sağlığı ve iş güvenliği kursları verilmektedir.

Kurumumuz konferans salonunda haftada iki kez sinema gösterimi yapılmaktadır. Ayrıca; her ay düzenli olarak hükümlülerimiz milli, manevi değerlerini hatırlatan, sosyo-kültürel gelişimlerine katkı sağlayan seminer ve konferanslar düzenlenmektedir.

Kurumumuzda atölyelerde uyumlu çalışan, kurumdaki kişilerle olumlu iletişimi olan, eğitim ve iyileştirme faaliyetlerine katılım sağlayan, kütüphaneden düzenli olarak faydalanan hükümlülerimiz İzmir Devlet Tiyatrosu desteği ile kurumumuza her ay tiyatro gösterimlerine götürülmektedir.

PSİKO-SOSYAL SERVİS

2019 yılı içinde ailevi sıkıntılarına istinaden görüşme yapılan **84** hükümlünün ailelerine ulaşım sağlanmış ve görüşme yapılmıştır. **50** hükümlü sağlık birimine yönlendirilmiştir. **77** hükümlü ile Denetimli Serbestlik Takip Görüşmesi yapılmıştır.

*Sigara alkol ve madde bağımlılığı bilgilendirme programı grup çalışması yapılmıştır.
*Kurum personeline yönelik İzmir İl Emniyet Müdürlüğü Narkotik Şube ekipleri tarafından uyuşturucu maddeler semineri
*Bana Bir Şeyhler Oluyor adlı tiyatro gösterimi yapılmıştır
*Çanakkale töreni
*Kurum personeli ile birlikte Orman Haftası nedeniyle ağaç dikimi gerçekleşmiştir.
*Anadolu Kadınları tiyatro gösterimi yapılmıştır
*İlçe Sağlık Müdürlüğü iş birliği ile her ay sağlık konferansları düzenlenmektedir.

SAĞLIK BİRİMİ

Kurumumuzda haftada 2 gün Foça Sağlık Grup Başkanlığınca görevlendirilen hekim tarafından (pazartesi ve perşembe günleri) hükümlülerin muayeneleri yapılmaktadır. İleri düzey tetkik ve tedavileri için de gerekli hastanelere sevkleri sağlanmaktadır. Ayrıca haftada 1 gün diş hekimi tarafından sağlık hizmeti verilmektedir.

FOÇA AÇIK CEZA İNFAZ KURUMU
İŞ KOLLARI

İşyurdu Müdürlüğümüz bünyesinde 59 iş kolu bulunmaktadır. Başlıca iş kolları ise; tabela ve reklam atölyesi, sosyal tesisler, marangoz ve mobilya boya atölyesi, ziraat (tarım) atölyesi, kademe, metal işleme ve demir statik boya atölyesi, hayvancılık (büyükbaş, küçükbaş, kümes hayvancılığı; gezen tavuk, arıcılık), inşaat atölyesi, döşeme atölyesi, fırın, elektrik-elektronik atölyesi ve süt işleme tesisidir (mandıra).

2019 yılında 10.354 hükümlü atölyemizde mesleki eğitim ve üretim faaliyetlerine katılmış olup 2020 yılı ocak ayında yaklaşık olarak 1.200 hükümlüden 1.000'i aşkını sigortalı olarak atölyelerimizde çalışmaktadır.

ZİRAAT İŞ KOLU

Foça Açık Ceza İnfaz Kurumu yaklaşık 10.000 dekar arazi üzerine kurulmuştur. Bu arazinin büyük bir kısmı dağlık, fundalık, dikenlik ve maki tipi çalılıklardan oluşmaktadır. Kurum arazisinin 1.000 dekara yakın kısmı mera ve otlak olarak kullanılmaktadır. Zirai faaliyette bulunulan arazi toprak sınıflandırmasında 2. dereceye (orta meyilli, sığ, taşlı, orta erozyonlu, toprak) girmektedir.

Zirai Faaliyette Bulunan Arazide:

Zeytin işleme ve zeytinyağı üretimi

Sebzecilik (mevsime göre domates, salatalık, enginar, biber, fasulye vb.)

Meyvecilik (incir, çilek ve nar)

Yem bitkileri (silajlık mısır, arpa) üretimi yapılmaktadır.

Kurumumuzda 2020 yılı ocak ayı itibari ile zeytin ağacı sayısı 10.000'i geçmiştir. Bizler bu sayının 100.000'e ulaşması için kurumumuzda fidan dikme şölenlerini geleneksel hale getirmeyi planlamaktayız.

2 yıl önce test edilen 5.000 m² arazide bir bağ tesis edilmiştir. Bağda bakım çalışmaları sürmektedir. Bu yıl askıya alınması planlanmaktadır.

Yerel bir üzüm çeşidiyle yeni bir bağın tesisi için çalışmalar tamamlanmış olup dikimi bu sonbaharda gerçekleştirilecektir.

HAYVANCILIK İŞ KOLU

Hayvancılık iş kolunda 1 veteriner hekim, 4 hayvan sağlığı teknisyeni, 1 infaz ve koruma başmemuru, 6 infaz ve koruma memuru ile birlikte 90 hükümlü görev yapmaktadır.

A. Büyükbaş Hayvancılık İş kolu

B. Küçükbaş Hayvancılık İş kolu

C. Kanatlı Hayvan İş kolu (Yumurta tavukçuluğu ve gezen tavuk)

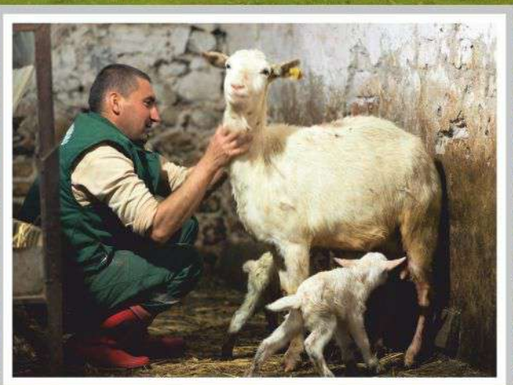
A. Büyükbaş Hayvancılık: 2017 yılında planlanarak 2018 yılında inşaat çalışmalarının başladığı 2.400 baş kapasiteli büyükbaş hayvan ahır inşaatı çalışmaları bitmiş olup çevre düzenlemeleri devam etmektedir.

B. Küçükbaş Hayvancılık: Küçükbaş hayvan olarak keçi yetiştirilmektedir. Mevcut keçi sayısı 387'dir.

C. Kanatlı Hayvancılık: Bu iş kolunda yumurta tavukçuluğu ve gezen tavuk olmak üzere iki bölüm bulunmaktadır.

Yumurta Tavukçuluğu: Yumurta tavukçuluğu yapılan 84.000 kapasiteli 4 adet kümes bulunmaktadır. Elde edilen yumurtalar yumurta paketleme bölümüne gelerek boyut ve ağırlıklarına göre paketlenmektedir. Yumurtalar hijyenik olarak el değmeden raylı taşıma sistemi ile taşınarak paketlenmektedir. Yumurta tavuklarında günlük ortalama 6 ila 6,5 ton arası yem tüketilip, gezen tavukta ise kümesin kapasite durumuna göre kümes başına 1 ile 1,5 ton arası yem tüketilmektedir.

Gezen Tavuk: Gezen tavuk iş kolunda 3 tane 3.500 kapasiteli kümes bulunmaktadır. 2.500 m² gezenti alanlar mevcuttur. Tavuklar, gün içinde mevsimsel şartlara göre bu alanlarda gezmektedir. İzmir içi kurum kantinleri ve Ankara Ceza İnfaz Kurumuna düzenli satışlar yapılmaktadır. Aylık 3.000-4.000 civarı tavuk kesimi yapılan tesiste, yıllık 70 ton civarı tavuk satışı yapılabilmektedir.

MANDIRA İŞ KOLU

Kurum mandırası 1999 yılında 1 ton kapasite ile faaliyete geçmiştir. Yapılan yeni bina, ek bina ve makine ekipman artışı ile günlük ortalama olarak 30 ton süt işlenmektedir. İşlenen sütün 3,5-4 ton arası kendi hayvanlarımızdan sağlanmakta, geri kalanı ise sözleşme yapılan kooperatiflerden alınmaktadır. Kurum mandıramızda 2 gıda mühendisi,1 gıda teknikeri,1 süt teknikeri, 15 infaz ve koruma memuru, 1 kaloriferci ve 112 hükümlü görev yapmaktadır. Mandıramızda beyaz peynir, kaşar peyniri, örgü, Urfa ve lor peyniri, yoğurt, ayran ve tereyağı üretimi yapılmaktadır. Üretim alanı girişindeki Hijyen Bariyeri tamamen yenilenmiş olan atölyemizde yüksek kalite standartlarında üretim devam ettirilmektedir.

Laboratuvarımıza yeni alınan inkübatör sayesinde mikrobiyolojik analiz çalışmaları başlamış ve analizlerin kapsamı genişlemiştir.

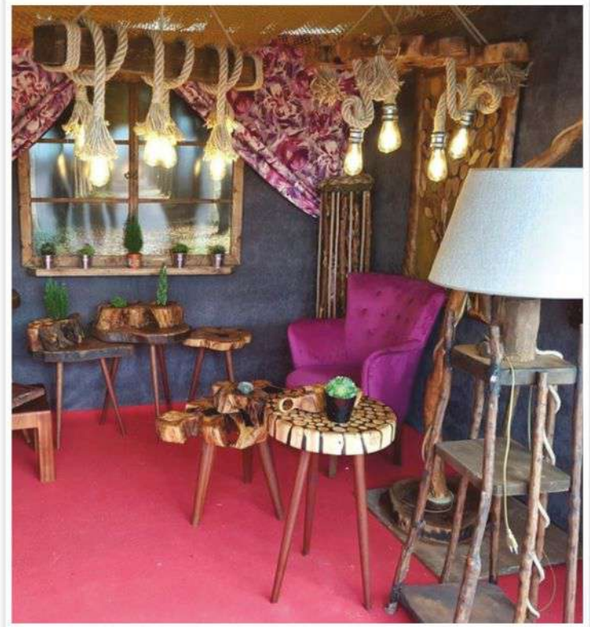
FIRINCILIK

Fırın iş kolumuzda 3 infaz ve koruma memuru ve 21 hükümlü çalışmaktadır. İş kolumuz 10.000 ekmek pişirme kapasitesine sahip olup 2019 yılında yufka açma makinesi alınarak daha seri bir üretime geçilmiştir. Ekmek ve yufka üretiminin yanı sıra atölyede poğaça, boyoz, simit üretimi de yapılmaktadır.

Üretilen mamullerin satışları Deniz Üs Komutanlığına, Genel Bütçe Ambarına, kantinlerimize ve İzmir Adliyesi Sosyal Tesislerine gerçekleştirilmektedir. Ayrıca üretilen yufkalar; İzmir İkmal Destek Grup Komutanlığı, Foça İkmal Destek Komutanlığı ve İzmir Adliyesi Sosyal Tesislerine verilmektedir.

MOBİLYA ATÖLYESİ

Kurumumuzda mobilya atölyesi 2007 yılında 1.000 m² bina ve mobilya yapım ekipmanı ile faaliyete başlamıştır. Kurum mobilya atölyesinde 5 infaz ve koruma memuru, 1 mobilya teknisyeni, 1 cila işçisi,1 şoför ve 41 hükümlü görev yapmaktadır. Özellikle yeni yapılan adliyelerin mobilya ihtiyaçlarının bir kısmı, hâkim-savcı makam takımları kurumumuzca sipariş üzerine yapılmaktadır. Bunun yanı sıra özel sektör siparişlerine de cevap verilmektedir.

2015 yılında CNC ahşap işleme, kenar bantlama, panel ebatlama makineleri alınarak kapasite arttırılmıştır. Mevcut durum ihtiyaçları karşılamadığından 1.400 m²lik yeni atölye ve 1.000 m²lik mobilya boya atölyeleri yapılmış olup faaliyete geçmiştir.

DEMİR ATÖLYESİ

2006 yılında faaliyete geçen demir atölyemizde 1 makine teknikeri, 4 infaz ve koruma memuru ve 65 hükümlü görev yapmaktadır. Atölyemiz 1.400 m² alana sahip olup ayrıca 1.040 m² alanda kurulu elektrostatik boya ünitesi bulunmaktadır.

Atölyede; kurumun ve diğer kamu kuruluşlarının demir işleri yapılmaktadır. Ayrıca; kompakt arşiv dolabı, çelik raf, elbise ve evrak dolapları ve hükümlü ranzaları üretilmektedir. 2019 yılında Jandarma Komutanlığı, İzmir Bölge Adliye Mahkemesi, Deniz İkmal Bakım Komutanlığı, adliyeler ve ceza infaz kurumları olmak üzere birçok kurum ile iş ve iş birliği yapılmış ve hizmetler protokol sürelerinde tamamlanmıştır. 2020 yılı protokollerine göre planlamalar yapılarak programa uygun şekilde faaliyetlere devam edilmektedir.

SOSYAL TESİSLER İŞ KOLU

Foça Açık Ceza İnfaz Kurumu İzmir Bayraklı Adliyesi Sosyal Tesisleri ve İzmir Hakimevini işletmektedir. Sosyal Tesislerde yaklaşık 60 personel ile 265 hükümlü görev yapmaktadır. Bu iş kolu bünyesinde: konaklama hizmetleri, çay ocakları, kantinler, kafeteryalar, restoran, fotokopi, otopark işletmeciliği, oto yıkama, temizlik işleri, terzi, ayakkabı boyacılığı, damacana su ve çiçekçilik bulunmaktadır.

Ayrıca İzmir Bölge Adliye Mahkemesi binasının temizlik işleri, kafe ve çay ocaklarının işletmeciliği kurumumuz tarafından yapılmaktadır.

İNŞAAT İŞ KOLU

Kurumumuz bünyesinde bulunan atölyemizde 1 infaz ve koruma başmemuru,1 inşaat teknisyeni, 1 infaz ve koruma memuru, 50 hükümlü görev yapmaktadır. 2019 yılında; kurum içi inşaat faaliyetleri, bina ve eklentilerinin bakım, onarım ve tadilatları ve çevre düzenlemeleri, İzmir Bayraklı Adliyesi kısmi tadilatı, İzmir Bölge Adliye Mahkemesinin inşaat temizlik işleri ve eşya taşıma işleri, Muğla Cumhuriyet Başsavcılığı tadilatı, Salihli Denetimli Serbestlik Müdürlüğü inşaat işleri, Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı Ek Hizmet Binası işleri yapılmış olup protokollü projelere halen devam edilmektedir.

DÖŞEME ATÖLYESİ

Atölyemiz 1.040 m²lik yeni yerine 2019 yılında taşınmıştır. Atölyemizde 3 infaz ve koruma memuru ve 26 hükümlü çalışmaktadır. Resmi kurumların koltuk, misafir ve makam takımlarının döşeme işleri yapılmaktadır. Atölyemizde; Cumhuriyet başsavcılıklarının, ceza infaz kurumlarının, spor gençlik merkezlerinin ve diğer resmi kurumların döşeme ve tefrişat işleri yapılmaktadır.

TABELA REKLAM ATÖLYESİ

Çeşitli kurum ve kuruluşların reklam, afiş, yönlendirme, iç ve dış mekân tabela işlerinin yapıldığı atölyede 9 memur ile 20 hükümlü görev yapmaktadır. 2019-2020 yılı içinde mahkeme salonları, denetimli serbestlik müdürlükleri, adliye ve adli tıp kurumları, bazı ceza infaz kurumları ve birçok devlet hastanesinin tabela işleri yapılmıştır. Ayrıca; 2018 yılında ilk defa yurt dışında (Suriye-Elbab) hastane tabela işleri yapılmıştır.

ELEKTRİK-ELEKTRONİK İŞ KOLU

2016 yılı sonunda Bakanlığımızın kararı ile kurulmuş olan teknik ofislerden kurumumuz teknik ofisi Ege Bölge Sorumluluğunu yerine getirmektedir. Teknik ofislerin kaldırılması sonrasında kurumlardaki işlerin yoğunluğu sebebiyle 2019 yılında teknik ofisimiz elektrik elektronik iş kolu olarak hizmet vermeye başlamıştır.

1 elektrik-elektronik mühendisi, 1 elektrik teknikeri ve 2 infaz ve koruma memuru görev yaptığı atölyede kurumların bakım, onarım, kurulum ve güvenlik sistemleri işleri tarafımızdan yapılmaktadır. Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünün "Ağaçlandırma ve Koordinasyon Projesi" kapsamında 14 adliyeye atölyemizde üretilen kiosk cihazlarının kurulumları yapılmıştır.

KADEME İŞ KOLU

Kademe iş kolunda 1 teknisyen, 15 şoför, 3 infaz ve koruma memuru ve 20 hükümlü görev yapmaktadır. Araçların bakım, tamir işleri yapılmakta ve iç-dış yıkama hizmeti verilmektedir. Kurumumuzda 30 adet motorlu aracımız bulunmakta olup araçlarımız resmi hizmet ve faaliyetlerimizin yürütülmesinde kullanılmaktadır. Bu araçların 7 tanesi genel bütçe, 23 tanesi iş yurdu müdürlüğü demirbaşında kayıtlıdır.

BİYOGAZ TESİSİ

İzmir Kalkınma Ajansı destekli 'Özgür Enerji' isimli biyogaz enerji tesisi yapımı tamamlanmış olup çevre düzenlemeleri yapılmaktadır. Kısa süre içinde elektrik enerjisi üretimine başlanması planlanmaktadır.

Yenilenebilir enerji kaynağı 350 KWa kapasiteli Biyogaz Enerji Tesisinin maliyeti 4 milyon Türk Lirası olup 1 milyonluk kısmı İZKA tarafından desteklenmiştir. Tesis büyükbaş hayvan ahırları ile entegre olup günde 22 saat çalışarak büyükbaş hayvan gübresinden saatte 350 KWa dönüştürülmüş elektrik enerjisi üretilmektedir.

Tamamen yenilenebilir enerji kaynağı olan bu tesis hem ülke ekonomisine hem de çevreye önemli katkılar sağlayacaktır.

YENİ AHIRLAR, 40'LIK ROTARY SAĞIM SİSTEMİ VE YEM DEPOLARI

2017 yılında yapımına başlanan "Yeni Ahır Projesi" 140 dönümlük arazi üzerine kurulu olup toplam 2.400 kapasiteli 10 tane ahırdan oluşmaktadır. 40'lık Rotary Sistem Sağımhane ile birlikte silaj, saman ve yonca depoları da yapılmıştır.

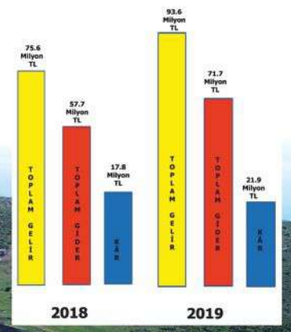
İŞYURDU MÜDÜRLÜĞÜMÜZ GELİR-GİDER BİLGİLERİ

İşyurdu Müdürlüğümüzün 2018 yılına ait net karı 17.800.000,00 TL iken bu rakam 2019 yılında 21.900.000,00 TL'ye yükselmiştir.

Atölye bazında dağılım ise;

Hesap Adı	KAR
Mandıra İş Kolu	5.623.171,02
Kanatlı Hayvancılık İşkolu	1.886.156,25
Temizlik İşleri	1.795.735,25
Demirhane İşkolu	1.784.609,20
Tabela İşkolu	1.375.317,23
Mobilya İşkolu	1.007.506,64

ADALET BAKANIMIZIN ADLİYEMİZİ ZİYARETİ

YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCISI MEHMET AKARCA'NIN ADLİYEMİZİ ZİYARETİ

ADLİYEMİZDE BAYRAMLAŞMA TÖRENİ

İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre ve Adalet Komisyonu Üyesi Oktay Tabur'un ev sahipliğinde, hâkim ve Cumhuriyet savcılarımızın katıldığı bayramlaşma töreni İzmir Adliyesi Sosyal Tesislerinde gerçekleştirildi.

İzmir Adliyesi 2019-2020 Adli Yılı Açılış Töreni

Adliyemiz protokol girişinde, İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Sayın Kamil Erkut Güre ve İzmir Adli Yargı İlk Derece Mahkemesi İzmir Adalet Komisyonu Başkanı Sayın İbrahim Korkmaz'ın ev sahipliğinde gerçekleştirildi.

HSK ÜYELERİNİN ADLİYEMİZİ ZİYARETİ

HSK 1. Daire Başkanımız Halil Koç, HSK 1. Daire Üyemiz Hüseyin Şahin, HSK 2. Daire Üyemiz Prof. Dr. Ali Cengiz Köseoğlu ve HSK 2. Daire Üyemiz Mehmet Ademoğlu adliyemizi ziyaret etti.

BÖLGE DEĞERLENDİRME TOPLANTISI

Adalet Bakanı Sayın Abdulhamit Gül'ün Adliyemizi Ziyareti ve Bölge Değerlendirme Toplantısı

Adalet Bakanımız Sayın Abdülhamit Gül, Hâkimler ve Savcılar Kurulu Daire Başkanı, Hâkimler ve Savcılar Kurulu üyelerimiz, Adalet Bakanlığı Genel Müdürleri, bölgemizin Başsavcıları ve Adalet Komisyonu Başkanları katılımı ile Bölge Değerlendirme Toplantısı 27.09.2019 tarihinde ilimizde düzenlenmiştir.

YARGITAY BAŞKANIMIZ VE YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCIMIZIN ADLİYEMİZİ ZİYARETİ

1.BALKAN ÜLKELERİ BAŞSAVCILARI ÇALIŞMA FORUMU

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı ve Bulgaristan Cumhuriyet Başsavcılığı iş birliğinde Adalet Bakanı Abdulhamit Gül, Yargıtay Başkanı İsmail Rüştü Cirit, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Mehmet Akarca, İzmir Valisi Erol Ayyıldız, İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre ve konuk ülkelerin başsavcılarının katıldığı çalışma forumu İzmir'de gerçekleştirildi.

Hâkim ve savcı adaylarıyla görüş alışverişinde bulunmuşlardır.

İSPANYOL HEYET ZİYARETİ

2019 YILI SONBAHAR YEMEĞİ HÂKİM VE CUMHURİYET SAVCILARIMIZIN KATILIMIYLA GERÇEKLEŞMİŞTİR

Adli Tebligat Sisteminin İyileştirilmesi Projesi

Avrupa Birliği Katılım Öncesi Yardım Aracı (IPA) kapsamında Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün yararlanıcısı olduğu ve Birleşik Krallık ile birlikte yürütülen Adli Tebligat Sisteminin İyileştirilmesi Eşleştirilme Projesi'nin 2. Bileşeni kapsamında pilot adliyelerden olan İzmir Adliyesinde gerçekleştirilen eğitim programına Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü Daire Başkanı Mehmet Aykut Cihangir, Uzman Gordon Airy, Uzman David Cater katılmış, İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre'yi makamında ziyaret etmiştir.

"Türkiye'de Savcı Olmak" Konulu Konferans

Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi tarafından düzenlenen "Benim Fakültem, Benim Üniversitem, Benim Şehrim, Benim Ülkem" konferanslar dizisi kapsamında; İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre tarafından "Türkiye'de Savcı Olmak" konulu sunum gerçekleştirilmiştir.

Çiğli 2. Ana Jet Üs Komutanlığı Bröve ve Diploma Töreni

Çiğli 2. Ana Jet Üs Komutanlığında uçuş eğitimini tamamlayan değişik rütbelerdeki 58 pilota, diploma ve bröveleri Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar, İzmir Valisi Erol Ayyıldız, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Güler, Hava Kuvvetleri Komutanı Hava Orgeneral Hasan Küçükakyüz, Ege Ordusu Garnizon Komutanı Korgeneral Ali Sivri, Hava Eğitim Komutanı Korgeneral Ziya Cemal Kadıoğlu ve İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre'nin katıldığı tören ile verildi.

İzmir Adliyesi Şehitlerini Andı

Adliyemize yönelik olarak 05.01.2017 tarihinde gerçekleştirilen menfur terör saldırısında şehit olan Polis Memuru Fethi Sekin ve Mübaşir Musa Can törenle anıldı. Anma töreni Kamu Görevlileri Etik Kurulu Başkanı Köksal Toptan, Adalet Bakan Yardımcısı Zekeriya Birkan, İzmir Valisi Erol Ayyıldız, İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre, Adalet Komisyonu Başkanı İbrahim Korkmaz, İzmir protokolü, Yargıtay Üyeleri, Yargıda Birlik Derneği Yönetim Kurulu Üyeleri, şehit aileleri, Cumhuriyet savcıları, hâkimler, avukatlar, adliyemiz personeli ve vatandaşların yoğun katılımı ile gerçekleşmiştir.

Yargı Mensuplarının Kapasitesinin Artırılması Projesi

Avrupa Konseyi ile iş birliği içinde yürütülen "Ceza Adalet Sisteminin Etkinliğinin Artırılması ve Yargı Mensuplarının AİHS İhlallerinin Önlenmesi Konusunda Kapasitesinin Artırılması Projesi" kapsamında adliyemize çalışma ziyareti gerçekleştirilmiştir.

İzmir 23. dönem savcı adaylarının staj verimliliğini arttırmak amacıyla İzmir Adli Tıp Kurumu Grup Başkanı Prof. Dr. Mehmet Tokdemir tarafından, kurum ve işleyiş hakkında eğitim düzenlenmiştir.

HÂKİM SAVCI ADAYLARI CEZA İNFAZ KURUMU ZİYARETİ

Adliyemizde El İşi ve Resim Sergisi

İzmir 3 No'lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu tarafından adliyemizde "El İşi ve Resim Sergisi" gerçekleştirildi. Serginin açılışını İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre'nin yaptığı sergi yoğun ilgi gördü.

ADALET BAKAN YARDIMCISI SAYIN UĞURHAN KUŞ VE CEZA VE TEVKİFEVLERİ GENEL MÜDÜRÜ SAYIN YILMAZ ÇİFTÇİ'NİN ADLİYEMİZİ ZİYARETİ

"Farkındalık Artırılması ve Boşluk Analizi" projesi kapsamında hâkim ve savcı adaylarının eğitiminin Avrupa standartlarına uygun hale getirilmesine yönelik olarak yabancı uzmanların ve mentörlerin katılımıyla hâkim ve savcı adaylarına yönelik eğitim İzmir'de gerçekleştirilmiştir.

Temiz Çevre Projesi

Adalet Bakanlığı tarafından ülkemiz genelinde başlatılan Temiz Çevre Projesi kapsamında İzmir Denetimli Serbestlik Müdürlüğü koordinesinde, denetimli serbestlikten faydalanan 80 yükümlü Bornova Aşık Veysel Rekreasyon Alanı'nda temizlik yaptı. Projeye İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Kamil Erkut Güre, İzmir Cumhuriyet Başsavcı Vekili Mustafa Gümüş ve Denetimli Serbestlik Müdürü Murat Kalkan da katılarak çalışmalar hakkında bilgi aldı.

Adliyemizde Ele Geçirilen Suç Aletleri Sergilendi

Adliye girişlerindeki güvenlik uygulamalarının önemini vurgulamak amacıyla İzmir Adliyesinde son 1 yılda güvenlik görevlileri tarafından giriş kapılarında yapılan aramalarda ele geçirilen suç aletleri adliyemizin protokol alanında sergilendi.

Adliyemizde Kan Bağışı Kampanyası

Türk Kızılayı tarafından adliyemizde kan ve kök hücre bağışına yönelik faaliyet gerçekleştirilmiştir. Kan ve kök hücre bağışı ile ilgili bilgilendirmenin ardından hâkim, Cumhuriyet savcısı, avukat ve personelimiz tarafından kan bağışı yapılmıştır.

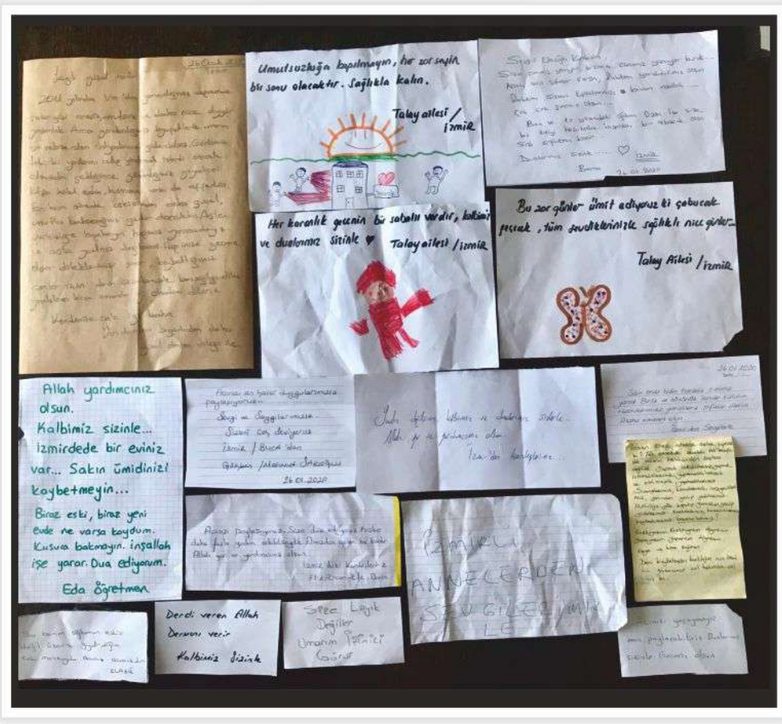

YARDIM KAMPANYASI

Elazığ ve Malatya illerimizde yaşanan deprem afeti sonrasında, depremzedelere yardım elini uzatan vatandaşlarımızın duygu dolu mesajları...

Adliyemizin Müracaat Büroları Yenilendi

